Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Meditationes de vita et beneficiis salvatoris Jesu Christi

https://hdl.handle.net/1874/326054

Hs.
2 D 4

J. 301

Aevum medium
Scriptores ecclesiast.
N° 399

Med. aevi Eccl. Script. 399.

- Meditaciones
- Ammonitiones
- Super audiam cat.

} st libri Thome a Kemp

— Soliloquium auctorem habet Gerlacum Petri. vid. quae scripsi in Kerkhist. Archief van Kist en Moll, D. II.

301 *(Eccl. 399, antea 260p.) Charta. et membr. 12°. 277 ff. Saec. XV.*

Thomas (à Kempis) regularis, Meditationes (de vita Christi), fol. 1—111a. (112—116 vacant).

Sunt Meditatio I—XXI, XXIII, XXX—XXXIII in editione Sommalii. — In fine Meditationis I: Oratio ad salutandum dominum, et Oratio ad Christum.

Ejusdem Admonitiones ad interna trahentes (id est liber II et III de imitatione Christi), fol. 117—179.

(Gerlacus Petri), Soliloquium, fol. 180—262. (263 vacat.)

Fol. 180a. Incipit soliloquium cuiusdam regularis de cordis multiplicitate ad unum summum bonum se continue colligentis. Et primo per oracionem. In spiritu humilitatis, cet. (In fine tabula). — Cf. Kerkhist. Archief v. Kist en Moll, II 145 vv.

(Joannis Gobi) Disputatio inter priorem et spiritum Guidonis, fol. 264—277.

(Incipit:) Augustinus in libro de fide ad petrum dicit, cet.

„Pertinet Regularibus in Traiecto."

HS 301 (2.D.4)

<u>Collatieformule</u>: a-l^{8}(88), m^{4}(92), n-p^{8}(116; 111v-115r en 116r blanco) // q^{14-1}(129; eerste bl. afgesneden, geen tekstverlies) // r-t^{12}(165), v^{14}(179) // XXX XXX x-z, A-D^{12}(264; laatste bl. blanco. Eigen paginering: 1-80 en 4 ongefol. bll.) // E^{10}(272), F^{8}(282; laatste 4 bl. blanco)

HS 301 (2.D.4)

Collatieformule: $a\text{-}k^{8}$ (80

301

Tegumento posteriori agglutinatum est instrumentum quo Jordanus, episcopus Albaniensis, E e m t r u d e, filiae T h e o d o r i c i d e w e r k e n, mulieri Traiectensis dioecesis, auctoritate papae concedit ut sibi idoneum et discretum presbyterum in confessorem eligat. „Datum Rome apud sanctos apostolos VI Kl. Junii pontificatus domini Martini pape V anno septimo" (1424 Maii 27). — Orig.

T. 301

Iste liber ptinet rgulaib; i riecto.

¶ In hoc volumīe ɔtinent' ista.

Meditacōnes de icarnac̄ xpi. [regl'is] hoīe

Ammonitioēs ad iēna trahentes. Et de

Soliloqu̅ cuiusdā reglaris.

Disputac̄ int' patrē et spm̄ guidonis.

[illegible]nes rgulais sup audiā qđ loqt'.

Incipit meditacio de incarnatio-
ne xi secundum testimonia scripturarum

Scrutamini scripturas dicit dominus. O dul-
cissime domine ihesu concede michi indigno
famulo tuo incarnacionis tue misterium
devote perscrutari. sagaciter investigare. sublimiter
intelligere non intellectum humiliter venerari et
tibi semper gratias agere pro dignacione tanta et cari-
tate tam inestimabili. Hoc enim misterium me
magis delectat glorificare et mentem circa mirabi-
lia tua suavius sapit. vehemencius afficit
fortius astringit et totum spiritum meum in te rapit.
Da ergo michi in hoc frequencius versari et quanto
a sacris ab his paginis ac pectoris fuerit di-
ligencius speculari. Revela oculos meos: et
considerabo mirabilia de lege tua. Tu enim con-
ditor legis. tu inspirator et instructor prophetarum
quorum mirabilibus vaticiniis et multiplicibus mo-
dis prenunciatus es et prefiguratus. Sunt aperte
nunc obscure. sicut evidenter inspecta tota ve-
teris testamenti series prestat. Nil quippe
in eo vacat misterio. sed tam divinitatis
tue quam eciam humanitatis. fidelissima ibi
testimonia continentur. Et quamvis homo tibi testi-
monium humanum non fuerit necessarium quia veritas es. et

hoies cu volūus pphās facis. ppt nrām
tn erudiciōne et fidei qfirmatione longe
hec an volumē p sco tuos pdix et q
scrib. atq tanta cua autoritate illoz
eloquiis fideret qbq nulla ex pte au
deret quis qdicē qnq cu plens aderes
in carne rex isrl et saluator mūdi.
polles agnola que tot scptuē qme
dauerat aductuz. Et hoc ē quod
pnualit legisdoctoribq nō credentibq sed
curiose obsuantibq et callide teptantibq uel
podisti scrutamini scptuās i qbq vos pu
tatis vita etna habere. Ille em sut q
phibet testio[m] de me. Phibet priar
che phibet pphe et ceteri iusti testio
ni incarnatōi tue. Ista abraha priar
chaz pmq ob fidei sue meritu et phe
obie opus. Hic suscep pmissu In se
mine tuo benedicet omēs getes tre. In
quo nimiz semine tu designatus es
et pphetatus qui de maria vgine
natus veram de carne adam veraq
de stirpe abraha origine duxisti

Abraham

Que est cunctis per orbem gentibus hac benedictio
transfusa dicens. Qui crediderit et baptisatus
fuerit saluus erit. Hec igitur benedictio non ter
rena sed celestis est promissio: non transito
ria vbertas sed perpetua felicitas et vita im
mortalis cum angelis: non longitudo temporalis.
Que sicut fideli habrahe promissa est: ita
et per te ipsi donata est. et omnibus veram
fidem sectantibus. Sicut enim hii qui secundum carnem
ex semine abrahe nati sunt. hii tamen filii pro
missionis censendi sunt: sed qui vestigia fidei
eius imitantur. in benedictione deputantur: sicut
ergo eo carnaliter credenti. sic eo gentibus ca
ritas spiritualiter sunt signata et ideo deus
est pater multarum gentium. non iudeorum tantum:
sed omnium in te credentium per orbem nationum.

¶ Prophetam quoque precessorum testium tibi ysaac — ysaac
filius abrahe gestis suis. Cuius siquidem
natiuitas ab angelo predicta. tue natiuitati congruit
rit per signum: que longe te superexcellit
omnium natorum modum. Ille per promissionem
angeli de sterili matre editus est: sed tu ab vtero

unde promissus et salute una in effabili ho[m]i
ordine de virgine matre natus es. Ille gestus
gaudium fecit parentibus et amicis: tu vero
natus gaudium magnum angelis fecisti et
hominibus. Hic cum exultatione magna virginei partus
ipsum immaculatum fecit in utero senectutis. quia
quod hoc egisti in sinulo tuo: perfecto mai[us]
potuisti in temetipso. Conditor enim ad sibi
natam omnia secundum tuam potestatem habes: non ullius le
gis stringeris a more. Sicut est in eo passi
onis tue figura: qui a patre missus est immolari.
divina ad se rursum per angelum pius fuit. Ille
ligna portavit holocausti: tu lignum crucis ba
iulasti ad delendum cyrographum primordialis
delicti. Ille ligatus mox are imponitur: tu liga
tus et fortiter cesus tandem in cruce exalta
ris: ut omnia ad teipsum traheres. Ille obedi
ens fuit abrahe patri suo: et tu obediens
usque ad mortem crucis patri tuo. Ille immolatur
sed non occiditur: quia ille figura tu veritas: ille signum
tu verum sacrificium. Ille mori non debuit quia re
demptor mundi non fuit: tu vero mori debuisti
non tamen ipso tuo sed nostro delicto: quia verus

redeptor mundi, i hoc natus fuisti et hoc
mandatum a patre accepisti ¶ prophetis quoque iam Jacob
iacob patriarcha testimonium perhibuit tibi. hic propheti
tico spiritu doctus: multa filiis suis ventura pre
dixit. ita tribus de qua nasciturus et tempus quo
ius advinturus moneret. cum benediceret iudam
filium suum inter alia dixit. Non auferetur inquit
sceptrum de iuda et dux de femore eius.
donec veniat qui mittendus est: et ipse erit
expectacio gentium. Quod quidem testimonium satis est di
lectum.
Constat enim te esse completum. quia de tribu iuda
ortum dignissimum habuisti et illo in tempore hic fuisse
mundo, intrasti. quo legittimus dux in iudea
defecerat: et rex alienus nacionis herodes
illic tunc principatum tenebat. Non quod ex ipsa
ius ut deberet iudeus. sed iam venisti cui
deus in carne deus fuit. pro quo fuit propriamque et do
cet catholica fides. Defecerat autem dux in iudea
defecit lex in ea. sacerdotum continuit templum ce
cidit. regnum periit. gens illa dissipata per uni
verse ut cognoscat totus mundus qui tu salua
tor orbis expectacio gentium. et defecerat eorum advenu
isti, Testimonia igitur lege veteri debent postquam

noua q̄d et ver^ab te apparere ellucpit: qui
oīs illa antiqua institu^o ad phibend ē testio^m
inst^a fuit. Huic concordant verbis pphaꝝ:
qui aduentu tuū pfecis. dic q̄^ue in oībꝫ
stanꝫ puihcarunt. Dicit naꝗ moyses le
gislator et doctor pp̄li isrl. testio^m credibile
nimis. pphaꝫ de gēte tua et de fribꝫ tuis
sic^t me suscitabit ē dn̄s deꝫ tuꝫ. Audi ppl
locutꝫ moyses ^similat te pphaꝫ nomiat. q̄ for
tassis alcius de te cape nome nesciu ꝗ
domꝫ incicebat. Quod ecia ꝓ creā^o sancis col
ligit. vbi sco signo de qnꝗ panibꝫ et duo
bꝫ piscibꝫ. vox pp̄li talis ferebat: ꝙ hic ē
ve ppha. q̄ venturꝫ ē ī mundū. Nos vero
cernaci tā veri^te et alciōi me^ste fidei sbut
no so^m pphaꝫ. s̄ et dnm̄ te pphaꝫ. verū
dei filiū: vcaat qfitem^r et cēdīmꝫ. Nō mirū
si illi pp̄lo multa p moysē fuiū tūn obsco
re. et nobis p teipm̄ plura maifesta sis
locutꝫ: ꝙ sic ꝗgruebat ordini institacē. sub
lege veniꝫ et grē. Hic itaꝗ moyses desi
derio aductꝫ cū orauit et dixit. Obsecro.

domine. mitte quem missurus es. Iste est moyses
qui ad liberandos filios israel in egipto dirigi:
cui etiam potestas faciendi signa et prodigia preter consuetudinem
fuit magna et insolita. que audita vel lecta admira
tione non carent. et si misterii intellectu et
ad te debite relata: pariter ac fidelibus inter
bus altiorem sensum et salubriorem fructum in
gerunt. Ille eduxit filios israel de terra egipti:
tu electos tuos de vita veteri. de captivitate
diaboli. de claustris inferni redemisti. Ille per
mare rubrum submerso pharaone eos fecit
terram ingredi promissionis: tu fideles tuos
per aquam baptismi constructo signavit per eos
regnum faciens intrare superne mansionis. Ille
in monte synai legem decalogi in tabulis
lapideis preparatam suscepit. ac ipso custo
diendam tradidit: tu novi testamenti mediator
effectus. legem gratie discipulis in monte predi
casti: quam et eorum mentibus per amorem spiritum
cordius impressisti. Ille quadraginta annis in
deserto cum filiis israel ambulantibus
mirabilius signis et prodigiis inter eos claruit.

tu regnata et ubique quibus in tribus usque et
ad homines gustatum. ita multa signa dicere po
terit tue prohibuisti: ut ea capere ipso mun
dus sufficeret si cuncta scripta fuissent. ille ag
bat tamquam fidelis famulus in opatione ab sint
dus et unica patris filius: cui pater omnia
dedit in manus. Ideo nec ille potest comparari
tibi: sicut nec quisquam angelorum vel hominum. quibus
cum datus est spiritus ad mensuram? tibi autem o
pre manet super cunctis potestas: manet et lon
ge a ceteris sanctis secundum quantitatem excellentia
singularis dignitatis nulli creature communicabilis
Cui enim angelorum dixit est filius meus
es tu ego hodie genui te. Aut quis
sanctorum patrem sibi loquentem audivit. sede
a dextris meis? Magnum est angelo vel
sancto ministrare? magnum cuilibet sanctorum ad mensuram
sedere in regno tui patris: tibi autem data e
omnis potestas in celo et in terra. Et si in sub
stantia carnis mortalis apparuisti? es tu super
omnia deus incommutabilis: nec suscipies et
[illegible] eo aucteris. Indubitant quod et constat

te ꝯfitem̄ opꝰ dei vnigenitu mudi sal
uatorē· ac scm̄ scōꝝ in lege pmissu a
patriarchis desideratu: a pphetis pnūsiu et
pnūciatu. Quoꝝ testio⁹ qbus sr quib eum desi
rauerit· scripturā veterē lucere pnat· Et nō suas
fundamento quo fidei pede ponat: nec inte
dens lucerne lucem in caliginoso loco· lep
cim lup est· et ppheta speciosa lucerna·
pducens nos ad te verū cum lumē in
quo credentes

Per fidem salui fiunt· sine fide
naq̄ et agnitione nois tui: nulla spes vite
nulla acqsitio salutis inuenit̄· In cuius sa
lus mūdi spes et redēpcio mūdi: quē ex
pectabat pres sci qui hāc acceperat ꝓ
missione. Huius ac rerū significacōibꝰ
multis et mirandis visionibꝰ· salus hec
de te pmissa diu precessit et latuit: sed
celebrato incarnacōis passionis mysterio:
hec secreta patefacta sūt et cōpleta· De igitur
agno et pascalibus: qui signacōlis in memoria
priste liberacōnis ex egipto iussū est primo
patri pfigurant. De vitulorum et arietum oblatio.

te thimiamatis incēsio: te varia sacrificio celebratio. ac sanguis crebra aspsio pfigurauit. Tu in candelabro aureo septem lucinis ornato: tu in pontifice magno qui in sancta sanctorum semel ingreditur in anno misterio pfigurans. Ex hec omnia legis sacrificia unico corporis tui sacrificio scilicet in ara crucis oblato. plene consumasti. Ideo non ulla iam in tempori ullum remanet utilitas: quia quod ille significabat impletum est nobis eterna veritate. Leguntur autem et a fidelibus doctoribus spiritualiter discussa ad edificacionem mentis utuntur pfiuntur et plus quam corporis intellectus misterium: sed figuratiua litteralis non admittitur. Et si olim tibi placuerunt talia sacrificia. hoc ex causa fidei. que reuelanda erat et sub umbre veteri a fine acceperunt: quia verum sacrificium ad venit. quod fideli deuotione sancta per orbem frequentat ecclesia. Te est petra dulces aquas sicienti populo manans: te manna pastinabilem esurientibus plenus Te sponsa

eneus conflatus· infectos a morsu sanas:
te virga aaron sacerdotis florens nucesque
producens· pulchritudine pmonstrant· Te Josue Josue
nobilis actu et nomine· te gedeon victorio
sissimus· te sapson fortissimus· te samuel
propheta fidelissimus: te nazareorum et iudicum
singulorum sanctitas vite nostre composuit Te
dauid rex et propheta eximius· electus secundum
cor dei· cognoscitur quod psalmista patet canit:
deuote conclamat ardenterque desiderat dicens
Domine inclina celos tuos et descende· Excita //
potentiam tuam et veni: ut saluos fa //
cias nos· Unde nobis domine misericordiam tuam et
~~salutare eternum~~ salutare tuum da nobis· ubi
sunt misericordie tue antique domine? sicut iurasti
dauid seruo tuo· Hiis et aliis deprecationi
bus desiderium pectoris sui psallens sepe aperit: //
Et altioa horum reuelatis cordibus omnibus
in testimonium tibi asserit· hic est dauid sanctus:
incerta et occulta sapientie tue manifestasti:
et quod de eius stirpe incarnandus esses promisisti

hic est dauid fortis decorus. manu valid
galeo prudens et sapiens in verbis. in omnibus ...
facta in oculis suis humilis cultor sacre leg
preceptor ewangelii. verax testis adductus ...
¶ Hic de natiuitate passione resurrectione et as
sione tua plenissime vaticinatus est. Tu
ergo de quo ait In sole posuit tabernaculum
suum. et ipse tanquam sponsus procedens de thala
mo suo. Exultauit ut gigas ad currendam
viam et a summo celo egressio eius. et occursus
eius usque ad summum eius Tu vere agnus de terra or
ta et iusticia de celo prospiciens: qui nos deo pa
tri post lapsum reconsiliauit Tu speciosus
forma pre filiis hominum et in labiis diffu
sa est gratia: ymmo a quo omnis gratia profluxit
et gratia. Tu deus rex noster ante secula: qui opera
tus es salutem in medio terre Tu homo natus
in iudea: cum nos primus ante secula Tu sicut
pluuia in vellus descendisti in mariam: et sicut
stillicidia stillantia super terram. salutare
ewangelii sparsisti doctrina Tu quo pre
tum ... gemitus et vestri nostre mortis ...

sacerdos manens in eternum secundum ordinem melchi-
sedech a deo constitutus. Tu de torrente in via
bibisti: qui nobis indignam mortis passionem
sicut verus viator parendo. Tu qui in die resur-
rectionis indutus es fortitudinem et decorem: qui
nec in ore meo vidisti carnis corruptionem:
sed ipsam carnem in qua passus es carnem resuscitasti
ad vitam immortalem: cum qua letantibus angelis
celos ascendisti in nubibus: rediturus in voce tu-
be de nouissimo. Breuiter completa sunt carmina
dauid fidelia: in diuersis prophetarum passibus
conscripta. ¶ O ihesu unicum desiderium prophetarum: ysaias
tu es emanuel quem virgo concepit virgo pe-
perit. virgo post partum permansit: de quo ysaias
preualente sermone prophetauit. paruulus natus est
nobis. et factus est principatus super humerum
eius. et vocabitur nomen eius admirabilis. consiliarius
deus. fortis. pater futuri seculi: princeps pa-
cis. Multiplicabitur eius imperium et pacis eius
non erit finis. Tu radix iesse qui stas in
signum populorum quem gentes deprecabuntur: cuius se-

pulchrum vs hodie omnis glosa. In flos de radice iesse ascendens: super quem requiescit spiritus sapientie et intellectus. spiritus consilii et fortitudinis. spiritus scientie et pietatis: et spiritus timoris domini. In agnus dominator terre: missus de petra deserti ad montem filie syon. In mons domus domini preparatus in vertice montium elevatus super colles: ad quem omnes gentes confluunt: ut de plenitudine eius accipiant. In lumen christus et gloria eius: cuius ortus et splendor illuminat mundum. In lapis probatus angularis preciosus: fundatus in fundamentis syon. In germen domini in magnificentia et fructus terre sublimis: sedens nunc ad dexteram dei patris: presidentis tibi principibus et potestatibus universis. Hec ysayas qui spiritu magno videt futura: et consolatus est omnes lugentes syon ad nichil ~~fuit~~ tuo. vij et dicit. Consolamini consolamini populus meus dicit deus vester: quia ego ipse qui loquebar ecce assum. O quam ardenti desiderio optavit ipsius promisse incarnationis tue: cum impletus spiritu audacie

clamavit. Utinam disrumperes celos et des
cenderes: a facie tua montes defluerent.
Quando desiderium suum tempore non valens:
sed omnibus palam clinuare curas. rursus
aiebat. Propter syon non tacebo et propter iherusalem
non quiescam: donec egrediatur ut splendor iustus
eius: et salvator eius ut lampas accendatur.
Et quis indaganie sufficiat omnes eius misticos sermo
nes: quos propheta de tua incarnatione passione
gloriosissima et iudicio extremo: uno de quatuor
tuis vocatione et secundum ewangelista predicatione digessit.
Sic narrat futura quasi essent preterita: et sic
singula enuclat: tamquam oculis conspexisset
universa. Verum vidit. sed intellectualibus
oculis. non carnalibus. Spiritualibus enim
oculis cernuntur divina misteria: que anima
lis homo capere non potest. Unde pharisei quia
solum exterius considerabant putantes in re
corporale: non potuerunt ad divinitatis
maiestatem assurgere. Sed ysaias celitus
illuminatus et sublevatus: de virginis natus
protulit testimonium veritatis. Qua de divinitate
sic dicit. Vidi dominum sedentem super solium
excelsum et elevatum: et plena erat

oīs t̄ra maiestate eius· De humanitate
v̄o sic· Vidimus eū et nō cāt aspect'
Et nos putauimus eū q̄si leprosū: et p
cussum a deo et humiliatū· Ipse at̄
vulneratus est ꝑ iniq̄tates nr̄as: attritꝰ ē
Ysa.ae ꝑ scelerā nr̄a· ¶ Similit̄ et ihēmias
sāctissimꝰ testiom illi ꝑhibz: cū magnū
h̄editans misteriū hoc modo describit
Noua c̄auit iquit dn̄s nouū sup t̄ram:
Femina c̄cūdabit virū· Quid tā nouū
dn̄e ihū· sicut ɋceptio tua de spū sc̄o
natiuitas ex v̄gine. Hec est nouitas
a sc̄lo īaudita: q̄ nec p^az sil̄z visa
est nec sequētē habē· O vē b̄ta
nouitas: q̄ vetꝰ expulsa ē iniq̄tas: et
noua introducta s̄citas· Eya noua m̄r
gaude maria: tu es bn̄dc̄a illa femīa
de q̄ loq̄r ita ɋphecia q̄ et huiꝰ nouita
tis felicissio ꝑtū lētificari meruisti·
Tu nāqz que oīs c̄atura nō capit: in
oībus creaturis celsior fūi· īmaculato
aluo cōcepisti· ¶ Et q̄uis ꝑui

lio ac teneris indutum membris intra virgi-
nea viscera diu clausum gestasti. Erat
tamen vir eciam ihesus nondum natus: quia virtute non
corporis perfectione sapiencie non etatis dimensio-
ne: ipso mox ut conceptus est plenus gracia et
veritate. Sic quoque intelligi magnum et probat
misterium: quod olim ieremie predictum. hic
et in baruth illud memorabile testimonium baruth
ponitur. hic est deus noster: et non estimabitur
alius adversus eum. Post hec in terris visus est:
et cum hominibus conversatus est. Ezechiel propheta
qui multa de celestibus videat: hoc nomine de
te commemorat dicens. Et super similitudinem
throni quasi aspectus hominis desuper. Et ecce vir
quidam unus in medio eorum vestitus lineis: et
atramentarium scriptoris ad renes eius. Tangit
et sacratissime nativitatis tue inenarrabile sacramentum:
cum de porta orientali dominum meruit au-
dire dicentem. Porta hec clausa erit. et non
aperietur: et vir non transibit per eam. quoniam
deus israel ingressus est per eam: eritque clausa
principi. Quis est princeps iste nisi maria que

clausa porta. que in conceptu et partu
mansit. Item virgo intacta. Daniel vir de-
sideriorum et plenius secretorum agnitor. cum
regi nabuchodonosor sompnium suum pre-
dicens edisseruit: tunc adventum fidelis pre-
dicat. Videbas inquit ita donec abscis-
sus est lapis de monte sine manibus. qui percus-
sit statuam in pedibus eius ferreis et fictilibus
et comminuit eos. lapis autem qui percusserat
statuam. factus est mons magnus: et implevit
universam terram. Iste per lapidem christus significatur
qui de monte hoc est de regno iudeorum
abscisus est sine manibus id est sine maritali
opere de virgine procreatus. Qui percussit statuam
in pedibus eius. quia statum mundanum culture
ad obedientiam fidei: vicit et signis et mi-
rabilibus praedicationum mirabiliter conquassavit. Et
factus est sicut mons magnus. Implevit u-
niversam terram: quia qui prius apud iudeam
paucis notus erat: per mundum christus nostram
evangelii gratia toto mundo tempore ...

lapsi. Aliud testimonium de daniel propheta
dicens aspiciebam in visu noctis. et ecce cum
nubibus celi quasi filius hominis veniebat. et usque
ad antiquum dierum pervenit. et in conspectu eius
obtulerunt eum. Et dedit ei potestatem hono
rem et regnum: et omnes populi tribus et lingue
ipsi servient. potestas eius potestas eterna que
non auferetur: et regnum eius quod non corrumpetur.
Quid autem hoc clarius testimonium quo verus tunc ad
ventus in carne et ad iudicium manifeste pre
dicatur. Micheas etiam dat testimonium quod neque Micheas
scribe neque pharisei poterant negare. Sed
sciscitante ab eis herode rege ubi christus nasceretur
illi responderunt secundum verba huius prophete: in beth
leem iude. Sic enim ait iste beatus propheta.
Et tu bethleem ephrata parvula es in mi
libus iuda: ex te mihi egredietur qui sit dominator
in israel. et egressus eius ab initio a diebus eter
nitatis. In quibus plane verbis. utrasque eius
nativitates veritas exprimit. scilicet divinam qua egressus eternus
ex patre: alteram temporalem ex matre denunciat

Abbacuc

Abbacuc propheta super custodia sua stat
et gradum figit ut audiat quid sibi de fu
turis dicatur: et te in carne speculetur. Ad
huc inquit visio procul: et apparebit in fi
ne et non mentietur. Et si moram fecerit exp
ecta: quia veniens veniet et non tardabit. D
de passione tua sic. Splendor eius ut lux
erit: cornua in manibus eius. Ibi abscondita
est fortitudo eius: ante faciem eius ibit mo
. Egressus es in salutem populi tui: in sal
te cum christo tuo. Iste pre ceteris prophetis exp
exprimit dulcissimum nomen tuum quod est
super omne nomen: ita inquiens. Ego autem in
domino gaudebo: et exaltabo in deo ihesu me

Sophonias

Sophonias consolationem concipit prophetia
et ad spiritualem letitiam erigit mentem
gratia expectatione in messiam. Lauda inquit fi
syon. iubila israel: letare et exulta in
omni corde filia iherusalem. Rex israel in me
dio tui. ipse saluabit.

Aggeus

Aggeus quoque pro
dixit: quia veniet desideratus cunctis ge

¶ Zacharias letabundo corde et quibusdam prop-
inditus testimoniis perhibet dicens. Lauda et
letare filia Syon: quia ecce ego venio et
habitabo in medio tui. Et iterum. Exulta
satis filia Syon: iubila Iherusalem. Ecce rex
tuus venit tibi iustus et salvator. Ipse
pauper et ascendens super asinam et super
pullum filium asine. Hec prophetia tunc
completa quando Iherosolimam humilis aselli terga
insidens pervenit. Et ne dubitet quis de
te ista prophetia, addit: unde non sit dubitandum:
quia iam tenet eius complementum. Et loquetur
inquit pacem gentibus: et potestas eius a mari
usque ad mare. Quod per sacri predicatores
ewangelii fideliter actum constat: qui pacem an-
nunciaverunt his qui prope et his qui longe
erant. De hinc ad passionem se conver-
tit: ostendens quia sanguine suo redempturus
esset mundum. Tu quoque in sanguine testamenti tui
emisisti vinctos tuos de lacu: in quo non
erat aqua. Et alia quidem multa ista prophetia

et ceteri apostoli protulerunt testimonia: e quibus
non pauca novo sunt inserta testamento. Si
infidelis monitu tu legere si iudeo alii
apud ewangelistas et alii apud prophetas:
quedam audiat testimonia vatum. Ewangeliste
enim breviter et clarius asserunt: utpote li
beriori spiritus sancti institutione fruti. quod prophete
longo tempore sermone: ac obscure protulerunt
runt. Tantis igitur auctoribus assertionibus veritatis
noli ultra diffidere iudee vel gentilis. dignosce
Christi incarnationem: per omnia prophetarum predictam et
completam. Et si nostris libris non credis: tuos
consule codices: et profecto ita invenies. Tamen
carnalem rationem intellectum et medium librorum
noli insano ausu defendere: spiritum inquire.
et ad misteria pia cor converte si vis sancte
in scripturis sacris habere intelligentiam. Alioquin
si post Christum in lege glorians aut prophetis
tamen est gloriatio tua: et eum intellectus
quem sequeris. Non tibi proderit moyses

: si xpm non audis de quo scripsit moyses.
Nec apostoli tibi proficient: si dominum apostolorum
non recipis. Frustra per legem iustificari que
ris quam et multi patres ante dationem legis
iudei iusti sunt. Per fidem noe dictus est iustus
: et abraham credens deo etiam ante circumci
sionem, iustitie laudem accepit. Non igitur te
iactes de nobilitate generis tui non de patrum
virtutibus nec de diuinis tibi creditis eloquiis
celestibus promissionibus refertis: quia deus cor
da hominum respicit. et fidem recte credentium
attendit: atque ideo gloriosus et deo accep
tabilis eris si in xpm credendo priorum patrum
fidem mores quoque eius imitatus. Tua vero
iustitie meritum non de legis obseruantia non
de militie victoria. nec de propriis actibus spe
rabant: sed de sola gratia saluatoris nostri
ihesu xpi cui eum promisit deus per ysaiam
prophetam. Gratis venundati estis: et sine ar
gento redimemini. Resipisce inde resipisce.

et ad verum lumen mundi christum ihesum conuerte-
re. Ipse est dominator deus et angelus testa-menti
sicut ait malachias. Ipse venit ad salua-
das omnes gentes vel tibi specialiter missus: sed
proh dolor a multis filiis tuis nec agnitus
nec susceptus. Numquid vero si credis quod venit
saluaberis? si non credis veniet contra te et
dampnaberis. Dicit enim. Si non credideritis quia
ego sum moriemini in peccato vestro. Quam ex-
cusationem poteris afferre ad defensionem
erroris tui? habes legem et prophetas et pro
accusatoribus potius quam defensoribus: qui contra te
stabunt in iudicio quia credere noluisti. Moy-
ses dicit. Audite rebelles et increduli.
Dicit enim viuente me et ingrediente vobiscum
semper contentiose egistis contra dominum? quanto magis cum
mortuus fuero? Perseuerat hec obduratio
usque hodie in te et in semine tuo. Sed et
quousque finis? reprobabitur tibi deus: sicut ceteris
gentibus. Conuertere igitur ad dominum christum ihesum

·fil: et non eis ult^a obprobriu i gētib(us). Quo enim sit q te papue i p̄fidia detinet: amor tpaliu et carnalis sensus i scripturis. Attoll^e lena ch(rist)iane i circuitu oculos tuos et vide ·fil nom(en) x(risti)' fideliu p mundu totu dilatatu et erubesce et roma sp(er)ne inuen^rit: q cr(e)dere potest ete(rn)a salute despisa. Non te offendat multitudo negligent viue(n)tiu. qui peniten(ti)e possunt aliq(ua)n(do) corrigi. s(ed) bono(rum) magis sp(iritu)aliu(m) exempla i(n)tuere. quo(rum) multa et si qua nos oculos latet: nunq(uam) tn i eccl(es)ia defi(ci)et. Sz iā dissa uba iudeo(rum) ad p(ri)mu(m) q(uo)d ^ tetre aiā mea: q(uia) ipe salus et redemptio mea. Si credere no uis t(ame)n ucdicq(ue) tu fid(em) sta: q(uia) ih(esu)s e filius dei. cu testio(ni)u(m) p(er)hibent de(us) Apl(u)s: p(ro)monit et inspirati, q(ui)b(us) si crederent iudei crederet et ewa(n)gelio x(rist)i: sicut illis dicebat. Si crederetis moysi crederetis forsitan et m(ihi). ille enim de me scripsit. Sz no miru si credere ei detrectat car

ca p(er)fidia iudeo(rum)

nales sola visibilia sequentes: ad legem spiritualis sit: et nemo ad suum intelligentiam nisi spiritale admittat. Ca vero similes venit dominus in ihesu xpo. non est cognitus ab eis: quia et tales venturo legunt in prophetis offenderunt miseri in lapide offensionis et in petram scandali: similem quippe uetere: ac diuina operante blasphemantes. Hec audiens anima mea esto velut apis prudentissima. philosophorum vesania detestans: et prorsus sub fide: similibus consilibus sectando. Nec te deterreat multorum prauitas et paucorum pietas: cum dominus sua sit multos esse vocatos paucos vero electos. Sicut ad te per tenuia ista investigatio: quam solius dei est hec discretio. Ad te oculos reflecte: et quanta tibi a deo donata sunt. attende: atque quam tua vocatio et illuminatio quibus valeat gratiis rependis insiste. letare et toto corde in deo salutari tuo: qui te visitare dignatus est oriens ex alto. Sta toto grate

fuit et exprimere dilectionis indicium: quod sic
venire voluit quod potuit preveniri. Et si
debitorem in primitiis sic servat, et non sui
liberalitatis gratiam sibi ideo abstulit: quam
sui omnibus patrentibus incitiis. eius dona contri-
buit. O vere magnum venerandumque myste-
rium a seculis absconditum et multis preteritis
temporibus promissum. diu exoptatum. ardenter de-
sideratum: et tandem mundo exhibitum et
fideliter commendatum. Hoc magnum incarnationis
sacramentum: pauci vulgares intellexerunt et
pene soli apostoli visi sunt penetrasse in-
ma eius: quibus de speciali revelatione munus
gratiae est provisum et scriptum. Illi enim sic
electi animi dei tam celestis gratiae secretum
intrare sunt promissi: ut intelligeret
humanum genus ob primae prevaricationis culpam
in tantam cecidisse miseriam et quam aliter ab
olim nequibat nisi per mediatoris gratiam:
quo incarnato et passo. redemptionem accipere

pret ho· hec luade antes pplares quibg
oia in figuris qtingebant: gphende no
valebant · spūs magnum cāt si quid ēēm
pmissiois donū acciperent: spi'es ml mag
et letabile videbat: in so qd ctme bttu
dinis dulcedine redolebat · unde unq ep
suimus sp'hes· aucta ēēna siruolitas: qd s
culiarius amaret ondit david · Quid m
est i celo: et a te qd volui sup ēēa· D
cordis mei : et pars mea deus metum · Bz h
amor celestium atq spes futurorum no oibg
ērat: et qd int umbram et veritate diff
multi ignorabant donec de celo pax vere
descendes: et in hac munde vallem p
lucandis hominibg ihu bone ēres · Post
g verbu caro factū legerus · atq int hoi
creator hois dignatq es apparere: qd clau
sum diu latebat manifestum p te apit: et
qd intellectu difficile: factum est capabile: et
qd inlucis incredibile ep tua salutari pura
reddidisti visibile et qdammo ut ita dica

manibus palpabile. Denique quedam sicut ad litteram sonant simpliciter impleta: ostendens quod de te scripta erant. Quedam vero non litteraliter obscurasti. sed ad misticum sensum melius intelligenda docens non omnia ad litteram accipienda prophetarum oracula: que tamen secundum spiritualem intellectum salua sint et integra. Sicut testantur cetera litteraliter in te completa esse scriptura de agno pascali. Os non confringetis ex eo. Spiritualiter autem ista que dicuntur. Erit autem agnus absque macula: masculus anniculus. Iste agnus sine macula te agno moriente defecit et sine omnimoda culpa. Apertis quidem complectis simpliciores erudiens ad fidem: obscuris vero dictis subtiliores ad alta querenda misteria suspendis. Aperta completa est: foderunt manus meas et pedes meos. dinumerauerunt omnia ossa mea. Occulta est ego sum vermis et non homo. Aperta completa est. videbunt in quem transfixerunt. Occulta est. super lapidem vnum septem oculi sunt. Sicut hic modo et alia multa inveniuntur testimonia. de te verissime predicta: que

destruere non poterit iudeorum fallacia. ipsi enim conabantur falsa inducere que te testiomonia; et non erat quicunque testimonium eorum. Ve tibi perfidie: que eligis ponere quam credere. Ille consentis sinodus veritatis: ne tibi dicatur quod sacerdotibus carnaliter in lege et prophetis caligantibus dictum est. Gratias: nescientes scripturas neque virtutem dei. Pius cum prophetia ad proposita tendit et in Christo consummatione accepit veritatem due enim non tamen iudeorum pfuere pius in carne cogitastis. Sed et omnium que in te credituri erant. per sacram apostolorum predicationem: quos specialiter ad hoc opus elegisti. Et licet primo simplices et sine litteris homines fuerint. tua tamen cotidiana allocutione et largitate pregratia spiritus sancti infusione ut eis promisisti in omnem induxisti eos veritatem: ita ut totius scripture caperent plenitudinem. Et tanto magis admiranda eorum predicatio et citior eis fides adhibenda est quanto verius constat quod tanta magistra quam scripsis nullatenus patrassent: in

cos oipote^a manus tua roborasset: cu
diuino ardium sit et ve opus diuinu: sacris
fidei legibus toto condidisse mundo. O sa
pia dei que ex ore altissimi pdidisti. cuncta
p nra salute egisti: vt illuc nos diuo
carnes vnde cecidimus: pmisisti patriarchas
et phetas; qui tuu nob aduentu pnunciaret.
De hinc aplos et euuangelistas destinasti: qui
oia ee cpleta docerent. O ineffabilis
misericordia tua dne: que sup id quod
cogitari pt declarata est. Ita nescientes
te sollicite qsisti: deserentes te no dese
ruisti; peccantibus tibi benignissime indul
sisti: auersis longius a te. viā ondisti
eterne salutis. Et tu pius fratribus es iunctus? Et
quibus cibis cibas? certe oia i oibus: vt nil
desit tecu epulantibus et gaudentibus in reg
no patris tui amen.

Testimonia noui testamenti

Sed iam ex nouo testamento: pauca sunt
tibi requirenda testimonia. Cuncta que
mihi scripta lego: tua ee testimonia ihe

filant credo. Et no sicut olim in figuris
et enigmatibus: sed planis ac patentibus v
te xpm dei filium pdicant. Testatur hoc p
angelus gabriel missus ad mariam virginem
ens. Quod nascetur ex te sanctum: vocabitur f
lius dei. Testatur et angelus loquens pasto
ribus. quia natus est nobis hodie salvator q
est xpus in civitate david. Testantur et il
devotissimi magi qui ab oriente venerant ihe
rosolimam a quibus in bethleem directi: sui
cis honorarunt muneribus quem previderant
in sideribus. Testatur hoc ille memorandus
symeon iustus et timoratus: qui expectabat
consolationem israel. Hic enim accepto responso a s
sco non visurum se mortem nisi prius videret
xpm dni: in spu venit in templum. Et accepi
ens quasi infantilis corporis tui membra in
ulnas suas. sed maiestate intus agnoscens
cum gratiarum actione devote canebat. Nunc
dimittis servum tuum dne. s. v. t. in pa
Quo expleto cantico: ait ei ad venera
matrem tua. Ecce positus est hic in ruina

Domus

Symeon

in resurrectionem multorum in israel: et in sig-
num cui contradicetur. Et tuam ipsius animam pertransibit
gladius: ut revelentur ex multis cordibus
cogitationes. O devota et sincera fides huius
beatissimi senis. Ipse namque te adorat infan-
tem, quem scribe et pharisei contempserant in
cunabula sancti. Ipse te verum deum confitetur et
hominem: illi seductorem vocant et demonium
habentem. ~~Ipse~~ Ipse tua reverentia et laude
dignus habetur: et illi tanquam filii perdicionis
merito refutantur. Testatur et venerabilis
Iohannes baptista qui ad perhibendum tibi testimonium
divinitatis directus est in mundum. Et cla-
mabat dicens. Post me venit vir qui ante me
factus est: cuius non sum ~~sol~~ dignus solvere cor-
rigiam vestimenti eius. Videns autem te inter
homines conversantem: sed ab omni labe peccati immu-
nem ait dicens. Ecce agnus dei: ecce qui
tollit peccata mundi. Ille erat lucerna ardens
et lucens: sed tu lux vera que illuminat omnem
hominem venientem in hunc mundum. Ille pre

pr electo

q tu virgo. Ille humilis servus: q tu omnium
dominus. Ille autem sponsi: q tu sponsus eterne.
Ille propheta altissimi: q tu filius unigeni
tus dei: coeternus deo patri. Ille tamquam lucifer
matutinus te precessit viam preparans: tu sicut
sol rutilans sereneque eius ora instanti tibi ple
Et beatos apostolos tuos tamquam solares radios
misisti in orbem universum: ad predicandum
fidei lumine cunctis gentibus in salutem. Ha
bes adhuc ad testimonium magnum iohannem. pater enim
de celis testatur dicens. hic est filius meus
dilectus: in quo mihi complacui. Spiritus sanctus in co
lumbe specie apparens: super te descendit ac
mansit. Tu post in carne quante glorie esses
ac potentie: fidelissimo amico iohanni aliquando
declarasti: ita ut pre magnitudine sibi
tue sancte revelationis. pone tu genitricem
quam acceperat. ponens ignorantiam reputans
dixit. Et ego nesciebam eum. O vere sancte
trinitatis excellentissimum. ad tam singulare al
tissimumque intuendum misterium tam caris preelectus.

cuius vita et mores· baptismus et predicatio: tui
aduentus in carne verissima comprobant testificatio
¶ Veniat nunc beatissimus petrus apostolus secundus petrus
amator tuus et deuotus confessor verus: quid se
tiat et qualiter in te credere oporteat: suppliciis
creatum opprobriis palam edicat· Tu es inquit
christus filius dei viui· O vera apostolica con
fessio quam caro et sanguis non docuit: sed ce
lestis reuelatio filio columbe inspirauit. Beatus
ob firmitatem fidei sue meruit et petrus
a petra dici que tibi tanquam solide petre omnibus
reluctis adhesit. Si miratur quis videre pisca
tores apostolici ordinis summum principem· miretur
et moysen ducem israelis· et dauid de post feta
tes suscitauit in regem: ipse profecto beatum
petrum quendam piscatorem· totius ecclesie promo
uit in principem ¶ Comparebat iam paulus gentium
doctor· et vas electionis et lumen ecclesie uni
uersalis: ad dandum tibi testimonium vbi inquit
venit plenitudo temporis misit deus filium suum
factum ex muliere factum sub lege: ut eos qui sub
lege erant redimeret: ut adoptionem filiorum

raptorum. hic est ille gloriosissimus paulus:
cui de celo locutus es, ego sum ihesus nazare
nus quem tu persequeris. Hic de persecutore pre
dicatorem. de phariseo apostolum fecisti et iubens
quod nomen tuum quod antea persequebatur per totum
veheret mundum. et timeret illud portare coram
gentibus et regibus et filiis israel. Et sic strenue
implevit suum apostolatus officium: ac per diversas
mundi discurrens partes. ecclesiam ea evanit tuba
preconis sonus nominis tui in fines orbis terre
pro os gloriosissimum pauli. Iam enim non est in or
be terra. que beati pauli non fulciatur doctrina
sub pace catholica. Confundit iudeos et ve
hementer eos quotidie sacrarum scripturarum convincit: affir
mans quia tu es christus filius dei gentiles quo
rum idola ut ea docuit et barbaros sibi
iugavit. philosophos confutavit: et omnes pariter
ad fidei lumine traxit. Hic est ille dominus pau
lus qui ad celi tertii secreta raptus: evange
lium quod predicavit non ab homine neque per
hominem sed per revelationem tuam ihesu christe didicit

Ideoque confidenter predicare et magnificentius de eo scribere potuit. Magnum est misterium sacre pietatis: quod manifestatum est in carne iustificatum est in spiritu apparuit angelis: predicatum est gentibus creditum est in mundo: assumptum est in gloria. Dicat et Andreas frater Symonis Petri ardentissimus amator crucis: unus ex discipulis beati Iohannis baptiste qui prius te secutus a quo etiam in apostolum est electus. Dicat inquam testimonium tibi: ut audiamus et credamus. Invenimus ait Messyam: qui dicitur Christus. O fim... et constans fidei: cunctis imitanda prepiamus. Simplici etiam corde te secutus devota oris professione Symoni fratri suo mox pandere curavit: quia a te fonte veritatis hauserat fidem. Et adduxit eum videlicet Petrum ad Ihesum. Hoc est enim verbum te incessanter fraterne saluti consulere: eique iter celestis vite ostendere. Non sic iudei qui temptantes dicebant. Si tu es Christus dic nobis palam. Ve vobis scribe et pharisei qui tot signis nec visis Christi credidistis. Andreas hic semel audiens Christum semel loquentem: secutus

Andreas

est cu et credidit · vos scientes legem et
prophetas · insuper audientes veritatem ex ore eius
videntes quoque signa et mirabilia eius que
nemo alius facit : needum credidistis ei · quapropter
quemque accipietis iudicium : et iudicabit vos
pia simplicitas fidelium · cum hiis qui dix
erunt non est deus : et vanum fuit qui servi
unt ei ¶ Loquatur et ille predilectus apostolus iohannes
: qui in cena super pectus tuum domine ihesu re
cubuit in principio inquit erat verbum : et verbum
ipse verbum caro factum est et habitavit in nobis
Et vidimus gloriam eius gloriam quasi unigeniti
a patre : plenum gratie et veritatis · hic est
discipulus ille qui testimonium perhibet de hiis et
scripsit hec · Et scimus : quia verum est testimonium
eius · Sed o dulcissime iohannes qui es cum hiis eva
ngelica descriptionibus ? hec autem scripta sunt ut
credatis : quia ihesus est christus filius dei : et
ut credentes vitam habeatis in nomine eius ·
Hic est iohannes quem sepe sibi sociu[m] accivit
petrus : ac pari constantia principibus ac ma

gestib9 resedit. Qui ab eisdem cesus et caesus no
tatur: pro nomine suo ihu contumelias atque
verbera gaudens sustinuit. Missus quoque
ab apostolis cum petro: propter samariam
adiit: ut credentes spiritum sanctum acciperent o
rantes et impetrarent. Hic est theologus
iohannes summe trinitatis limpidissimus inspector
ac relator et columpna precipua ecclesie. vero
ac fundator totius asie: qui propter verbum dei
et testimonium ihu in insulam relegatus apocalipsis
librum visionibus celestibus plenum in ea
conscripsit loco et proficiens in principio et in fi
ne: quia spiritus prophetie eius est testimonium ihu.
Hic in epistolis suis caritate divina fla
grantibus: pulcherrima quedam de veritate hoc
inuenitur testimonia. Omnis spiritus inquiens qui
confitetur ihm xpm in carne venisse: ex
deo est. Et omnis spiritus qui soluit ihm: ex
deo non est. ¶ Delectat et testimonium phi
lippi andree: qui inveniens nathanaelem
dixit ei. Quem scripsit moyses in lege et
prophete: inveninius ihm filium ioseph a naza

veritas. Sic enim a iudeis patiebaris et di
ci et putari: Quousque temetipsum mundo re
uelares. Renica at non filius ioseph:
sed filius es intacte puerpere genitricis
genitus marie. Que de qua spiritus sanctus concepit ex
ope: et sine omni labe peccati. Primus ve
ritati alterius testimonium perhibet nathanael verus
israhelita in quo dolus non est: et ait. Rabbi
tu es filius dei: tu es rex israhel. Sic eciam
legisdoctoris testimonium queritur: ecce incredulum
populus iudeorum dicentes. Rabbi scimus quia
deus venisti magister. Nemo enim potest hec signa
facere que tu facis: nisi fuerit deus cum eo. Ia
iam respondete o iudei. Et videte quot
testes hic proposui: que vos negatis non dimi
istis. Sed adhuc plus de scelleratis arguit
vos fides latronis et confessio centurionis:
quorum uterque christum cognouit. Ille in cruce pe
dente, iste cum clamore conspirauit: et ait
vere hic homo filius dei erat. Falsa est
ergo obiectio vestra. Qua aduersus christum insistitis di

credes. Tu de teipo testio^m dicis: testio^m
tuu no est verum. Quamquam xpo no defuit
testes nec in veteri nec i novo testamento:
si ea Pape vellens. Sz q vobis caritas
deest. nec habens vbu dei in vob manens:
Ita nulla pt vos informe autoritas. Quid
in et incredis istis? Nunc ps fidelis cu ips
deli? sto plq q lux queritio ad tebras.
Attq dnu manifestq coz error quiat: ura
fides in te dne ihu aplims solidat. pdest
in stulta coz intgra ad cautela. pdest
multo fortius tua dulcissia vrsio ad
doctunaz veram. Dixisti itaqz eis ego su lux
mundi. et qui sequitur me no ambulat i te
bris: sed habebit lume vite. libent au
dio apliais de te loquentes: q dulcis mi
sonat vbu ep oe tuo ginu i testio^m aplias
q gtq accipio testio^m a te plato.
Si enim testio^m hois accipit^r testio^m tuu
maius est. q veritas es q no fallit: sapia
q oia novit. Ppt nram tn imbecillitate
firmandam adhibuisti aplias et q nob pfuerit

non tibi: sicut etiam quibusdam respondisti. pro
pter me vero venit: sed propter vos. Gaudeo igitur
amantissime ihesu in orbis que locuta sunt christi
cpulito et in temporibus que apostoli nobis tradiderunt
et ewangeliste. Quorum omnium vera fides. unus spiritus fuit
et intellectus summe sibi concordans. Spiritus enim
sanctus adimplevit corda eorum: ut preteritorum
sic et futurorum caperent archana. Quod dum le
go vel audio tota fidei devotione amplector
et in tui nominis amore quamvis indignus fervo
accendor. quamquam desunt preclara eloquia: que
[illegible] visiones et celestes allocutiones. quas
ewangelistarum perfecerunt scripta: atque discipulorum te
cum quesancium corporalis aspectus auditusque et tac
tus. quod per me viderunt qui digni fuerunt et quod per
me audierunt qui audire debuerunt. quod per me te
tigerunt qui me in fide confortaturi erant. Pre
sbiterum consequenter gloriosissimi martires. va
lidissima testimonia tibi. Tu namque non tan
tum confessione set et proprii sanguinis fu
sione testimonium reddiderunt: quos nec penarum
acerbitas nec blandimentorum mollicies potuit

a vera vllatenus fide deflecte. Beatus ste
phanus prothomartir tale perhibet testimonium. Ec
ce video celos apertos: et filium hominis sta
tem a dextris virtutis dei. Beatus lau
rencius martir cum esset in tormentis: hec verba
locutus est. Domine ihesu christe deus de deo mi
serere mei servo tuo: quia accusatus non negaui
nomen sanctum tuum: interrogatus te dominum confessus
sum. Beatus vincencius leuita martir cum magnum
magis lacus toto distenderetur corpore: non est
in confractus corde: sed viva voce audacter
exclamauit. Hec est gloria nominis christiani. pa
ratus sum christi famulus ad omnia. Beatus ignatius
beati iohannis apostoli discipulus: plumbatis cesus.
vngulis laceratus. ignibusque carbonibus tor
tus. magnum fidei dedit testimonium: et quoniam
in eius corde expresserat fortius vt
mors dolores: feruenter indicauit iusso
dicens. Nec ignibus ardentibus. nec aquis ebul
lientibus: potuit in me ihesu christi extingui
caritatem. O insignem martirem: cuius constancia

ad admirationem duxit traianu ipsam re. Quis mqt gnorum tanta tolerant p deo suo: Eya qm maiore deus eu veneratione ac devotis laudib promisit et ubiq psequim: q inter tot tormentoru gnia nunq ab invocatione dulcissimi nois tui dne ihu legitur ac sasse. Sup q requisitus ait. hoc nomen cor de meo inscptu habeo: et ideo ab eius nominatione cessare no valeo. Quod pq ab eius corpore abstractu: inventu e habuisse ihu xps aureis litteris inscptu. O bone ihu qm amabile et iocundu est nomen tuu: in cor de te diligentium. O qm suavem est in memoria quos invocatio mellifluum tui nois: inter tam multimoda temptamenta versantur. Dignare dne ihu dulcissimum nomen tuum tamq incorruptibile pretiosu cordi meo insculpere et tam forti zelo caritatis illud accendere: quod nec aduersa tristia nec leta me queant ab amore tuo separare. ¶ Plurib venerabiles confessores ac doctores gestis atq doctrinis suis: multa laudabilia testimonia. Hii enim sunt q se mira

pro ecclesia posuerunt: et fortissimos qui here
ticorum versutias dederunt laqueo ¶ Ex hiis est
gloriosus iheronimus presbiter. egregius doctor absque
beatissimus presul augustinus. dulcissimus papa
gregorius: venerabilis beda. devotissimus bernar
dus ceterique quamplures nominati ac famosi viri in
strenui opere eloquentes sermone. fide catholi
ci. sciencia divites: sic et alios qui plebes e
dificantes ac posteris suis digna memoria
divine erudicionis relinquentes. Ait namque
gloriosus pater iheronimus. cum positus in corporibus sacra
ret accepturus communionem. Tu es ille qui cum deus
es solus ante omnia tempora et sine principio genitus
a deo patre eterna et investigabili generacione: intra
virginee puelle uterum virginis gloriose corpusculum
te clausisti factus homo. Sic enim in virginali utero
hominem suscepisti: quod nec sine homine deus es nec
sine deo homo. Tu enim es vita est que venit omnes ca
pia: et sine qua moritur. Tu es vita vitalis: dulcis
et amabilis atque iocunda. Omnis tua suavi
tas egros recreat et debiles: quos tuus sapor

salubres et fortissimos ¶ Dicit primbus
orator ambrosius · O mira circa nos tue
pietatis dignatio o inestimabilis dilectio cari-
tatis: ut servum redimeres filium tradidisti
¶ Dicit eruditissimus doctor augustinus quia
redemptor et conditor noster filius dei ante secula
cuius filius hominis factus est in fine seculorum
ut qui per divinitatis sue ~~pot~~ potentiam crea-
verat ad perfruendam vite beatitudinem perhennis
: ipse per fragilitatem humanitatis nostre nos re-
stauraret ad percipiendam quam perdideramus vitam
· hic est solummodo dicit contemplator augustinus
cum cor caritas christi vulneraverat: ut eius
qui sagittas acutas in visceribus gestaret
qui in primordiis conversionis sue nos sanabi-
dulce nec mirabili: considerare altitudinem consilii
tui super salutem generis humani · verum et divi-
dendo divine contritionis ... super sancti
commutabile veritate inquirit: hanc in voce
iubilationis erupit o eterna veritas et vera
caritas et cara eternitas! tu es deus meus
tibi suspiro die ac nocte ¶ Dicit preclarus

sanctus papa gregorius. Venit inter homines me-
diator dei et hominum homo ihesus christus ad perfecti-
onem vite hominibus sumendam: ad nos protegendum ma-
lignis spiritibus variis et ad debellandam su-
perbiam tumentis demonum: ad detergendam vicia in
elatis suis vite inmunditia radices a malo.
Idem. O quanta est misericordia salvatoris nostri. Certe
indigni non sumus: et tamen vocamur. O
unigenitus dei filius qui ante secula
ineffabiliter ex solo patre natus est: iam seculi
appropinquante fine. ex voluntate patris in hu-
mano corpore. sancto cooperante spiritu inter homines
venit. ¶ Ysidorus. Cernens deus quod in erroribus
suis agnosceret mundus creatorem suum et misit
filium suum ut carnem indueret et hominibus ap-
pareret: et peccatores sanaret. ¶ Leo papa.
Ingreditur hec mundi infima filius dei de
celesti sede descendens et a paterna gloria non
recedens: novo ordine. nova nativitate generatus.
Novo ordine quia invisibilis in suis: visibilis
factus est in nostris. Incomprehensibilis voluit
comprehendi. ante tempora manens cepit esse ex tempore.

Mariam xpus Salvator mundi per matrem
nascendi tempus accepit: qui de patre nasci
non habet tempus. Generator celi venit ad terras:
qui terrarum incolas evocaret ad celum. Deus enim caro
factus est. non ut deus variaretur in hominem sed
ut homo glorificaretur in deum. Fulgentius. Ipse
post deus filius de vero deo deus verus et unus
cum patre naturaliter deus et sic ex seipso sanctos an-
gelos pascit: sed tamen angelicam naturam dei filius
non accepit. ut ad deum sua caritate quem
ducit in nobis. Filius dei eius naturam nostram ac-
cepit ex nobis et ut deus unigenitus qui est pri-
mus angelorum ut esset homini [illegible] facit [illegible]
sed hominis et animam suscepit et carnem. Acce-
pit utramque veram utramque sanam utramque uni-
tam deo. Accepit animam nostram sine iniquitate et accepit
carnem nostram cum mortalitate: ut sed in ipsam mo-
riens morte vinceret. Accepit animam iustam
per quam nostris animabus iustitiam redderet. Cui [?]
sociis [?]. Ipse venit suscipere infirmitates nostras et
suas nobis conferre virtutes: humana querere [?] di-
vina et accipere iniurias reddere dignitates.

sue [?] ecclesie [?]

fere media: nisi re sanitatis Restituunt suas infirmitates ut suo verius probaret ¶ beda i. ^humanis ani
bus caro factum est. id est deus suo factus est et habitavit in nobis ut per conversacionem nobis
homo homines nobis conversando conveniret. nos allo
queretur misereretur. nos vincendo via proberet pro nobis
contra hostem confligeret: nostram morte moriendo ac
resurgendo possit destrueret ¶ bernardus vni
genitus dei sol iusticie tamquam emersit ac preclara
luminis [cancelled] ardens suo mundi caritate
illuminatusque et accensusque ut omnis qui illuminari
voluerit accedat ad illum illique iungatur ut in
medio sit inter illum et ipsum. Ideo ego arbi
tror invisibili deo fuisse causam qua voluit in
carne videri et cum hominibus conversari ut car
nalium videlicet qui nisi carnaliter amare non po
terant: cunctas primo ad sue carnis saluta
rem amorem affectiones traheret: atque ita gra
datim ad amorem produceret spiritualem ¶ phi
bent quoque illustrissimum testimonium maria et
martha sorores lazari: que unica devo
tione ei adheserunt in carne conversanti. Maria

Hec est devotissima lotrix pedum meorum. que
que non externas aquas. sed gemitu cordis sui
lacrimas ad abluendum exhibuit: capillos ad
extergendum expandit: labia ad osculandum pre-
buit: manus et brachia ad ungendum parat.
Totum quippe ad pietatem convertit: quicquid prius
seculi vanitate contraxerat. O felix huius mulieris
conversio: quam maior sequitur omnium peccatorum remissio
Ita que apia venerat: libera redeat in pace.
Hec iustior pharisaeo. fidelior symone leproso
quia ille dubitat, ista credit: ille reprehendit, ista
veneratur et diligit. Ille falsa iusticia se pre-
tendit: ista veram humilitatem ubique ostendit
Hec est gratissima et familiaris amica tua, que
post multa humanitatis obsequia: etiam testis re-
surrectionis tue fieri meruit ac nuncia. pre-
Martha autem soror eius satagebat circa frequens
ministerium: perfecte fidei tibi reddidit testimonium
Ego inquit credidi: quia tu es Christus filius
dei qui in hunc mundum venisti. Hec est
illa dulcis hospita tua que honorifice te su-

pius in domum suam suscepit corpaliter
sed intra domum mentis sue gloriose pauit lo
cum mansionibus: ubi fide et spe atque dilacone
congaudetur recubuisti spiritaliter. huius quoque
stantis fide emulata mulier quedam de turba:
sublimi voce clamabat. beatus venter qui te por
tauit: et ubera que suxisti. Magne deuocionis
et fidei hec mulier fuisse cognoscitur: que
scribis et phariseis te blasphemantibus
tota incarnationis tue misterium sinceritate confi
tetur. ¶ Perhibent etiam sacre virgines testimonium
tibi: quarum sponsus et consolator dignus es
tu. Beata agata ingenua virgo et conspectabi
lis gracie: ait. Mens mea solidata est et in
christo fundata. Hec est que beatissime et glanter
de nomine tuo ibat ad carcerem. Hec post tor
turam et abscisionem mamillarum suarum nul
lum carnale consensit medicamen. Sed habeo inquit
dominum meum ihesum christum: qui solo sermone re
staurat uniuersa. ¶ Lucia virgo deuota sacra
dum tibi habitaculum in sua virginitate prepa

rans: magis fidei sue ondit virtute dicens
Ego per tres annos sacrificaui deo viuo
iam quia nil superest: incipio offerre in sacrificium
deo hostiam viuentem. Et cum incendio terreretur
orando vi ignis represssit dicens. Rogamus
dominum meum ihesum christum: ut ignis iste non dominetur
in me. Agnes virgo beatissima tua specialis
et dilecta sponsa et tam euidens tibi per sui
testimonium. ut non humanum sed diuinum videatur
fuisse oraculum eius quod dixit. naturam et
etatem superat: quod hec nobilis virguncula de
fide et castitate. de amore et pulcritudine sponsi
sui proferebat. Amo inquit christum in cuius thalamum
introibo: cuius mater virgo est: cuius pa-
terem nescit. ipsi soli seruo fidem ipsi me
tota deuotione committo cui angeli serui-
unt: cuius pulcritudinem sol et luna mirantur.
Et gloriabatur sicut dignum omnino erat di-
cens. Anulo suo subarrauit me dominus meus
ihesus christus. et tamquam sponsam decorauit me coro-

Cecilia virgo clarissima. in pectore suo ge
rebat ewangelia et ubique tibi soli placere desi
derans. nulli animum voluptati dedit nec va
nitati: sed ieiuniis et orationibus intenta in
corde suo decantabat dicens. Fiat domine
cor meum et corpus meum immaculatum: ut
non confundar. Interrogata autem de fide: magna
constantia respondit. Nos sacrum sanctum nomen: omnino
negare non possumus. Similiter et ceterae sanctae
virgines. Katherina. barbara. ursula et
Appolonia: fide constantes in amore tuo firmiter:
lenocinia carnis calcantes. angelicam puri
tatem diligentes: sepulturam venerationem in seculo: et nomen
sempiternum meruerunt in celo. Perhibent etiam
testimonium tibi. ipsa elementa que condidisti domine
Mirum quippe fuit ut et irrationales creature suum
cognoscerent creatorem: et quem vocibus nunciare
non poterant: operimus signis declararent.
Tibi enim sicut creatori suo: omnis venabatur famu
lanti creatura. Probens quoque insolitum nominatis
obsequium. Fidibus sine dubio ostendit se cogno

misse dominum. Sed celorum te esse dominum celi cognoverunt: quia in ostensione nativitatis tue stellam protinus miserunt. Terra cognovit quia quatriduanum mortuum ad vocem clamoris tui reddidit: sed et in passione tua mota est et gemuit. Mare cognovit: quia solidum iter pedibus tuis tenuit: ac per apostolos viam ad te meabilem fecit. Aer cognovit quia a diris flatibus te in bethlem nato siluit. Sol quoque cognovit: in tua passione qui radios sui luminis contraxit: ne morientem cerneret quem sue pulchritudinis fabricatorem intellexit. Petre et saxa cognoverunt: dum eadem hora ad passionem scissa sunt. Nubes cognoverunt: quia ascendentem in celum susceperunt. Cum ergo omnia hec elementa deum ac dominum suum in carne venisse perdocuerint: nobis tu homo rationabilis cum dubius es aut segnis ad confitendum misterium incarnationis omnibus pro tua peccatrice salvatione gestum: plenitudinis incarnationis formatum undique scripturarum testimoniis: ne forte insensatis insensi-

bilior a innumeris solidior fiat: quemadmodum
quondam vidua mea pfidia donat p ysaiam dns.
Cognouit bos possessorem suum et asinus pse-
pe dni sui: Israhel me non cognouit: pplus meus
non intellexit. Sz hinc iam sit modo termi-
ps factatis. Sint gre et laudes tibi dne
ihu infinite: atque in nomine tuo flectatur om-
ne genu celestium terrestium et infernorum: et omnis
lingua confiteatur qr tu es in gloria dei patris
amen

Explicit meditacio de incarnacione xpi
scdm testimonia scripturarum sacrarum

Oro ad salutandum dnm nrm ihm xpm

Ave dne ihu rex sacrorum angelorum. cui
omnes virtutes obediunt celorum. quem che-
rubin atque seraphin adorant laudant et
benedicunt in secula seculorum amen. Ave dne
ihu xpe verus messyas et saluator noster missus
ab arce patris in hunc mundum. quem omnes
sancti ab origine mundi exspectauerunt. quem
patriarche magnis desideriis videre cupie-
runt. quem sancti prophete variis promissis vel figuris

exarauerunt. Aue domine ihesu christe conditor et
redemptor gregis tuam. quem apostoli et euan-
gelistę mundo predicauerunt. et uerum dei filium pro
nobis mortem passum et resuscitatum docue-
runt. atque gloriosis signis atque prodigiis
choruscantes sanctam per orbem ecclesiam pla-
tauerunt Aue domine ihesu christe fortissime
propugnator et fidelissime adiutor sanctorum. quem
gloriosi martires spretis mundi huius delecta-
tionibus. spretis et corporis sui suppliciis liben-
ter passionis agone imitati sunt atque pro testamento
fidei se morti constanter tradiderunt. Aue domine
ihesu christe summe sacerdos et uerus pontifex et
pastor eterne quem sacerdotes et leuite doc-
tores atque confessores uita scientia et uirtuti-
bus clarificauerunt. quem monachi et heremi-
te per artam angustamque uiam contritis
mentibus deuotione dilexerunt. Aue domine
ihesu christe sponse uirginum. solamen uiduarum.
spes pupillorum refugium destitutorum. leua-
men tristium. eterna salus credentium portus

latissima omnes ad te venientur: que spe
ciali castitatis decore virginum chorus sequit
innumabilis feres immaculata aureolam
sue integritatis. Ave dne ihu xpe lux
mundi fons vite paradisi aie. iocunditas
cordis. dator gre. restitutor innocentie i
quo sunt omnes thesauri sapie et scie
dei absconditi quem nosse vivere. cui servire
regnare est. quem scit vidisse e oia didi
cisse. in quem angeli videre cupiscunt
ac novo semper desiderio gliplano satiatur
tibi laus tibi gla. tibi graciarum actio cum patre
e sco spu in sempiterna scla amen

Oro ad xpm q e verum lux
via veritas et vita

Dne ihu xe lumine verum eternum et i
commutabile qui ad illuminandas huma
ne ignorantie tenebras i hunc mundi carce
rem descendere dignatus ~~es~~ es ut via nob
onderes ad patriam claritatis eterne ubi
scis angelis et patribus es et sis de scis

luceb. concede propter humilitatis mee et dulf
cum illud lumine quod mundo predicasti et cun-
ctis per orbem gentibus predicari iussisti cordi
meo gratiosa largitate infunde ut quamvis
cum in terra peregrinationis mee via tua: quam
seculi vanitate relicta et curis carnis ab-
iectis te creatorem meum ac redemptorem pas-
sibus sequar amoris usque ad consummationem vite mee
in omni paupertate et humilitate in pacientia et
longanimitate in fide spe et caritate: in
sobrietate et castitate atque obediencia perfecta.
Tu es enim speculum vite et lucerna totius
sanctitatis: qui me perfectissime in via virtutis ut me
reduceres in agnitionem veritatis qui in multis er-
roribus et peccatis eram involutus. Recipi
michi proposuisti in exemplum vivendi. ut si
quempiam sanctorum imitari tedeat saltem te dominum
meum sequi non pigeat. Et ne hoc impossi-
bile iudicarem multa in unum exempla san-
ctorum reliquisti qui tua vestigia ardenter secuti
sunt. Da ergo mi amantissime domine ihesu
fervore spiritus tui accende me igne: quem

verum nutriē in ira· vt cuncta hec infi
ma despiciā et tibi soli viuē desiderē
tibi soli placē studeā· atq p amorē tuo ab
hoībg despici et negligi nō timeā· Esto
tu gaudiū meū· dulcedo aīe mee: hereditas
mea et ego tecū cōclusus toto mundo·
Ōis doctor meq et mgr meq doctrina
mea et sapiā mea· Te sequēdo errare
nō possū te ↄ̄ inspirāndo inffectuosi
mones n̄ curabo· Ōis labor p te p
mus m̄ videat· oīs adūsitas leuis· oīs
ↄ̄trarietas tolerabilis efficiat· psertim
hec amor tuq q oīa vincē fac· seqt et
humilitas cordis q oīa implens nil dig
nū se egisse reputat· Tu es expressio
mea et adimpletio desiderii mei· Tu
refrigerio mea et illūatiō cordis mei
qui nūq deseris sperantes in te· qn
mus ad horā patiaris eos teptari vt me
lius se cognoscant et meorē sint qz
nō fūt fine te facere pnt D bnīc De

Recte ihu ne derelinquas me desolatum i
hoc mundo exilio. sed sicut dixisti et promisisti
ita mecum age ut vadas et iterum venias
ad me tempore oportuno. donec finito pla
toris certamine assumas me ad triumphum
eternam gloriam In qua vivis et regnas deus per
omnia secula seculorum Amen

De desiderio prophetarum et devota prepa
ratione erga adventum xpi

Ecce venit cuncti desideratus gentibus
Attendite et auscultate omnes fideles
et devoti: quid de xpo loquantur prophete
breviter. Recognoscamus nunc in tam sancto tempore adventus
domini: specialiter quemadmodum de prophetiis incar
nationis ihu xpi. Certo etenim nobis cordi
prophetarum scripta de xpo palam recitantur: quemadmodum
audita voce predictum patrum magistri
magis in amore ubi maxima totus affectus
cordis nostri accendatur. Quanto desiderio olim
ardebant sancti patriarche et prophete: de sa
la futura promissione pendens nos valde
si moveri nunc flagrenti desiderio ad

hibita ... [illegible]
p^o i carne pandit: qui illi sic or
debant ad nobis incarnandi incorpandi [illegible]
Exultavit abraham pr omni credentiu ut
videret diem x^i. quem in spiritu de sua stirpe
nasciturum pvideat et gavisus e gau
dio n modico: hic etiam spe qua de p^o
nascitu accepat. Simili at et mlti
alii antiq ipsum ... desideravervit q
in spm hoc pspexerunt et cupiebat tam mag
num atq simplici misterium: quod nos iam
gaudeq ce cupletum. Quod satis evident dns
ondit; at prus i carne descriptio suis ait
qlu reges et ppheti voluerunt vide q vos
videtis et n viderunt. primi igi videt hic
amore ad p^o. qsq i desiderio aie sue
recogitat. qd diminu sit misterium q mag
num beneficio hoi collatu: qd p^o incarnari
voluit. Item libet prius dns de se ine
ditanbq gnad devotionis dare csuevit. q
ad dandam benedictionem i hunc mundum venit; et
qr sine unctione n est x^us: nec sine dul
cedine cogitat. ... ibi sequitur cum dubitatione

quin studiosis mentibus multe late ac pulchre sancte
meditationes occurrent materie que desidiosis
ac negligentibus velate sunt ac remote: Et que
verbi misteria intelligere digni non sunt: qui ea
cum humilitate et desiderio non requirunt. Sicut
ad discipulos ipse dicit vobis est datum nosse
misterium regni dei: ceteris autem in para-
bolis. Ihesus autem vehementer amor ihesu anima-
tores suos ad rumminandum melliflua verba
ex ore eius procedentia et ad cogitandum di-
uina eius opera in carne patrata: ad que
digne pensanda nulla sufficiunt tempora vel
momenta. Talibus enim familiare est in
quibuslibet necessitatibus suis et causis ad dilec-
tissimum amicum et consolatorem suum ihesum re-
currere: quia ipse fons omnium gratiarum et virtutum
qui solo verbo et unico nutu cuncta potest
indisposita reformare. Quibus autem modis
ab ipso consolationem recipiunt: et interdum
valde magnas mentis illuminationes incipi-
unt: qui sic deuote ac humiliter ad ipsum confugi-
unt. Et quanto crebrius ad ipsum se conuertunt
tanto altiores mentis excessus ab ipso visi-

tam merunt. Sancta est ergo magis opera huius
deuotis diebus et semper aliquid salutare
in corde versandum de lege et prophetis et
de desiderio antiquorum patrum de celestium p
fiditate misteriorum. de reuelatione futurorum:
aplius at de adimpletione omnium promissorum
Frequenter eciam et instanter est orandum vt
affectus noster ad christum itinere trahatur! et intel
lectus spiritualium rerum cum prophetis nobis aperiatur.
Sic enim in agnitione filii dei proficere poteri
mus. et in virtutibus amplius crescere: qui pro nostra
salute dignatus est homo fieri. Qua excusa
tione poteris anima mea pretendere et si tanta
neglexeris gratiarum cogitare? Quid mihi christo
in futuro respondebis et si non fueris grata tantis
beneficiis. quibus te preuenit per multis gentibus
et linguis. Quanti enim fuerunt. qui christum non
cognouerant nec de illo audierunt. quanti eciam
qui contempserunt et credere noluerunt. Tibi autem
datum est non solum credere et audire. sed eciam
que de christo scripta sunt et prophetata legere ac
intelligere. Dies igitur de exhibitione talium

bn̄ficiorꝫ deo g̃ta: et in ꝯsideracõe opꝫ d
minorꝫ studiosa. Totū vtiqꝫ plenū e sp̃
et v̾itate, et totū plenū amore et suau
tate. Quicq̄d de x̄o scribit̾ vel cantat̾ p̄e
decest ma q̄ excitande deuocionis: nec spe
sac̃ meditacionis. Libri eciā apl̄i sūt a
simones scōꝝ multiplicati: et oīa b̄n
ordinata a prib; in agendis diuinis off
tys. Quid igit̾ habes diu nō sis vale
p bona meditacõe: cū tanta sint s̃pa
rata in auctorꝫ fideliū ꝯsolatione.
Tempus eciā hoc hyemale satis aptū est
p deuocõe excitanda et vnione cū deo
possidenda. Quāuis eīn frigidū sit. tamē
interi amoris ardorē ipedire nō p̄t
nec extinguere. Sꝫ et noctes solito lo
giores diuinis orādi atqꝫ psallendi t
buunt facultate: necnon aspitas ymbr
ventorꝫ vis et algor. euagandi tollut
oportunitate. Dīa eīn videnť mī d
q̄ maneat vnq̄qꝫ apud se et ꝯmp
se tantū cū illo die ac nocte. psallꝫ

cꝫpia

egrediat[ur] ex ostiu[m] tabernaculi sui q[uia] tep[or]
no pa[ra]t[ur] et p[er] et sabbatizet sabbatu[m] mentis
et p[re]paret d[omi]no locu[m] in se pulcherrime
mansionis. Sed q[uan]to sensus exteriores magis
restricti sunt et uniti: tanto sp[irit]us interior liberi
or fit: et ad diuina contemplanda potentior
Sz iam nichil restare videt[ur] q[uam] ut ... et ... sp[irit]us
s[an]c[tu]s et sine q[uo] corp[u]s e[st] vita mortua: et in[ter] ceteras
ho[min]is quelibz diligencia. Hec aut[em] si assit cito
ad superiora rapit: et satis est amari ca[n]ta
si ... nesciat. ... aut[em] ... ad ...
... ... e[st] sp[irit]us et q[uia] ... ...
sicut et ... insipide ... ... igit[ur] de
uotioni maiori in ... sac[r]o t[em]p[or]e aduentus d[omi]ni
Ab eo aut[em] specialit[er] d[omi]n[u]s q[uo]d cantat[ur] o sapie[n]
i[n] festo s[an]c[t]e virginis lucie et tunc sursu[m] cor
et a[n]i[m]a ad x[pistu]m affectuosius sunt subleuanda:
q[uia] ip[s]e est que[m] aduenire desiderat s[an]c[t]a mat[er]
ecclesia. Hec siquide[m] exclamatio s[an]c[t]orum apl[ica]r[um]
desideriu[m] ingens insinuat. uno celitus s[em]p[er]
delis aie affectu. x[pist]i optantis aduentu[m]. Tanq[ue]
int[er] voritas ... dicit. O bone amantissi[m]e

ihu vera et eterna sapia patris q nos mi
rabilit creasti: veni et salua iam lapsos mi
rabiliori ordine quo id agere disposuisti. Ve
ni ad visitandum nos in ergastulo carnis
nascendo sine contagio carnis: ut liberes
las tu quos pondus peccatorum gravat: et ho
ror mortis grauiter affligit. Veni ad illu
minandum mundi tenebras et tenebrosas corporum
conscientias: quemque peccatorum vinculis absolutum
in tua misericordia letemur: atque gloria tua eter
ni spe eternorum bonorum consolemur per te ihu
xpe verum ac lumen: et premium sanctorum ge
mitum Amen

De occursu et susceptione summi
et celestis regis

Dicite filie syon: ecce rex tuus venit
tibi mansuetus. Olim deus loquens pro
phetis et prophetis multos testes sue incarnationis pre
misit: et nunc pene per eorum vices multis ac
fideli sum adventus tempus denunciat. Dicite igitur
filie syon. vos qui spirituales estis et prophetae
spiritum habetis vos qui prophetas legistis et scripturas

nostris: dicite magis ad exspectantes et meum
adventum plenius desideranti: ut oculos fi
dei sue aperiat: et me statim adesse cognoscat
Ista talis anima quo quam necesse videre desiderat
et de me frequenter cogitat. hinc mando et
remando ne tedio torpeat: sed evigilet
surgat et expectet. currat pingat et legat
litteras meas de aliis sibi destinatas: intendat
eis frequenter: et donec veniam reficiat se in eis
et consolet valentes: ut desistat a peccatis et de
siderando: quia veniens veniam et non tardabo.
Longum satis mora [illegible] protempori repeto
venire nolui. plures tamen et solempnes nun
cios premisi feci: frequenter per illos mandavi et
amiciam ut desiderium excitarem: et gaudium
de adventu meo magnificarem. Ista magis
hec alicubi veniret: magno desiderio est
de susceptione. Que quo vehementer me deside
rat: magis de presentia mea cum venero gau
debit. Que autem mundo dedita est: me desi
derare non potest. Que vero omne mundi solatium
spernit ac distractiones cordis fugiens se quasi
in intimis recolligit cum desiderans. presentia fest

dieb: ipe die visitationis mee et glorie
adueturus sci sciorum celestis qz regis glorie
patria anichlare depetat diceb. Veni domine
visitare me in pace: vt leter coram te corde
de pfo. veri desiderium cordis mei: lumen
oculorum meorum et pax. In spes mea expe
ctatio isrl. In te speraui ne confundas me
ab expectatione mea: quia ad te animam meam cum
desiderio leuaui. Tali aut sic desideranti et
me de die in die querenti cito apparebo et
meipm manifestabo. ego enim sum dns deus
eius: qui locutus sum in prophetis. Et vbique nunc loquor
oibus. sed specialiter in aiabus meis fidelibus
singulariter ac ei qui p ceteris me magis affectat
atqz feruentius suscipe et ad se introducere
cupit. Et nunc ipse sum dicit dns. iam
tempus meum impletum est: vltra non morabor
Implebo vbum meum quod dixi satisfaciam
pmissioni mee: non differam desiderium aie
eius quod petiuit. fiet quod optauit: quia ego
ipe qui loquebar ecce assum. Gaude et letare
aia fidelis: quia venit tibi rex de celis. hic
est dns deus tuus et dns conseruatorius. Ardentius de

1 Sponsus et ... tuus

sedeat: et ad veniendum in pauperes. Noli timere
filia syon: Ecce rex tuus venit. Ecce celum in- ^ecce inimicus que regredietur
gredietur. ^Ecce in dextera eius ignea lex:
in sinistra eius divicie et gloria. Ecce in con-
spectu eius angeli et archangeli: cum prophe-
tis cum apostolis: post cum innumerabiles sanctorum cho-
ri. Ecce qualis est hic qui ingreditur cui domina-
tiones occurrunt: et omnes virtutes celorum famu-
lantur. Ecce venit pius et mansuetus pau-
per et humilis in humanitate: qui iudica-
turus est orbem terre in equitate. beati oculi
qui ista vident et cum regis opera ad suam
edificationem considerant: quia quamvis non in eis po-
pulus huius mundi videbunt: sed omnem humilita-
tem et mansuetudinem in tanti regis ad-
ventu inveniet. beati omnes qui spirituales intel-
ligentie oculos habent: et in lumine fidei
eterne veritatis lumen aspiciunt. videtur
quidem iste visibilis oculis carnis etiam
ab infidelibus et paganis: sed ipse invi-
sibilis conditor orbis oculis cernitur mentis ab
universis christi fidelibus: ex totis precordiis
ipsum amantibus. Nam credere in christum mente

cuere est: et ardent amare ipm tenere

est. Sic enim videbat eu sci patres prophete patriarche et antiqui

q longe ani aduentu eius pdiperunt: et

multa de eo prophetauerunt prophete nazaro

lim vocabant videres q que ceteri nes

ciebant predicabant: et alijs indoctis . v

et scriptis suis insinuare curabant. Sic c

tia et nos xpm videmus q p9 eius incarna

ne ad fide venimus q cuncta q de eo li

gimus vel audimus sunt sic rtinemus

et a prophetis vocant pdca et ab aplis fa

cta confirmata confitemur laudamus et predica

Sed co oculi corp q legi xpm i carne no

viderunt. hij fideli i eu credunt q deuote

venerant caste diligunt: ardentes suscipe

desiderant. Ecce rex nr aduenit de celis

Sed oremus ei: et deuotis illu apleyis

suscipiamus letetur celi exultet terra

et epulz terra id e simplices actiui

te deden an fanc dm q venit: qui ve

saluare nos et dare se nobis jubilate ma

tres laude et psallate doctores ubi dul

celiq; et fluat colles lac et mel ad
omnem suam spualem gsolatonem. Canite tu
ba in syon: excitentur omnes torpentes.
dispsi ggegentur in unu :/ gfortetur pusil
lanimes. gsolentur tristes. erigantur infirmi:
omnes gaudeant. singuli de locis suis ppe
rent :/ quia magnus dies est isrl: dies salus
dni. dies festus regis ecce appinquat.
letare ihrlm et gaudete sancte aiae fide
les que diligitis dnm xpm gaudium omnium
se amantium :/ quia non in tumultu nec in appa
ratu visibili apparebit. sed in spu le
nitatis et mansuetudinis illud ab eis vide
bitis. Gaudeant et pparet se unusquis
que tribus et lingue :/ sed tu aia devota
filia syon. q tota intencio ad deum gusa
est: tu ceteris magis exulta. tibi enim a
dno pre ceteris gracia dicatur. tibi specialiter nu
datur :/ tu ex nomine amicabiliter vocaris: ut
audias et videas qualis est qui venturus est. * ad te
Ecce rex tuus venit tibi. Ecce rex tuus
non terrenus. temporalis nec mortalis: sed celestis

eternus et immortalis. Ecce venit non regnare
in mundo: sed salvare mundum sanguine suo.
Ecce rex non romanorum aut francorum: sed rex
regum et dominus omnium dominorum. per quem reges
regnant in mundo: et sine eo nemo corona
bitur in celo. Iste rex celi est iste: et venit non
transitoria accipere: sed regnum dare celorum. quod cum
mire voluntur. faciet sicut ~~singulare~~ regnare;
et quicumque sibi obedire contempserit: a regno eius
exclusus erit. Ecce rex tuus quem desiderabas quem
amabas: in quem credis et in quo sperabas. omnibus
quidem creaturis rex est generalis: tibi autem per amo
rem specialis: sicut sponsus sponse et amicus fa
miliaris. Tuus inquam: quia pro te sollicitus appare
us tibi vigilanter intentus: tibi affectuose in
clinatus ~~prior~~ proprior quam cunctis: ita ut dicere
cum veritate possis: rex meus et deus meus. Ita ab
eterno te dilexit: et nunc ut te liberet et
salvet: de celo a regalibus sedibus venit.
per quod si gloriari volueris: nescio quod poteris
contristari vel desperare. Ipse enim rex et guber
nator omnium: et quem potentem fecit sapientissime
regit: ut merito rex et dominus dici debeat

vniuersorum: et tum tn̄ ex speciali gratia donorum.
Ab ipso dependet celum et terra: et cuius im
perio regitur omnis creatura. huius potencie nemo
resistit: pater: cuius sapiencia disponitur vniuersa Sa
piencia et vita eius cum ipso est et ipse fecit omnia:
et non est finis magnitudinis eius. Rex quia ex
celsus et immensus est ideo pre cunctis regibus et
principibus: de quo psalmista loquitur in psalmo. Deus
autem rex noster ante secula: operatus est salutem in
medio terre. Ecce venit. venit non in au
ro nec in argento quasi indutus purpura et bisso
et non in equis faleratis quasi armis splen
dentibus. non in clangore buccine et athare
sed in humilitate et paupertate. in mansuetudine
et caritate et ut amaretur potius quam timeretur.
ut attraheret magis ad se peccatores quam fu
garet. Sed ad quid venit? venit propter suam
immensam caritatem qua te dilexit. ut redimeret
quod perditum fuerat. venit propter tuam neces
sitatem et defectibilitatem: que multiplex et
magna nimis erat. venit a patre te si
beare: et preciosi sanguinis sui effusione pur
gare. venit ignorancias tuas illustrare: et viam

veritatis onde. venit infirmitatē tuā ad[t]
iuuāre: et tolerauerat in adūsis doni. ve
a terrenorum appetitu reuocare: et ad celestia
amanda sustollere. Venit vitiis pstrare: et
fine virtutis īponere. venit grā3 infunde: et a[t]
celestium gsolationum dulcedine letificare. ve
oibus bonis te replere: et ab oibus ma
lis eripere. venit etiā btitudinē tibi do[t]
nare: et p te tpale miseriam sustinere. ve
oia sua tibi gferre et sup oia dona se
ipsum tibi ī ppetuū fruendum pbere. vt
cum eo eternaliter gauderes: venit ipse la
bore et dolore suscipe. vt tu diuiciis[t]
venit depauperari. vt tu regnares: ve
exulare. venit ad errantē via: et ad igno
rantē veritas. ad mortuū vita: ad cecū
lumē. ad infirmū medicus: et ad desolatū
gsolator. ad dapnatum liberator: ad se
ductum gciliator. ad despatum saluator. et
te ... quod venit: et ... sibi tibi suo sa
lutari aduentu gtulit. Non misit angelum. no[t]
archangelum. no patriarcham no pphetam: et fuit
ipse rex angelorum et dns pphetarum ad libe

randi te: qui ipse est deus tuus qui fecit te
Denique omnes reges et principes qui ante eum fuerunt
non potuerunt quemquam de manu mortis libe
rare neque ad eternam vitam perducere. Sed iste rex
potentissimus et magnificus per seipsum de manu
mortis populum suum liberabit. vincula inferni
destruet: et in paradisum electos suos perdu
cet. Si si bene intelliges et attendes qualis
ac quante maiestatis sit iste rex glorie: attol
leres utique portas cordis tui affectuosissime
et introduceres ad te regem perhennis glorie:
quem cum summa consolatione cum ingenti honore
et solempni preparacione: deus tale ac tantum re
gem suscipere. Si enim mandasset tibi rex aliquis
terrenus aut unus ex principibus eius dicens ve
nio ad te para michi hospicium. volo apud
te mansionem facere: quale putas habebis
sollicitudinem. quantamque duceres admiratione.
Nunc ecce mandat tibi rex de celo loquens
per prophetam preparare in occursum dei tui israhel: quia
ego veniam et habitabo in medio tui. Ideo
ad hunc suscipiendum hospitem cordis tui adorna
thalamum: quia non solum ad te venire

s etiam in te habitare desideat: et mox in thalamo suavit requiescere. Felix aia que in se hq tam hospitib mereť adventu: et q oib etiam digne no capit ipa amatib desideris in secretissimu recipit secretu: ut tanto feliciu eius quiescat: qto ceteris ipse ea delectet. Ita plane ad qua venire dignat altissimus de celis rex regu dns: no ut inhabitet: s ut pie ea tanq bn agmata et sibi pelecta visitet et consolet. Venit enim rex mansuetus visitare et consolari oes lugentes syon: dare pane habitantib in tra: et defferre districtu iudiciu. Progare misericordiam: venia tribue peccantib suscipe penitentes: et nulli denegare gratiam: et pximo oib expectantib se in salute gloria pstare sempiterna Amen

In nativitate xpi de festis anime

Christo venit i mundu. Ad divina cume oipotens pr: ut sm desideriu

cordis mei dulcis atque et devota mente
de solempnitate hodierne festivitatis di-
lectissimi filii tui domini mei ihesu christi me-
ditari occurrat: que ad devotionem et gratiarum
actionem meam torporem excitet. Illustra car-
men invisibili luce sapientie tue: qui hanc
sacratissimam noctem veri luminis ortu fecisti
clarescere et huius diei solempne festum
gaudiis sanctis celebrandum. Neque enim
quodque festum erit mihi aut iocundum: nisi tem-
pore mentem meam per te illustraveris: quatenus
ab omni viciorum tumultu serenata: in
tante solempnitatis contemplatione rapiatur.
Felix festivitas quam et mentis iocunditas
sequitur: et spiritualibus epulis anima te
invitata large reficitur. Non enim festum
mihi est si in corde non est. Interius
tamen sepe exterius recolitur: ut gratius et
iocundius intus celebretur. Nam exteri-
ora festa minorum sunt incitamenta festo-
rum et interiorum quedam plaga gaudiorum.
Quid igitur exterioribus festivitatibus interior

meus homo bene concordat et congaudet. Unde non mirandum
si duplex esse festum videtur: propter quod festum
agitur ab intus sanctus tenetur. Est ergo magis
duplex festum: est et solempne quando anima spiri-
tualis et devota melius intelligit: quod talia
in spiritu et veritate celebrare consueverit. Sponsa
lis cum anima indicat. Et quoniam unum festum dor
dis ab altero differt atque iocunditate specia
li pollet: ipsa ad quam Ihesus venire et se
in die festo manifestare dignatur: Suam de-
ta exigentia satis novit. Ipse est cum quo
propria festa solempnisant: et beata cui affue-
rit. ac sese letantem videbit conspexerit. Eo
autem quod non sit uno eodemque ~~affectione~~ devoto
modo affectu anima ad deum trahitur: nec semper
nunc a suo dilecto visitetur. Et ideo secundum mu-
nera et alterationes visitationes potest non inconve-
nienter festorum ponere varietates: ita ut sit du-
plex festum in anima sit: quando secundum Apostolum exultant
cor et caro pariter in deo vivo exultant.
Dum tanta leticia cordi infusa sentitur ut
exterioribus etiam vocibus et motibus prodire opor-
teat: ac deo devote iubilare hymnis et

caritatis delectatio. Tunc autem magis duplex
festum agitur: quando tanta est interioribus hominis
membris et exterioribus quedam sensibilibus
iocunditas: ut hanc capere et sufferre propter
estum amoris humana negat infirmitas: et
hanc neque per aliquam vocem signis exprimi potest: quam
sancti germani in tali festo a deo visitata
senserunt. Silentio magis congerenda sunt.
si quando aliquis hominum divinitus sentiri do
natur. Soli autem deo secretus illa confert: qui
cum in silentio suo et sine voce melius
intelligit. Oportet enim tunc omnes silere
creaturas: quando deus loquitur animae super naturalem
intelligentiam. Et tunc ophe docet quando se
primo cum solo deo habetur. O doctor ve
ritatis: quam ardo et profunde imbuitur anima tripium
manifestatis. In hoc festo aperiuntur ta
bule altaris et sanctorum reliquie ostenduntur: et
quia hinc amatis anime abscondita scripturarum
panduntur: et secreta celestibus patrie sanctorum
status ac premia eterna per specialem consola
tionem revelantur. O magnum et iocundum festum

: no oibus s paucis ad celebrandum gessus q
longe sit hec festa celebria festa a secu
laribus mundi dilectoribus : qui terrena tan
sapiunt : et ad sola exteriora respiciunt.
¶ Stultum est illis et quasi incredibile et vide
tur quod extra non fulget. Curant plerique
quod bonum deo vacare putant et a volupta
tibus carnis abstinere : quia ignorant quanta
intus consolatione spiritus habent et sentiunt
qui pro amore dei cunctis voluptatibus mundi
renunciant. Ignorant enim tales et igno
rant : qui sola visibilia sequuntur et dili
gunt. Sed quam solempne festum agitur : vtinam
sit qui dicat et ad me perveniat. Scio tamen
tamen dici valeat quod tam altum est et secre
tum ut ab omnibus patentibus modis sit remo
tum. Si quis igitur in excessu mentis anima po
sita omnia preterita et sui ipsius oblita sola
dei memoria exteruit : atque ab omni corpore
a ymaginacione liberata in domini laude absorta
tam sciret speculacione etiam : quis hanc negat
festum solempne agere quod etiam solis ratio

illustrata. super cuncta creata stat eleganter sus-
pensa. Hoc autem totum magis spiritualiter videtur ad
eternam beatitudinis gloriam: quam ad presentis vite
miseriam. Ponitur igitur et memoria solempnis
festi nunc ponitur quia vera comparatione haberemus: quia perfecta eius claritas satis reservatur
in celis in festivitas festivitatum: ubi homines
et angeli congregati pariter deum laudant trinum
et unum. Quam solempniter ibi cantatur: quam
dulciter iubilant: ubi deum facie ad faciem sine
fine intuentur iocunditate speculantur. Sane
ex memoria illius iubilationis et perhennis celestis
solempnitatis: dissonat in omnibus iocunditas
presentis temporis. Ad illud igitur solempne et eternum festum
quod est sine magnitudine et corpore pariter et dierum
totus affectus nostre devotionis vehementer aspi-
rare debet et anhelare: quotienscumque in terris festa
solempniter celebrantur. Unde omnia festa nostra ponuntur
sunt illius festivitatis eterne quedam preambula:
quibus beata festa dicenda hic tamen in lumine fidei
inchoantur: sed illic in lumine glorie cuncta perficiuntur

Ibi enim est angelica laus et armonia sanctorum con-
centus suavissimus: ibi in patria conditoris
cuncti letantur unanimes. Nobiscum vero bene
agitur: si quid parum inde sentire donatur.
Quid non delectet vindicias angelorum cho-
ris miscere et ubi nulla vocum dissonantia
nulla levitas dissolucionis. nulla compassio impe-
dientis nulla nervorum ab pungentibus. nulla affectio infir-
mitatis. nulla ymaginacio distrahens et nulla ina-
nis cogitacionis nulla occasio temptacionis. nulla negli-
gentia. nulla ~~occasio~~ confusio. nullus labor. nul-
lum tedium. nulla fatigacio et sed summa pax
et tranquillitas summa leticia et dulcedo
mellisflua. summa concordia et deifica cla-
ritas. plena felicitas et perfecta securitas
est. Et quod breve est et modicum quod nos ce-
lebrando agimus: quod imperfectum et obscurum
quod nos recolimus. Quia dum cum corruptio-
nibus nostris tenebras patimur quia dum mortale cor-
pus gerimus: vix clare aliquid de immortalitatis
luce et inconspecto spiritu comprehendimus. Nam vero
pene nocte ac die nostra erit solempni-

tas: q2 nec dm i deuotioe pt solisti
nra infirmitas Et vina maior ps ipis
appenderet armonijs: et mg haret de
~~exterig frequentijs~~ exterius frequentijs. liquet
satis 9sideata veritate q ipsa fuit hic
nra solepnia quatinus alter cantet vel
pulset et qminus interius iocundet q inbi
let: q2 alio pns letitia p diuisa destitui
obstacula. Nec tn id nimius mirum. Adue
ne sumus et pegrini sup tra. et totu te
ps pegrinationis nre luctui magis aptu
est q letitie. et festa celebrare potius spe
tat ad celi ciues q ad exules filios
eue. Et ne eternis miserijs deuoraret et gme
ret et diuinor bnficior immemores efficeret;
prudit eterna dei sapia et sca mr
instituit ecclesia. q quibus in desiderio aie si
gulis annis. x'et scorum eius agant solep
nia vt deuotio excitetur. fides incalescat
et caritas augeatur. Ita tamen qs deuotius festa
celebrat. dignius qz i scis suis deum honorat.

q̄to in spu̅ pl9 ꝑficit et ad amorē et
mitatis se lang extendit. Spēciā cum ve
lux ī mundū ut via nobis demonstraret
ad celū: ut cor nrm̄ ī sui amore ar
deret et a cunctis terrenis exheret: et ut
nobis lumē daret sapie. et tenebras ef
fugaret ignorancie. ut vim nos sicut eff
cit ppheces regni. filios grāe. cōsor
tes cū eterne glie. ꝙ glosa lux de pre
nata: o inclita dei sapia de virgine
hac nocte pcata: da deuote ac digne
tibi grās agē: da noi tuo altissime
psallē. ꝯuenit inclinare. humilit genua
flecte. honorifice adorare: atq cū angelis
tās gla in excelsis tibi solempnit deca
tare. tec cum deq laus et gla dne: q
p nra saluti dig es incarnat amen

In nocte natiuitatis x̄i
De querendo puelo ihū

Queritur dum du invemri pt: inuoca
te cum du xpe est. Surgite

miss xpi fideles: gaudete ad hanc so
lempnitate dominice passionis natiuitatis.
Adest namque nox sacratissima: in qua redeptor
mundi ihesus xpistus nasci voluit de gloriosa virgine
maria. Surgite igitur omnes et vigilate: prepa
rate corda vestra et orate. Dominus venit veni
te et adorate. Aucite ihesum et tremenscens et
pulsate ad ostium et aperietur vobis: intrate
domum et videbitis. Rex noster advenit:
xpistus natus est nobis: venite adoremus et
procidamus ante eum: quia ipse est qui fecit nos.
Venite angeli et archangeli: cantate et
exultate et psallite. Gaudete iusti in domino et
Iubilate deo nostro: annunciate inter gentes
opera eius. Dominus nobiscum: nolite timere. Verbum
deus in carne et nobiscum est humanitate: quam nunquam
decessit divinitate. Venite parvuli et magni: se
nes et grandevi. iuvenes et virgines et canta
te domino canticum novum: quia mirabilia hodie
fecit. Levate corda vestra cum manibus ad celum
et super omnes exultatione date gloriam laudi
eius. Dominus nobiscum: nolite contristari. Induimini
te vos electi dei vestimentis iocunditatis et

letitie: et abiciamus opera tenebrarum et induamur
arma lucis; sicut in die clara sic hac
sancta nocte vigilemus. ~~Gaudeamus~~ Gaudeamus et
epulemur et cantemus et hymnizemus: iubilemus
deo salutari nostro. Offeramus ei vota nostra:
persolvamus illi oris nostri obsequia. Unde no
biscum nolite tardare et nolite attendere dicit beatus stare
viriliter. Quomodo potest iam dormire? quando angeli
cantant in celo et vox laudis resonat
in excelso. Quomodo manet in lecto suo ubi
omnes gestiunt esse cum Christo in iubilo? Quomodo
surget hac nocte cum desiderio et quando omnia videt
esse in gaudio? Ipsa gaude et letare
filia Syon. iubila Jherusalem: quia hodie pax
vera descendit de celis: ad pacificandum et
instaurandum que in celis sunt et que in terris.
Hodie lux vera illuxit super terram ut omnes homines
mundi illuminaret in se credentes. Hodie facta est
letitia magna in ~~[illegible]~~ Israel: quia natus est Christus
in bethlehem. Hodie per totum mundum
melliflui facti sunt celi: quia ex ore doctorum
emanant sermones suavissimi: unde recreantur
infirmi consolantur devoti et instruuntur ignorantes

cepetant pigri: animant fideles. et confundut medulli. hodie exultant angeli: letant archangeli: et omnes mundi in devotione sint et gaudio spirituali. Hodie nox gloriosa est in die et claritate magna: quia exortum est in tenebris lumen natus cordis misericors et miserator dominus. Sit nox ista in perpetuum benedicta: et inter dies solempnes computata. benedicant ei que benedici solent dicit et laudet eam omnes filii lucis: quia natus est in ea christus filius dei. lux eterne lucis. Non sit hec nox solitaria: nec a laudibus aliena. non sit obscura: sed illustret lumine desuper atque in universa ecclesia accendant luminaria multa. sed et in ea preparat quod ad decorem pertinet: sed usque ad ortum sequentis aurore laus eius perseveret. Hunc diebus illarum crescat lucerat sol iusticie qui natus est in cordibus omnium se amantium: et rursus nova oriatur devotio in mentibus omnium celebrantium dies sanctificatus ~~illuxit~~ ~~hodie~~ illuxit nobis. Gaudeant omnes fideles: quia deus olim predixit fiat lux: et facta est lux. O vere beata nox vere

luis illustrata natali atque angelicis ador-
nata fulgoribus: quorum cantibus et laudi-
bus gaudiosior effecta est cunctis per or-
bem fidelibus. O vere beatissima nox: clarior
omnibus seculi noctibus. Que sola meruit tempus
et horam: qua de virginali utero egressus est
dei filius nostre fragilitatis corpore indutus.
O sacra et illibata nativitas: qua decuit
virginalis fecunditas. O super naturam fe-
cunditas: quam ornavit virginea puritas et
summa elegit maiestas: ut salvaretur huma-
na mortalitas. O benedicta et gaudiosa na-
tivitas: que maledictionem primorum parentum
in celeste convertit benedictionem et merorem
eorum in gaudium mutavit sempiternum. Qua-
tenus hec nox amabilis et venerabilis est
omnibus hominibus: in qua Christus natus dignatus est
pro omnibus liberandis. Benedicta sit que sancta
trinitas: in bonitate et gratia hominibus digna
in qua humanitas est reparata et dyaboli decepta cal-
liditas. Benedico te pater celestis qui dilectum fi-
lium tuum ad nostram redemptionem in mundum mi-
sisti. Benedico te fili dei unigenite ihesu christe

qui te nos homines redimendos naturam nostram assumpsisti. Benedicam te spes sancte parclite qui curam redemptionis mee sanctam ab initio usque ad finem glose et mirifice perfecisti. Sit tibi infinita laus et gloria. Sit honor tibi et imperium o summa sempiterna trinitas cuius prudentia et ordinatione facta est nobis tam iocunda et solempnis festivitas Amen

De devota visitatione nati pueri ihesu

Num quem diligit anima mea vidistis? Vobis loquor angeli sancti: dicite michi de ihesu meo quem nostis. ubi est puerulus qui natus est nobis. indicate michi quem diligit anima mea. Quia si michi indicaveritis non ultra. salve per vos quos dignos indicaveritis. vobis loquor pastores: dicite michi de ihesu meo quod nostis ubi est puerulus qui natus est nobis. Quod annunciavit vobis angelus. Annuncio inquit vobis gaudium magnum: quia natus est vobis hodie salvator: qui est christus dominus in civitate david. Et quod vobis signum dedit. Invenietis ait infantem pannis involutum: et positum

in presepio. Et quod cantaverunt angeli sancti
gloria in excelsis deo cantaverunt: et in terra
pax hominibus bone voluntatis addiderunt. Et
post hec quod vos fratres. statim cum gaudio
et festinacione transivimus usque bethleem et
invenimus christum in presepe iacentem. O mi quid
audio quam dulce est quod percipio. sufficit
mihi modo. vadam et videbo hunc puerum
antequam moriar. Expectate me paulisper et ibo
vobiscum: et hospitium erit unum omnium nostrum.
Et vos angeli dei obsecro gentium: et vos
itinere ad presepe et me perducite. Aperite
mihi ioseph et maria et aperite hostium dilecti
mei: ut ingressus tabernaculum eius adorem sa
vestigia eius. Os reges terre desiderabant
videre faciem salomonis: et audire sapientiam
eius. Et ecce plus quam salomon hic. Beatus
mihi ergo me recipere: ut deosculer scabel-
lum pedum eius. hic est enim de quo prolocu-
ti sunt prophete et quem annunciaverunt angeli:
quem visitaverunt pastores. hic est quem
quero quem amo quem videre desidero. Quid
tepidas anima mea: clama pete pulsa:

donec aperiat tibi ianua. Ingredere locum
tabernaculi admirabilis: usque ad domum dei
Accede fiducialiter et magis te premisso reve
nato cordialiter: quia non abiciet te nec fu
gabit: sed libenter admittet et gratiam suam su
bi tibi ondet. Ne timeas a facie vagien
tis in presepio: plangit tua peccata non sua
incommoda. venit enim te querere: non perdere venit
te salvare non iudicare. venit te solvere: non li
gare. venit mala pati non irrogare. cupit
te liberare non incarcerare. Quid trepi
das ad parvulum puerum? Deus est ibi:
et in manu eius potestas et imperium. verum est
sed non modo venit ut iudicet: sed ut peccata
dimittat. pretendit magis suspendit vindictam
offert graciam differt iram. Ostendit amorem: ex
cludit timorem appetit magis amari quam ti
meri. Ecce ergo Salvator meus et redemp
tor meus es tu. Domine deus meus hic ad
veristi hodie. O desiderabilis et omnibus a
mabilis puer: ostende mihi faciem tuam: quia nondum
sum ydoneus videre gloriam tuam porrige mihi dex
teram tuam: quia non sufficio portare maiestatem tuam

Amen

De mansione apud vile christi presepe

O quam reverendus est locus iste: non est
hic aliud nisi domus dei et porta celi
Intra intra anima mea hoc virginis pau-
perculum domicilium et pete hic hodie hospi-
cium: colloca hic mansionem tuam et mane
apud ihesum et mariam: et celebra cum eis
festivitatem hodiernam. Noli alibi diverti et
sed sta hic hodie: et sede similiter circa
presepium. Bonum est tibi hic esse: et mul-
to melius quam in auratis regum domibus ha-
bitare. Consulto tibi placere debet habi-
tatio huius domuncule et societas eorum h-
simul istorum commorantium et quia et si offendunt
pravos propter suam vilitatem: sunt tamen in oculis
eius valde nobiles propter suam paupertatem et
virtutem. Hic ergo hodie habitabis: hic sol-
sistes. hic perseverabis. Ingredere tamen melius:
et contemplare structuram huius loci diligentius:
intuere et inspice ubi positum sit illud
venerabile presepium et contemplare cum omnibus creatorem mundi
suavis deum puerum celeste thesaurum re-

deprecionis premium: angelorum gaudium et homi-
bus. Vide quod deus homo natus est. iacet ligatus
in cunis et tacet: et omnia abscondit et
paupertate deget in aliemis: qui cuncta lar-
gitur cum patre in celis. Amplectere hoc no-
bile presepium amorosis brachiis: et oscu-
lare illud frequentibus osculis: de hinc et
ihesu pedibus humiliter provolvaris. hic devo adora:
na: hic ex devotione plora. hic vigila
hic ora: hic lege hic canta. hic psal-
le hic iubila: hic toto corde tripudia.
Huic puero manifesta si quid triste ha-
bes vel grave: et huic desideria tua expan-
de: et cum eo cuncta pertracta. Dulcis et
amandus puer docebit mitis vias suas:
et humilium suscipiet preces ipse novit
curare infirmos: et sanare contritos corde et
alligare contritiones eorum: dare remissionem
lugentibus et liberare ab omnibus passio-
nibus. Da huic cor tuum: et pete ut
in eo scribat dulcissimum nomen suum
da ei totum quod habes: et esto eius to-
tus a modo et usque in sempiternum. Amor

ihu circa et inmensus faciet hoc. vt te ipsum
relinquas: et ihm super omnia diligas. vide
nunc aia mea et considera: quanta hic sunt
diuicie et gla. Non noto gazas preciosas
seculares literas vel sed et incarnata dei sa
piencia virgine puerpera. Joseph mistra
te et angelica tibi gaudeo. vere dns est
in loco isto: et ego nesciebam ubi mllatus
hinc nabe. ubi inuenies quod hic reperis
habes. Si vniuersu lustres mundum non
inuenies tres sanctitate: tanta sunt quietude
vnanime congregatione. Nassim in celo et
in terra sunt hic congregati: hii a mundanis
valde neglecti sunt et non reputati. Non
in toto orbe non sunt tanta tanta mirabi
lia: non tam rara noua visa non tam iocun
da audita gaudia: sicut in hoc breui tu
gurio ubi degunt Joseph et maria: et ihs
infans positus in presepio. Conuenit sibi hic
deus et homo mater et virgo: senex et
puer. Pensa quid sibi velit ista digna
tio tanta pietas tanta dilectio tanta humi
litas tanta paupertas: tanta dulcedo tanta

gra: et tu habundas una. Revolue oia
anti͂q gesta de xp̄o p̄phetata: et vide q
mo hodie adimplent scripturaꝝ testimonia:
et scoꝝ p̄pharum devota desideria. Intuere etiam
btissime virginis marie pia obsequia: quanto ingens
sit ei exultatio cum nobili prole sua. Cuius sublimis
contemplatio vide dei filium de se geni
tum. cum se in presepe locantid. Hec oia p
tracta et considera: tamquam singulis presentialiter
inteeres. Non enim minor est tibi affectus et
devotio ad ista cogitanda quam in actu fuisse
tur: quia si eadem coram te fieri cerneres. Ma 4
neat ergo apud te recordatio sua p̄nominata
per singulos annos in primo non tantum sed
in anno recordetur ihs natus et in presepio
collocatus: sed sepius tuis cogitationibus inserat
que ab hoc puero addiscat sapientia: magna
puritas et pacientia: que totam vitam tuam e
dificare sufficiant. Vita siquidem xp̄i actio tua:
est instructio: et oīs eius passio tua c
consolatio. Ipse enim frater est tibi et oi populo
salus et redemptio. Rogo te exemplo suo magis

q̄ vbo : efficatius p̄suadꝫ suo spiritus: q̄ ac
bus aliemus. Semp̄ g° noua sit tibi x̄i
natiuitas. nec vnq̄ sine attenta ꝯsideratione
p̄t̄seat tā honorāda sollempnitas. Et si
exterior venerātio tn̄ sit cū tp̄e non tn̄ di
ligens ꝯsideratio tn̄ sit a mente. Non sit igi
paupercula aīa mea deo ꝑ hac ingrata
que tā sollicite est acquisita et tā miseri
corditer attracta. tā benigne vocata. tā
dulcit̄ visitata: tā copiose hodie con
firmata. Non enī fas ē te esse in tristicia
vbi natalis est vite. nā vbiq̄ deus ag
letare. Tibi hodie paruulus ihc natus est
Tibi datus est filius: et vt cū paruulo p̄
uula fias. cū paupe paup̄: cū humili
humilis. cū paciente paciens: cū miti sua
uis ac mitis. Inclinate g° illi humilit̄
submitte te libent̄: vt sic merearis cū eo
exaltari eternalit̄: q̄ ꝑ paruulis colligendis
descendit ab altis celi sedibus ihc x̄i dei
filius. Collige nunc in hoc breui tp̄is spa
cio: que ꝑ tota vita tibi ꝑficiat ꝯsolacio
ne. s̄ si hoc vltimum tuū festū sit i mundo

et vnica

Et vbina tam devote hoc modo celebres tam studiose recolas: vt magnam erga ihesum fiduciam concipias: quamquam et in extremitate temporis: ad eterne festum mearis cum ipso transire. Nec dubium quin a te stricte exiget: qualiter illud in vita conformaveris. Quod igitur temporis adhuc superest: et ... exercendi studium innuat: age vt infructuose non transeat: sed tecum cum eo annorum recolas: quamquam mente ei clareas ac eorum eius cognoscaris. Si Christo placuit hec pro salute tua exhibere: non sit tibi pigrum ad ... sub interna cogitatione. Tacet Christus ore: sed loquitur opere. Tacet lingua: sed sentit tenera membra sua: loquitur eius humilitas: loquitur et magna eius indigentia. Tacet ecce beata virgo maria: sed non silent elementa. Absconditur in presepio: sed manifestatur ab angelo. Vilis et abiecta apparet in pannis: sed preciosus declaratur in signis. Turbatur herodes. sed requirunt cum pastoribus. Designatur scribe et pharisei: sed adorant cum tribus regibus magi. Considera itaque in eo non solum

mag et sublimia. sed vera pura et humilia . quia in utraque natura apparet magnus dominus et laudabilis nimis: excelsus super omnes angelos. et humilimus inter homines. Eminentia sit humana diminus. summa primus. preciosa vilibus magnificata pennis: digno honore sit cunctis venerandi fidelibus. Non ergo te scandalizet paupertas: que humilitate predicant filii dei. Nec te turbet parvaculi presepium: quod sibi elegit rex regum et dominus angelorum. vide non quod oculis carnis sit minorum: sed quam magnum salutis hic agitur misterium. Inspicite christi et mariam. diuini nunde et dnaz: quia non sunt aqua cum secularibus cura. Non sunt hic magna palatia. Non hic resonat clangor tube . . . : sed audiuntur voces celestis milicie. Utinam spiritu sic habes te omnibus humanitate: nec alibi posse durare. Ipse est enim verbum dei ori tuo: tanto verbo sicut conscribatur de. Ista inuenit in gremio matris: que cum

scla cat in sinu patris. Ita prmqq
factus est tibi deus vt possit teneri tanq
puerculus et portari vt infantulus: qui
vm caro factus est et habitauit in nob.
Ecce quem totus mundus non capit: vt pau
per in presepio iacz. Et qui oia vo virtutis
sue portat: ipse a matre portatur. Et
laudat cherubin atqz seraphin: mo
dico lacte alit. Quis hoc non mira
bile? quis vis amplius hic? Quo potuit
tibi similior esse? Ecce os tuu et caro
tua! deus tuus factus est fr tuus. Quis
vidit huic sile et quis audiuit vnqz
tale? Ve tibi si ab illo recesseris: et bn
tibi si ad illu toto corde accesseris.
Accede cu fiducia ad thronu gratie
eius et qr hic paup factus est tu in ipso
os thesauri sapie et scie dei recondi
ti. Para pinde labia munda ad oscu
landu et oculos laua lacrimis ad videndu
purga manus ad tangendu et expande
brachia ad amplexandu: flecte humilit

g͛rma ad adorand· ¶ si heres uni ser
uus mundu pulcheri auro ac gemmis un
diq decoratu vt in eo sponsus deus p̄
cius natus· Sz nullus ē sermus tā aptꝰ
et dignus ad recipiendū deū tuū sicut cor tuū
ab oi malicia purū· ipe eni nō reqrit
exterioris ornatus ꝯ quod exterioribꝰ
ornamentis misticē signat: hoc ē sibi vel
de caritē et gr̄a· Sz quōo apta eis ad dig
ne recipiendū eū mēg es et deformis cꝰ
ille pulcher nimis et decorus· Quis sancti
recedē ab eo nō expedit: et accedē il
lota faciē nō decz· Quōo mudabis inq̄
irretita viciis? Sz noli nimis vere
nec de plagis tuis desperare· displicet
tibi qz talis sis· deflē maculas asp̄e
ablue omnia ꝯtricōe vera ꝯfcōe: et pe
ti ab eo oleū me· largitione plene
indulgencie: ac restitucioē noue gr̄e: Sto
eris desperata: q̄uis valde maculata
puer iste scit īmunda purgare· mēg candi
dare: turbulenta serenare· amara dulco
rare ꝯ gr̄ma lenigare· et oīa vitiosa co

tm paē gaudiu et pacē cordib ato pstāc
talib est q̄ macula[r]i nō pt cu atta[c]tu mor
bid[i] sanant et gvalescūt ifmi. sic g
para illi abitu pulchru pscpm̄: in q° r
ponas ihū dei filiū .

De gaudio hij dici et de
uoto obsecro ihū

Gaudeb gaudebo i dno et exaltabo i
deo ihū meo. O dulcissime ihū et
amātissime puer: gaudiu meu et coro
na mea: tibi cantar et [struck through] iubilar
desiderat aīa mea. Sine me vnic letu
du[m] tcai pacē. et spiritalib gaudiis huc
fui die copende. hg cu Sius s[un]t dieb et
nox natalis tui mā tī exercē de deuotio
magna est. et velut incēdies ignis i al
tari. Opto q° hūc die sic longiore et
me solito i eo deuotione: ut fervor nō
t[ra]nsēat cu tpe: s magl augeat sedula mi
ditatioe. O dieb letiae dieb regib et un[i]
nali me ta cito relinquie s esto in ea gau
diij ppetui. S qn veniet dieb illa cu nox

no sucredit : q te porp vites nesat :
s semp lucet et durat . ubi fane
ad fanc videt deus . ubi pfa amat
et laudat ihs ubi mig distigit ab
illo cogitao : nec ignat cordis affec
tio : s e ipe oia i oibq . p illa etn
die ita tpalis colit : et ut ibi p cu
ihu vivere : voluit ipe hic ung cu mor
talis . O venerande et summe amande ihu
o dulcis aplectende digne adorande ac
p pdicande puer illustrissime : Tu es
unicq dilectq meus p oibq et sup oia
exqsitq cui me debeo totu : et qcq dare
vel desideare possu no e satis ad votu
Tu eni excellis totu : et quidqd capere
possu vel dare : pene nichil e et mig q
modicu . Ego scio et cedo fidelit : q p
me huc venisti : p me hic pom vi
lit voluisti . Facsti eni hec oia p mea
eterna salute et p tua inefam caritate
in carig gmedanda . O qntu te tenor de
lige qm laudare et bndicere cu angelis co

et archangelis cu sanctis et omnibus bone
voluntatis habitus: quia per me incarnatus est
et hoc fruens. Anima si unquam potuit a te
cogitacio mea avolare: et post me dulce
dinis gustu ad aliud quicquam divertere. Vi
tu es manna absconditum: omne habens in
se delectamentum: et omnem vincens alienam sua
vitate. Tu paradisus voluptatis. tu ortus
deliciarum et tu fons sapientie. sol iusticie.
lux mundi gaudium celi. pax cordis so
lacium anime et spes in tribulatione refugium
in temptatione auxilium in omni neccessitate. Cuius
presencia gaudium non facit: cuius absencia luctum
sepe parit. Hoc autem totum amor facit. qui
ex te non sinit amare quesitum: sed aut le
tari in te qui dulcis est per te flere compellit.
Quis me huc adduxit: non amor. Et quis
de celo te traxit: et ad me inclinavit.
non amor? O amor et amor quam dulcis et
fortis est hic amor. Inde fit tam ingens
intus clamor et tam vehemens nascatur ar
dor: cui nil sapit nec libet nisi eius eius
amor. Iste facit mundum contempnere: et sic virgo

obire vine. oia que tang. michi sed reputare
et opa plurime. Iste fuit deliciis carnis
respue: et labore penitentie ardent ap
pete. Iste fuit tumultus sectis fugere: et de
in silencio vacare. Iste fuit mundo mori
et soli deo vacare. Amor ihesu exhibet cor
meum ad presepium: et vult ut ei exhibeam
devotum obsequium. Et nunc quid faciam dilec
puere dulcis deo meo parvulo pro me facto:
suy mei indigeas: qui celum et terram ad nu
tum possides. et si mei similis non eges
ego tamen tui indigeo. cum sinere bona pro
posse: cum michi gratia et vita sit ex te
crescat. et totum bonum meum ex te pe
deat. vtinam posse aliquid agere tibi accep
tabile: hoc enim michi esset valde desi
rabile. Et si in carne tibi ministrare non
potui. nec ad hoc digna fui admitti:
in spiritu tamen cuncta agere possum affectu cordis
et studio bone voluntatis. Ita et similiter
mentibus pro nomine tuo similiter inferre imple
possum pietatis opera: quam tu reputas qui

tibi fra[ter]. Si quidem deuotionem me dei er-
ga tuam sacram infantiam. excitare cupio
viis amatiuis. Certe abhinc non recedo sed
hic iuxta te sedebo et contemplabor mira[m]
amabilitatem faciei tue: vt sic melius
miserias meas obliuiscar. Hic medita-
bor in mandatis tuis. hic sublevabor a
terrenis: et celestibus assonabor. hic co-
gitabo dies antiquos: et annos eternos
in mente habebo. hic considerabo commissa
mea: et annos meos in gemitibus. hic
placabo faciem tuam precibus: et iudicium
meum deprecabor. Hic memor ero operum
tuorum et innumerabilium beneficiorum tuorum
gratis collatorum. Hic inueniam cor meum.
Hic relinquam me totum. melius est enim vt
cor meum illic sit vbi ego? quia cum illo
est in pace: meum autem in quiete. Hic dor-
miam hic requiescam: et suauis erit sopor
meus. hic media nocte surgam ad confi-
tendum tibi: et pro delictis meis deprecabor.
De mane euigilabo ad te et non tuo

cantabo tota die. Si exercicio dictam ato
reuertar: et si diu tardancius venia i
petibo iterum orabo et faciem tuam placa
bo: nec quousque agere cessabo. Surga in
admiratione magna: et laudabo mille
fluum nomen tuum in secula eulogium. Recolo
iterum in paupertate mea quod facis quod non sum
dignus nec sufficiens cogitare tanta ineffa
bilia bona: super omnia desideria lia mundi
suauia. Deinde veniens te adorabo: et
omnia bona tua tibi reputabo quod volens et
cupiens ut omnia bona opera tua te lau
dent: quibus plene te laudare nequant
: ista rogo ut terram tuam laudent
quia in terram laudancius: numquam eius ple
ne et digne laudatus. Lauda nunc
anima mea dominum: lauda deum tuum syon
lauda ihesum saluatorem et si perfecte
laudare non potes: tamen propter prouiri
bus tuis laudare ne cesses. Laudabo
te ihesu bone dulcis puer et amade
in vita mea: psallam deo meo quamdiu fuero

Tu cum invitasti me ad tuum sanctissimum presepe: in quo dignatus es pro me indigno iacere. Quis me hinc posset abducere? Nec domine ihesu: quia delicie mee es tu a quo nolo separari in eternum. Manebo igitur hic in servicio domini mei et domine mee sancte marie et sancti ioseph nutritoris tui: si forte opus sit aliquid ministrare. Faciam igniculum conflabo diligenter: parabo mensam et aquam apportabo. Mundabo aream scobabo domunculam: rimas obstruam et foramina. Et ubi vetus et plumam sternam hoc nobile et regale presepium: in quo nam decent in eo fenum vel stramina: quia non sunt hic aliqua preciosa linteamina deficiunt rosas colligam et lilia: flores afferam et gemmas: et adornabo hoc sanctum cunabulum quod in eo sordes ut stabulum: Sed magis delectat quam regale palacium Aperiam enim fenestras: ut claritas dei mei fulgeat. et sancti angeli desuper

inolent: atque tota hec domus dulci iubi-
latione repleant Januam caute custodiam:
ne herodes intret ad perdendum puerum
quem suscepi fideliter custodiendum. Ista prius
me pateretur occidi: quam sacrilegas manus i-
illum mitti. Et si necesse fuit fugere et il-
se voluit habere: ero pariter eum in egiptum
transire. Venientibus autem pastoribus cum gaudio
eis aperiam: et in hanc sanctam regiam ce-
la introducam. Ipsi enim sunt quibus angeli celestia
misterium nunciaverunt. et ad visitandum dominum
quos devotio adduxit: et divina laude
tio reduxit. Deinde advenientibus sanctis magis
ab orientis partibus alacriter occurram tamquam ho-
nestis hospitibus regibus et comitibus
salutationibus recipiam ut decet omnibus. Invitabo
eos ad ingressum huius domus ad videndam fa-
ciem regis et regine: cuius signum fulget in ce-
lo mirabile. Cum intrantibus intrabo: cum
adorantibus adorabo: cum offerentibus meipsum
offeram ex toto. Et quicquid habeo potero: hoc
totum deo in holocaustum dabo. Illis autem

~~cūctis~~ cūctibꝫ ad ipā: ego manebo hic
in curiā et seruiā dño meo regi: sueq̄
bñdcē matri ꝑpetue et gl'ose marie v
gini. Nullꝰ me de hac curia remouē po
terit: nulla bulla nulla autoritas nec do
na vel ꝑmissio auertē. hic statuā testa
mentū meū: hic firmabo pactū eternū:
hic viuā hic moriar: et erit totū finē
placeat tibi obsecro dnā mea scā ma
riā: ut sim in obsequio tuo filii quoque tui
dni mei cū oī deuotione et reuerentia.
Magis enim delector hic esse et vobiscū
mendicare: quam cū regibus et principibus
deliciari. Quod si non fuerit cōia mendicare in
cibo ꝯpingꝰ: et sufficiet mendicabo no
bis. Et si nec voluerint aliquid dare roga
bo scōs angelos suppliciter: et illi nobis
de celo mittent sufficiēt. Ita quod pane
in ... pluet nobis manna celeste. Quod
illud manna eundem habebit in se odorē de
lectamentū: tu es alius ... et solaciū. Affectus
deuotionis quid loquitur: et optime sapit amans
quod hic ~~loquitur~~ coquitur. Obsecro quod te vi

neante pr ioseph. qui ita appellaris
qui ita appellaris p dignitate ministe
rij tui et ocultatione sacri secreti: quod
me digneris i adiutorium admittere pu
be aquam afferre p solatio matris et pu
eri: ego eo paratus ad obsequia ligamini
¶ Si scivissem quando primum hinc vestro
iuissem utique vobiscum: et bovem vel asinum
duxissem. mantellum dne mee vel sacellum
Joseph p tantum vie spacium libent por
tassem. ¶ Utinam tam pe fuisse ut solo
angelos cantare audivissem. et hoc gau
dium magnum in nunciatum fuisset: ecce
quod letantur et festinant usque bethleem tran
seam. et ipsos pastores si potuisse pre
venissem. ut scit dnm meum natum primus vi
dere meruissem. Et si illi revertentur ad
gregem suum: ego tamen permansissem apud deum pu
erum. Maluissem ob omnes vel magne: quod
ibi meum deserere. aut etiam totum gregem
vendere ut inde dnm meum cum tota fa
milia pasare. Sed non e vide ...

bum dei incarnatum: et ita inveniunt i p
sepio collocatum. Quibus tunc et nunc e pdi
catum et toti mundo quaslatum: ita ut si
quis eum volunt atque saluari peccit cor
dis integre et puro ad hunc puerum accesserit
seit y omni peccatorum suorum remissionem ab
eo accipiet et vitam eternam post hanc mor
talitate ipso donante possidebit

De desiderio vide et osculandi christi

Ostende mi faciem tuam: sonet vox tua
in auribus. vox enim tua dulcis.
et facies decora. Hec sunt verba amantis
aie: ad te dulcissime christe ihesu. Ideo obsecro
te puer bone: ut mi peccatori gaudeas coram
hec verba in desiderio aie dicere. Nam enim po
tero saciari de te cogitare et loqui. Tu
enim salutare vultus mei et deus meus
Ostende ergo mi faciem tuam: et salua erit aia
mea. Nunquam nesciens tristis fuero aspice i
me et misereri mei: et consolabitur aia mea
Tu enim spes mea a iuventute mea: et

vsq3 in senecta et senio ne derelinquas
me. O q̃ amabilib et suauib serib es
hoib9: cu qbg dignatg es puer paruulg
fieri. Ita tn amore me tuis ad te et
constringis vehement in tua dulcedine.
O dulcissime et amatissime puer ihu:
dignare hodie meam parupar salaciam
Aia mea diligit te: q tu pg dilexisti
me. pp nimia em caritate tua et inesti-
bilem dulcediem qua ad me gessisti:
de illa occulta habitatoe celesti ad
visitandeu et consolanda me i carcere hg
mundi descendisti. Et nunc bn scapsti
veniendo: et mltu sapuit et dulcat cogi-
tati modo apparendo. forma pulcher-
rimi pueri assupsisti natura humana
induendo: qui in diuinitate purg et sim-
plex sine oi figa pmanes oem intel-
lectu excedis. Qz ergo rudis tuā speciē
oem forma excedente corpe no valui
ideo condescendere michi natura mea
tibi vnisti. nota pponeb hois formam

Ut sic proximitate nature maiores affini-
onderes: et per visibile aspectum hominis ad
invisibilem deitatis suae manuduceres. O
dulcissima dei incarnata sapientia: quam dulcis
et sapiens me allicis tua amabili infan-
tia. Converte nunc faciem tuam ad me ihesu
bone et noli me reprobare a pueris tuis
sed iocundum mihi praebe aspectum: ut te viso
letetur cor meum et novum sentiat exinde
gaudium. O felix hora qua pietatis tuae
oculis me intueris: et gratiam desideratam
michi ondis. hoc enim signum cle-
mentie est: hoc michi fiduciam praebet
et solamen hoc etiam incitat accedere ad
osculandum pedes domini mei ihesu christi pueri
et teneri inter praecipuas angustias arta-
ti qui propter me adhuc ambulabitis: et
saepe fatigati eritis. heu frigus non mo-
dicum sustinetis: quia sufficiens tegumentum
ad induendum indutum. et ignem ad cale-
faciendum forsitan non habetis. Isti sunt
tenelli et dilecti pedes domini mei salvatoris:

adhuc in cruce acutis clavis perforati
Et tu vehementer cruciaberis: qui non vo
lebas gelu pati et sustinebas. Isti sunt pe
des ad ewangelisandam pacem velocissimi:
ad calcandum iter asperum preparati: ad osten
dendam viam perpetue salutis mundo destina
ti. Isti sunt pedes misericordie et miseratio
nis ante quos procident ethiopes. fugient de
mones: et adorabunt reges et principes
Hinc accedent peccatores penitentiam agentes
et devote eos deosculantes: veniam conse
quentur et gratiam. O amande puer non tantum
pedes: sed et manus et caput ac cetera
membra prebe ad osculandum. benedicendum et
laudandum. O pulcherrime et nitidissime manus
vere tornatiles: nil superfluum vel diminutum
habentes. Iste sunt manus tue domine que me fece
runt et plasmaverunt: et nunc ad reparandum
me venerunt. Iste me iuvabunt operari fi
delia: et confortabunt contra varias temptationes
viriliter. Iste sustentabunt me in bono ne
corruam et erigent a malo ne desperem.

iste curabit populos: et donabit sani
tatem multis infirmis. Iste qui diabolum pugna
bit: et omnem virtutem eius ad nichilum dedu
cet. Iste per multos annos crucem affliget:
et tunc latos sanguinis rivos emittet.
Iste in cruce extensus pro me supplicabit
et peccatorum indulgentiam veniam impetrabit
Iste portas paradisi aperiet et valvas
inferni destruet: et vinctos eius inde li
berabit. Iste in medio cum suis creaturis
hominibus apparebit: et quanta deus pro salute
eorum operatus sit et passus patenter demonstra
bit. Sit hec leva sub capite meo et dex
tera ista amplectatur me. O si tantum bonum
nutriero: quam felix et letus ero. Ex hoc
iam fiducialius ad oris osculum audebo acce
dere: et labia mea super labiis tuis auctoritatis
caritatis imprimere. Et si terret altitudo divi
nitatis et provocat tam magne similitudo huma
nitatis: et unita ~~maiestas~~ quantitas insensibilis
puritatis. O sacrum et illibatum os domi
ni plenum sapientia et gratia: tu me doceb

vias vite· tu me replebis iubilo· Tu me
consolaberis eos sermone bono. Si enim gra-
no mihi hominibus docti sermo: quomagis sa-
piet verbum gratie ex ore tuo? O mellifluum
os domini mei quam pulchra sunt labia tua:
quam candidi dentibus tuis: quam suaviter stilla-
bit eloquium tuum. Hoc ergo os domini loquitur
mediam et iustitiam: pandet labiis suis
ipsum et generet salvatores de terra. Aperiet
abscondita scripturarum: et archana celestia
reserabit. Manifestabit gratia cordium: et
hominum sapientiam destruet atque gaudium. Tace-
bunt ad te insule: et mirabuntur reges et
principes terre. Comitentur nobiles et igno-
biles: et linguam ori suo silentium imponet
quia loquente deo obmutescat terra et or-
bis: et omnis virtus celorum oris tui obediet
imperio. O preciosum et aureum os sancti sponsi
quis dignus erit vel semel te osculari
aut tua capere verbum tangere? Sponsa
anima pura et sancta quod ait. osculetur me oscu-
lo oris sui. Que diligit osculum petit

que at timet veret amdē. Nil sic vo
nliat. nil sic deo placet: sicut purus
amor dei et ptptus sui. Obsecro te puer
bone ihū dulcissime puer pue et magne:
fac ma hanc cū suo tuo vt paciaris
te humili dignatione tangi aplecti et oscu
lari amoris osculis: qn dum puulus es
et in psepio iaces. Ita sic dulcius a
maris et carius teneris: leuius porta
ris et minus formidaris. Iz vir factus
no sic age licz: sz ad maturiora tūsire
oportebit. Pia tepa sunt. Nūc tepus e
aplexandi: et postea erit tepus plangendi:
qn pro osculo oris dabit tibi poculu
amare afflictionis. Nūc melius sapit
gaudium natiuitatis. sz postea maior sentiet
dolor passionis: et qn extenderis nudus
in cruce: q nūc fascia arctus poneris
in psepe. Da michi puer amantissime
caritatis tue osculum: et rape humilitatis
mee obsequium intimū meum desiderium et p
be sacrum oris osculum: et sit michi hoc
pacis signum: ac mutue dilectionis indisso

subito vinculo. Sed et ideo quia tactus tuus
sanat: amplexus vnit: osculum amorem im-
primit. Quando tangis me ab affectu carna-
li sanabis: quando amplecteris tibi coniungis: quando
tuo amore feruentem facis. Dulcis osculari
sine dictato quod tibi videtur. et fac me oscu-
peri quod dicitur. Semper iam puer id est oscu-
lum. et intellige misterium: quia meo satis
quod accepit: meo accepit in quo in spiritu ambula-
re dedicauit. Quando osculor te quando donum amo-
ris mei tibi infundo. Quando te amplector:
cum omnibus affectionibus cordis tui ad me
traho: ita vt nil in creaturis sit. quod te
abstrahere aut allicere possit. Sed tunc me oscu-
laris: cum sincero amore compungeris: et de
nulla creatura solatium requiris. osculaberis pe-
des meos: si humilitatis mee vestigia cum
amore magis quam cum timore sequeris. Oscu-
laris manus meas: si cuncta opera bona
facis quae facienda non tibi sed michi. toto affec-
tu. Et tunc me amplecteris quando intimo
cordis affectu te in vnitiuo sentis. et tam

ardent astrinxgis ut totus meus ex velis:
et nil ibi de privato amore reservabis. Tunc
poteris cum sponsa in canticis dicere. Dilectus
meus michi et ego illi: qui pascitur inter li
lia. Si te sponte relinqueris et omnia terrena
vilipendes: ego te in meum familiarem re
cipere et in virtutibus divitem facere. Si
enim michi devotus fuit et totus michi de
ditus. ego ero illi viceversa totus ex toto a
pertus. quia ideo ego sum deus homo incarnatus:
ut homo in me esset perpetue beatus. Dedi
me totum homini: ut homo totus esset deditus
mihi. Sunt deliciae meae esse cum filiis hominum:
quibus etiam veni dare regnum celorum et per
contemptum mundi perducere ad eternum consortium
angelorum

Ad beatam virginem ut
ordat nobis christum

Exultavit spiritus meus in deo salu
tari meo. Exulta hodie sancta maria:
nove salutis pariens gaudia. Exulta
mater intacta. quia tibi perseverat virginitatis

ffloida gloia · Exulta vgo puerpera:
q2 a maledicto et obpbrio mulierꝫ es
libeā · Ecito exultaē potes ī ihū salu
tari tuo :/ q2 quē celi nō capiūt in fe
ne(?)es ī gremio: et sb manibz tuis ipm
collocas ī pſepio · Ecito adoras ēē(?) te
in tpe natū quē sup te sib hiē dūm
prēz · Ecito illi exhibes matris officiū
: qui tibi iuiolabilis gnatōis dedit ef
fectū · Ecito ī illo sup oīa exultat sps
tuus: cū gtia fca es tā pclimis et celestibz
laudent te celū et tra: et oēs ornatis
coꝝ gtiaꝝ tibi rfeat actiones · laudet
te aīa mea dūā cārissima: et oīa interio
ra mea iubilent corā te ai suma rī
uerētiā · No(?) sufficat lingua mea enar
raē pconiā: nec ineb meditai tua mag
lia · Ideo hūilitatē pcpua tibi celrimo al
ma dei genitrix vgo maria · Susçpi
vota mea: et pio affcū attende cor
dis mei desideria · Cucit aīa mea vidē
ihm · q2 sco ipm ēē bonū meū · amē

michi thesaurus absconditus: que apud te habes reconditus. Ego ihesum filium dei et virginis. ipsum conditorem deum meum et saluatorem ac redemptorem meum: qui pro mea salute hodie natus. ipsum per te quero videre: et reuerenter adorare. Tu paruulus eum involuisti: et ideo facile non potest mihi: nec ab ceteris agnosci. Nisi eum tu mater sancta ipsum dignaris ostendere et quibus merebitur inspirare. Per te enim accessum habemus ad filium: et per filium ad patrem. ostende ergo illum michi: et suffi(cit) et premio michi. Non peto nec quero ad solacium nisi ihesum filium tuum: meum specialem refugium tuum singulare gaudium domina mea sancta maria. magno desiderio desidero ihesum videre: quem scio te pre omnibus et super omnia diligere. Cor meum ihesum desiderat: affectus meus pro ihesu clamat. Si vis autem ihesum videre: tunc oportet te puros et claros oculos habere. Si vis ihesum videre tunc studeas te deuote et humiliter in omnibus habere. Si vis ihesum videre: debes omnia terrena relinquere et teipsum despicere.

dulcissima maria: scio me nimis impuru(m)
: et ad videndu(m) filiu(m) tuu(m) nimis indignu(m)
Sz tamen nequeo cessare: nisi p(er)ias videam illu(m)
Non possu(m) omnino tacere: s(ed) ex nimio affec
instancia cogor facere. Scio q(uod) ipse tu(us) rogo
ri: et tu libent(er) vis oratore(m) (con)sumare: ideo
non debeo faciliter a petic(i)o(n)e cessare. Ihesu fili
dei miserere queso mei: ostende te michi q(ui)
venisti: et vultu(m) tuu(m) (con)templari cupienti. Consuev(er)e
voluisti in mundu(m) venire: si non vis ab
ho(m)i(n)ibus videri. Consuevere dign(i)tas es nasci: ut vel
les cu(m) agnosci. Et q(ua)re h(om)i(ne)s elegisti po
m(inar)i: ut possis meli(us) (con)veniri: et mani
festius videri ac teneri. Non potui ad te
ascendere in celu(m) ut te viderem: et ideo ve
nisti ad me in mundu(m) ut te cora(m) me ha
berem. Noli ergo te michi negare: aliogu(m) me
cogis plorare. Si non vis videri q(ua)re te passe
ribus manifestasti. Ista illi venerunt festinantes
et sic viderunt. Si vis latere: cur magos
ab oriente ad tuu(m) cunabulu(m) stella p(re)via
te vocasti. Si vis utiq(ue) videri: q(uia) factus
te a multis mirari. Volo ergo et ego vide

et sic no(n) su(m) pastor q(ui) rex su(m) tu(us) vn(us)
q(ui) lib(er)ent ect de omib(us) tuis: et ingi(ter) cupit
a plang(er)e suis. Nisi enim te video no(n) q(ui)esca(m):
et nisi tenea(m) no(n) tacebo. Domine q(uod) te m(ihi)
vide(re): et videbis me i(n) pace silere. Tu es
cui dilexis ille: que cupio vide(re). Celu(m) tra
mare et o(mn)ia que i(n) eis sut no(n) curo aspice(re).
O(mn)ia m(ihi) angusta sit et pu(er)a (com)pacio(n)e tui do
nec te mereat vide(re) ac fru(i) m(ihi). Semel
dico s(ed) semp(er) voto. Hodi(e) peto s(ed) longu(m)
e(ss)e cupio. Nu(n)c (er)g(o) satisfac voto meo:
et imple me leticia cu(m) vultu tuo. Si m(ihi) h(oc)
denegas: scio q(uia) no(n) modicu(m) me (con)tristab(is).
Et si tu te me (con)tristas q(ui)s e(st) q(ui) me (con)so
let(ur). Pone vt a te (con)solarer venit vt te vi
de(re)z et (ex) tua visio(n)e inlet(ar)e gaude(re)z. Vel
ait desiderator bone: veni et vide. Ego
su(m) illis que queris si (er)g(o) me q(ue)ris sine
o(mn)ia alia abire. Applica cor tuu(m) et vi
de du(m) tuu(m) vide i(n) sp(irit)u quemadmo(dum) olim
sa(n)cti ap(osto)li viderut: q(ui) fide illumi(n)ati de virgi
ne me nasciturum p(re)dixerut. Ista cordis

oculus hic requiri et talis oculus me in
tuetur: sed corporis oculus non est hic necessa
: quia plerosque noacius inveniet. Qui enim credit in
me: videt me. Et qui diligit me: habet
me. Ergo credendo videbis me: et ama
do habebis me. Vide me diligenter et con
dera: et consolabitur anima tua. Vide humilitatem
meam et paupertatem: et invenies edificationem
magna. Vide omnia que circa me sunt: et in
nulla curiosa respicies. Vide quam curiose essem
duvés et plenus: propter te factus sum pauper et
egenus. Vide quam tamquam peregrinus hospitor
terra non in propria domo sed in diuersorio sum
natus. Vide bene hec omnia. Etiam domine ihesu
vnde et compatitur tibi anima mea visa carsitu
te tua: et arguitur satis conscientia mea super
iparancia et superfluitate sua. Sic sic est in veri
tate qualis est adhuc finis. Sed quia pa
ti venisti: paupertatem et abiectionem pro diui
tiis et honoribus elegisti. Vide insuper ma
nus meas et pedes quia ligatus sum sicut ho
mo impotens secundum matris curam manens: et qui vnus

ego filius hominis plorabo. Quomodo potes
tu videre qui cogitas deum pro te plorare. vi
de faciem meam pulchram contra gloriosam.
oculos valentes expelle tristiciam et turbule
ntam. Nolo tu istam exteriorem tantum considerare
pulchritudinem que a bonis et malis equaliter potest
videri et que ab omnibus adhuc deturpabitur. sed
interiorem et permanentem pulchritudinem cor
dibus digne visum. vide igitur qualem caritatem ad
te habui: qui pro te homo morti subvolui.
vide sapienciam meam quam sumam quia naturam
sine vicio assumpsi: et penam sine culpa sustinui.
vide plenitudinem gracie qua mundo attuli
et superinenarrabilem lucem quam omnibus credentibus
infudi:
Frater gaudens Nullus sanctorum a homi
tantum desiderium ad meam incarnacionem habuit
quantum desiderium ego habui ad incarnationem
ista mox ut tempus predestinatum advenit ab a
ngelo credente et maria consenciente sum mo
ra deus et homo conceptus sum. vide ergo inesti
mabilem dilectionem meam quia pro salute et
redempcione hominis totus quasi sum: et

nl vile q̃ nostrum sibi denegare potui ¶ Sal
si nunc ardentissimum cor meum videres et sal
te ĩ modico illud divinum amorem quem ego
ad te gero sentires: nunquam ab amore et
laude cessares: nunquam tuum laborem vel dolo
rem ponderares · vide interius fidei oculis
humana et divina natura ĩ una quievisse
persona: et inseparabiliter permanere hac excel
lentissima unione: et speculare de virg
nata quantum placet et possibile est ¶ In me
absconditi sunt omnes thesauri sapientie dei
et preter me non est salus cunque viventi: in
spes eterne vite moriendi ¶ Mitte igitur oculis tui
spiritum ad me · et cor tuum maneat apud me:
et super omnia desiderabilia requiescas in me
· ¶ Ego enim sum dominus deus tuus qui feci te:
et naturam tuam assumpsi ut traherem te ad
me veni securus ad me: sum tuus sum:
mors est pater quam te

¶ De predicatione et ostensione
ihesu in templo

Remansit puer ihus in iherusalem: et
non cognouerunt parentes eius. Au
disti aia fidelis q am paucos hos di
es amabilis ihs nunciauit pastoribus et
regibus. et qnta leta et fuit parentibus eius
et tibi no modicu acciuit gaudiu ex
tot bonis auditis. Sz heu hodie rebus
nimis infortunata et dolorosa accidit
que merito corda gentis et auditores
oes stupidos reddit. Refert enim q
dilcus ihs a parentibus suis sit perditus
et eo perdidolor tpe cu ad templu festi
uitatis cum parentes eius ascenderunt
O qnta mutatio dextre excelsi. Ista
si perditus e ihs q letitia et potuit
ee in corde hois. que enim perdidit chri
perdidit plus q uniuersu mundu. Nonne
melius fuisset domi remansisse. q chri
in uia perdidisse. Heu qlis est hec
festiuitas. qua obscurat tanta calami
tas. Ita nulla maior qualitas. q ut
perdita dicat merentis iocunditas. Ste

nio prior dubitet qui maria in ista perdi
tione filii sui multum contristata fuit. Ista
ne gaudetis in nazareth latuisset quod
hodie in iherusalem comparuisset. Sed voluit
sancta mater sacre legis observare consuetudinem
et propter hoc omnibus delegare exemplum.
Ideo domum ac civitatem suam reliquit et
templum dei cum filio et ioseph visitavit
vere pro oratione pacis eius et pro magna
humilitate nostra deus hoc fieri permisit ut
maria filium perderet. perditum dolens quesivit
atque post triduum in sancto templo invenit. ...
...que thesaurum lectorum scire referret ...
o boni parentes quomodo istud potuistis
venire. ut tam dilectum puerum permitteretis
a latere vestro discedere. ubi erant oculi
vestri qui non erant in illo defixi. quo
modo excusabo vos de negligentia tanta
ratione merito perdidistis quem minus cau
te custodistis. Sed versa vice qualiter audeat
vos in aliquo reprehendere: quos novit

sibi ...

oib9 scos et deuotissimos etc. Et q^o
audebat ecia hic bonus puer sn scitu
vro et absque licencia quoque ire. Ponere vi
vobis occasionem dedisse negligentibus custo
die. cu se absentauit ab oculis parentu
vre. Illi et licuit facere oe quod voluit
qr oia cu deo egit. plag ni qz se voluit
qm deus est que arguere nemo pt. Po
cui potuit etna ptris sapia aquid isti
piet age q orbe terre disponit i eq
tate bn go oia fecit. pntia sua no so
lu aiabs reuelando s etc qnz ex eta ca
rnne sua delcis occultans. Ascendit at
ihs ad celebritate festi legalis. no vt
sm lege se sanctificaret a pctis q sacramen
daret q sacris nam ecat. s vt indulgen
tia nobis impetraret et ecclesia sanctifica
da et doceret p domibs celestibus adipis
cendis. Intrauit templu ad audiendos magros
et doctores qui fuit omi magr et dns
vt discant pueri et iuuenes a pmeua eta
te lras lege scolas frequetare. Doctis

intende · magris audicta pbere · no
vagari p plateas · nec vanis lusibus oc
cupari · Ornat namque iuveniles etate ac
dor discendi artes quibus iuvatur intellectus
ad proficiendum in divinis scripturis · quorum quanto
amplius amet deus · quod sepius fuit sumo
dei auditus · et p doctores clarius expo
situs · atque bone memorie libro commisso
mendatus · Credit quoque puer ihesus comm pueris
et senibus ad continuandum studium sapie salu
taris ut nec ocio torpeat · si pueri hu
militer audiat diligenter quarat : et cum omni
disciplina discant · Senes vero formidata
in gratia et inveniendo capacitate prevideat
doceat · et regulas fidei a sanctis aplis et
prophetis traditas fideliter tradant ut ihesum in me
dio doctorum sedentem omnes ubi auditores
cognoscant et in melius se proficiat · ac deum
qui talem gratiam doctoribus contulit devote
collaudent · Et sicut sapie doctrina magri
auditores pcellit · ita vite merito et morum
disciplina omnes pire debent · Studeat

q̃ docti pr̃ et indocti tā sāe humilitatis
et obīe excēpla ihū xp̄i imitari et diuine
se subde voluntati. Exēplificauit enim v
tuq; in se xp̄s puer duodēnis et ce
lestis doctor dū moē prudētū magistris
aure p̄buit et ruenit caput inclinauit
atq; a beatissima mr̄e bonigeniste cor
reptus sponte mox paruit parentibus et s
uit. cū illis. sicut tractabilis moribus:
ita et correctus legibus tā diuis q̄ huma
nis prout oportuit ac decuit in agendis
et dimittendis. Benigna dn̄e ihū multi gra
das hijs sui tui historia diligētis specu
lai. sed sentio meū ī spū frequēt actitai
quod pueris in carne sēl cū mr̄e egisti cū
ab ea perditus eēs et reinuentus. Seu q̄
ties te perdo peccatis meis exigentibus. q̄ tristis
mereo cū fuero a gr̄a tua desertus.
et q̄ paupertate sui ꝯsolatoē relictus. Ad
mirū si tā doleo et grauit īgemisco
tua salutari dulcedīe orbatus et pene
oī spe recuperande suauitatis destitutus

O q̄ longa mora et molesta hora
vi' in carē ɔsolatōē diuina: q2 abest
dilc̄us ihūs ɔsolator meus et nescio
q̄n iterum sit venturus. Quid faciā q̄
quo vadā ad querend ihm̄ quē diligit
aīa mea? vbi est ille mō q̊ letificat
me solo gaudio magno? Scio scio q2
se occultare voluit. nec eū inueniet m
mo attinget. nemo apprehendet q2 nōd
venit hora eius. Et si se dignat' venire
lacē statī adest in forib9. intrat ia
nuis clausis. visitat domū mētis et
manifestat se in ībitus tñ cr̄tis. vt
nō sit opus interrogare tu q's es. q2
igniis amoris cordi infusa declarat q2
ihūs venit et ipē facit hec oia
In hoc pbationis articulo sepius q'r
bor et affligor et satis amiror sup
occulta dispēsatoē tua ihū dulcissime
cur me sic pbas in ītamine tā sepe

et inpraesse cum sibi totis suauibus et sic
amaritudine. Poruit excepti quod dixi
Expecietur in breui quoniam capud ec-
dapuli tui. Pro venit hoc ex dolo
non de ignorantia. Sed ex bono zelo pro
cultu patris nostri. Ideoque quod non plene
capio totum potius tue sapientie committo. quia
non agit sic cum ratione licet ea mi sit
ignota. habeo tamen in hoc cardine vero
non modicum miserie mee solacium. quia et
dulcis domina mea perdidit quondam ihesum et
doluit valde amissum filium. non erat conten-
ta redire in domum. donec invenisset ihesum
singulare gaudium suum. Que cum non in-
venisset ubi estimabat. invenit ubi non
coniecturabat. Sic enim secundum eum cum tan-
ta admiratione inter doctores sedentem
que magis doluisset de euentu. quam congratula-
ta fuisset de actu tam solempni in prioribus
suis beatissimi nati. Itaque ihesus non semper
invenitur ubi queritur. et sepe ibi existit

vbi nunc putat͛ ¶ Ideo q̄ de p̄suat q̄
ih̄s solu͂ habeat. nec alium despiciat.
q͛ nescit q̄tum q̄s in occulta deo pla
ceat. ¶ Sic hominibus latuat et abiectus
deforis videat͛. ¶ Ita et ipse ih̄s tu͂
intrinsecus ingeniis erat et q̄libet a q̄tibus
erat paruus invotesabat. ¶ Quibus volunt
se prebebat. et qui volunt se abscon
debat. cuncta ad dispensatione et vti
lit͛ faciebat. ¶ Quo q̄ perdideo ih̄m non
e mirum ac nouum. Sencio tamen in noctu͂
et cordi meo valde dolorosum. quia
fateor reum et plagis q̄mibus dignu͂
q͛ custodiam satis bene cor meum sed
nimis tepidus et negligens incessi
ideo q̄ma ih̄m perdidi et nescio q̄
restituet eam michi ni ipse dignet͛ sup
paupere suum crucis misereri. Sicut cala
mitati mee succurre clementissima mater
dei. Succurre dna mea. adesto caris

ma
virgo maria ianua vite mee porta
consolationis quo auxilium a te posco. tu
melius nosti quantis doloribus sit ihesu p
didisse. quatenus latere ihesum invenisse
si sic tibi o beatissima virgo contigit q
sine culpa fuisti quid mirandum si mi peccatori
eius gratia pro voto non assit qui in tantum mul
tis offendo. Quid ergo faciam. ut eum
iterum inveniam si cum est aliqua spes
inveniendi eit utique per tuum consilium. fiet
et meritis tuis que propinquior es et ca
rior omnibus. Hoc ergo modum recupe
randi dilectum. et comitatem meam usque
dum inveniam eam illum. Quo viso et
recepto cantabo tecum in iubilo Cogita
tamen mecum omnibus. quia inveni quem
diligit anima mea. ipse est quem tu pe
peristi castissima virgo maria Tunc
illa audi consilium bonum. imitare exem
plum meum et consolabitur anima tua. B.

qm̄ p̲dideris ihm̄ noli diffidere noli tristari
noli pigritari noli ab oracione cessare. noli
ad consolationes externas exire. sed quere secre
tum. et plange tempus et invenies ihm̄ in te
ipso cordis que amisisti peccatis tuis. Ipse
enim non invenitur in plateis ciuitatis. nec in
cetu ludencium. neque in terra suauiter viuen
cium sed in congregacione iustorum et in cellula secreta.
Tu generaliter est querendus. qui per dissolucionem est
amissus. cum magna cautela est seruandus qui
per incuriam est elapsus. Tu timore et tremore
est supplicandus. qui pigros detestatur et in
gratos. Tu summa humilitate est revocandus
qui per elacionem est fugatus. cum multa cura
est placandus. qui per euagacionem mentis non ama
dit susurrantes. Tu ingenti graciarum actione
est laudandus. qui graciam suam dat et per gratiam
cum ardentissimo amore est amplectendus. qui omni
bus prebet omnibus miseretur qui gratis dona sua
largitur et nemini se querenti deesse probatur. Ergo
si quando tardat perseverante tu non relinquit
sed cum dum nescit remissus. clarius illuminat

et cuncta informat ne unquam de se aliquid
presumat sed in eo devote et humiliter confidat. Si
igitur hec bene attendis christum esse placabilem
ihesum in iherusalem invenies: qui in pace est
factus locus eius. Ihesus in templo cordis tui sacr
oris sui viam perambulet ihesus tecum tota die
sicut in thalamo morabitur. ihesus dotabit te
de omnibus que sunt salutis quod est totum quod
quod est gratie et virtutis in angelis et hominibus
quoque eorum bonum refulget in creaturis. Ihesus quoque semper
invocandus est semper querendus semper desiderandus
semper meditandus semper laudandus semper venerandus
semper amandus nec in aliquo offendendus. sed in omni
sanctitate et puritate colendus et adorandus
qui est super omnia deus benedictus in secula.
Amen

De quatuor modis videndi
ihesum secundum devotionis affectum

Beati oculi qui vident que vos vi
detis. Hoc dulce verbum domini nostri ihesu
christi sepius est ad meam memoriam reductum. ad quem

interiores oculi mentis in spu sunt ib
leuandi. in quē angeli desiderant psp
cē. quia cuius visio sup oīa beatificat. cuius
fruitio oē desideriū aīe implet. cuius fa
cies scōs in celo btificat. Sz qui sancti
qui adhuc peregrinant in tra nec valent
pfrui etne claritatis gloria. videbunt
eū s nō modo. videbunt eū alonge s noti
cie. videt eīm nūc p fidē s nondū p
spēz. vident etiā nūc p speculū
i enigmate. tūc at facie ad faciē. videt
nūc rapti. tūc at gñrūe. vident nūc
impfcē et obscure. tūc at clarē et apte
vident nūc vē q' crdunt firmi et bene
tūc at videbunt oīa sn velamīe. btī
g° oculi isti. quī ihm nūc ituent i lu
mie fidei vt p9a eū videat cū ange
lis in regno dei. Hoz at qui sancto est
in celis quibus corpore teneat in terris
Sz nūc dicto mellis aīa deuota et fi
delis q xpm toto cordis affectu dili
gis. et eius vestigia sequi mereris. Cui
mellis mg si tibi optio daret et possi

le foret. in q̄li forma ihesu vide vel
les et optares: Quid tibi magis placet
si vide liceat utrum in presepio iacente. an
in medio doctorum sedente. vel populis predi
cantem. aut eciam in cruce pendentem. Quid
horum plus affectas. quid dulcius sapit
quid monet apostolus. Nolo inquit in hac parte
eligere. nolo mei iuris esse. nolo mea iudi
catione sequi non propriis motibus duci. sed
volo omnimode deum meum ihesum christum supplici
ato contentari qui novit cordis mei secreta
rimari ac invisibiliter penetrare ut ipse
sit mihi omnia in omnibus secundum exigenciam mee
fragilitatis. Quid sibi magis placuit
hoc libere agat. qualem se voluit demon
strare. tales se mihi exhibeat. contentus enim
ero de quod fecerit. Totus est mihi in sin
gulis cum verum attendo nulla varietas
forme vel etatis mutabit fidem veri
tatis. quia indivisus est ihesus in omnibus modis
bene adorandus. Bentio enim in fide tu
tissimum: eius arbitrio seu meo volito standum.

habeo in desiderium inestimabiliter fervidum
ad ipsum amabiliter intuendum. Magnum utique et
preciosum gratie donativum si vel unum istorum
petitum gesserit in presencia in prescripto
sinu velle et nolle ut fiat in se ubi
tum sum in omni re desiderabili vel contrista
bili absque delicto. Quantum velit et scripturam
mi indicat non causabor de qualitate for
me humane dummodo liceat ipsum cernere in dei
tate. Sed quia hoc genus speculationis altissimum
est et beatorum gratulabor interim quam fidelium
more ipsum videre in humanitatis effigie ut
multi quibus devotis se revelavit in sen
ta visione. Itaque si se puerum in tabulo
per sacerdotem exhibuerit. Adorando prius deum
puerum in carne pro me exaltatum exinanitum
intus laudabo et gratulabor de tanta pu
ritatis ac pietatis sue munere a sanctis lau
dato. O dulce ne et gaudio pleno. Quis
enim non delectaret tam graciosum videre infantu
lum angelicis laudibus celebratum tam fervide
amplecti puerulum ab omni contagio purum
a solis pastoribus visitatum. A nobilissimis

~~et impressam sibi totis suavibus et sine amaritudine floruit~~ ~~est~~ magis venerabilis adoratum. Certe hoc sapit dulcius et afficit teneris et informat corda presertim · "
dia mea pro certis actibus eius et signis quibus claruit in mundo verus deus et homo · "
vagiens in presepio puero. Ad hunc concepti r(e)quirunt oculos mundi. meus humilis. fides firma. gloria pia ut videatur deus glorie in fragili carne et in forma servi creator celi et terre. Quid autem in medio doctorum audiens illos et ad quesita respondens eterna sapientia dei patris. Certe invenimus hominem pulcherrimum adolescentulum duodecim annorum etate humilitate et honestate morum florentem a planta pedis usque ad verticem nulla macula tinctum. quam iam prefatam loqui potest et rursa dicere et ingenue probitatis medicina declaracione ita ut auctorum oculi animaque forcita in eum erant defixi. et omnes cuperent eius presentia et dulcibus colloquiis frui. Stud(e)o et ego aquatilium curiosis

in facie x̄i ihu affecto intendi. et q̄ cetus
cantoris sunt ex eis oe v^a prudentie notis
Ecce sedet i medio doctorum puer ihesus quasi
angelorum. Audit magistros in tribus q̄i hos
et angelos in aliis. interrogat sermonibus
ut discant minores ob cora maioribus
tacere et reuereri. habet se valde modeste
sedet quiete. tacet verecunde. cum interrogat
respondet discrete. inter leuitatis gerit actu vel
sermone et inter sapientes prestat maturi
tatis ymaginem i omnibus pueritie repulsat.
Sic qualibus tota iherusalem plus stetit ut
plus stetit. putans eciam puerum tam decorum
et sapientem inueniri potuisse. quinimmo
nec i omnibus finibus israel. Tanta si salomo
et oes filii regum affuissent. Sic non est
similis ei neque in celo neque in terra. neque
in cunctis legislatoribus et magistris. Ideo
non est mirum si maria doluit multum cum
perdidisset tam dilectum filium pre filiis hominum
decoratum. facies namque eius mira sere
nitate iocunda. oculi clari labia pura

eloquiu dulce. visio sapie plena. Cui
tacg edificat. cu respondz instruit. v
tutis est oe quod agit et dicit. Sic ta
dulces fructus emit in flore quatotus p
ducet i messib ubertate. Ideo q delec
bile e amati cu cotemplari ihm nazare
nu viru approbatu a deo. signis et vir
tutibg et pdigiis effloriscante in pplo. ac
vita vite sup mel et fauu dulciora disci
pulis pdicatz. Si m v° tam dic da
tu ect cu dno meo guersari i mundo. fe
lice me putare nec unqua hui dici obli
uisa debere pp eminente doctria et
humile guersatione filii dei cu filiis hominu
qui nullu paupere vel debile vitauit
s eciam cu publicanis et peccatoribg ma
ducare solebat. Heu q delirat qui ab
hoc scissimo exemplari i mundo auerso
vel ad momentu lumine cordis oculu
deflectit. Estimadu est q diu idoctus
et insipiens manebit q vita sua ad hu
militate similis dei no gformat optice

sensit et scripsit magnus paulus a deo
illuminatus: dicens. Michi xpus vivere est et
mori lucrum. Igitur ad dominum meum ihesum xpum
oculi mei semper quia ipse est regula mea et
sapientia mea. scientia profundior omni virtutum vel ...
in eo tamquam in speculo mundo sicut ...
aliquid melius et profundius in omni libro et scientia
invenirem et sancti et contemplativi quam in hoc
libro vite et lumine vero. omnium horum illu
minate et propter paupertatem spiritus ...
morem suum transferete. Super omnia ...
rosa vingeta flagrat passio domini mei
ihesu xpi continens in se summa omnium ...
apotecam. Ideo summe delectat videre ihesum
pendentem in cruce atque sacrosancta sua cor
poris vulnera demonstrantem: dolore ...
liuida: per amorem fulgida. per omnibus ...
cuius compunctiva et intentiva ut per ihesum
xpum et ihesum crucifixum nil libeat mente
mee cogitare. nec legere nec loqui nec audire
hec faciat in deus et hoc addat ...

maz paenle

miaȝ pcōribꝫ negat et deuotorꝫ affec
tibꝫ pie adest et fauet vt michi a meo
ria mea sacratissima passio dni mei ihu
xpi recedat. Sz dolor et amor amatissi
mi crucifixi cor meum petret et vulne
ret ac firmissime vniant et accendat
vt totus mundus mi vilescat. et ihs cru
cifixus solus sup oia sapiat et ad itra
passionis sue secreta. secretius me et firme
bissime introducat. Sit et aliis mltis mo
dis pro desiderio amatiss ac dilcis ihs
sic mirabilit cruciac. et de sanctissima vi
ta sua et preciosa morte ac resurrectionis
glia plenius informac. vt que sacra ewa
gelia docet et pandunt vbis exterius. ad
uenientem spu ihu spualit ac sagaciter
ipe aperiat michi sine strepitu vborum.
cu mlta illuminatione summe veritatis ad ca
piendum eam gloriam deitatis. put potiri
gaudit purgatis mentibus qui p excessu
spus et consolatione humane fragilitatis sicut
et ipe benedictus ihus pmisit dicens. Ego

sum hostium per me si quis introierit saluabitur et ingredietur et egredietur et pascua inveniet

De sacro ministerio ieiunii

Sermo feria iiii christi

Ecce nunc tempus acceptabile: ecce nunc dies salutis. Advenit sanctum quadragesime tempus. salubriter ab ecclesia institutum omnibus christi fidelibus maxime ac religiosis devote acceptandum. preparamus ergo te sine dei in hoc tempore ad emendacionem vite ad strictius ieiunandum. ad frequencius orandum ad diligencius psallendum. quatenus et in die dominice resurrectionis tanto amplius cum domino mereamur gaudere: quanto nunc abstinencius vixerimus. Sepe letantur crucem domini: quia sponte salvator mundi eam accepit. Sed crux est omnis afflictio carnis et qualibet mortificacio sensualitatis: que semper edomari debet: ne adversus spiritum prevaleat. Fiant crucem levem ac dulcem facit amor et gracia christi: qui suo et suorum exemplo sanctorum for-

ma redidit abstinendi. Sic g° timeas ho
fragilis: nec ad ieiunandum pusillanimus
existas. Christus in causa est. xps ei non dedit:
xps eam ad perfectionem huius vivabit qui tam
sacras observancias instituit. Ista pro te est
quod agis: pro tua salute laboras cum ie
iunas quia tempestas caro et sanguis. habu
erunt eam carnem et sanguinem priores homines
: multis temporibus in abstinentia vixerunt. Ci
no erat afflictium corpori nec onerosum nature
: quomodo dicitur et erat tempus penitentie. peni
tentia in agere debes in hoc bini spacio qua
dragesime ad redimendas negligentias vite
preterite: et pro deo carnem tua affligere in re
compensatione divine instancie in vigiliis in ieiu
niis in orationibus et laboribus. in silentio
et custodia celle: in uno in aliis obserua
ciis sacris secundum morem ecclesie: quam macera
tionem carnis apostolus nunc insistit. ista ubique
vigilias nunc perficit. carnem multiplicat. pre
ces prolongat. genuflectit sepius. confirmat
confundimus: celebrat ferventius. adorat

v̄ncētiā· ieiunat plerumque· legit studio
sius· predicat instancius· caritatem assumit
pietatem exhibet· honestatem servat· discipli
nam custodit: et omnem abusionem sancti[illegible]
adauget· Quis enim aiam que non sunt af
flicta dicit hoc prebit de se ipso suo· q
non est in scriptura certo digna computari:
que non volunt scripture vitam per abstinencia
imitari· Sunt tota aliqua vita est in melius
commutanda· et dignus castigationibus carnis
refrenanda: quatenus resurrectionis tempore
floreat in novitate vite· Redime diem
dies negligentie nostre: et exigere aliquid
amplius in oratione spiritus per afflictione car
nis· Spiritus est qui vivificat· caro non
prodest quicquam ad delectationem carnis· Iacta
cogitatum tuum in domino: et ipse te enutriet
magis vero quam facile· Non in solo pane
vivit homo: sed in omni verbo quod procedit
de ore dei· Timor qui sentitur tempore
plus pavescit quam omnes· Sepe magis affligit
timor nimius et sollicitudo cordis

defectu corporis: quia prius ipsa fatigatio
laboris. Et aliquantulum laboriosum non erit
quid tibi magnum erit? Unde secundum communem
naturam: non est vita perfecta. Fructu vero
spiritus. et voluit agere expedit: modicum vi-
tium quod agit. Appetit enim non solum su-
perflua et noxia resecare: sed a multis etiam
licitis abstinere. Sit quasi animus fortis.
et velut voluntas parata ad certamen:
Habes enim multa exempla terrenorum praeter certamina
tua. Pone nunc unum diem et tres alteros
devotione adiunge: sicut in dei nomine usque
quos consumabis. Pone pro regno dei et
amore Christi. totum leve ac breve durabit tan-
tum certamen. Non est de crastino locus:
et multum inde sollicitari quod oportet importat.
Sufficiat unicuique diei sollicitudo
sua. ut non duplices tibi mala: magis
ad te separa ad presens actiones. Quanto
promptior fueris tanto levius tibi facies
et deo erit magis acceptum forte ultimum
erit certamen tuum in hac vita: et magis

gaudiu dabit hij 9summatio Quanta
no pterito remanserit: qui mo ex
hoc mundo migraverit. Gratum o[mn]i[n]o
deo erit: si spote et hilarit fiat. q[uo]d
tu fieri ex neccitate oportz. Igit[ur] abiecto
timore carnali: vilit et alact aggredere
iciunii salutare. Ambula i spu liber
tatis: et sollicitudo no occupabit cor
tuu. Intuere diligent exempla scor
pphar moysi helye et danielis: q[ui]
mira fuit abstinentia virtutis et amica
solitudo nostris temporibus. Attende et beatissi
mu iohez baptista optime q[ui] sanctoris pue
rici. qui sp[irit]ib[us] ex vtero matris repletus
vit: deuceb ille in tenera etate ad
heremu: ubi in magna abstinentia et
austeritate vite solitarie diu vixit de
inde dnm nrm ihm xpm p cunctis sal
vatore ac singulari exemplo abstine
ntie tibi anpone: qualit ipe sanctis scor
rex regu et 9ditor celor factor et

institutor omnium sanctorum ieiuniorum quadraginta
dierum totidemque noctium nil interim man
ducando peregit: suo sanctissimo te docens
exemplo remanere et fortiter contra diaboli
temptationes certare. Quid non tolerabile
quid non amabile fecit illius exemplo? qui unius
magis quam te: quia pro se credit remansisse. Et
non tantum ieiunium eius considera sed lon
ginquum eius et solitudinem studeas tibi in
exemplum Christi: quomodo secrete in deserto
latuit cum bestiis mansuetissime vixit et
a diabolo triplici temptatus sit: probes
formam solitarie vite. fugam mundi. vita
tionem tumultuum: frequentiam orationis.
aptitudinem contemplandi: vacationem dei
inclusionem et custodiam tui. Si apostolo
illic tempore cum domino ihesu stetisses ab om
ni humano consortio separatus: nonne tibi per
dulce fuisset nil manducasse illis die
bus. Quam felix fuisses si cum filio dei
commanere potuisses: et illius consortio

pferui: cum desinebant angeli. ubi putas
erat domuncula eius a spelunca ptegens illu
: vel qualis matta substrata corpori eius?
In terra sedet i terra dormit et quiescit qui ce
lu terraq regit. Aspice nunc sedentem nunc
stantem: nunc genua sua i orone flectentem. ad deum prem suum oipotentem assidue
igitur et devotionis gratia: et libenter esto
solus cum solo. habens ihesum tantu p so
latio et quia melior est tibi solus ihesus p
solatio et sono: quam totus angelorum cho
rus in celo. Revera magnus est solus
nec totus delictus: cum quo dulcissimus est
ihesus. Ista sine ihesu totus mundus tedium est
et onus. Cuisa ab illo quam pauci sit et mi
tis in hac vasta solitudine: quam laudan
inter pandit religiosis ad bonum sectan
ordes pius deo et sibi vacantes: Amque ab
i pub cum sit perdendus interroga ut ab
eo hijs vite causa et dic. Quid hic agis
dne ihesu? Quare hoies fugis: qui ab ho

mulis impediri nesciis. Clamit tribus de
initatus qui a nullo tribui: ut quod certa tua si
stricte ieiunabis. et secundum carnem tua sit casti
gatus: cum in te nihil sit quod refrenari debeat
? Revera ita est. pro electis meis omnia facio
et patior: ut et ipsi salutem consequantur.
Verum cum dare omnibus exemplum vivendi: demonstraui
in meipso quia via quanto labore quaeritur sicut
tu peruenitur ad regnum meum sine gau
dendi. Ergo obsecro te domine noli me deserere
in deserto huius seculi. Sed esto mihi nubes pro die
in umbraculum ab estu temptationis: et co
lumpna ignis pro nocte ad depellendum meas
caligines. precedat me dominus meus ut angelus
eius sanctus inducatque in terra lacte et melle
manante: hoc est ad diuinam gustandam
suauitatem. Ego inquit frustra petitionem tua
si tu mea fuisses secutus conversatione ... ordo
pelleretur via: pro qua itur ad eternam gloriam
sequere me per laborem et tribulationem: si
vis habere requiem et consolationem. Ieiunaui
esuriui. temptatus sum et restiti: contempsi

nuudeo et glam eius : et vt in meo ex
eplo discas ieiunare vigilare et orare
mundu otepnere dyabolo resistere carne
subiugare : et vsq ad morte in obia pse
uerare. Si ego p salute tua tantu labo
raui et tanta abstinencias pegi qui sy
peccato fui et vixi : quato magis tu q i pecco
natus es et pcca fomite adhuc habes. car
ne tua debes macerare et oes peccandi
occasiones aputare. Stude igr p modulo
tuo iuncta copletere ieiunij regula : plus ex
carendo ventris ocupiscencias q natura nimie
Ego libenter spontanea tua oblatione susci
piam et licz modica sit : qualis tu et tui
da oblatio in sp gra existit

De feruencioi emendacoe
uite assumenda

Aduenerunt nobis dies penitentie : ad
redimenda pecca et saluandas aias
. bydeius deus q contulit nobis tps et for
ma : ad facienda aquam p peccatis penite
cia. Hic enim merenti eis nunc : vnde g

gr̃ia vberiorē atq3 gl'am ¶ sacrū penite
tie tp9 datū oibȝ hoībȝ ꝫ fine medicās
vitijs. parās v̄tutibȝ iter. ɔpunctione i
gerens. deuotōnē nutriens: torpore ex
ticēs. feruorē renouās et ad oē bonū īci
tans. ¶ feruor deuotionis. o desideriū e
mēdationis iā nūc oīdē v̄tute tua: appa
reatq3 in ope quod p̄ius ɔcepisti ī mēte
vtinā modo vltimū vitiū p̄sētes supes: ā
aliqua mala ɔsuetudinē debilitās ¶ si vl
timū gradū v̄tutis iā ascēdās ā āqua spe
cialē gr̃ia a dno apphendas. Si mo
no laborauīs ¶ defectū: qui nūc p̄fitēs
et qui emendabis te in aliq defecto. Quo
nāq3 alio tpe religiosus demonstrat: quisq
hoc tpe religiosior n̄ inuenit. Alio tpe
carnē ɔtinētia laudabile ē. modo aūt nō ɔti
nē a licitis est culpabile. Ecce tp9.
scitē ɔsuetudinē requirit: et infra multā
exempla fidelium ad imitandū magis acce
dit. Si aūt xp̄iani dei nūc sanctius
viuē ꝫ quāto magis religiosi qui debēt a
lijs exempla scitatis et abstinētie p̄bere

Assumenda e q noua deuotio et maior
sensibus adhibenda custodia: ac tocius
hois interioris et exterioris pfca eme
datio sectanda. Sit mens deuota. oro
pura: frequens meditatio interna bono s
mo rarus et utilis. solitudo grata et
stabilis: labor i manibus: pietas in i
tentione. xps sit in corde. vigilandum e in
nunc e sollicius. q anima insidias q
acrius solet in deuotos impetere et temptacio
si forte tepidos eos reddat a impace
tes: ut fiat labor corp inutilis a p
tetia querulus et chorus tediosus. Sed ini
mi se nos temptare audeat: q xpm diui
temptare non timuit. Sz miser ille victus
e et confusus abcessit: ut nobis spes
vincendi daretur. et ne diabolum timeamus
q nobiscum xpm victorem habemus. vin
cit igitur resistamus: et constantes i di
bus aduersitatibus maneamus. Time ca vtq
tam ebrius in coelia ne cadat: quo dem
nos metipsos in mlta pacia. Pr arma
iustitie virtutis dei. Est nunc valde nccia

pacia · p multa occurrunt natur contraria · que
bn portari nequeunt sine magna gratia · Assumis
hoc · alius illud magis ponderat · secundum quod sue
nature aut consuetudini magis adversari sentit
Ideoque beatus et sapiens : qui in virilibus est
et pacia permissus · Ista optimum remedium
est non credere timori nec tigra (?) dare adversario :
sed ~~viliter~~ vilis agere et libenter eciam velle
ad hora pro domino servire · Sic enim fece
runt sancti viri gloriosi patres nostri divino
amore accensi qui hec instituerunt : et
nobis similiter agenda reliquerunt · Denique
ipse ihesus dominus noster · gratia crucis suppliciis
subiit : et paciencia sua nobis in consola
cione et perpetua imitacione permonstrauit
Quisquis igitur devotius se in eo et cum eo gesserit
non dubium quin iocundius suum pascha sus
cipiet · Quamquam nunc abstinencior aut sol
licitior ad profectum interiorem fuerit : letior
utique domino resurgente cum ipso exultabit
O ihesu bone · dulcis hospes et amator fi
delis · adesto desiderijs et gemitibus meis

cōforta me pusillū in hoc sacro ieiunio
a te legitime cōfecto. Da volunt mentis et
cōtra mine pinguedinis: ut hec corporal
ieiunatio parum meorum fiat expurgatio. Da
sic ab escis corporalibus abstinere: ut ab
omnibus viciis et passionibus ieiunet in mente
Custodi me a callido inimico: qui omni
mo mihi gaptio(?) propositum impedire et a
sco fine retardare. Da dexteram tuam
ihesu bone ut sine tedio sine elatione sine
distractione cordis in cōspectu tuo his sa
cris diebus psallam ac tota fidelitate
decimam dierum meorum devotus tibi offeram

De ascensu moysi ad dominum
in monte synai

Ascendit moyses in montem. et fuit
ibi quadraginta diebus et quadra
ginta noctibus. Quis putas sonis in tho
ibi egit cum deo. Quis in medicabit
secretius estud. o si mihi fuisse: ut moyses
loquentem cum deo audire meruissem.
Ita moyses loquebatur: et deus respo

debat. fruebatur quoque ibi solus colloquiis
divinis: longe abstractus ab hominum consortiis
ibi legem decalogi suscepit: ibi secreta
dei et multa misteria fidei nostre perspexit.
Videbat ibi in abscondito: que per eum doc
tura erant in populo. Ibi instructus est de fac
tura tabernaculi: de ritu sacrificii de ordine
sacerdotali. Ibi in spiritu cognovit et intellexit
quid ista exteriora et visibilia instituta
significabant: et quid de futuris misteria
pronunciabant. Ibi ab omnibus mundialibus curis
liber. vacabat et videbat quam suavis est
dominus. quam beatus vir qui requiescit in monte sancto eius
Ibi nullum tedium corporis passus: pane vi
te et intellectus est refectus. Ibi in silencio
venas divini susurrii suscepit: et spiritu
sapientie impleri meruit. Unde ex longa co
habitatione et frequenti collocutione cum deo
in monte illud mirabile ei accidit. ut sple
dida facies eius ex intuitu dei fieret. et
cornuta inspicientibus videretur: ita ut non
possent filii israhel in eum intendere. Similiter
et abcederent donec ille velamen sibi superpo

nēt. ac sic inspirātibq claritate sua relig/
temperavz. O viru dei gloriosu et mchi
tu: luce dīne claritatis intq et foris pfu
su et penetrātu. Sic cnā qda devotō a
su et penetrātu. Sic eciā qda devotiō a
matōes xi qui sūt in scēa gtemplatiōe in
dno no nuqui i nove vite claritate iusfor
mant: et tanta scōi gre copia rpor
tant. ut ceteris amiratiō sūt et timo
ri pp zelu fuois et affluētia doctrine
celestis qua pollent. Et ne nimio i
portabiles videant infirmis prudent
gnā supne visitatiois gtegūt: et sola
q pdesse possūt et melius gphendi
humilit dicūt: que at obscura sūt et
alta clauso fuat pectore: et soli deo et sibi hec
ggmita ee aspūt: cui et gras maxias
ex intimo rferent. O si posses et tu
cu sco moyse i mōte virtutis ascendē:
et nuc in hoc sco tpe quadragā ibid
cu dno mora facere: ad audiēda voc
dei loquētis de medio nubis et calig
nis: forsitan et tibi donaret aq sp

caalis sine agnitionis gratia et illustrio
mentis: quia inebriatus et repletus cuncta terre-
na negligens et supercelestia tantum amans.
Ita ut de esu corporali modicum pensans
: sed potius experimentaliter in te gustans quam
verus sit ille sermo moysi dictus: quia
non in solo pane vivit homo: sed in omni verbo
quod procedit de ore dei. Hoc quidem est quod solus
moyses iubetur ascendere et pauci cum eo
seniorum israhel. Nimirum paucitas perfectorum
et altitudo vite contemplative in hoc expri-
mitur: quia maxima multitudo hominum terre-
na et sensibilia magis amat quam celestia.
Nullus tamen vera montis ascendit: nec in me-
dium caliginis in qua deus erat intravit:
nisi solus moyses speciali gratia a domino
vocatus et ad se intimius missus: cui dicitur
Ascende ad me in montem: et esto ibi. vo-
catur per gratiam. ascendit per obedientiam: manet per
stabilem perseverantiam. Ideo expedit ascendere
in preveniente gratia que trahit ab omni infima
delectatione levet: et tunc sic tractu gratie semper
usque ad similes unionem dei. et ibi ab

cu ꝯsideracone quiescit: donec iter(um) d(omi)no p(ro)-
picio ad caritatis op(er)a descendat. sic et
ipse moyses p(ost) diutina(m) cu(m) d(omi)no habita-
tione: p(ro) p(o)p(u)li instructione iubet(ur) desce(n)-
dere. cui p(er) pastorale(m) p(re)cat sollicitudi(n)e(m):
ut ondat(ur) q(uod) o(mn)ib(us) q(ui) p(re)sunt ac p(re)suntur
deo vacat: p(ost) cepta suauitate(m) utilitat(is)
simulit(er) ad pia rursus op(er)a redire debe(n)t.
Et ascendere ac descendere ꝯfessim d(ebe)t.
invenie(n)t .i. ita ut nu(n)q(uam) ociose reside(n)t:
s(ed) aut intus deo. aut ext(er)ius utilitati p(ro)xi(m)o(rum)
intendat. Descende inq(ui)t d(omi)n(u)s: peccauit
p(o)p(u)l(u)s tuus. Deuotio ap(u)d deu(m) eu(m) tenebat: p(ro)
caritatis p(o)p(u)li redire ad ext(er)na cogebat. Asce(n)-
dit p(er) ꝯte(m)placione: descendit iter(um) p(er) ꝯpas-
sione. Caritas dei sursu(m) t(ra)hebat: cari-
tas p(ro)x(imi) deorsu(m) reuocabat. In monte
tantu(m)mo(do) celestia cogitabat: infer(ius) lites
et q(ue)stiones ꝯpescebat. Ibi d(omi)n(u)s clare
cernebat: hic vero a tumultu p(o)p(u)li liber(abatur)
erat. Ibi sup(ra) se in sp(irit)u rapiebat(ur): hic
magno tedio sepius p(er) eos vexabat(ur).

Ibi spualibus delectabatur: hic a carnalibus gravabatur. Ibi divinas revelationes suscipiebat: hic inferius: nimaciones super quiet audiebat. Ibi devotus et quietus erat hic inquietus et paratus esse studebat. O quam bonum et iocundum est cum deo esse in morte: et de nullis foris inferiis rebus curam habere. O quam miser et miserabilis ille status est ... sclis intente: et transitoriis occupationibus implicari. Filie mens quam nulla actio secularis retinet nec ulla affectio carnis inclinat: sed se pura intentio ad deum sine retardatione levat

De verbis christi et medicina cordis.

Verba que ego locutus sum vobis: spiritus et vita sunt. Ubi facit christi verba cape delectant: et interiora te gustare: et discere in spiritu ambulare. Ubi christi cum verbis vivit et in talibus vita spiritus tui. Et si quid christus ignorantie luminis: et omnis doloris solamen. Audi ergo verbum quod.

egredit de oe dei: et de labiis bndicti
xpi. Sit naq mundissimi ihs. beati mu
do corde: qm ipi deum videbunt. altu
vbu: qr ab altissio platu. magn p
missio: q a suma veritate fimata. bti
mundo corde. dulce don: quod merito
invitat aim ad btitudis pmissu in ua
deq e pmiu: et nl hic sonat tremu
plag btitudo pmissa in placeat et cor
dis mundicia: ut videas deu deor i
syon. ad cor mundandu tota vigilet
intetio: et crebra fervescat oratio
Habz eni cor serenu: infinitu bonu
sibi pmissu. Spne igit mundu: et ob
tenebis celu. Relinque temporalia et
invenies eterna. Despice tpalia: et da
bitur tibi sempiterna. Non pnt sili laure
possidi celu et tra: nec pt ptr frui
deus cu creatura. Qui creatis rebus inhiet
deo vacare impeditur. Mundus a munda
nis et liber a passionibus: celesti visi
one fit dignus. Quanto quis mundior

tanto deo gtior. Deus lux e et lucidos
amat. Deus puritas est et impuros
rpbat. Fragilis amor mundi et insanabi
lis usus omnium rerum: quod at manz ietim
hoc aie vere bonum. Cresat amor summi
boni: ot re mundana gtepta. Erit gau
dium intrisecum: si forte vitiis reluctat
duqz foris vel tristicia appetit: splen
dor lucis etne clarius infulget. Odo
vis gtus est nate nilis: carnis vero
voluptas casto infualis calamitas. Sicud
em alius parvint carnales illecebre:
que incendia etne gehenne. Det deus
hec pcane: et angelice puritatis dig
nitati suae. Inuat maxie ad cordis
mundicia pfecta gtepta seli: abnega sui
pro amore xi: et frequens meditatio ubi
incarnati. Munda itaqz speculu cordis:
si deu intuei gcupiscis. Delectabilissimu
e veritate atqz etna sapiaz speculai. Ad
statu pristinos virtutes: pducit interiori hois
reformatio sana. Reducit at et gfudit
mete: curiosa sectatio sensibiliu. Est hat

nichil

te ande: ad mi[n]ima gustanda · optabilis
melius ingurgitatos q[uam] supne fruunt[ur] qui
i[n] puritate vita[m] agu[n]t. De his puritatis
gestis s[upe]r delicias et carne c[on]tra nomi[n]ibus:
atq[ue] c[on]tra nom[en] i[n] scala mas · Nil altu[m] · nil
delicatu[m] · nil curiosu[m] · nil i[n]stitoi[n] gen
delicatu[m] · nil curiosu[m] · nil i[n]flatoi[n]e ge[n]
pi[s]cas: et maxias i[n]q[ui]etudi[n]es ampu
tasti · Hi quide[m] ab o[mn]i ctaliat̃ i[n]motq[ue]
liber p[er]git ad deu[m] · Tu[n]c e[ni]m a nullo
tenet[ur]: celu[m] facile c[on]sce[n]dit du[m] orat
Ster mundi moles: n[on] carnis mollicie
tiu[n]c i[n]tardat[ur] p[er]t · p[er]t[ra]nsit et aereas
ptates scau[n]g: ~~nec carnis mollicie~~
pue c[on]stare cistos · cpulicu[m] desideranda e[st]
Hec cordib[us] puritas: que deu[m] et ange
los sibi facit amicos · p[er] hac b[e]n[e]dic
[con]tra luctandu[m] fortit[er] et orand[o] f[re]quent[er]:
opandu[m] no[n] segnit[er] · Ibi do[mi]n[u]s i[n] mu[n]dicie i[n] hu
militatis valle fu[n]dat[ur]: et p[ro]bis acq[ui]rit[ur]:
fletib[us] cutit[ur]. Qui q[ui]s gl[or]iosa et decora
Hec virtus: que om[n]es passiones vin
cendit: et i[m]passibili deo optat vi[n]ci

puritati namque reddit omne nephandum : subest
illi omne tantum. Agit cum deo mitius et
sincere et ideo vinci non novit : sed in omnipo
tente omnia excedit. Famulantur sibi supe
riora : et infima cooperantur ad bonum. Hanc
fugiunt demones et hanc zelant angeli :
verentur carnales. amplectuntur spirituales
Sanctus david post scelus peccati ~~pravissio
ne~~ confessione : petit sibi cordis pristini
mundiciam. dicens. Cor mundum crea in me
deus. Deflet delicta patrata et arguit se
insipienter egisse. precatur carnis exui lapso
: ut possit in conspectu dei iterum mundus
inveniri. et salutari leticia repleri : ne
unquam ad illicita gesta devolui. Hec cor
dis mundicia scala est rectissima. clarissima
firmissima et attingens cacumine celi : et per
veniens ad intuitum glorie dei : gloria hec
est omnibus sanctis eius. O pulchritudo illi
auctor omnis puritatis qui mundis corde et
na promisisti gaudia : da mihi hanc electa

et preciosa ornatu gemmis et auro clario re perpetuo possidere: ut omni penitus contagione remota. liberam mentem in fragili carne gerere tibi desideram. et quod puritate ipse dic pt subditus abiciam. totis desideriis tibi intar adherere quousque mi uni de terrenis uno musellus. Donec me iubeas aspectibus tuis assistere: tuis qui s[?] magnam misericordiam tuam complexus in ore dignum

De amore ihesu et abnegacione sui

Qui amat animam suam perdet eam ihesus loquitur amantissimis ihesu: volo te separare a mundi amoribus et illecebris. Est enim amor et perdicio. Eterna prius vim id dicat. non te fallit: si saluti tue consulit. Amor mundi perdicio: amor ihesu eterna redemptio. Amor carnis stulticia: amor ihesu sapiencia. Amor creature minuit creatoris amorem: amor creatoris dat omnibus creaturis abeundi licenciam. Non enim fe

mlia sapuit: nec merito queriut a
mor sui plenus timore et angore:
abnegatio sui ineffabilis libertas.
Amor sui extremum malum: quia raro vincitur
nisi deus perfecte diligatur. Contemptus sui sa
lutis medicamentum: et qui a contemptu incipit:
in amore christi perficietur. Amor sui cor
obscurat et parit rixas tollitque pacem
Quia autem propter christum se abnegat: liber
fit et pacatus. Amor christi virtus et for
tis: nescit molles et seipsos querentes.
Amor christi dat totum quod est et habet: non
querit nisi quod deo novit placere. Si vis ple
ne purgari et in spiritu clarificari: contempne
te ipsum et omnia propter christum. Omne magnum et multo
mellifluum tibi sit. Omne iocundum amarescat:
ut solus deus et dulcedo christi tibi super
omnia dulcescat. Quid in veritate amor christi
nisi contemptus tui et omnis propter amorem suum.
et hoc est quia invenit se et omne bonum
Salvationis vis magna tua: contempne tuam vitam
presentem. Si timueris modo aspera via

ibis in vita eterna · Quarum vero carnalibus et secularibus sermo abnegationes et predicationis vite punis: sed amantibus christum super mel et favum sapit dulcius: quia eternum preparat regnum: verax abnegatio sui propter deum · Amor eius facit pati mala presentia: valet despicere commoda temporalia · Non timet vili pendi nec appetit honores · Pati tacite iniurias: non cogitat reddere vicem lesis · Amor eius facit consolationem invisibilem · Expectat fructum immarcescibilem · Ego inquit elegi vos de mundo per gratiam meam vocando: ut eatis a vobisipsis propria voluntate descendendo et fructum caritatis afferatis me super omnia diligendo et fructus vester maneat in eterna beatitudine mecum regnando · Fructus autem carnis mors est: que animus non moritur sequitur et ignis eternus · A quo nos custodiat qui mundum gloriose et carnem domare docuit: ihesus christus amor et redemptio nostra

De paupertate ihesu sectanda
et omnia temporalium abnegenda

Vulpes foveas habent et volucres
celi nidos: filius autem hominis non habet
ubi reclinet caput suum. Hic sermo ihesu tibi
frequenter pensandus est et diligenter cordi
inserendus: qui religiosam affectas ducere vi-
tam. Commendat tibi ihesus sancte paupertatis sue
nobilitatem, quam regnum celeste emit: quam
et ipse pauper in mundo elegit: ac strictis-
sime servavit primo nullam terre voluit querere
consolationem terrenam: quia nec ipse temporales hi
habuit reges: nec materiale sibi statuit
in terra domum ad commorandum. Habent
animalia ad latitandum latibula et volati-
lia ad quiescendum nidos vel foramina: sed
ihesus nulla sibi penitus erexit taberna-
cula: nec pro propria persona edem parvam
uit a mensam. vixit autem ut pauper men-
dicus: pertransiit viam mundi velut pere-
grinus festinus: transiit ut hospes alienus
Non domum mansionum eterna sapientia sibi
edificavit in vicis vel urbibus nec quod
urbe gaudet in locis ubertimis:

p qui contentus eorum diuisio simplicitate cog
norum secutus est in omnibus: minusque delicatus
aliis tabernaculis propriis. Hinc autem sibi
sustentacionis dabant sicut in qui conferebat
et alteri de fruida committebat. sub ...
qui sic habere ~~faciebat~~ volebat. pro autem usu
est que naturalis minimas poscebat. Si quid for
te supererat in denariis aut cibariis: hec
pauperibus erogari faciebat. Inde superflua
rerum etiam pro fratribus sectatoribus suis interdixit
: infirmioribus autem fratribus nimia clemencie boni
tate gessit. Suadebat quoque ei petrus tres
fabricari tabernacula cum in monte celesti
fruerentur visione stupendus. pro tria cum ela
mori et sanctorum moysi et helye consortio de
lectatus. sed in hac petitione quam nunquam conuenientia
petebat non est exauditus: quia vera et sancta
habitatio non in terrenis habitaculis, nec terre
poreis ymaginibus consistit: sed in celestibus
in mansione felici que omnem sensum et mortalium
cogitationem excedit. atque de potuit fabrica
tor celi et terre cuius fabri filius dicitur:

fecit. unde domum vel templum non suo cum
absque securi et ascia: quia celestis magister et ar
tifex omni virtuti non per corporalia informa
ta descendit ad yma. Qui non de lapidibus
et lignis, non de bobus et pecudibus non
de predijs et vestibus illi cum extitit, sed de
animabus mundis instructis ac ordinatis. Pro
clamat autem potencia sua factis potentibus sa
nitates perficiendo tercium locum in visione verborum
Capitulum quoque docuit opere et sermone bono sua
dens de regno dei, dissuadens seculi gaudia
peritura, colligens simplices et humiles: ac
fastidiosos dimittens inanes. Depone ergo et
tu omnem mobilem sollicitudinem rerum temporalium de
futuris proventibus peritus te excruciando:
iacta autem cogitatum tuum in domino celestia me
ditando. Fiet quod necessarijs vite amare labores
ut habundes in posterum, permitte et alios pro
se laborare, ut habeant unde vivant post
eius labora pro anima tua et pro gloria acquirenda:
quia ut ratio bene pascat viribus corroboranda.
Vide ne nimium pro temporalibus desudes: et

in spualib9 exercitiis te negligas. bonū ē
q̄re q̄e bonū: s; spirituale magis q̄ tēna
bonū est in sudore vult9 edē panē: s; noli
oblivisci panis celestis. vte labore tuo i
diebȝ vanitatis tue ait sapiens: ne forte tu
ocioso et inglo dimittas. Ipso valeb tu solo
os pastos dedē: nec cuncta dapna pca
ne. Attende ponq po te elingre xe vitutis
: q̄ sufficiebā tnem cuus9. Quid sib
an tibi expediat et alius amplius habē?
Noli multa desiderare. nā desiderio mūg
satis erit: ne extingent cupido pao nep.
In paupertate ipi seretne et moderatate
nate esto ?tetn: ob amore eius. q n p
dia nec redditus. nec aras nec domos
habē voluit. pcsdolor mlti tpa sua cassa
sollicitudie ?sumunt paup vl raro ad i
teriora se quitut: et valde insensibiles
mty fiunt. Erige cor sursū: noli cū bestiis
miserere tnemis. Angelorū esca nutriendꝰ
es: vbū dei aiarū cibus. iste est panis
vite quē dabit tibi dns xpus: ne in deserto

desinat, bonus et pius dominus qui promisit eterna: non negabit temporalia: tum que celestia: et ipse absque dubio adiciet nobis

De fatigatione ihesu et salutari eius doctrina

Ihesus fatigatus ex itinere: sedebat super fontem. pacientissimus ihesus pro nobis fatigatus et fatigari dignatus est. Non vehiculo neque curru non equo usus est dum ambularet per terram: sed in nomine domini pedester incessit. Semel legitur asinum ascendisse et permodicum spacium asinasse: magis ad exemplum humilitatis quam ad usum commoditatis: non ad captandum honorem: sed ad explendum prophetiam sermone. Exemplum igitur bonum suis predicatoribus et religiosis personis ostendit. ne pompatice equitent: nec superbiosas expensas in itinere faciant: ne secularibus scandalum et quibusdam suis occasionem murmuris generent. Attende hic frater religiose ihesum fatigatum ex itinere: non discurrentem spaciatum per vanitatem. Qui si vagare opus est. nec palam nec longe

abeas: ne tua euagatione alios offendas
· Herbina at in parte sortis suorum ubi verbum
dei audias · vel sanctitatis exempla conspicias:
male tendit reatum: quia conspicue perdit iocundita
te · valde vanus mentis est et mobilis devo
tionis: qui ad extra sancta frivolis recurrit
Esau vir gnarus venandi dum moratur foris
in agro: privatus est iure patrimonii · Jacob at simplex
simplex et habitans in tabernaculis: dum matri simplici
simplicit obedit et ab euagatione pedes vi
strinxit: benedictione patris mira celeritate
accepit · Fallitur astutus in viis suis · spe sua
lens in arcu et pharetra: adiutus est in
oportunitatibus suis vir simplex deo intimus
homo sine querela · Solent ad extra et
seculi negotia pigriores existere: qui circa inte
riora sua diligentius curam gerunt · Desideria
vero mentis contrarie defluunt et ad exteriora
cum sui usu maxime aut violentia cibato
nimium ducuntur · volens ab hac euagatione sa
nari et lumine cordis reparari: strenuus
sit ad custodiam: penset dierum suorum finem
et districti iudicii horam · Fisce et in

hoc ope ihu: v'tutu cu discretione p'st ex
suanda. fatigai naq3 laboe coi caritate
suadente vel obia dictante: insigne
v'tutis est incitiq no paru. pausae at
tpe opetenti et corp9 r'ficie abo a aiaz
lectione sac' instruie: vtusq3 hois dcta
gubnatio est. Tolerabilis itaq3 fatigatio
p noie salvatoris: nec abhorreda devo
tis: cu p mundo fatigant' pene innabi
les. ¶ Discretus tn labor sit ne corrupat
infrmu: aut ad dentia reddat ieptu
sta quod modicatu e melius psevat. bu
lis p rparatoe viriu quas modicu ce
ssu: et qre fgilitatis ce meore. ipe
eni ihus pg itineris fatigatoq resi
debat sup fonte: expectans cibu. et hu
milit postulas aque potu. Est caca i hoc
fontis loco gsideanda doctina ihu. vtlis
vite moali. instruit te qi age debeas
cu a laboe desistis: et qualis sit recreatio
appetenda. Neq3 eni si dentius laboac ne
queas deq mtende fabulis. a sopno

delectati: a quevangeli per officinas. Et quidem
super fonte sedeas: et solacium spiritus queras:
et dona sapientie salutaris cum samaritana
avide petas. Septimo sancti fluctibus intra
lecta quam renoluere ut animam reparet. ut tor
porem excutias: ut omni vetere et corruptionem
nova acquiras. Delectat lingua foris ut inte
pascatur interius. Non pigeat sepius omnia
et de pio ihesu meditari. Desere de mate
rialibus rebus ad interna transire: et de cre
aturis ad creatoris laudem ascendere. fiat
etenim sic et ipse ihesus. Sed ex occasione
lig(n)i trem fontis et interrogatione mulieris
adiectantis: verbum cepit predicare salutis
et haustum gratie conprimare celestis. Aqua
fontis illa querunt: sed doctrina vite de ce
lestis vino gaudens reportavit. Intantum
recreata est et letata sermone melliflui ihesu.
ut oblita vasculi sui curreret annuntiare
mirabilia opera dei. Et hoc signum magne
adepte gratie: cum quibus legendo orando me
ditando ita compungitur: ut mentior commodi,

pertis: totus fervescat in amore fontis vivi
De quo sanctus david sitibundo pectore psal
lit. Sitivit anima mea ad deum fontem vivum
Rursum vementibus de caritate discipulis
ut ad manducandum hortarentur ihesum: ipse
obediencie panem qui aiaz deo subiecta gratiosissime
pascat. ostendit omni corporali cibo esse preferendum
Nullus quippe potus dulcior gratia celesti
que lavat inquinatum potat aridum: refrige
rat temptatum. Nec sapidior ullus gustat
cibus in pinguiore mensa amantis oculis propo
nitur. quam impletio mandati celestis: sicut
ipse obedientissimus ihesus effatur. Meus ci
bus est: ut faciam voluntatem eius qui misit
me. Ita inquam beneplacitum dei in agendis
super omnia sapit amanti et bene erudito
benedicte discipulum: ac gaudio refovet
spirituali pro obediencie merito. Sic helyas
deserti vasta petrans et apud se libere
commorans: ab angelo ammonitus surrexit
et comedit et dum implet iussum angeli
ambulavit in fortitudine cibi illius usque
ad montem dei. Quare enim vera obediencia

p breve laborem ad perfrucionis eterne et ad
montem contemplationis eternae ubi plena et omnis est in
et labore refectio ac totius beatitudinis pos
sessio in patria patris et filii cuius consortio
cum spiritu sancto amen

¶ De scriptura christi et misericordia
eius in peccatrice

Ihesus autem inclinans se deorsum digito
scribebat in terra. Amabilis christus et
doctor pius magister verax iudex iustus et
misericors salvator, scriptor esse voluit qui non
admodum bonus digito scribebat in terra. bonus
scriptor qui miraculi pauperis assumpsit: et peccato
veniam indulsit. Sicut qui legem scribat quam legis
rigore temperavit et gentem cum misericordia miseri
et ve penitentibus merito dei ignoscere. O quam
pulchra scriptura et artificialis et digitis
dei: cum peccatricis generationem madidam verbis
lenit mollibus clementibus ut malitiosos
insidiatores pravos ad vindictam dietis ad
minas sapientes quievat: ad confusionem digni
suis verbis ordinat dicens. qui sine peccato est vestrum
primus illam lapidem mittat. hoc quod accusa

tôes et p libera or penitentis ab oe lupore
Et nunc bone ihu quid dicis mulieri. Re
spectat uir rea cunctis ubi bonum dic se
nire tuu. Committit se iudicio tuo: da res
ponsio solaciosu. Sicut gsueuisti sp ac mi
sericors: ita et nunc. Nec ego te inqt gdep
nabo. Quid clemencius et copiosius ad i
dulgentie largitatem. Consolare rea gscie
cia audito tante pietatis vo. Si deus
p te quis stabit q te. Xpus ihus q iusti
ficat. Quis est qui gdepnet. et quid ulterius
facies. quid i rgpesationem delicti offeres.
penitz te gmissi sceleris: s adhibenda
cautela maior futuris annis videas. Vade
ait clementissimus ihus: et iam noli peccare.
Quid benignus et plenius ad absolutionem
et sine penitentie satisfactione. Qui cor
da nouit: sciebat quatam gtricionem peccatrix
habuit. Usus e g habundantiori clementia.
ne absorberetur gmoi tristicia. que publice
accusata passa e magnum ruborem et
culpa. Audisti clementia saluatoris cu

inlita qsolatione peccatorum stude et tu
nil pas tuas agnoscat et digne deflere
antequam deprehensus a nequissimis spiritibus
cogaris in iudicio futuro de omnibus vocem redde
Dic cum publicano. Deus propicius esto mi
peccatori. Nec dubites de misericordia tu
deprecans ymo dumtaxat de cetero velis ex to
tis viribus perpetua carnem et perfecte vitam e
mendare. Considera et in hoc opere alium
quid egerit scribendo. Nec mireris si
scribere noverat vel nec quas cum iudeis vir
sancit legem vel scribere: cum ab homine litteras
non dedicerat. Stulta est huiusmodi interrogatio
et mendax fabulosa questio de scola
alia. quum sapientia dei non eguit magisterio
humano: qui ad illuminandos omnes homines ingre
natus est in mundum. Qui non solum proprium fuit
per se legere et scribere: sed etiam homines sim
plices apostolos scilicet in omni lingwarum scientia pe
ritissimos absque vero scriptura effecit. Et quid
mirabile si caracteres a mortalibus inventos
auctor vite humane agnoverit: qui secretissima

cordium et abscondita a seculis misteria
sibi clarissime aducet. Declarat tu audire qui libere
lege novicat et scripsit: ut ars scribendi
ac ardor legendi sacros codices magis
placeat. Alma arte multi scriptorum ore et ma
nu diligentissime exercitati sunt dum in car
ne vivent: et etiam scriptis suis max
ie illustrent. Fuit quoque iste doctor magni
ficus predicator optimus et scripture auctor et
amator: exemplaris moribus edificans omnes
atque mirificis signis. Placeat igitur tibi eius
imitari legendo scribendo et alia sancte re
ligionis statuta servando: ut ceteros edifi
ces digne vivendo: qui idoneus non es ad
predicandum. Valde bonum opus est scribere li
bros quos amat Christus: in quibus ipse ag
noscitur legitur et predicatur. Non dubium quin
ab ipso amaberis et copiose remunera
beris. Si diligenter ad honorem dei et uti
litatem proximorum libros ecclesiasticos scrip
seris. Si mercede non perdit qui calicem
aque frigide sitienti porrigit: quanta

mācdē rapiet · qui ait prettve virtutis sa
lutaris sapiē aquā scribendo ministrat·
Quot enim lr̄as debuit formas : tot sco
hostias laudis offero · meritoriū est g°
et devotū scribendis libris operā dare·
et eos in magna reuerētia ac diligēti
custodia seruare · qbus diuini officii qd
iugi celebrat· et multiplex erudicio mi
seminat· Sunt nam libri sacri arma
clericorum · ornamēta ecclesiarū · diuic ac
thesauri doctorum · tube sacerdotū · sola
cia religiosorum · epule deuotorū · testamē
ta sctōrum · luminaria fidelium · seminaria u
tutū · organa spūs sci · Scribere g° libros
opus deo acceptabile : legē utile · dulci
gmēdabile · pdicare salubre · Quis ac le
geret vel predicaret nisi scōrum scripta nō esset
et nisi prius scriptor scripsisset · beatā g°
manus scribentis : et beatā digiti in tali
opere occupati · Exemplo suo te docuit ihūs
digito scribens in terra : quatenus et tu libēt
scribas dei vba · qui dñi alius legit

aliud circa perdiat: primum maxime de multiplicata fratrum laborum manuum tuarum consequeris. prestante domino nostro ihesu christo omnium bonorum remuneratore: apud quem ob capilli capitis numerati sunt: et singule littere scripte non poterunt deperire. Cui amen filiat amen

De custodia humilitatis et consideratione proprie fragilitatis

Cum feceritis omnia que precepta sunt vobis: dicite servi inutiles sumus. Pius dominus ihesus suo multum informat ad humilitatis custodiam: et exclusionem omnis vane glorie et ~~timoris~~ timoris. propter mo- dos altitudinis cupidos. ut proprie fragilitatis et negligentie sint memores: nec de operibus suis humano indicio bene gestis se extollant: sed dei iudicium super se me- tuentes magis ipsius humilitatis pondus deperet: quod de suis meritis presumat. Ita namque sanctus et humilis david. pariter ad deum clamat. Ne intres in iudicium cum suo

tuo quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis
vivens. Certe quam vilis tibi sentiendum de teipso
et quam congruit tibi expavescendo tibi super
tuum iudicium. qui longe distabis a sanctita-
te David magni regis et prophete. Neque
tu rex neque propheta neque sanctus neque elec-
tus secundum cor dei: sicut et ille meruit
a domino appellari. Implevit tamen ipse sermonem
domini. humilem semet se confitendo et etiam
pulicem canem ac vermem se nominando: nil
elatum per mirifica gesta de seipso senti-
endo. Reduc ad memoriam scelera antiqua in-
ta presentia peccata futura: et nequaquam elate
senties: sed magis timebis et vilem atque
inutilem te reputabis. Non indiget deus
sermone tuo: etiam si recte egeris. Sic et
digne placebis nisi te indignum et inuti-
lem cognoveris. Cum omnia inquit feceritis que
precepta sunt vobis: dicite servi inutiles
sumus. Si hoc dicere debes ubi mandata
expleveris non ubi habes in quo glorieris.
et quam vilis et indigne sentiendum est tibi.

ai tam multis cotidie deficias et delin
quis: et pene nichil ad pfectum ducis
Qui potuisti p una die vel hora ita
pbe et custodire coram deo et hominibus
usari vt in corp negligens que te face
oportuit et sicut decuit? Tanta est
infirmitas humana vt gtagione non ca
reant: qui humano iudicio tamq iusta
laudant. Depone g° oez vana gplace
tia et arrogantia: atq ppe debilitatis
attende multitudinem. Considera cogitacioni
tuarum puritate et instabilitate et inve
nies te non solum debilem ad bona: sed multis
malis obnoxium. Dignumq gmelius et
penis. Hoc aut vnicum remedium et solacium
gtribulati spus: vt p tam innumeris ne
gligentiis et malis peccatorum in veritate
se humiliet atq omnibus inferiore se re
putet et ineptum: nimio gfessionis et
sancto bone voluntatis peccata et neglige
tias cotidianas sollicite redimendo

De cruce christi quam ipse
pro nobis portavit

Susceperunt autem christum et eduxerunt
et baiulans sibi crucem exivit
in eum qui dicitur calvarie locum. Libet dolo
rosum hunc deum tristium considerare et pro
ximo oculo tam flebile spectaculum
tueri. Ecce inocens christus cum sceleratis
criminosis oppressus inter duos latrones me
dius educitur: et ad publicum suspendium
cum clamore trahitur. Amplectitur ipse grave
et horribile lignum caritatis brachiis. Supportat
et ponit dorsum super eum. Humeris suis
suum et omnibus corporis debiles artus
Effert omnia invicti. Iugum tollit efectum
ducit illud ad locum sibi deputatum ut
gignat salutis nostre perfectum. Grande
ludibrium impiis. Et sacrum mysterium fide
libus cunctis. Malis est testimonium perditio
nis quia inocentem crucifigunt. Bonis sal
vationis est signum quia compatiuntur ei et

plorant. Illorum risus vertitur in fletum. horum
gemitus erit in gaudium. Incedit igitur
mansuetus dominus per viam confusionis valde
~~[illegible]~~ mansuete. vadit ultroneus ex
porta iherusalem: fert patienter sue
suspensionis derisum. Non reclamat de
iniuriis sibi illatis. non recalcitrat vio
lenter stimulatus. Non vocat angelos
in auxilium. nec aliorum requirit succursum
sed pergit mediate. obedit malivolis penitus
Solus gestat onus gravissimum. solusque con
fusionis pati obprobrium. Sed non vult so
lus habere honoris gaudium. quia omnibus in
se credentibus desiderat donare passio
nis sue meritum. Non retrahitur ab itinere
crucis affectu matris vel carorum impeditur
fletibus. Non inquietatur acerbitatum tumulti
bus. vel malignantium movetur stridoribus
non fatigacio corporis ab incepto opere
retardatur. vel scandalorum obruitur procellis.
unquam ideoque constantissime perdurat. liber
et quieto corde ad supplicium tendit

acione. sicut immodice glorie prepediens: ita
et ignominiam cum ceteris se ferens. Sic tu
in propriis laude gaudens. nullum a sua
caritate excludens. Sed ardenti desiderio
cupiens preceptum patris ab eterno depositum
adimplere. et opus humane restauracionis sibi
iniunctum. per passionem et crucem consummare
Iam tu hoc preclaro exemplo demonstrat
quod prius salubriter docuit verbo. Si
quis inquit venire post me abneget
semetipsum. et tollat crucem suam et se-
quatur me. Ecce habes precessorem asspe
moribus vite. Ihesum filium dei ducatorem
per preceptorum genibus. ut libet eas. Bea-
te ergo serve fidelis domini fidelissi-
mi. sequere discipule magistrum imitare
caput cognitum fragile membrum ut eo du-
ce pervenias ad eterne felicitatis regnum
Si aspera appetis et ardua. ne for-
mides pati adversa. Beate precursor iusti-
homo dei. caritatis cultor. exul redemptoris

abicit timore tremui· induit fortitudine·
eta ut bonus miles vincendo nam· paru
cū itur ad salutē· per pena pervenitur ad
corona· Noli erubescere xpi ignominiam
si vis xpi conplaci facere gloria· qui te por
tat hanc crucem· pro te subiit et mortem
Dat tibi exemplum sustinendi· conplanat
pedibus suis asperitatis semita· ondit
crucis quantitate non fugienda· sed amplexa
da· baiulat humilis ihesus crucem suam pro
impiis ut saluet ipsos· patitur pro vi
libus servis ut regnum sui faciat coheredes
Crucis non conpiscat sustinere iniuria et
contempta hominum· cum mortis xpus perculit ab
hominibus tam contumelia et indigna· sequius
namque fit miles· quod regem facere cernit
Ascendit itaque rex nobilis rex regum
omnium dominus qui principem mundi bellaturus
non clipeo protectus nec ferro munitus·
sed cruce vallatus crucis affigendus·
in cruce demum moriturus veniens
ad locum caluarie cum crucis vexillo

elegit ibi nomē suū eligē tēplū et nr̄e
salutis opari misteriū · pnoscens loca
ꝯfusionē debitū mirificās signis il o
lustrandū · atqȝ crucis sue patibulū i
honorē ꝯuertendū · et in bn̄ ꝑ mūdū ꝑ
dicandū a regibȝ et pn̄cipibȝ tre ado
randū · Est quippe crucis venerabile
signū ī xpiana milicia decus insigne
et sup oīa armorū gña inuīme
maxīm atqȝ ꝯ diaboli sentia et insi
dias inexpugnabile scutū · Ibi g° chūs
vexillifer crucis om̄ crucifixorū pn̄ceps
et prong · stetit in loco horrendi feto
ris: qui ꝑ cadauera infectorū valde de
spectus fuit et īmūdus · Ibi mox suis
expoliatꝰ vestibꝰ et nudā cruce nudꝰ
ascendit · et ꝑ crucifigētibꝰ exorauit
Ibi oīpotens tanqȝ nullꝰ potēcie set
ī modū crucis se ꝑmisit extendi · cla
uis affigi · lancea ꝑforari a malig
nis derideri · Ibi oī huano solacio ꝑ
uatꝰ ꝑt̄ abnegacōis forma et extrēme

paupertatis exemplum reliquit. Ibi sacerdos carnis
sue mactatu legem vite faciunt et proprii
sanguinis sui effusione aram crucis dedi-
cavit. Ibi omnia veteris testamenti sacrificia passio-
nis sue figurativa consummavit. et semetipsum
hostiam patri pro salute mundi in odorem sua-
vitatis obtulit. Ibi vita sua filia age-
ne pro obitu in cruce emanavit morte mo-
riendo demat. paradisi porta aperuit
et latroni suo penitenti sciat ad gaudia
promissa perduxit. Dic ergo illis amice sua
corporis generis potuit qui absque culpa fuit
porta et in cruce tua. qui grant peccasti
et eternam penam bene meruisti. videtur infimis
membris via crucis gravis et amara. sed fi-
nis eius est letus et fructus dulcis atque
salutaris. Nonne melius est modo singulariter
et laboriosa ducere vita pro deo et compati
christo crucifixo. quam per modicum corruptibilis
vite gaudium cum diabolo eternaliter crucia-
ri in inferno? Tanto enim eris deo accep-
tior et amplioris glorie premio dignus. quanto

p noīe ihū ꝯmoēs ꝑtulēs dolōes ac
laboēs nō respiciēdo ad tēpales ꝯsolacōes
sꝫ ad xī passiones et scōꝝ viās duās
et ꝑscrutātoēs meās. Transit celerit oīs
tēpalis pena et īiuria illata. Sꝫ ꝑmanet
ī celo ꝑhenīs merces et glā ꝓ bono pa
cienciā in fine reddenda. Stude ġo vnā
scē crucis tene et dolorosā ymaginē
crucifixi ihū cotidie inspicē et vultū
intuitū. libent temetipm resigna atqꝫ
dīne voluntati oīa tua fideliſ ꝯmitte q
tanta ꝓ tua salute fecit et laborauit q
nūqꝫ poteris ei ꝓ minimo pucto dignas
ꝯtias reddē eciā si oēm scōꝝ martirū
passiones et laboēs posses sustinē. Sꝫ
sicut qꝫ tā trepide dorsa crucē sequeris
qꝫ nō aplius doloibꝫ eius ꝯpateris q
nō fuerunt illi sim̄s et indesinet ꝯ
tuas agis. q tā corꝑ te habuit et ꝑ
ceteris cāturis dilexit vt mori nō recusa
ret. ꝯtinuꝫ ab eterna morte te liberaret

De resurrectione xpi et spirituali consolatione anime

Resurrexi et adhuc tecum sum alleluia.
Vox xpi est ad ecclesiam et ad quamlibet
fidelem animam de eius passione nimis tristem
et quasi omni consolatione privatam. Hanc igitur xpus a
morte resurgens in spiritu alloquitur. Hanc io
cundo omnibus suis affatu benignissime conso
latur dicens. Resurrexi et adhuc tecum
sum. Non sum enim oblitus promissionis sponsionis
sue tanquam victoriosissimus mortis triumpha
tor tibi appareo. et eterne felicitatis gau
dia denuncio. atque mihi congratuleris de inef
fabili resurrectionis gloria quam recepi. quia hanc
nunquam amissurus sum nec ultra moriturus. Attende
tu namque hesterna die de passione mea do
luisti et flevisti. Sed iam noli diutius fle
re. quia resurrexi vere et adhuc tecum sum
potentia maiestatis qui passus sum ex infirmi
tate carnis. Iam alacri gloria coronatus et
immortalitatis lumine sum amictus. qui pridie pe

pendi i cruce, morte tpissia qdepnam
jacui tduo in sepulchro. s nuc vivo ego
dicit dns rdeptor tuus. et tu vives ss
me. Ego hodie resurrexi a mortuis s
glam pris. et tu rsges i novissio die
cu electis meis vitte diua de tumulo
exitandq. et p meritis tuis coronada.
jubila q° in voce exultatois. et cu mag
gracz actione psolue deuota catica laudis
sepius canedo et rpetedo alla. Corde et
voce sil letare filia syon q tristit hoia
tpalis tristicie et rdnt dies plenus le
titie spes gle tue fute. Tristent iudei
q me crucifixerunt. qfudant gentiles q
me deriserunt. timeat omis q i me i
de noluerunt. letent vero fideles q me
diligunt. qsolent unusi ppli q mea pas
sione audietes doluerunt et fleuerunt
Gaudeant ad me discipuli qui dispsi fug
runt. et mit tormeta me rliquerunt. ve
niant ad me humiles et deuoti padant
sacdotes et ministri albis idui. accedat

ad mesā meā cū sūma r̄uerītā singuli
xpianū et alebunt omēs hac die pasche
m q̄ r̄surrexi. Ego sū r̄surrectio et vi
ta. Ego sū panis vivus de celo desc̄
dens q̄ p̄sto vitā mūdo. Ego sū pastor
bonus q̄ pasco oves meas simplices et
obedientes voluntatē p̄priā r̄linquentes et
meā in oībus sequentes. Ego sū mana
absconditū gaudiū angelorū pascha xpi
anorū felicitas sc̄orū angelos apta visio
ne letificans et hōīes in tr̄a sacramēto
meo cōmunicans. Noli ergo turbari q̄i i mun
do ~~suspectus~~ despectus. noli ɔtristari q̄i
a deo derelictus. noli timē q̄i ab inimicis val
latus. Non te deseram nec deserā nec te
abiciā nec abiciā s̄ in multis te p̄babo et
p̄ varias temptaciones te ducā. et q̄i au
rū igne examinabo te et purgabo. Et
in tempore tribulacionis apparebo tibi et
ɔsolabor te p̄ntiā meā. devotionis g̃
tiā infundendo. vino ɔpunctionis p̄ te
potando. deinde oleo leticie ungēdo ut

vt lacrimas fundas et mirabili dulce3
sentias ac totus ignescas et liquefias.
Dic consolabor lugentes super me in hac la
crimarum valle. qui a lenitatibus se avertit
et ad meliora sua convertit. Una mi est
de te. et oculi mei ad fideles meos. vt
sedeant mecum in regno patris mei
et videant claritatem meam quam eternaliter
habui et amicis meis preparavi. Pabo eis
mercedem plenam. qui ex mortuis resur
gens est ipsi glorificati et incorrupti. Per
mortem per crucis infernum confregi diabolum vin
xi sanctos patres de limbo eripui. paradisi por
tas aperui vt omnes electos in eterna beati
tudine introducerem. Sz non estimes te ab
hac claritate defraudari. nec a filiis sancte
tate sanctorum alienum. quia licet adhuc mor
talitate circumdatus es et inter temptationes viuis
tu per gratiam visione mea perfrueris. si fide
lis et constans permanseris vsque in fine
vestigia mea sequendo. sicut et ego per
mansi in dilectione patris mei vsque ad mor

te obediendo. Esto ergo fortis in tempta
cione et paciens in omni tribulacione ut consors
fias eciam glorie mee. Nec desperes unquam
adversitate imminente. et omni humana conso
lacione recedente. Ego soleo tristes pre
venire. et orantes sperare. Si ad me clamantem
te cum gemitu clementer exaudire. probo
certantes. corono perseverantes. permitto ad
modicum tribulari in dilectis. et dum magis
estimat quis indignum se reputat aliquo solacio.
subito appareo et illumino ignorantes
sicut sic omnibus discipulis meis et dilectis
visitatoribus sepulchri mei. Ita illi in
tristicia magna fuerunt. omnem spem perdide
runt. nullum solacium sentiebant. quid
agerent quo ve abirent ignorabant
Nil dulcius mihi erat quam amare fle
et sepius querere. si aliquid de me per
cipere potuissent. Sed dum omne humanum
auxilium deficit. affuit mox divinum
Et multo felicius eis contigit quam estimare
potuerunt. Ita facio angelos meos

pire qui bona noua dixit. ne diu
tius inconsolati permanerent sed certi i
spe eterne vite regne glorie expectarent. Christu
li ergo ab apparere ut desiderium crescendi
cresceret. et peccatores ad videndum sicut
quantumque me viso apostolus gauderent. deuo
tius constringerent et fructuosius adorarent
Exacebat tempus et modum consolandi tristes
et quando capere posset mortalium mentes
Non ergo frustraui vota piorum non reuisa
ui labore afflictorum. sed probaui fidem
instruxi ignorantiam. confortaui pusil
laminitatem. accendi amorem repuli
timorem. Igitur flendo orando querendo
pulsando. perseuerando. meruerunt vide
quem desiderabant. Et ego impleui v
bum meum quod predixi quia iterum videbo
vos et gaudebit cor vestrum et gau
dium vestrum nemo tollet a vobis. Tunc ergo
Hec audiendo pater ad deuocionis con
tiam. exspectare paterent donec venia

et iterum visite cor tuum ab omni molestia te liberando. et in nove exultacionis statum perducendo. Nunc poteris letanter psallere. et experimentaliter cognoscere quam verus et iocundus sit intitulus iste resurrexi et adhuc tecum sum alla

De gaudio dominice resurrectionis

Hec dies quam fecit dominus exultemus et letemur in ea. Magnum quidem gaudium spirituale ministrat nobis tam solempne festum pascale. Gaudendum est igitur in eo non secundum carnem. neque secundum seculi vanitatem sed secundum deum in azimis sinceritatis et veritatis. Nam amplior gratia est petenda. et puritas sincerior observanda iam propter nove quietacionis studium in celeste desiderium est animus transferendus. Fecit enim nobis dominus iusta de causa hunc diem celeberrimum atque sanctissimum. ad letandum in ea pre aliis festivitatibus. Cum dicant omnes dicat singuli anime clarissima dies

q̄ elluxit nob̄ p(er)q(ua) tenebras noctis mysteri-
ipe naq(ue) dñs nr̄ ihs xp̄s rex glīe et
princeps regni t(er)re hodie resurrexit
a morte. et oibȝ in se credentibȝ p(ro)r
be fidelibȝ gtulit spē vite et(er)ne. Ho-
die resurgente cū carne quā suscepit
de maria virgine. et p(ro) nob̄ obtulit i(n)
cruce. deletu ē cyrographu dampnacio(n)is
nr̄e. et ciuitatis aditus deuicta mor-
te reserat(ur) reseat(ur). Aperi g(ra)o os tuu aīa
devota et canta voce sonora cū vni-
u(er)sa ecclīa catholica in vera cordis leti-
cia. hec dies quā fecit dns exultemus et
letemur in ea allā. O vere dulcis et nota-
bilis v(er)sus. q(ui) tā iocunde psallit(ur). tā se-
pe in horis canonicis repetit(ur). et suis
notulis devocione excitat et dispersos r(e)-
colligit. et ad amorem xp̄i audientes trahit
Ausculta igit(ur) nō tm̄ melodya foris
bn̄ sonante. s(ed) sensus sc(ri)ptur(e) verbor(um) adu(n)ati
intus latente. et p(er) dulcem cantus ascende

ad interiora mentis. ne perdas fructum
laboris per caritatem bonis. qui in spiritu uber-
ius deo psallere et soli deo in corde
iubilare. Beatus qui in hiis bonis versatur. et
tota intencione sua ad interna festi gau-
dia quevit. quemque per temporalia festa ad eter-
na gloriam tendat. sicut apostolus dicit.
Si consurrexistis cum Christo. que sursum sunt
querite. que sursum sunt sapite. non que
super terram. Alleluia quod letius et festi-
uius in toto anno cantatur. quam quod in
hiis diebus paschalibus agitur nam vox
et cantus omnis alleluia crebrius resonat
et omnia cum alleluia terminantur In qua re
figurate nobis indicatur. quod in eterna vita
acturi sumus. qui de ~~periculis~~ periculis
eruptimus erepti et in celeste regione
intrantes deum laudabimus cum angelis sanctis
in eternitate summo bono repleti. Dignum
ergo et venerabiliter celum et terra cum omni ple-
nitudine sua in resurrectione Christi letantur
et deum laudare iubentur pro que nobis

ta preciosa dona spiritualium carismatum col-
lata sunt. et ad altiora et maiora in fu-
ne reddent. Terra in elementa hyemali
frigore astricta paulatim se aperuit et ad
sequente festiuitate quadam vniuersali ame
nitate se disponit. Terra namque dum
sterilis et maceta frigiditate virtutes
sue patent ondit ac leta quasi una pariter
Arbores et virgulta: suauissimos flores
emittunt et viridibus frondibus tanquam no
uis vestibus adornantur. Volucres celi que
lu tristi tempore dulces iubilant ac per
agros et nemora volantes serenitatem aeris
atque vbertatem messis redire congaudent
Sol et luna astraque superna clariores sua
lumina sequuntur. Nulla quippe creatura
creature. que Christo resurgenti sua renouatione
non aut applaudit. Cum ergo tanta iocun
ditas est in elementis: quanta exultatio
debet esse angelis et hominibus creaturis
mundi prelatis. Vere hec est dies quam
fecit dominus. sicut apostolus nobis ondit

p(er) scripturas. p(er) figuras. p(er) p(ro)phetas. p(er) ange
los. p(er) apostolos et doctores. eius v(er)um
resurrectionem contestatus et p(re)dicatus. Et ubi
omnia gemunt. et tam summa q(uam) infima ide(m)
affirmant. nullum iam motivum dubitacionis
in corde tuo resideat. q(uia) omnipotens deus
potens est sup(er) id q(uo)d intelligere vale
mus plenissime facere. et de novo eterne
novum efficere p(ro)ducere. Igitur (christ)o in carne
nunc glorificato et universo mundo de novo
renovato. et tu homo mortalis glorifi
ca deum et renovare in spiritu mentis.
Gracias agendo sup(er) redempcione sua tuo p(ro)
donis suis immensis tibi et universis
fidelibus distributis. Erige sursum o
culos cordis mentis iter quo precessit
ihesus salutare vultus tui. sequere eum
passibus amoris usque ad introitum celi.
habes ante te speculum omnis sanctitatis.
et lumine vite celestis. sicut eum conde
me p(ro)pter ihesum eterne bonum largitorem.

celi et terre dnator. Nemo sanctior illo
nec purior nec preclarior nec dignior
nec potentior. Data est michi inquit omnis
potestas in celo et in terra. Igitur fides tua
in xpo christo firmiter stet. spes floreat
caritas splendescat. viriliter age confortare
et pugna contra carnem contra mundum contra dyabolum
et angelos eius. nullius adverse potestatis
impetu formidando. venit enim leo de
tribu iuda. cui nec resistere potest. nec
manus eius evadere quibit quia omnia subiec
ta sunt pedibus eius. Nunc celum gaudet
terra plaudit. sathan dolet. mors fugit.
nec ultra dnabitur xpo. Sub tali ergo r
ge tutum est militare. sub tali pastore io
cundum est stare. pasci. informari. regi
et gubernari. qui nullius indiget et omnibus
bonis habundat. Imitare ergo et tu regem
regum dominum deum tuum resurgere a morte
ut de cetero ambules in novitate vite
melioris. calcando vicia. oblivisca

mala fora no ad solitas teptas r
uitendo. s ad celestia desideria te s
uetus erigendo. sta xpus demta morte
no rdnt ad infros. s visitatis necessis
aias suis in tris. ascendit letant ad
celos. sup angelicas ptates forma
sua librans et exaltas p gradus hu
litatis et debite pfectionis misteria
docens ascende in glam etne felici
tatis. Si igit desideras celitus 9solari
et cu angelicis spiritibus ppetuo letari.
fuge carnale delectatione que gnat
morte. que spualem aiae rfectione
qua xps pparavit credentibus ad paosi
corpis sui mensa. oibus corporalibus
epulis dulciore [illegible] Nisi em vetus ho
cu actibus suis totalit exuat. celestia
dulcedo intre no pt. Et nisi caro fuit
spui pfecta et oibus trena qua pppo
nat. pascitus pmissus n veniet. n agni
paschalis esus ipigniet. Et go mriora

nra plena sint gaudio spuali · et ma
licia et neqcia tollat a corde · Quasi
mo infantes geriti · ambulemq immacula
ti · lacunis ablutj et stolis albis a
micti · Sint mores humiles verecunda ma
turi · oculi vigiles non vagi · affatus puri
voces alacres · aures sunt ad diuina i
tente · manq restricte et ab operibus cristo
dita · Assint cum angeli sci ministri
dni considerantes · quis maturius surgit · qs
deuotius orat · quis alacrius psallit ·
quis ihui feruentius querit · Absint quoque
rumores secli · vitent fabule leues
sint sermones edificatiui · ut dent gram
audientibus et dignam benediccionem sacer
bi relator assequatur · Recitetur gesta
saluatoris · de ihu nazareno bonus ru
mor in medium veniat · q omnes letificat
et delectat · Crucifixus a mente non r
cedat · xps resurgens ubique occurrat
Et si nodum apte cimentur celebris tn quo
minibus sciete quaeratur et dent se riur ·

lamit a monumento n reddat. De angelis sacis narratio sit. qui cuius visione plene fruuntur. ut vel nobis diceant ubi dns sit aut orent ut nob ut ceteris tristibus appareat. et sua dulcissima presentia merentium corda glorificet. ipse accedere dignetur torpentes. solidet in fide dubitantes. aperiat sensum scripturarum et in omnibus sicut promisit inducat veritatem. ihs xps dns nr amen

De mistico pasche nomine et nove vite quisatione

Pascha nrm immolatus est xps. Sacrum pasche nomen celebre est et notum apud fideles. eius misterium ignorari non decet in cunctis. Devote igitur pensemus quod pro nra salute gestum est et institutum. Designat enim pasche vocabulum diem transitum. quia xps hac die de morte redijt ad vitam. de mundo migravit ad celum. ut doceret nos terrena despicere et celestia amare Altius igitur laudes demus

celesti patri qui commendavit nobis in dilecto
filio suo in carne passo et crucifixo
cuius livore sanati sumus et ab eterna mor
te eius morte passione liberati atque
iterum gloriosissima resurrectione eius mag
nifice letificati precessit dolor dire mor
tis solvens inimicas prevaricationis antiquas
et contractas diluens maculas culpe Se
cuta est venerabilis leticie dulcedo
et glorie celsitudo que omnibus in christo per bap
tismi lavacrum renatis per hoc huius mundi
exilium dabit redeuntibus de egipto diabo
lo cum pompis suis superato. Ista per veri
agni immolationem de servitute et capti
vitate dyabolice dominationis transit spiritua
lis israel et novus dei populus in libertate
celestis habitationis exultando in re
surrectionis ihesu christi miracula que vetus
pascha in novum convertit et temporale vitam
in sempiternam gloriam permutavit. Hinc generaliter apostolus
dicat et salubri commemoratione sancta ma
ter ecclesia ubique decantat pascha nostrum

immolatus est xps. Tempore itaque meores ce
debemus his btr passionis et in consolatio
nre mortalitatis. dominice resurrectionis
gaudia devotis mentibus venerari et
solempniter celebrare. student qz michi cum xpo
in nove conversationis sanctitate resurgere
et in spiritu ambulare. Observat etiam clari
tate festi paschalis qui magis ad esum car
nium anhelat quam ad acceptionem reverendi
corporis xpi. in quo est fons totius sua
vitatis et plenitudo summe felicitatis
sic quos avida est et corpus quelibet mensa
dapibus lautis preparata. Sic enim per dominice
resurrectionis gaudium sit amplius ex
ultandum. et tibi meliores lante gaudant
dz tamen usus epularum cum moderatus et
cum timore dei refectio disciplinata. Ideo
quo vincat carnis concupiscentia spiritus devo
tione. Ubi enim dulcedo gratie exuberans
terat in virtute spiritus sancti. quicquid corpora
lis saporis vel sensus occurrit. beata illa
anima que odore ungentorum xpi tracta

ad celeste gaudium ardentius suspirat
et cum psalmista impudiat dicens · delec
tiones in dextera tua usque in finem
satiabor cum apparuerit gloria tua · fal
luntur siquidem omnes insipientes corde
qui omissis veris et celestibus bonis
consolationes querunt in terrenis siue terreno
rum modicarum transitoriis inhabendo
· Non enim ait apostolus regnum dei esca et
potus · sed pax et gaudium in spiritu sancto
Secundus est quod qui pascha in spirituali
bus celebrat · Qui de vitiis ad virtutes migrat
et de veteri vita ac mala consuetudine
in nove devotionis statum resurgit
· Tertius qui pascha digne honorat · Qui
secularibus honores spernit · et christi gloriam
in cunctis bonis actibus suis querit
Quartus est qui hedum ad vesperam pas
che immolat · qui de peccatis suis pe
nitet · et de actuo peccare desistit
· Quintus est qui agnum assum cum lactucis co
medit · Qui christum in cruce passum do

immolatus est xps. Semper itaque morientes
et debemus qui bis passionis et in con
solatione nostre mortalitatis. Dominice resur
rectionis gaudia devotis melodiis pe
netrari et sollempnit celebrare silentium
nisi cum xpo in nove conversationis sanctitate re
surgere. et in spiritu ambulare. Obscurat
at claritas festi paschalis quod magis ad
esum carnium allicit quam ad amplexandum
venerandi corporis xpi. in quo est fons to
cius suavitatis. et plenitudo summe
felicitatis. Sicut quod arida est et ideo
quilibet mensa dantis laudem [illegible] lig
num sit dominice resurrectionis fit gaudium
sit amplius exultandum

Sicut cogitat et inventi vincendo imita
tur. Primus est verus hebreus qui mare
rubrum transit. qui de sensu carnis
ad suavitatem spiritus pergit. et ea que retro
sunt obliviscens ad anteriora se ex
tendit. Secundus est verus habraei fi

luus? Qui de timore servili in libertatem filiorum dei profecit. Quis est verus christi discipulus? Qui omnibus tirennis propter christum mittat. et propria voluntate sua renunciat? Quis est dignus sedere ad mensam christi? Qui sponte se humiliat propter amorem christi. Quis est aptus mereri regnum celorum? Qui regnum mundi et omnia ornamenta seculi contempnit. Quis est ydoneus contemplari secreta dei? Qui totus est deo deditus et vilipendit omne quod terrenum sit

De ascensione ihesu in celum

Ascendo ad patrem meum et patrem vestrum. deum meum et deum vestrum alleluia. Benignissimus ihesus mentium consolator postquam resurrexit a mortuis primo fidelissimam amatricem suam mariam magdalenam novis salutis gaudiis mandavit nunciari discipulis suis de morte sua contristatis ita inquiens. Vade

ad fr[atr]es meos et dic eis ascendo
ad pa[tr]em meu[m] et pa[tr]em v[est]r[u]m. O ve[re] dul
ce et celeste v[er]bu[m]. leticia et amore
plenu[m]. Quid ita iocu[n]du[m] fidelib[us]
ad audiendu[m] sicut ascensio d[omi]ni i[n] celu[m]
sicut tra[n]situs ih[es]u ad pa[tr]em ad interpel
landu[m] p[ro] nobis ut securi veniamus
ad eu[m] que[m] offendimus i[n] multis. Cu[m]
enim pecc[at]a n[ost]ra separant int[er] nos et
deu[m]. quomo[do] poterimus co[n]siliari n[isi] p[er]
mediatore[m] ih[es]u[m] xp[istu]m p[er] que[m] accessu[m]
habemus ad pa[tr]em. Q[u]i p[ro] nobis debitu[m]
soluit pecc[at]or[um] et p[re]paravit locu[m] ad
manendu[m] secu[m] in regno celor[um].
Ascendo inq[ui]t ad pa[tr]em meu[m] et pa
tre[m] v[est]r[u]m. O miranda dignatio dei
ad ho[m]i[n]es paupculos ad desapu
los fugitiuos. ad oves dispsas et
in desp[er]ac[i]o[n]e positas. Non p[ro]p[ter]ea no
me[n] pat[ri]s sui. nec t[ame]n co[mmun]i[c]a[vi]t

vehementia. no͂ sperat · cime lese
maiestatis. ut obiurgat reos de sa
le infidelitatis. ꝑ mecor inate pri
tatis sue. ꝓtendit miaz et suspendit
vindictaz. atq; pꝰ quē excessu et mira
culosa fugam. exprimit fine dilec
tionis dulcedinez. et caritatē indefine
tē ad omēs extendit. ita magis dis
fribꝰ meis. O melliflua dulcedo
indulgentissimi ihū i om̄ quē saluatore
sua. Quī cū potēs sit et cōmūt ab
ans et ꝑditis offensū. no͂ insi
littores suos ad eligendū i carcere
uēr ad deponendū ab officio collato
ꝑ tanq̄ pastor bonꝰ q̄ ones suas
diligit ꝯdolet coꝝ infirmitati et
ꝯsulit saluti. nūc q̄dē ꝑ angelos
se reuelat. nūc ꝑ mariaz ex suo no
mie mādat specialit̄ intimari tristi
bꝰ fribꝰ suis gloiaz resurrectois sue

sue dicēs

sue dicens vade ad fratres meos
et dic eis ascendo ad patrem meum
dulcis magister loquitur dulcia verba
et fratres eos nominat qui ipsum offe
derant ut sua apostolis commendet
caritatem qua dilexit eos in fine
sta primo quidem de sedi vanitate con
tit eos ad fidem magis immacula
vit eos operatus est imensa beneficia
eis ondit via veritatis edocuit et
ad apostolicum gradus honorem per om
bus fratres sublimavit et hos post tem
tationis terrorem et lapsus infirmi
tate revocat ad penitentiam et in fer
ventiorem caritatis statum erigit atque
visionibus sue dignatione letificat
et confirmat apertis documentis et mi
rificis signis in fide vacillantes
ut fortius resurgant preberis iter
eis quo ascendere debeant ad inmar
cessibilem gloriam ascendo ad patrem

meū inquit. Et diligentibus me gaudē
tes usque in hac vbo. quia vobis pdeit
quod ascendo ad eum qui me misit. ut ipa
re vobis locum in regno patris mei.
Nolite ergo tribari nec de meo recessu
nimius contristari. Ego enim pro vobis patrem ro
gabo ut dimittant vobis peccata vra.
Ego confortabo mē adusa ego consola
bor in huius mundi exilio. ego corona
bo vos in celesti regno. ubi gaudium
vrm plenum erit. quod nemo poterit
aufferre. placuit enim patri meo vobis
pauperculis et humilibus dare regnum. qui
spretis mundi illecebris vestigia mea
estis secuti. Ex hoc iam tempore xpo assump
to in gloria. erecta fuit corda apostolorum
ad celestia. et sursum magis ire gau
debant. quem deposito carnis onere
citius sequi cupiebant. magna quippe
eis inerat eis fiducia pueniendi ad reg
num supernum. qui calcatis infimis pau
perē vita ducebant propter xpm humilem etiam

pmissu sibi spus. sci domini cu mune
firmati. ut nec umcula nec carceres. nec hor
rida mortis supplicia expauescebant
O felix et gloriosa ascensio qua huma
na natura e exaltata sup omes angelos
et ruina restaurata pditorum p numerum
electorum xpi sanguine redeptorum. Studeas
igitur et tu aia fidelis ut xpm sequaris
passibus amoris. quia cuius corporalis ascen
sio. spiritalis est eleuatio mentis i
deum. ut iam ultra te no delectet terrena
inhabitatio. sed masio celestis apud patrem
cu angelis sanctis. ubi a laboribus cunctis
requiescunt aie sanctorum contemplando xpi glo
riam in secula seculorum. Rumina sedule
dulcem cibum xi mi psuadens sibi et anxiosa
te hic no habere cuitatem manentem.
Solent suspirare et festinare anime peregri
nari a corpore et puenire ad patriam celestem
Clama ad xm et dic cu sponsa. Trahe
me post te. quia amor tuus inuitat me
Quid enim de cetero potest me delectare

in tra. vbi piculosa sut oia. ta pspa
q aduisa ? quisto quide melius et feli
cius est ee te cu ihu in gloia. q sic
gtinue etai q vita. Oz noch venit
hora ista. noch e tps regnadi. p pani
Ideoq oportz tps expectae a deo p
missu et orae indesinet donec adueniat
regnu dei de quo freqcet locutz e ihs
cu discipulis suis anq ascendit i celu
qteq auditis pmissioibg pric celestis
volcabilioa fiant etamia vite pntis
et tanto magis aiq xiardescat i bono
etnos quto durius affligit i mudo
ista hoc est euides signu i electis
de sperauda venia fute salutis opor
tebat naq pati xm et ita intre i glo
ria sua. ideo p paciecia et labore
te ascende oportz ad requiem. qui mil
lu rapit pr in celu. n p passione
et crucem sunt sicutz xm unigenitu fi
liu suu quem tradidit p pctis nostris

in morte. leua i[n]c[er]or sursu[m] aspice
celu[m]. co[n]sidera quo abiit dilect[us] tu[us].
expande p[e]c[tu]s cu[m] manib[us] tuis. ora ut
mittat tibi sp[iritu]m s[an]c[tu]m q[ui] te dirigat ad
o[mn]e bonu[m] Amen

Adductus spūs scī aīaz deuotā facit amoē
suo feruentē excitat ad opa humilia et
facit amplecti vilia et aspa. Instruit
ctēpnē hoīes. et a mūdanis liādiis absti
nē. docz vigilaē in orōnibz. et desi
deio etnorz negligē carnis affectōēs
et cura. Dulē facit iediā. ut horrz
tēmma Et appetit sui fictione ptūctio
nē et disciplina. Cu spūs pachit ad
uenerit et mētē visitauerit. mox se
pat a passionibz prauis. trahit ad intrio
ra. arguit de negligetia in̄sta ctpungit
ī animis. ctsolat̄ in fletibz. Colligit
ab exterinis. erigit celestibz vniī deo
ctrelenat ab onē pressurarz. et nulla
ꝓ xpo labore reputat difficile. unctio
scī spūs docz de oibz animis. f. semp
humilibz ctsentiē. et sui tarditatē obedi

Non te offendat multitudo
negligent[ium] viventium
Conuerte ad Jhm salutem
tuam da xpo loq[ue] actus
exclude. hoc desinunt
de ictu p[ri]mam

nō desperes [illegible] p[er]tinet [illegible]
[illegible]

Incipiunt amoniciones ad interna trahentes
De interna conuersacione Capitulum primum.

Regnum dei intra vos est dicit dominus Conuerte
te ex toto corde ad dominum et relinque hunc
miserum mundum et inveniet anima tua requiem
Disce exteriora contempnere et ad interiora te dare
et videbis regnum dei in te venire. Est enim reg-
num dei pax et gaudium in spiritu sancto quod non datur
impiis. Veniet ad te christus ostendens tibi consolacionem
suam si dignam illi ab intus paraveris mansionem
Omnis gloria eius et decor ab intra est et ibi complacet
sibi. Frequens illi visitacio cum homine interno dul-
cis sermocinacio grata consolacio multa pax famil-
iaritas stupenda nimis [illegible] anima fidelis
et sponso cor tuum quatenus ad te venire et in te habitare
dignetur. Sic enim dicit Si quis diligit me sermonem
meum servabit et ad eum veniemus et mansionem apud
eum faciemus. Da ergo christo locum et ceteris omnibus nega
introitum. Cum christum habueris dives es et sufficit tibi
Ipse erit provisor tuus et fidelis procurator ut non
sit opus in hominibus sperare. Homines enim cito mutantur
et deficiunt velociter. Christus autem manet in eternum
et astat usque in finem firmiter. Non est magna fiducia
adponenda in homine fragili et mortali etiam si utilis
sit et dilectus neque tristicia multa capienda si
interdum adversetur et contradicat. Qui hodie tecum
ad sunt cras contrarii possunt et econverso sepe ut
aura vertuntur. Pone totam fiduciam tuam in deo

ut sic apte tempore tuo ipse pro te respondebit et faciet
bene sicut melius fuerit. Non habes hic manentem
civitatem, et ubicumque fueris extraneus es et pe-
regrinus, nec requiem aliquando habebis nisi in Christo in-
time fueris unitus. Quid hic circumspicis, cum iste non no
sit locus tue requietionis? In celestibus debet esse
habitatio tua, et sicut in transitu cuncta terrena sunt aspi-
cienda. Transeunt omnia et tu cum eis pariter. Vide
ut non inhereas, ne capiaris et pereas. Apud al- ne
tissimum sit cogitatio tua et deprecatio ad Christum
sine intermissione dirigatur. Si nescis speculari alta
et celestia, requiesce in passione Christi et in sacris
vulneribus eius libenter habita. Si enim ad vulnera et precio-
sa stigmata [illegible] Ihesu devote confugis, magnam
in tribulatione [illegible] confortationem senties, nec multum
curabis hominum despectiones, faciliterque verba de-
trahencia perferes. Christus fuit etiam in mundo
ab hominibus despectus, et in maxima necessitate a
notis et amicis inter opprobria derelictus. Christus pati alique
ni voluit et despici, et tu audes de aliquo con-
queri? Christus habuit adversarios et oblocutores,
et tu vis omnes habere amicos et benefactores? Un-
de coronabitur patientia tua, si nihil adversitatis occurrerit?
contrarium Si nihil contrarium vis pati, quomodo eris amicus
Christi? Sustine te cum Christo et pro Christo si vis regnare
cum Christo. Si semel perfecte introisses in interio-
ra Ihesu et modicum de ardenti amore eius sapuis-
ses, tunc de proprio commodo vel incommodo nihil curares

sed magis de absconditis [illegible] gaudes / quia amor
Ihesu facit hominem seipsum contempnere. Amator Ihesu
et veritatis / et verus internus et liber ab af-
fectionibus inordinatis potest se dei ad deum libere convertere /
et elevare supra seipsum in spiritu et fruitive quiescere /
cui sapiunt omnia prout sunt / non ut dicuntur aut estimantur.
hic vere sapiens est / et doctus magis a deo quam ab
hominibus. Qui ab intra scit ambulare / et modicum ab extra
res ponderare: non requirit loca nec expectat tem-
pora ad habenda devota exercitia. Homo internus cito se
recolligit / quia nunquam se totum ad exteriora effundit.
Labor exterior [illegible] Non ei obest labor exterior aut occupacio ad tempus necessaria. Sed
sicut res eveniunt / sic se illis accommodat. Qui
intus bene dispositus est et ordinatus non curat mirabi-
les et perversos hominum gestus. Tantum homo impeditur et distrahitur /
quantum sibi res attrahit. Si recte tibi esset et bene pur-
gatus esses / omnia tibi in bonum cederent et profectum. Ideo
multa tibi displicent et sepe conturbant. quia adhuc
non es perfecte tibi ipsi mortuus. nec segregatus
ab omnibus terrenis. Nichil sic maculat et implicat cor
hominis sicut impurus amor in creaturis. Si renuis
consolari exterius. poteris speculari celestia et frequen-
ter interius jubilare. De humili submissione capitulum 2m

Non magni pendas quis pro te vel contra te sit.
sed hoc age et cura ut deus tecum sit in omni re

quam scias eas confusionem bona/ et deus liberabit te
defensabit/ Cui enim deus adiuvare voluerit/
hominis perversitas nocere poterit. Si tu scis tacere et pati
videbis procul dubio auxilium domini. Ipse no-
vit tempus et modum liberandi te/ et ideo debes te
illi resignare. Dei est adiuvare/ et ab omni confu-
sione liberare/ Saepe valde prodest ad maiorem
humilitatem servandam. quod defectus nostros alii sciunt
et redarguunt/ Cum homo propter defectus suos se humiliat
tunc faciliter alios placat/ et leviter satis-
facit sibi irascentibus. Humilem deus protegit et li-
berat/ humilem diligit et consolatur. humili homini
se inclinat. humili largitur gratiam magnam/ et
~~[illegible]~~ et post suam depressionem levat ad gloriam/
Humili sua secreta revelat. et ad se dulciter
trahit et invitat/ Humilis accepta confusione sa-
tis bene est in pace/ quia stat in deo et non in mundo. no
aliq̃ Nil reputes te profecisse nisi omnibus ~~in omnibus~~ infe-
riorem te esse senciens

De bono pacifico homine
Capitulum tercium

Pone te primo in pace et tunc
poteris alios pacificare/ Homo pacificus ma-
gis prodest quam bene doctus/ Homo passionatus eciam bonum
in malum trahit/ et faciliter in malum credit/ Bo-
nus pacificus homo omnia ad bonum convertit/ Qui bene
in pace est de nullo suspicatur/ Qui autem male con- aut
tentus est et commotus variis suspicionibus agitatur
Nec ipse quiescit nec alios quiescere permittit. Dicit
saepe quod dicere non debet/ et omittit quod sibi magis

facile expedit. Considerat que alii facere tenentur.
et negligit que ipse teneatur. Habe ergo primo
zelum super teipsum. et tunc iuste zelare poteris
etiam proximum tuum. Tu bene scis facta tua excu-
sare et colorare. et aliorum excusationes non vis
recipere. Justius esset ut te accusares. et fratrem tuum
excusares. Si portari vis. porta et alium.
Vide quam longe es adhuc a vera caritate
et humilitate. que nulli novit irasci vel indig-
nari nisi tantum sibi. Non est magnum cum bonis et
mansuetis conversari. hoc enim omnibus naturaliter
placet. et unusquisque libenter pacem habet. et
secum sentientes magis diligit. Sed cum duris
et perversis aut indisciplinatis aut nobis contrariantibus
pacifice posse vivere. magna gratia est et
laudabile nimis. virileque factum. Sunt qui
seipsos in pace tenent. et cum aliis etiam pa-
cem habent. Et sunt qui nec pacem habent nec
alios in pace dimittunt. Aliis sunt graves sed
semper sibi semper graviores. Et sunt qui seipsos in pace re-
alios tinent. ad pacem reducere student. Et in tota
pax nostra in hac misera vita. potius in humili
sufferentia ponenda. quam in non sentiendo
contraria. Qui melius scit pati maiorem tenebit
pacem. Iste est victor sui et dominus mundi. a-
micus Christi. et heres celi

De pura mente et simplici intentione Capitulum quartum.

Duabus Duabus alis homo sublevatur a terrenis, simpli-
citate scilicet et puritate. Simplicitas debet esse in inten-
tione, puritas in affectione. Simplicitas intendit Deum,
puritas apprehendit et gustat. Nulla bona actio
te impediet si liber interius ab inordinato affec-
tu fueris. Si nihil aliud quam Dei beneplacitum et proxi-
mi utilitatem intendis et queris, interna
libertate perfrueris. Si rectum cor tuum esset, tunc
omnis creatura speculum vite et liber doctrine sa-
cre esset. Non est creatura tam parva et vilis que Dei boni- bon
tatem non representet. Si tu esses intus bonus et puri-
us, tunc omnia sine impedimento videres et bene caperes.
Cor purum penetrat celum et infernum. Qualis
unusquisque intus est, taliter iudicat exterius. Si est
gaudium in mundo, hoc utique possidet puri
cordis homo. Et si est alicubi tribulatio et angustia,
nouit hoc melius novit mala conscientia. Sicut ferrum missum
in ignem amittit rubiginem et totum candens
efficitur, sic homo integre ad Deum se convertens a tor-
pore exuitur et in novum hominem transmutatur.
Quando homo incipit tepescere, tunc parvum metuit la-
borem et libenter externam accipit consolationem.
Sed quando perfecte incipit se vincere et viriliter in via
Dei ambulare, tunc minus ea reputat que
sibi prius gravia esse sentiebat. De propria consideratione. v.

Non possumus nobis ipsis nimium credere
quia sepe nobis gratia deest et sensus. Modicum
luminis est in nobis, et hoc cito per negligentiam
amittimus. Sepe etiam non advertimus quod tam ceci
intus sumus. Sepe male agimus et peius excu-
samus. Passione interdum movemur et zelum
putamus. Parva in aliis reprehendimus et nostra
maiora pertransimus. Satis cito sentimus et pon-
deramus quid ab aliis sustinemus; sed quantum alii de
nobis sustinent non advertimus. Qui bene et recte sua
ponderaret, non esset quod de aliis graviter iudicaret.
Internus homo sui ipsius curam omnibus curis ante-
ponit. Et qui sibi ipsi diligenter intendit
facile de aliis tacet. Nunquam eris internus et devotus
nisi de alienis tacueris silueris, et ad te ipsum
specialiter respexeris. Si tibi et deo totaliter intendis,
modicum te movebit quod foris percipis. Ubi es
quando tibi ipsi presens non es? Et quando omnia percurristi,
quid te neglecto profecisti? Si debes habere
pacem et unionem veram, oportet quod totum ad-
huc postponas et solum deum pre omnibus oculis ha-
beas. Multum proficies si te feriatum ab omni
temporali cura conservaveris. Valde deficies si aliquid
temporale reputaveris. Nichil magnum, nichil altum, nichil
gratum, nichil acceptum tibi sit, nisi pure deus

et de deo sit. Bonum damnum existima, quicquid consola
tionis inveneris de aliqua creatura. Amator dei omnia
sub deo despicit et omnia. Solus deus eternus et
immensus implens omnia: solacium anime et vera cor
dis leticia. De leticia bone conscientie. Capitulum sextum

Gloria boni hominis testimonium bone conscientie.
Habe bonam conscientiam et habebis semper leticiam.
Bona conscientia valde multa potest portare et val
de leta est inter adversa. Mala conscientia semper timida est
et inquieta. Suaviter requiesces: si cor tuum te
non reprehenderit. Noli letari nisi cum benefeceris. Ma
li numquam habent veram leticiam, nec internam
sentiunt pacem; quia non est pax impiis,
dicit dominus. Et si dixerint: in pace sumus, non
venient super nos mala; et quis nobis nocere
audebit, ne credas eis; quoniam repente ex
urget ira dei. et in nichilum redigentur actus
eorum et cogitationes eorum peribunt. Gloriari in
tribulatione non est grave amanti: sic enim gloriari
est gloriari in cruce domini. Brevis gloria que ab
hominibus datur et accipitur. Mundi gloriam semper comi
tatur tristicia. Bonorum gloria in conscientiis eorum
non et non in ore hominum. Iustorum leticia de deo et in deo
est et gaudium eorum de veritate. Qui veram et
eternam gloriam desiderat, temporalem non curat.
Et qui temporalem querit gloriam aut non ex animo con
tempnit minus amare convincitur celestem. Magnam

habebis cordis tranquillitatem, qui nec laudes curat
nec vituperia. Facile erit contentus et pacatus cuius
conscientia munda est.
Non es sanctior si laudaris: nec vilior si vi-
tuperaris. Quod es, hoc es: nec ma-
ior dici vales quam teste Deo sis. Si attendis quid
apud te sis intus, non curabis quid de te loquantur
homines. Homo videt in facie: Deus autem in corde. Homo considerat actus, Deus pensat in-
tentiones. Bene semper agere et modicum de se tenere,
humilis animae indicium est. Nolle consolari ab aliqua
creatura magnae puritatis et internae fiduciae signum
est. Qui nullum extrinsecus pro se testimonium quaerit,
liquet quod totum se Deo commisit. Non enim qui seipsum com-
mendat ille probatus est, ait beatus Paulus, sed quem Deus
commendat. Ambulare cum Deo intus, nec aliqua
affectione teneri foris, status est interni hominis.

De amore Jesu super omnia. Capitulum vii.

Beatus qui intelligit quid sit amare Jesum
et contemnere seipsum propter Jesum. Oportet dilectum pro
dilecto relinquere, quia Jesus vult solus super omnia
amari. Dilectio creaturae fallax et instabilis:
dilectio Jesu fidelis et perseverabilis. Qui adhaeret
creaturae cadet cum labili: qui amplectitur Jesum fir-
mabitur in aevum. Illum dilige et amicum tibi
retine, qui omnibus recedentibus te non relin-
quet, nec patietur in fine perire. Ab omnibus

oportet te aliquando separari sive velis sive nolis
Teneas te apud Jesum vivens ac moriens, et
illius fidelitati te committe, qui omnibus deficientibus solus
te potest iuvare. Dilectus tuus talis est nature ut alienum
non velit admittere, sed solus vult cor tuum habere
et tamquam rex in proprio throno sedere. Si scires te bene
ab omni creatura evacuare, Jesus deberet libenter
tecum habitare. Pene totum perditum invenies quidquid extra Jesum
in hominibus posueris. Non confidas nec innitaris super
calamum ventosum, quia omnis caro fenum et omnis gloria eius
ut flos feni cadet. Cito decipieris si ad exteriorem
hominum apparentiam tantum aspexeris. Si enim tuum in aliis
queris solacium et lucrum, senties sepius detrimentum.
Si queris in omnibus Jesum, invenies utique Jesum. Si autem queris
teipsum, invenies etiam teipsum, sed ad tuam perniciem. Plus
enim homo nocivior sibi est, si Jesum non querit, quam totus
mundus et omnes sui adversarii. De familiari

amicitia Jesu. Capitulum viii.

Quando Jesus adest totum bonum est, nec quidquam difficile videtur. Quando
vero Jesus non adest, totum durum est. Quando Jesus intus non
loquitur, consolatio vilis est; si autem Jesus unum tantum verbum
loquitur, magna consolatio sentitur. Nonne Maria Mag-
dalena statim surrexit de loco in quo flevit, quando Mar-
tha illi dixit: Magister adest et vocat te? Felix
hora quando Jesus vocat de lacrimis ad gaudium spiritus.
Quam aridus et durus es sine Jesu! quam insipiens et vanus
si cupis aliquid extra Jesum! Nonne hoc est maius dampnum
quam si totum perderes mundum? Quid potest tibi mundus conferre

sine ihu. Esse sine ihu gravis est infernus, et esse cum ihu
dulce paradisus. Si fuerit tecum ihs, nullus poterit nocere in-
imicus. Qui invenit ihm, invenit thesaurum bonum,
immo bonum super omne bonum. Et qui perdit ihm, perdit ni-
mis multum, et plus quam totum mundum. Pauperrimus
est qui vivit sine ihu, et ditissimus qui bene est cum ihu.
Magna ars est scire cum ihu conversari, et scire
ihm tenere magna prudentia. Esto humilis et paci-
ficus, et erit tecum ihs. Sis devotus et quietus, et perma-
nebit tecum ihs. Potes cito fugare ihm et gratiam
eius perdere, si volueris ad exteriora declinare. Et si illum
effugaveris et perdideris, ad quem fugies, et quem
tunc queres amicum? Sine amico non potes bene
vivere, et si ihs non fuerit tibi prae omnibus amicus,
eris nimis tristis et desolatus. Fatue igitur agis
si in aliquo altero confidis aut laetaris. Eligendum est magis
totum mundum habere contrarium quam ihm offensum. Ex omnibus ergo cari-
sit ihs dilectus specialis. Diligantur omnes propter ihm, ihs
autem propter se ipsum. Solus ihs xpc singulariter est ama-
dus, qui solus bonus et fidelis prae omnibus invenitur amicis.
Propter ipsum et in ipso tam amici quam inimici sint tibi
cari, et pro omnibus his exorandus est, ut omnes ipsum cognos-
cant et diligant. Nunquam cupias singulariter laudari vel
amari, quia hoc solius dei est, qui similem sibi non habet. Nec ve-
belis quod aliquis tecum in corde suo occupetur, neque
tu cum alicuius occuperis amore, sed sit ihs in te et
in omni bono homine. Esto purus et liber ab intus sine ali-
cuius creature implicamento. Oportet te esse nudum et purum

D

cor ad deum erigere, si sibi vacare et videre quam su-
avis est dominus. Et revera ad hoc non pervenies nisi
gratia eius fueris preventus et intractus, ut omnibus eva- sibi
cuatis et licenciatis solus cum solo uniaris. Nam
cum gratia dei venit ad hominem tunc potens fit ad
omnia. et quando recedit tunc pauper et infirmus erit.
et quasi tantum ad flagella relictus. In his non debet deicere
nec desperare, sed ad voluntatem dei equanimiter
stare, et cuncta supervenientia sibi ad laudem ihesu christi
perpeti. quia post hyemem sequitur estas. post noctem redit
~~de estate~~ dies. et post tempestatem magna serenitas

…e carencia …is solacii …apm ix.

Non est grave humanum contempnere solacium cum ad-
est divinum. Magnum est et valde magnum tam
humano quam divino posse carere solacio. et pro honore
dei libenter exilium cordis velle sustinere.
et in nullo seipsum querere nec ad proprium meritum respicere.
Quid magni est si hilaris sis et devotus adveniente
te gratia. optabilis cunctis hec hora. Satis sua-
viter equitat quem gratia dei portat. Et quid mirum
si onus non sentit qui portatur ab omnipotente et duci-
tur a summo ductore. Libenter habemus aliquid pro solacio
et difficulter homo exuitur a semetipso. Vicit sanctus
laurencius mundum cum suo sacerdote, quia omne
quod in mundo delectabile videbatur despexit
et summum dei sacerdotem sixtum quem maxime dili-

clementer

gebat pro amore xpi etiam a se tolli, ferebat. Amore ergo
creatoris amorem hominis superavit, et humano so- pro
lacio divinum beneplacitum magis elegit. Ita et tu
aliquem necessarium et dilectum amicum pro amore dei disce re-
linquere. Nec graviter feras cum ab amico derelictus
fueris, sciens quoniam oportet nos tandem ab invicem se- omnes
parari. Multum et diu oportet hominem in se ipso certare
antequam discat se ipsum plene superare, et totum affectum
suum in deum trahere. Quando homo stat super se ipsum: facile
labitur ad consolaciones humanas. Sed verus amator
xpi et studiosus sectator virtutum non cadit super
consolaciones tales, nec querit tales sensibiles dul-
cedines, sed magis fortes exercitaciones, et pro xpo
duros sustinere labores. Cum igitur spiritualis a deo consola-
datur, cum gratiarum actione accipe eam, sed dei munus
intellige esse, non tuum meritum. Noli extolli, noli
nimium gaudere, nec inaniter presumere, sed esto ma-
gis humilior ex dono, cautior quoque et timoratior
in cunctis actibus tuis, quia transibit hora illa, et
sequetur temptacio. Cum ablata fuerit consolacio non sta-
tim desperes, sed cum humilitate et paciencia exspecta
celestem visitacionem, quia potens est deus ampliorem
tibi redonare consolaciones. Istud non est novum nec
alienum viam dei experto, quia in magnis sanctis et in
antiquis prophetis fuit sepe talis alternacionis modus

hn adesum presente gracia dicebat ego in habun-
dancia mea non movebor in eternum. Absente vero
gracia quid in se fuerit expertus adiungit dicens. Au-
ertisti faciem tuam a me. et factus sum conturbatus. Inter
hec tamen nequaquam desperat. sed instancius dominum rogat
dne et dicit Ad te clamabo. et ad deum meum
deprecabor. Denique oracionis sue fructum reportat
et se exauditum testatur dicens Audivit et mi-
sertus est mei. dominus factus est adiutor meus. Sed in quo.
meū Convertisti inquit planctum in gaudium mihi et circum-
dedisti me leticia. Si sic actum est cum magnis
sanctis: non est desperandum nobis infirmis et pau-
peribus si interdum in fervore et interdum in frigore
sumus quia spiritus venit et recedit. secundum
sue voluntatis beneplacitum. Propter quod beatus Job ait Visi-
tas eum diluculo et subito probas illum. Super quid spe-
rare possum. aut in quo confidere debeo: nisi in sola
magna misericordia dei. et in sola spe gracie celestis
Sive enim assint homines boni sive devoti fratres
sive amici fideles: sive libri sancti sive tractatus
pulchri sive dulces cantus et hympni omnia
hec modicum iuvant: modicum sapiunt: quando de-
sertus sum a gracia et in propria paupertate relictus
Tunc non est melius remedium quam paciencia et abnega-
cio mei in voluntate dei. Numquam inveni aliquem
tam religiosum et devotum qui non habuit interdum
gracie subtraccionem. vel non senserit fervoris diminucionem

Nullus perfecte fuit tam alte raptus et illuminatus quin prius
vel postea non fuit temptatus. Non enim dignus
est alta dei contemplatione qui pro deo non est exercitatus in
aliqua tribulatione. Solet enim sequentis consolationis tem-
tatio precedens esse signum. Nam temptationibus probatis
celestis promittitur consolatio. Qui vicerit inquit da-
bo ei edere de ligno vite. Datur autem consolatio divina
ut homo forcior sit ad sustinendum adversa. Sequitur
etiam temptatio ne se elevet de bono. Non dor-
mit dyabolus nec caro adhuc mortua est. Ideo
non cesses te preparare ad certamen quia a dextris
et a sinistris hostes sunt qui numquam quiescunt.

De gratitudine pro gratia [illegible] ix

Quid queris quietem cum natus sis ad laborem?
Pone te ad pacienciam magis quam ad consolaciones
et ad crucem portandam magis quam ad leticiam. Quis
enim secularium non libenter consolationem et leticiam spiri-
tualem acciperet si semper obtinere posset? Excedunt
enim spirituales consolationes omnes mundi delicias
et carnis voluptates. Nam omnes mundane
delicie aut vane sunt aut turpes. Spirituales vero
delicie sole iocunde et honeste ex virtutibus pro-
genite et a deo puris mentibus infuse. Sed istis
divinis consolationibus nemo pro suo affectu semper frui valet
quia tempus temptationis non diu cessat. Contradicunt

a [illegible] [illegible]

[illegible] signum bestiarum (?), falsa libertas ar-
et magna confidencia sui. ac alienum facere (?) sola
cordis et gratiam dimidiam (?) homo male agit in no-
tum deus eis gratiam adhoc recalcitravit (?) | Et tanto
nam (?) pro (?) in nobis dona gratie (?) / sic ingrati-
tudinis (?) auctor. nec tocium (?) restitucionis (?) [illegible]
in [illegible] debet [illegible] digne gratias agere [illegible] [illegible]
[illegible] | et auferatur ab elatione (?) quod dari (?) [illegible]
li [illegible] consolatione (?) que in auferet (?) [illegible] si ex-
affectio contemplatione | que durat in elatione non est
altum sapere. | nec est dulce bonum. | nec est de-
siderium purum / nec est carum deo [illegible]. liberum
accepto gratiam. [illegible] humilior et [illegible]
verecundior (?) / atque ad relinquendum, nec parior (?) [illegible]
(dicit) dono gratie et [illegible] retributionibus [illegible]
non sibi arrogabit (?) quod bonum attribuere: si [illegible]
se pauperem et miserum confitebitur / da deo quod dei
est tibi asscribe quod tuum est. hoc est deo gratias pro
gratia tribue: / tibi autem soli culpam et dignam pro
~~[illegible]~~ penam pro culpa debere sentias / pone te [illegible]
ad infimum et dabitur tibi summum / Ita summum non
stat sine infimo [illegible] sed apud deum nimi-
rum [illegible] / sed certo quo sublimiores tanto hu-
miliores in se. plena beatitudine et gloria celesti

summi

non sunt vane glorie cupidi. In deo fundati et confirmati
nullo modo possunt esse elati. Et qui totum deo ascribunt
quicquid boni acceperint. gloriam ab invicem non querunt sed gloriam
nam ~~ab invicem querunt~~ que a solo deo est volunt.
et deum in se et in omnibus sanctis laudari super omnia
cupiunt: et semper in idipsum tendunt. Esto igitur
gratus pro minimo et eris dignus maiora accipe-
re. Sit tibi minimum etiam pro maximo: et magis
contemptibile pro speciali dono. Si dignitas da-
toris inspicitur: nullum datum parvum aut nimis vi-
le videbitur. Non enim parvum est quod a summo deo do-
natur. Etiam si penas et verbera dederit gratum
esse debet. quia semper pro salute nostra facit quicquid nobis
advenire permittit. Qui graciam dei retinere deside-
rat sit gratus pro gracia data: paciens pro sublata.
Oret ut redeat. cautus sit et humilis ne amittat. et

De paucitate amatorum crucis ihesu. xi.

Habet ihesus nunc multos amatores regni sui ihesus
celestis. sed paucos baiulatores sue crucis.
Multos habet desideratores consolacionis. sed paucos
tribulacionis. Plures invenit socios mense. sed pau-
cos abstinencie. Omnes cupiunt cum eo gaudere.
pauci volunt pro eo aliquid sustinere. Multi ihesum
sequuntur usque ad fraccionem panis. sed pauci us-
que ad bibendum calicem passionis. Multi miraculis

vexilla eius venerantur. pauci ignominiam crucis
sequuntur. Multi illum ihesum diligunt quamdiu adversa non
~~[illegible]~~ contingunt. Multi illum laudant et benedicunt
quamdiu consolationes aliquas ab ipso percipiunt. Si autem
ihesus se absconderit et modicum eos reliquerit, aut
in querimoniam vel deiectionem nimiam cadunt. Qui
autem ihesum propter ihesum et non propter suam aliquam consolationem
diligunt, ipsum in omni tribulatione et angustia cor-
dis sicut in summa consolatione benedicunt. Et si nun-
quam eis consolationem dare vellet, ipsum tamen semper
laudarent et semper gratias agere vellent. O quantum
potest amor ihesu purus, nullo proprio commodo vel
amore permixtus. Nonne omnes mercenarii sunt dicen-
di qui consolationes semper querunt. Nonne amatores sui
magis quam christi probantur qui sua commoda et
lucra semper meditantur. Ubi invenietur talis qui
velit deo servire gratis. Raro invenitur tam spiritualis a-
liquis qui omnibus sit nudatus. Nam verum pauperem
spiritu et ab omni creatura nudum quis inveniet. procul et
de ultimis finibus precium eius. Si dederit homo omnem
substanciam suam adhuc nichil est. Et si fecerit
penitenciam magnam adhuc exiguum est. Et si appre-
henderit omnem scienciam adhuc longe est. Et si habuerit
virtutem magnam et devotionem nimis arden-
tem adhuc multum sibi deest, scilicet unum quod sibi

me sibi necessarium est quod illud: ut omnibus re-
lictis se relinquat / et a se totaliter exeat.
nichil quod de privato amore retineat. Cumque ad
fecerit que facienda noverit / ~~[illegible]~~ se fecisse nil
sciat: non grande ponderet quod grande ~~[illegible]~~
estimari possit: sed in veritate servum ~~[illegible]~~ inutile
se pronunciet. sicut veritas ait. Cum feceritis omnia
que precepta sunt vobis. dicite servi ~~[illegible]~~ inu-
tiles sumus. Et ut vere pauper et nudus spiritu esse
poterit / et cum propheta dicere. Quia unicus et pau-
per sum ego sed nemo isto ditior. nemo poten-
tior. nemo liberior / quam qui se et omnia relinquere
scit. et ad infimum se ponere. De via regia sancte crucis .xij.

Durus multis videtur hic sermo / abnega te-
metipsum / tolle crucem tuam. et sequere me
Ihesum. Sed multo durius erit audire illud extremum extremum
verbum / Discedite a me maledicti in ignem eter-
num ~~Qui enim non libenter et sequuntur audiunt et~~
~~sequuntur~~ Qui enim modo libenter audiunt et sequuntur
verbum crucis / tunc non timebunt ab auditione
eterne dampnationis. Hoc signum crucis erit in celo / cum dominus crucis
ad iudicandum venerit / Tunc omnes servi crucis qui
se crucifixo conformaverunt in vita. accedent
ad Christum iudicem cum magna fiducia ~~[illegible]~~

Cur igitur times tollere crucem, per quam itur ad regnum.
In cruce salus, in cruce vita, in cruce protec-
tio ab hostibus, in cruce infusio superne sua-
vitatis, in cruce robur mentis, ~~in cruce~~
in cruce gaudium spiritus, in cruce summa virtu-
tis, in cruce perfectio sanctitatis. Non est salus anime nec
spes eterne vite nisi in cruce. Tolle ergo crucem
tuam et sequere ihesum, et ibis in vitam eternam.
Precessit ille baiulans sibi crucem, et mortuus
est pro te in cruce, ut et tu tuam portes crucem
et mori affectes in cruce. Quia si commortuus
fueris, etiam cum illo pariter vives. Et si socius
fueris pene, eris et glorie. Ecce in cruce totum con-
stat, et in moriendo totum iacet, et non
est alia via ad vitam et ad veram internam ~~pa~~
~~cem~~ pacem nisi via sancte crucis et cotidiane
mortificationis. Ambula ubi vis, quere quod-
cumque volueris, et non invenies altiorem viam
supra, nec securiorem viam infra nisi viam
sancte crucis. Dispone et ordina omnia secundum
tuum velle et videre, et non invenies nisi semper
aliquid pati debere aut sponte aut invite, et ita crucem semper
invenies. Aut enim in corpore dolorem sentias,
aut in anima spiritus tribulationem sustinebis.
Interdum a deo relinqueris, interdum a proximo

ex tua tribulacione/ quod amplius est sepe tibi meret
ipsi gravius erit:/ Nec tamen aliquo modo remedio vel — remedio
solacio liberari seu alleviari poteris: sed donec
deus voluerit oportet ut sustineas. Vult enim
deus ut tribulacionem sine consolacione pati dis-
cas:/ et ut illi totaliter te subicias: et
humilior ex tribulacione fias. Nemo ita cordi-
aliter sentit passionem christi: sicut is cui con-
tigerit similia pati./ Crux ergo semper parata est et ubique te
exspectat: non potest effugi ubicumque cucurreris. — potes
/quia ubicumque veneris/ teipsum tecum portas/ et
semper teipsum invenies. Converte te supra converte te infra
converte te extra et intra et in
his omnibus invenies crucem:/ et necesse est te ubi-
que tenere pacienciam/ si internam vis habere pacem/
et perpetuam promereri coronam. Si libenter crucem
portas/ portabit te et ducet ad desideratum
tuum finem. Ubi scilicet finis paciendi erit/ quam-
vis hic non erit. Si invite portas onus tibi
facis/ et teipsum magis gravas:/ et tamen opor-
tet ut sustineas. Si abicias unam crucem/ aliam
procul dubio invenies/ et forsitan graviorem.
Credis tu evadere quod nullus mortalium
potuit preterire. Quis sanctorum in mundo sine
cruce et tribulacione fuit. Nec enim ihesus christus

domine michi una hora sine dolore passionis
sue. quam diu vixit. Oportebat autem christum
pati et resurgere a mortuis et ita intrare
in gloriam suam. Et quomodo tu aliam viam queris
quam hanc regiam viam que est via sancte crucis. Tota
vita christi crux fuit et martirium. Et tu
queris requiem et gaudium. Erras erras si
aliud queris quam pati tribulationes. quia tota vita is
ta ~~lis~~ mortalis plena est miseriis et circum
signata crucibus. Et quanto altius quis in spiritu pro
fecerit. tanto graviores sepe cruces inveniet.
. quia exilii sui pena magis ex amore crescit.
Sed cum iste sic multipliciter afflictus non est
sine levamine consolationis. quia ~~fem~~ fructum
~~magnum~~ maximum sibi sentit accrescere ex
sufferentia sue crucis. Nam dum sponte se illi sub
icit. Omne onus tribulationis in fiduciam divine
consolationis convertitur. Et quanto caro magis per af
flictionem atteritur. tanto plus spiritus per internam
graciam roboratur. Et nonnumquam in tantum confortatur
ex affectu tribulationis et adversitatis ob amorem
conformitatis crucis christi. ut se sine dolore et tribu
latione esse non vellet. quoniam tanto se acceptiorem
deo credit. quanto plura et graviora pro eo perferre
potuit. Non est istud virtus hominis sed gratia christi.

que tantum potest et agit in carne fragili / ut quod natu-
raliter semper abhorret et fugit hoc fervore spiritus
aggrediatur et diligat. Secundum hominem non est
crucem portare / crucem amare / corpus castigare /
et servituti subicere · honores fugere / contumelias
libenter sustinere / · se ipsum despicere et despici op-
tare / adversa queque cum dampnis perpeti / et nichil
prosperitatis in hoc mundo desiderare. Si ad
te ipsum respicias / nichil huiusmodi ex te po-
teris / Sed si in domino confidis dabitur tibi fortitudo
de celo et subicientur dicioni tue mundus et caro
Sed nec inimicum dyabolum timebis · si fue-
ris fide armatus / et cruce Christi signatus. Po-
ne te ergo sicut bonum et fidelem servum Christi
ad portandum viriliter crucem domini tui pro te ex
amore crucifixi / Prepara te ad tolerandum mul-
ta adversa / et varia incommoda in hac misera
vita · quia sic tecum erit ubicumque fueris : et sic
revera invenies ubicumque latueris / Oportet
ita esse / et non est remedium evadendi a tri-
bulatione malorum et doloris / quam ut te pa-
ciaris / Calicem domini affectanter bibe : si amicus
eius esse et partem cum eo habere desideras. Conso-
lationes deo committe · faciat ipse cum talibus sicut /

sibi magis placuit. Tu vero pone te ad sus-
tinendum tribulationes et reputa eas max-
imas consolationes: quia non sunt condigne passi-
ones huius temporis ad futuram gloriam prome-
rendam. etiam si solus omnes posses sustinere.
Cum ad hoc veneris quod tribulatio dulcis tibi
est et sapit pro christo: tunc bene tecum esse estima.
quia invenisti paradisum in terra. Quamdiu pati
grave tibi est et fugere queris: tamdiu male ha-
bes. et sequitur te ubique fuga tribulationis. Si
ponis te ad quod esse debes: videlicet ad patien-
dum et ad moriendum: fiet cito melius et pacem
invenies. Etiam si raptus fueris ad tertium celum cum
paulo non es propterea securatus de nullo
contrario patiendo. Ego inquit ihesus ostendam illi quanta opor-
teat eum pro nomine meo pati. Pati ergo tibi re-
manet si ihesum diligere et perpetuo illi servire
placet. Utinam dignus esses aliquid pro nomine ihesu
pati. quam magna gloria remaneret tibi. quanta ex-
ultatio omnibus sanctis dei: quanta edificatio esset
proximi. Nam patientiam omnes recommendant quam-
vis pauci tamen pati velint. Merito deberes libenter
modicum pati pro christo: cum multi graviora patia-
ntur pro mundo. Scias pro certo quia morientem te oport-
et ducere vitam. Et quanto quisque plus sibi moritur:
tanto magis deo vivere incipit. Nemo aptus est ad

ꝯphēdēdū celestia n̄ sic sbīmisit adpornidū
q xpō adūsa / Nichil deꝰ acceptiꝰ / nichil sibi
salubriꝰ in mūdo isto: q̄ libent̄ pati p xpō.
Et si eligēdū ē ceꝑ. mag̃ optare debemꝰ
q xpō adūsa pati / q̄ multas ꝯsolacōib; rec
ari. / qz xpō similior eēs et oībꝰ sctīs ma
gis ꝯformior. Non n. stat meritū nrm̄ et pro
fectꝰ status nr̄i in multis suauitatib; et co
solacōib; / Sz poci9 in magnis ꝯ̄mitatib; et
tribulacōibꝰ pferendis / Si q̄dem aliqͥ meli
us 2 vtiliꝰ saluti hominū q̄ pati fuisset, xp̄c
vtiqz v̄bo et exēplo ondisset. Na et seqn̄tes
se discipulos: omēs qz cū sequi cupientes: ma
nifeste ad crucem portandū hortatur et dicit.
Si quis vult venire post me: abneget se
metipsum et tollat crucem suā z sequatur
me / Quibꝰ ꝯ p̃latis et scriptis sic hec con
clusio finalis Quā p multas tribulacōes o
portet nos intrare in regnū dei. Deo
gratias. Explicit amonicōes bone hoīes
ad interna trahentes. Amen. rn an̄ 1

Iste liber ptinet Regularib9
Crx in tiarroto

Audiam quid loquatur in me dominus deus. Beata
anima que dominum in se loquentem audit et de
ore eius consolationis verbum accipit.
Beate aures que venas divini susur-
rii suscipiunt. et de mundi huius su-
surrationibus nichil advertunt. Beate plane au-
res que non vocem foris sonantem. sed intus auscul-
tant veritatem docentem. Beati oculi qui exterioribus clausi
interioribus autem sunt intenti. Beati qui interna pene-
trant. et ad capienda archana celestia magis
ac magis per cotidiana exercitia se student preparare.
Beati qui deo vacare gestiunt. et ab omni impedimento
seculi se excutiunt. Attende hec anima mea.
et claude sensualitatis tue ostia. ut possis au-
dire quid in te loquatur dominus deus tuus. Hec dicit di-
lectus tuus. Salus tua ego sum. pax tua et vita tua.
Serva te apud me. et pacem invenies. Dimitte
omnia transitoria. quere eterna. Quid sunt omnia temporalia.
nisi seductoria. Et quid iuvant omnes creature.
si fueris a creatore deserta. Omnibus ergo abdicatis
creatori tuo te redde placitam ac fidelem ut ve-
ram valeas apprehendere beatitudinem.

Loquere domine quia audit servus tuus.
Servus tuus sum ego. da mihi intellectum ut sciam
testimonia tua. Inclina cor meum in verba oris

vi efficiat ut vos eloquium tuum / Dicebant olim filii isr(ae)l
ad moysen. loquere tu nobis et audiemus. non
loquatur nobis d(omi)n(u)s. ne forte moriamur. Non sic d(omi)ne
non sic oro. sed magis cum samuele propheta humiliter
et desideranter obsecro. loquere d(omi)ne quia audit servus
tuus. Non loquatur michi moyses. aut aliquis ex
prophetis. sed tu pocius loquere d(omi)ne deus inspirator
et illuminator omnium prophetarum. quia tu solus
sine eis potes me perfecte imbuere. illi autem
sine te nichil proficient. Possunt quidem verba sonare.
spiritum non conferunt. pulcherrime dicunt. sed te tacente
cor non accendunt. litteras tradunt. sed tu sensum
aperis. misteria proferunt. sed tu reseras intellectum
signatorum. Mandata edicunt. sed tu iuvas ad
perficiendum. viam ostendunt. sed tu confortas ad ambulandum.
Illi tantum foris agunt. sed tu corda
instruis et illuminas. Illi exterius rigant. sed tu
fecunditatem donas. Illi clamant verbis. sed tu auditui
intellectum tribuis. Non ergo loquatur michi moyses.
sed tu d(omi)ne deus meus eterna veritas. ne forte
moriar. et sine fructu efficiar. si fuero tantum foris
admonitus et intus non accensus. Ne sit michi ad iudicium
verbum auditum et non factum. cognitum
nec amatum. creditum et non servatum. Loquere
igitur d(omi)ne quia audit servus tuus. verba
enim vite eterne habes. Loquere michi ad qualemcumque

mee consolatores et ad totius vite mee emenda-
tionem tibi autem ad laudem et gloriam et perpetuum honorem.

Quod verba dei cum humilitate sunt au-
dienda et quod multi ea non ponderant. c. iii

Audi fili verba mea verba suavissima omnem philo-
sophorum et sapientum huius mundi scientiam exceden-
tia. Verba mea spiritus et vita sunt nec humano sen-
su pensanda. Non sunt ad vanam complacentiam trahenda
sed in silentio audienda et cum omni humilitate atque cum
magno affectu suscipienda. Et dixi beatus quem
tu erudieris domine et de lege tua docueris eum
ut mitiges ei a diebus malis et non desoletur in
terra. Ego inquit dominus docui prophetas ab initio et
usque nunc non cesso omnibus loqui sed multi ad vo-
cem meam surdi sunt et duri. Plures mundum libencius
audiunt quam deum. Facilius sequuntur carnis sue ap-
petitum quam dei beneplacitum. Promittit mundus
temporalia et parva et servitur ei aviditate magna.
Ego promitto summa et eterna et torpescunt
mortalium corda. Quis tanta cura mihi in omnibus ser-
vit et obedit sicut mundo et dominis eius servitur.
Erubesce Sydon ait mare. Et si causam queris au-
di quare. Pro modica prebenda longa via curritur.
Pro eterna vita a multis vix pes semel a terra levatur

Vilis prebenda queritur pro uno numismate interdum
turpiter litigatur. pro vana re et parva promissi-
one die noctuque fatigari non timent. sed pro bono
pro bono incommutabili. pro premio inestimabili. pro
summo honore et interminabili. vel ad mo-
dicum fatigari pigritatur. Erubesce ergo serve
piger et querulose. quod illi paratiores inveni-
untur ad perditionem quam tu ad vitam. Gaudent
illi amplius ad vanitatem quam tu ad veritatem.
Equidem a spe sua nonnunquam frustrantur. sed promis-
sio mea neminem fallit. nec confidentem mihi di-
mittit inanem. Quod promisi dabo. quod dixi implebo.
si tamen quis usque in finem fidelis in dilectione mea
permanserit. Ego remunerator sum omnium bono-
rum et fortis probator omnium devotorum. Scribe ver-
ba mea in corde tuo et pertracta diligenter. e-
runt enim in tempore temptationis valde necessaria. Quod
non intelligis cum legis. cognosces in die visita-
tionis. Dupliciter soleo electos meos visitare.
temptatione scilicet et consolatione. Et duas lectiones eis
cotidie lego. unam increpando eorum vicia. alte-
ram exhortando ad virtutum incrementa. Qui habet
verba mea et spernit ea habet qui iudicet eum
in novissimo die. Oratio ad implorandam devo-

Gratiam

Domine deus meus omnia bona mea tu es. Et quis
ego sum ut audeam ad te loqui? Ego sum
pauperrimus servulus tuus et abiectus vermiculus ver-
ius: multo pauperior et contemptibilior quam scio et
dicere audeo. Sed memento tu domine: quia nichil sum
nichil habeo, nichil quod valeo. Tu solus bonus ius-
tus et sanctus. Tu omnia potes, omnia prestas, omnia imples,
solum peccatorem inanem relinquens. Reminiscere misera-
tionum tuarum et imple cor meum gratia tua; qui non
vis esse vacua opera tua. Quomodo possum tolerare me
in hac misera vita, nisi me confortaverit mi-
sericordia et gratia tua. Noli avertere faciem tuam
a me, noli visitationem tuam prolongare, noli
~~visitationem~~ consolationem tuam tuam abstrahere
ne fiat anima mea sicut terra sine aqua tibi. Domine
doce me facere voluntatem tuam. Doce me coram
te digne et humiliter conversari. Quia sapientia mea tu
es, qui in veritate me cognoscis: et cognovisti
me antequam fieret mundus et antequam natus essem in
mundo.

Quod in veritate et in humilitate coram deo conversandum. C. 5.

Fili ambula coram me in veritate et in simplicitate cordis tui
quere me semper. Qui ambulat coram me in veritate,
tutabitur ab incursibus malis. Et veritas libera-
bit eum a seductoribus et detractoribus iniquorum

Si veritas te liberaverit vere liber eris. et non cu-
rabis de vanis hominum verbis. Quia domine verum est
sicut dicis. ita quaeso mecum fiat. Veritas tua me
doceat. ipsa me custodiat. et usque ad salutarem
finem conservet. Ipsa me liberet ab omni affectione
mala et inordinata dilectione. et ambulabo tecum
in magna cordis libertate. Ego te docebo ait
veritas que recta sunt. et placita coram me. Cogi-
ta peccata tua cum displicentia magna et merore.
et nunquam reputes te aliquid esse propter opera bona. revera
peccator es. et multis passionibus obnoxius et
implicatus. Ex te semper ad nichil tendis. cito labe-
ris. cito vinceris. cito turbaris. cito dissolveris. Non
habes quicquam unde possis gloriari. sed multa ~~[illegible]~~ unde
debeas te vilificare. quia multo infirmior es quam
vales comprehendere. Nichil ergo magnum tibi videatur
ex omnibus que agis. nichil grande. nichil preciosum
nichil admirabile. nichil reputatione appareat dignum
nichil altum. nichil vere laudabile et desiderabile.
nisi quod eternum est. placeat tibi super omnia eterna veri-
tas. displiceat tibi semper maxima vilitas
tua. Nichil sic timeas. sic vituperes et fugias sicut
vicia et peccata tua. que magis displicere deberent quam
quelibet rerum dampna. Quidam non sincere co-
ram me ambulant. sed quadam curiositate et arro-

gratiam dei. Volunt secreta mea scire et alta
dei intelligere: se et suam salutem negligentes.
Hii sepe in magnas temptationes et peccata prolabuntur propter
suam superbiam et curiositatem me in eis ad-
uersante labuntur. Time iudicia dei, expauesce
iram omnipotentis. Noli autem discutere opera altissi-
mi. sed tuas iniquitates perscrutare, in quantis
deliquisti. et quam multa bona neglexisti. Qui-
dam solum portant suam deuotionem in libris:
quidam in ymaginibus. quidam autem in signis exte-
rioribus et figuris. Quidam habent me in ore. sed
modicum est in corde. Sunt alii qui intellectu illumina-
ti et affectu purgati ad eterna semper anhelant: de ter-
renis grauiter audiunt, necessitatibus nature dolenter
inseruiunt: et hii sentiunt quod spiritus veritatis loquitur
in eis: quia docet eos terrena despicere et amare
celestia. mundum negligere et celum tota die ac
nocte desiderare. De mirabili effectu diuini amoris. C. V.

Benedico te pater celestis. pater domini mei ihesu
christi. quia mei pauperis dignatus es recor-
dari. O pater misericordiarum et deus totius consolationis
gratias tibi. qui me indignum omni consolatione quandoque
tua recreas consolatione. Benedico te semper et glorifi-
co cum unigenito filio tuo et spiritu sancto paraclito: in
secula seculorum. Eya domine deus amator sancte meus, cum
tu venis in cor meum exultabunt omnia interiora

mea tu es gloria mea. et exultatio cordis mei
Tu spes mea. et refugium meum in die tribula-
tionis meae. Sed quia adhuc debilis sum in amore
et imperfectus in virtute. ideo necesse habeo a te con-
fortari et consolari. propterea visita me sepius
et instrue me disciplinis sanctis. libera me a
passionibus malis. et sana cor meum ab omni-
bus affectionibus inordinatis. ut intus sanatus et
bene purgatus aptus efficiar ad amandum. fortis
ad paciendum. stabilis ad perseverandum. Magna
res est amor. magnum omnino bonum. quod solum
leve facit omne onerosum. et fert equaliter omne inequa-
le. Nam onus sine onere portat. et omne amarum dul-
ce et sapidum efficit. Amor ihesu nobilis ~~ad~~
ad magna operanda impellit. et ad desideran-
dum semper perfectiora excitat. Amor vult esse sursum
nec ullis infimis rebus retineri. Amor
vult esse liber. et ab omni mundana affectione
alienus. ne interius eius impediatur aspectus
ne per aliquod commodum temporale implicationes sustine-
at. aut per incommodum succumbat. Nichil dul-
cius est amore. nichil forcius. nichil altius.
nichil lacius. nichil iocundius. nichil plenius
nec melius in celo et in terra. quia amor ex
deo natus est. nec potest nisi in deo super omnia creata quiesce-
re

Amans volat, currit et letatur. liber est et non
tenetur. Dat omnia pro omnibus, et habet omnia in omnibus.
quia in uno summo super omnia quiescit ex quo omne bonum
fluit et procedit. Non respicit ad dona, sed
ad donantem se convertit super omnia bona. Amor mo
dum sepe nescit, sed super omnem modum fervescit. Amor
onus non sentit, labores non reputat, plus
affectat quam valet. de impossibilitate non causatur,
quia cuncta sibi posse et licere arbitratur. Valet igitur
ad omnia: et multa implet et effectui mancipat.
ubi non amans deficit et iacet. Amor vigilat
et dormiens non dormitat. Fatigatus non lassatur.
arctatus non arctatur. territus non conturbatur. sed sicut
vivax flamma et ardens facula sursum erumpit
securaque pertransit. Si quis amat, novit quid hec
vox clamat. Magnus clamor in auribus dei est
ipse ardens affectus anime. que dicit Deus meus amor
meus. tu totus meus et ego totus tuus. Dilata me in
amore. ut discam interiori cordis ore degustare quam
suave sit amare: et in amore liquefieri et na
tare. Tenear amore vadens supra me pre nimio fervore
et stupore. Cantem amoris canticum. sequar
te dilectum meum in altum. deficiat in laude
tua anima mea iubilans ex amore. Amen

te plus quam me, nec me nisi propter te, et omnes in te
qui vere amant te, sicut iubet lex amoris lucens
ex te. Est amor velox, sincerus, pius, iocundus
et amenus, fortis, paciens, fidelis, prudens, longa-
nimis, virilis et se ipsum numquam querens. Ubi enim se ipsum (numquam, in the left margin)
aliquis querit, ibi ab amore cadit. Est amor circum-
spectus, humilis et rectus, non mollis, non levis,
nec vanis intendens rebus, sobrius, castus, stabilis,
quietus et in cunctis sensibus custoditus. Est amor
subiectus et obediens prelatis, sibi vilis et
despectus, deo devotus et gratificus, fidens et spe-
rans semper in eo, etiam cum sibi non sapit deus,
quia sine dolore non vivitur in amore. Qui non est paratus
omnia pati et ad voluntatem stare dilecti, non est dignus
amator appellari. Oportet amantem omnia dura
et amara propter dilectum libenter amplecti, nec ob con-
traria accidencia ab eo deflecti. Capitulum. De probatione
veri amatoris. C. vi.

Fili, non es adhuc fortis et prudens amator. Quare, domine? Quia
propter modicam contrarietatem deficis a ceptis et nim-
mis avide consolationem queris. Fortis amator
stat in temptationibus, nec callidis credit persua-
sionibus inimici. Sicut in prosperis ei placeo, ita
nec in adversis displiceo. Prudens amator
non tam donum amantis considerat quam dantis amorem.
Affectum pocius attendit quam censum, et infra dilectum

omnia data penitus. Nobilis amator non quiescit
in dono sed in me super omne donum. Non est ideo to-
tum perditum si quandoque minus bene de me vel de sanctis meis
sentis quam velles. Affectus ille bonus et dulcis quem
interdum percipis: effectus gratie presentis est et quidam pregustus
patrie celestis. Super quo non nimium innitendum
quia vadit et venit. Certare autem adversus inci-
dentes malos motus animi suggestionemque
spernere dyaboli: insigne est virtutis et magni
meriti. Non ergo te conturbent aliene fantasie
de quacumque materia ingeste. Forte serva propositum
et intentionem rectam ad deum. Nec est illusio quod ali-
quando in excessum subito raperis et statim ad soli-
tas ineptias cordis reverteris. Illas enim magis invite
pateris quam agis et quamdiu displicent et renititur
meritum est et non perditio. Scito quod antiquus inimicus
omnino nititur impedire desiderium tuum in bono et ab
omni devoto exercicio evacuare: a sanctorum scilicet cultu-
ra, a pia passionis mee memoria, a peccatorum utili
recordatione, a proprii cordis custodia, et a firmo
proposito proficiendi in virtute. Multas malas cogi-
taciones ingerit ut tedium tibi faciat et horrorem,
ut ab oratione revocet et sacra lectione. Displicet
sibi humilis confessio, et si posset a communione cessare
faceret. Non credas ei neque cures illum licet

sepius tibi deceptionis intendit laqueos. sibi ipsum etiam
mala suggerit. et immunda. dicito illi. Vade immunde
spiritus. erubesce miser. valde immundus es tu. qui ta-
lia infers auribus meis. Discede a me seduc-
tor pessime. non habebis in me partem ullam. sed Jhesus
mecum erit tamquam bellator fortis. et tu stabis confusus. malo
mori et omnem penam subire quam tibi consentire.
Tace et obmutesce. non audiam te amplius. licet
plures mihi moliaris molestias. Dominus illuminatio mea
et salus mea quem timebo. Si
consistant adversum me castra non timebit cor meum.
Dominus adiutor meus et redemptor meus. Certa tamquam
miles bonus. et si interdum ex fragilitate corruis
si iterum resume vires fortiores prioribus confidens de am-
pliori gratia mea. et multum precave a vana compla-
centia et superbia. propter hoc multi in errorem ducuntur
et in cecitatem pene incurabilem quandoque labuntur. Sit
tibi in cautelam et perpetuam humilitatem ruina hec
superborum de se stulte presumencium. De occultanda gratia
Fili utilius est tibi et sub humilitatis custodia
et securius devocionis graciam abscondere. nec in
altum te efferre. nec multum inde loqui neque multum
ponderare. sed magis te ipsum despicere. et tamquam
indigno datam timere. Non est huic affeccioni tenacius
inherendum que cicius potest mutari in contrarium. Cogita in
gratia quam miser et inops esse soles sine gratia. Nec

est in magis tamen spiritualis virtutis profectus. cum consolacione carueris
graciam. sed cum humiliter et abnegacione paciencie tamen tu-
leris eius subtraccionem. ita quod tunc ab oracionis stu-
dio non torpeas. nec reliqua opera ex usu fa- cia
cienda omnino delabi permittas. sed sicut melius po-
tueris et intellexeris libenter quod in te est facias
nec propter ariditatem nec anxietatem mentis quam
sentis te totaliter negligas. multi enim sunt qui cum
non bene eis successerit statim inpacientes fiunt
et desides fiunt. non est in potestate hominis via eius
sed dei est dare et consolari quando vult et quantum vult et
cui vult. sicut sibi placuit et non amplius. Quidam
incauti propter devocionis graciam seipsos destruxerunt.
quia plus agere voluerunt quam potuerunt non pensantes
sue parvitatis mensuram. sed magis cordis affectum
sequentes quam racionis iudicium. Et quia maiora presumpserunt
quam deo placitum fuit. idcirco graciam cito perdiderunt.
facti sunt inopes et viles relicti qui in celo posuerunt
nidum sibi, ut humiliati et depauperati discant
non in alis suis volare. sed sub pennis meis sperare.
Qui adhuc novi sunt et imperiti in via domini. nisi con-
silio discretorum se regant facile decipi possunt
et elidi. quod si suum sentire magis sequi quam aliis ex-
ercitatis credere voluerint. erit eis periculosus exitus.
si tamen retrahi a proprio conceptu noluerint. 8
Raro sibimetipsis sapientes ab aliis regi humiliter

praecavit. Melius est sapere cum humilitate et parva intel-
ligentia quam magni scientiarum thesauri cum vana
complacentia. Melius est tibi minus habere quam multum
unde posses superbire. Non satis discrete agit
qui se totum letitie tradit. obliviscens pristine
inopie sue et casti timoris domini qui timet gratiam
oblatam amittere. Nec tamen satis virtuose sapit
qui tempore adversitatis et cuiuscumque gravitatis nimis
desperate se gerit et minus fidenter de me quam o-
porteret recogitat ac sentit. Qui tempore pacis nimium
securus esse voluerit. saepe tempore belli nimis deiectus
et formidolosus reperitur. Si scires semper humilis et
modicus in te permanere nec non spiritum tuum bene
moderari et regere non incideres tam cito in peri-
culum et offensam. Consilium bonum est ut fervoris
spiritu concepto. mediteris quid futurum sit abscedente
lumine. Quod dum contigerit recogita et denuo lucem
posse reverti quam ad cautelam tibi mihi ad gloriam
ad tempus subtraxi. Utilior est saepe talis probatio
quam si semper prospera pro tua haberes voluntate. Nam merita
non sunt ex hoc existimanda. si quis plures visi-
ones aut consolationes habeat vel si peritus sit in scrip-
turis aut in altiori ponatur gradu. Sed si vera
fuerit humilitate fundatus et divina caritate repletus.
si dei honorem pure et integre semper quaerit si se ipsum.

nichil reputet. cum vilitate despiciatur. atque ab aliis etiam despici et vilificari magis gaudeat quam honorari.

De vili estimatione sui ipsius in oculis dei. c. [illegible]

Loquar ad dominum meum cum sim pulvis et cinis. Si me amplius reputavero: ecce tu stas contra me. et dicunt testimonium verum iniquitates mee nec possum contradicere. Si autem me vilificavero et ad nichilum redegero: et ab omni propria reputatione defecero. atque sicuti sum pulverizavero. erit michi propicia gratia tua. et vicina cordi meo lux tua. et omnis estimatio quantulacumque minima in valle nichileitatis mee submergetur et peribit in eternum. Ibi ostendis me michi quid sum quid fui et quo deveni. quia nichil sum et nescivi. Si michi ipsi relinquor. ecce nichil et tota infirmitas. Si autem subito me respexeris statim fortis efficior. et novo repleor gaudio. Et mirum valde. quod sic repente sublevor et tam benigne a te complector qui proprio pondere semper ad yma feror. Facit hoc amor tuus gratis preveniens me et in tam multis subveniens necessitatibus a gravibus quoque custodiens me periculis et ab innumeris ut vere dicam eripiens malis. Me siquidem male amando me perdidi

et solum querendo et pure amando me et te inveni atque ex amore profundius ad nichilum me redegi. Quia tu o dulcissime facis mecum supra meritum omne et super id quod audeo sperare vel rogare. Benedictus sis deus meus quia licet ego omnibus bonis sim indignus: tua tamen nobilitas et infinita bonitas, nunquam cessat benefacere etiam ingratis et longe a te aversis. Converte nos ad te ut simus grati humiles et devoti. quia salus nostra tu es virtus et fortitudo nostra.

Quod omnia ad deum sicut ad finem ultimum sunt referenda. c. ix.

Fili ego debeo esse finis tuus supremus et ultimatus si vere desideras beatus esse. Ex hac intentione purificabitur affectus tuus: sepius ad se ipsum et ad creaturas male incurvatus. Nam si te ipsum in aliquo queris statim in te deficis et arescis. Omnia ergo ad me principaliter referas. quia ego sum qui omnia dedi. Sic singula considera sicut ex summo bono manantia: et ideo ad me tamquam ad suam originem cuncta sunt reducenda. Ex me pusillus et magnus pauper et dives tamquam ex fonte vivo aquam hauriunt vivam. et qui mihi sponte et libere deserviunt: gratiam pro gratia accipient. Qui autem extra me voluerit gloriari vel in aliquo privato bono delectari. non stabilietur in vero gaudio neque in corde suo dilatabitur. sed multipliciter impedietur et angustiabitur. Nichil ergo tibi de bono ascribere debes. nec alicui homini virtutem

attribuatur: sed totum da deo, sine quo nichil habet homo.
Ego totum dedi, ego totum rehabere volo, et cum
magna districtione graciarum actiones requiro. Hec
est veritas qua fugatur glorie vanitas. Et si intraverit
celestis gracia et vera caritas: non erit aliqua invidia
nec contractio cordis, neque privatus amor occupa-
bit. Vincit enim omnia divina caritas et dilatat omnes
anime vires. Si recte sapis in me solo gaudebis,
in me solo sperabis, quia nemo bonus nisi solus
deus, qui est super omnia laudandus et in omnibus benedicendus.

De spreto mundo dulce est servire deo. Capitulum x.

Nunc igitur loquar domine et non silebo: di-
cam in auribus dei mei domini mei et regis
mei qui est in excelso. O quam magna multitudo
dulcedinis tue domine, quam abscondisti timentibus te.
Sed quid es amantibus? quid toto corde tibi servientibus?
Vere ineffabilis dulcedo contemplationis tue quam lar-
giris amantibus te. In hoc maxime ostendisti
dulcedinem caritatis tue, quia cum non essem fecisti me. non
et cum errarem longe a te reduxisti me, ut servi-
rem tibi, et precepisti ut diligam te. O amoris fons
perpetui, quid dicam de te? Quomodo potero tui
oblivisci, qui mei dignatus es recordari, eciam postquam
contabui et perii? Fecisti ultra omnem spem misericordiam
cum servo tuo, et ultra omne meritum graciam

et amiciciam exhibuisti. Quid retribuam tibi pro gracia ista
Non enim omnibus datum est ut omnibus abdicatis seculo renun-
cient et monasticam vitam assumant. Numquid magnum
est ut tibi serviam cui omnis creatura servire tenetur
Non michi magnum videri debet servire tibi. Sed hoc potius
magnum michi et mirandum apparet quod tam pauperem et
indignum digneris in servum recipere et dilectis
servis tuis adunare. Ecce omnia tua sunt que habeo et
unde tibi servio. Verumtamen vicissim tu magis michi servis
quam ego tibi. Ecce celum et terra que in ministerium hominis
creasti presto sunt et faciunt cottidie quecumque mandasti
Et hoc parum est. quin eciam angelos in ministerium hominis
ordinasti. Transcendit autem hec omnia. quod tu ipse
homini servire dignatus es et te ipsum daturum ei promi-
sisti. Quid dabo tibi pro omnibus istis milibus bonis
Utinam possem tibi servire cunctis diebus vite mee
Utinam vel uno die dignum servicium exhibere suf-
ficere. Vere tu es dignus omni servicio omni honore et
laude eterna. Vere dominus deus meus es. et ego pauper
servus tuus. qui totis viribus teneor tibi servire. nec
umquam in laudibus tuis debeo fastidire. Sic volo
sic desidero et quicquid michi deest tu digneris sup-
plere. Magnus honor magna gloria tibi servire
et omnia propter te contempnere. Habebunt enim graciam mag-
nam qui sponte se subiecerint tue sanctissime servitu-
Invenient suavissimam spiritus sancti consolacionem qui pro

amore tuo omnem carnalem abiecerunt delectacionem. Conse-
quentur magnam mentis libertatem qui arctam pro nomine tuo
ingrediuntur viam et omnem mundanam neglexerunt
curam. O grata et iocunda dei servitus qua homo veraciter
efficitur liber et sanctus. O sacer status religiosi siue re-
ligiosi famulatus qui hominem angelis reddit e-
qualem deo placabilem demonibus terribilem et cunctis
fidelibus commendabilem. O amplectendum et semper optan-
dum servicium quo summum promeretur bonum et gaudium
acquiritur sine fine mansurum. Quod desideria cordis
Fili oportet te adhuc | examinanda sunt et moderanda. C. xi.
multa addiscere que necdum bene didicisti. Que
sunt hec domine. Ut desiderium tuum ponas totaliter
secundum beneplacitum meum et tui ipsius amator non sis
sed mee voluntatis cupidus emulator. Desideria
te sepe accendunt et vehementer impellunt, sed consi-
dera an propter honorem meum an propter tuum commodum magis
movearis. Si ego sum in causa bene contentus eris quomo-
cumque ordinavero, si autem de proprio quesitu aliquid latitat quesitu
ecce hoc est quod te impedit et gravat. Cave ergo
ne nimium innitaris super desiderio preconcepto
me non consulto, ne forte postea peniteat aut
displiceat quod primo placuit et quasi pro meliori
zelasti. Non enim omnis affectio que videtur bona
statim est sequenda, sed neque omnis contraria affectio ad primum
fugienda. Expedit interdum refrenatione uti
etiam in bonis studiis et desideriis, ne per

importunitate mentis distractione tentaris ne aliquando
per impatientiam vel desperationem scandalum generes
vel etiam per resistentiam aliorum subito erumpas
et corruas. Interdum vis apparet violentia volunt[ati]
divine appetitum sensitivum contrariare. nec advertere
quod velit eius etiam non velit. sed quod magis sapiunt
ut subiectum sit ei cum nolens spiritui. Et tamen dum cas
tigatur debet et cogi sensualitas subesse. Donum parum
sit ad omnia: paucas quo contentu dicat et spiritualibus
delectari. nec credat aliquid in misterio. De ipso homine [igniculus]
pace et fructuosa ad usum conscientia quiescas. C. vii

Omnes desiderant pacem. sed pacem valde neccessa
riam enim in hac vita accidit contraria sed
qualitercumque ordinavero de pace mea non potest esse sine
bello et dolore vita mea. Ita est fili. Sed volo te
non talem querere pacem que temptationibus careat aut
contraria non sentiat. sed tunc etiam estimare te pacem
invenisse: cum fueris temptationibus variis et multis
tribulationibus exercitatus. et in multis contrarietatibus
probatus. Si dixeris te non posse multa pati: quomodo
tunc sustinebis ignem purgatorii. De duobus malis
minus semper est eligendum. Ut igitur eterna futura supplicia
possis evadere: mala presentia studeas pro deo equanimiter
tolerare. An putas quod homines seculi huius
nichil vel parum patiantur. Nec hoc invenies etiam
si delicatissimos quesieris: sed habent in quibus multas
delectationes et proprias sequuntur voluntates. Ideoque

pari poterit sine tribulacione. Esto igitur sic
ut hic eam que volueritis, sed que diu patitur tra
bitur. Necesse quod admodum fumus deficiet habundancia
in seculo: et nulla erit recordacio priorum gaudi
orum. Sed etiam adhuc vivunt non sine amaritudine
et tedio ac timore in eis hesitant. Ex eadem natu
re sunt sibi delectaciones capiunt: in doloribus penam
finem recipiunt. Juste illis fit ut qui inordinate
delectaciones querunt et sequuntur non sine confusione et
amaritudine eas expleant. O quam breves et false
quam inordinate et turpes omnes sunt veruptamen pre ebrie
tate et cecitate non intelligunt. Sed velut muta
animalia propter modicum corruptibilis vite delectame
ntum mortem anime incurrunt. Tu ergo fili post concupiscencias tuas
non eas et a voluntate tua avertere. Delectare in
domino et dabit tibi peticiones cordis tui. Etenim
si vis vere delectari et habundancius a me consolari
ecce in contemptu omnium bonorum mundanorum et in ab
scisione omnium infimarum delectacionum erit benediccio
tua et copiosa reddetur tibi consolacio. Et quanto
plus ab omni creaturarum solacio te subtraxeris tanto
in me suaviores et potenciores consolaciones
invenies. Sed primo non sine quadam tristicia et la
bore certaminis ad has pertinges. Obsistet inol
ita consuetudo sed meliori consuetudine devinc
etur. Remurmurabit caro sed fervore spiritus refre
nabitur. Instigabit et exacerbabit te serpens

antiquus. Et oratione fugabitur insuper et labore utili ad-
ditus ei magnus obstruetur. c. De obedientia humilis
subditi ad exemplum Jhesu Christi. c. xiii.

Fili qui se subtrahere nititur ab obedientia ipse se sub-
trahit a gratia et qui querit privata amittit
communia. Qui non libenter et sponte suo superiori
se subdit, signum est quod caro sua necdum perfecte obedit
sibi, sed sepe recalcitrat et murmurat. Disce ergo
celeriter superiori tuo te submittere si carnem propriam
optas subiugare. Citius namque exterior vincitur inimicus
si interior homo non fuerit devastatus. Non est molestior
et peior anime hostis quam tu tibi non bene concor-
dans spiritui. Oportet omnino verum te assumere tui
ipsius contemptum si vis prevalere adversus carnem et san-
guinem. Quia adhuc nimis inordinate te diligis
ideo plene te resignare aliorum voluntati trepidas.
Sed quid magnum si tu qui pulvis es et nichil
propter deum te homini subdis. Quando ego omnipotens et altissimus
qui cuncta creavi ex nichilo me homini
propter te humiliter subieci. Factus sum omnium humillimus
et infimus ut tuam superbiam mea humilitate
vinceres. Disce obtemperare pulvis. Disce te
humiliare terra et limus et sub omnium pedibus
incurvare. Disce voluntates tuas frangere et
ad omnem subiectionem te dare. Exardesce con-
tra te nec paciaris tumorem vivere in te. Sed

ita subiectum et pronum te exhibe ut omnes super te am-
bulare possint et sicut lutum platearum conculcare.
Quid habes homo inanis conqueri? Quid sordide peccator potes
dicere exprobrantibus tibi, qui toties Deum offendisti et
infernum toties meruisti? Sed pepercit oculus meus tibi
quia pretiosa fuit anima tua in conspectu meo, ut
cognosceres dilectionem meam, et gratus beneficiis
meis existeres, et ut ad veram subiectionem
et humilitatem te iugiter dares, patienterque proprium
contemptum ferres. De occultis Dei iudiciis conside-
randis ne extollamur in bonis. Capitulum xiiii.

Intonas super me iudicia tua domine et concu- ac timore
tis omnia ossa mea et expavescit anima mea
valde. Sto attonitus et considero quia caeli non sunt mundi
in conspectu tuo. Si in angelis reperisti pravitatem
nec tamen pepercisti, quid fiet de me? Ceciderunt
stelle de celo et ego pulvis quid presumo? Quorum
opera videbantur laudabilia ad infima ceciderunt
et qui manducabant panem angelorum vidi siliquis tuam domine
delectari porcorum. Nulla est ergo sanctitas si manum sub-
trahas; nulla prodest sapientia si gubernare desistas;
nulla iuvat fortitudo si conservare desinas; nul-
la secura castitas si eam non protegas; nulla propria
prodest custodia si non assit tua sacra vigila-
ncia. Nam relicti mergimur et perimus, visitati vero erigi-
mur et vivimus. Instabiles quippe sumus sed per te
confirmamur; tepescimus sed per te accendimur. O quam hu-
militer et abiecte mihi de me sentiendum est quam nihili

pretendere si quid boni videatur sive bonum ... Quippe submittere me debeo subabissalibus iudiciis tuis
domine. Ubi nichil aliud me esse invenio quam nichil
et nichil. O pondus immensum. O pelagus intransnata-
bile: ubi nichil de me reperio quam in toto nichil.
Ubi est ergo latebra glorie: ubi confidencia de vir-
tute concepta. Absorpta est omnis gloriacio vana in
profunditate iudiciorum tuorum super me. Quid est omnis
caro in conspectu tuo. Numquid gloriabitur lutum contra for-
mantem se. Quomodo potest erigi vaniloquio: cuius
cor in veritate subiectum est deo. Non eum totus mun-
dus eriget: quem veritas sibi subiecit: nec omnium
laudancium ore movebitur: qui totam spem suam in deo
firmavit. Nam et ipsi qui loquuntur ecce omnes nichil
deficient enim cum sonitu verborum: veritas autem do-
mini manet in eternum. Quomodo standum sit ac
dicendum in omni re desiderabili. c. xv.

Fili sic dicas in omni re. Domine si tibi placitum fuerit
fiat hoc ita. Domine si fuerit honor tuus fiat hoc
in nomine tuo. Domine si videris mihi expedire
et utile probaveris tunc dona mihi hoc uti ad ho-
norem tuum. Sed si mihi nocivum fore cognoveris nec
mee anime saluti prodesse: aufer a me tale desiderium.
Non enim omne desiderium est a spiritu sancto etiam si
homini videatur rectum et bonum. Difficile est pro vero
iudicare utrum spiritus bonus an alienus te impellat
ad desiderandum hoc vel illud an etiam ex proprio

moueantur spiritu alieno ut in fine sit deceptus qui primo
bono spiritu videbantur inducti. Igitur semper cum timore
dei et cordis humilitate desiderandum est ac petendum
quicquid desiderabile menti occurrit maximeque cum
propria resignatione in totum committendum est atque dicendum
Domine tu scis qualiter melius est fiat hoc vel illud sicut
volueris. Da quod vis et quantum vis et quando vis. Fac mecum
sicut scis et sicut tibi magis placuerit et maior
honor tuus fuerit. Pone me ubi vis et libere age mecum
in omnibus. In manu tua sum, gira et reversa me per
circuitum. En servus tuus ego paratus ad omnia. Quoniam non desi-
dero mihi vivere sed tibi utinam digne et perfecte. Oratio
Concede mihi benigne Jhesu pro beneplacito dei perficiendo
mitissime Jhesu gratiam tuam ut mecum sit et mecum
laboret mecumque usque in finem perseveret. Da mihi
hoc semper desiderare et velle quod tibi magis acceptum
est et carius placet. Tua voluntas mea sit et mea
voluntas tuam semper sequatur et optime ei concordet. Sit
mihi unum velle et nolle tecum nec aliud posse velle
aut nolle nisi quod tu vis et nolis. Da mihi omnibus
mori que in mundo sunt et propter te amare contempni
et nesciri in hoc seculo. Da mihi super omnia desiderata
in te requiescere et cor meum in te pacificare. Tu
vera pax cordis, tu sola requies, extra te omnia dura
et inquieta. In hac pace in idipsum hoc est in te uno

summo eterno bono decreta et requesta amen.

Quod verum solacium in solo deo querendum est. C. xvi

Quicquid desiderare possum vel cogitare ad solacium meum: non hic expecto sed in posterum. Quod si omnia solacia mundi solus haberem et omnibus deliciis frui possem, certum est quod diu durare non posset. Unde non poteris anima mea plene consolari nec perfecte recreari, nisi in deo consolatore pauperum ac susceptore humilium. Expecta modicum anima mea, expecta divinum promissum et habebis habundanciam omnium bonorum in celo. Si nimis inordinate appetis presencia, perdes eterna et celestia. Sint temporalia in usu, eterna in desiderio. Non potes aliquo modo bono temporali saciari, quia ad hec fruenda non es creata. Etsi omnia creata bona haberes, non posses esse felix et beata, sed in deo qui cuncta creavit tota beatitudo tua et felicitas consistit; non qualis videtur et laudatur a stultis mundi amatoribus, sed qualem expectant boni christi fideles, et pregustant interdum spirituales et mundi corde, quorum conversacio est in celis. Vanum est et breve omne humanum solacium. Beatum et verum solacium quod intus a veritate percipitur. Devotus homo ubique fert secum suum consolatorem Jhesum, et dicit ad eum: Adesto mihi domine Jhesu in omni loco et tempore. Hec sit mea consolacio libenter velle carere omni humano solacio, et si tua defuerit consolacio, sit mihi tua voluntas et iusta probacio pro summo solacio. Non enim in perpetuum irasceris neque in eternum comminaberis.

Quod omnis sollicitudo in deo statuenda sit. Capitulum xvii.

Fili, sine me tecum agere quod volo ego. Scio quid
expedit tibi. Tu cogitas sicut homo, tu sentis in
multis sicut humanus suadet affectus. Domine verum
est quod dicis. Maior est tua sollicitudo pro me, quam
omnis cura quam ego gerere possum pro me. Nimis enim
casualiter stat, qui non proicit omnem sollicitudinem
suam in te. Domine dummodo voluntas mea recta et
firma ad te permaneat, fac de me quidquid tibi placuerit.
Non enim potest esse nisi bonum quidquid de me feceris. Si me
vis esse in tenebris, sis benedictus; et si me vis
esse in luce, sis iterum benedictus. Si me dignaris con-
solari, sis benedictus; et si me vis tribulari, esto semper bene- (semper)
dictus. Fili, sic oportet te stare, si mecum desideras am-
bulare. Ita promptus esse debes ad patiendum sicut
ad gaudendum. Ita libenter debes esse inops et pau-
per sicut plenus et dives. Domine, libenter patiar
pro te quidquid volueris venire super me. Indifferenter
volo de manu tua bonum et malum, dulce et
amarum, letum et triste suscipere, et pro omnibus
mihi contingentibus gratias agere. Custodi me ab omni
peccato, et non timebo mortem nec infernum. Dummodo in eter-
num me non proicias, nec deleas de libro vite,
non mihi nocebit quidquid venerit tribulationis super me.

Quod temporales miserie exemplo Christi equanimiter
ferende sunt. Capitulum xviii.

Fili, ego descendi de celo pro tua salute

suscepi meas miserias nō narrando sz cantare [?] theme,
ut paciar in dispersis / et quales miserias nō indignatus
ferres. Sancta ab hora ortus mei usque [illegible]
nō desinit in tolerancia doloris. Deferam verum
qualiter magnificabimini [?] multas [illegible] de frequencia [?] me
auditum confusiones et obprobria benignissime
pro beneficiis [illegible] me suscepi. pro miraculis blas
phemias / pro doctrina reprehensiones. Domine quod tu pa
ciens fuisti in vita tua in hoc maxime implesti
tui preceptum patris. Regnum est ut ego misellus peccator
voluntatem tuam placere me sustinerem. 2 donec ipse
voluntas omnis corruptibilis vite [illegible] me capere
tempore. Sancta et si [illegible] prius via sua est iam per
gratiam tuam valde mitior [illegible] exemplo ino
cet istorum tuorum vestigiis [illegible] tolerabilior et clarior
sed et multo magis consolatoria quam olim in lege be
ti [illegible] celi clausa persisteret et obscurior
eadem via ad celum videbatur / quia etiam pauci reg
mini celorum [illegible] sed neque qui tunc iusti fuerant
et salvati ante passionem tuam et sanctam mortem de
bitum celeste regnum poterant intrare. O quantas tibi
gratias teneor referre. qui viam tuam et semitam des
tinas [illegible] et [illegible] fidelibus ad eternum regnum
tuum [illegible] Sancta viam tua vita mira / et per ipsam pa
cienciam ambulemus ad te qui es corona nostra. Sancta si
tu nos precessisses et docuisses quamquam [illegible]
[illegible] cum quam longe retro maneremus in tua preclara

exempla inspiciens. Ecce adhuc tepescimus et audis
tot signis ~~tantum~~ et doctrinis: quid fieret si tantum lumen
ad sequendum non haberemus. De tolerancia iniuriarum et per
quas verus paciens probetur. Capitulum xix.

Quid est quod loqueris fili, cessa conqueri, considerata
mea et aliorum sanctorum passione. Nondum usque ad
sanguinem restitisti. Parum est quod tu pateris in compara-
cione quorum tam multa passi sunt, tam fortiter temptati,
tam graviter tribulati, tam multipliciter probati et exer-
citati. Oportet te igitur aliorum graviora ad mentem re-
ducere ut levius feras tua minima. Et si tibi mi-
nima non videntur, vide ne et hoc tua faciat impaciencia.
Sive tamen parva sive magna sint stude cuncta pa-
cienter sufferre. Quanto melius ad paciendum te dis-
ponis, tanto sapiencius agis, et amplius promereris
feresque levius animo et usu ad hoc non segniter
paratus. Nec dicas non valeo hec ab homine tali
pati, nec huiusmodi mihi paciendum sunt, grave
enim intulit dampnum, et improperat mihi que numquam co-
gitaveram, sed ab alio libenter paciar, et sicut
pacienda videro. Insipiens est talis cogitacio que
virtutem paciencie non considerat, nec a quo coronanda
erit, sed magis personas et offensas sibi illatas per-
pendit. Non est verus paciens qui pati non vult nisi quantum
visum sibi fuerit, et a quo sibi placuerit. Verus autem pa-
ciens non attendit a quo homine, utrum a prelato suo

vel aliquo equali aut inferiori. utrum a bono et sancto viro vel a perverso et indigno exerceatur. Sed indifferenter ab omni creatura quantumcumque et quotienscumque ei aliquid adversi acciderit. totum hoc de manu dei grate accipit et ingens lucrum reputat. quia nihil apud deum quamvis parvum pro deo tamen passum poterit sine merito transire. Esto igitur expeditus ad pugnam si vis habere victoriam. Sine certamine non potes venire ad patientie coronam. Si pati non vis. recusas coronari. Si autem coronari desideras. certa viriliter. sustine patienter. Sine labore non tenditur ad requiem nec sine pugna pervenitur ad victoriam. Fac mihi domine possibile per gratiam quod mihi impossibile videtur per naturam. Tu scis quod modicum possum pati. et quod cito deicior levi ~~ex~~ exurgente adversitate. Efficiatur mihi quelibet exercitatio tribulationis pro nomine tuo amabilis et optabilis. nam pati et vexari pro te valde salubre est anime mee.

De confessione proprie infirmitatis et huius vite miseriis. C. xx.

Confitebor adversum me iniusticiam meam. Confitebor tibi domine infirmitatem meam. Sepe parva res est que me deicit et contristat. Propono me fortiter acturum. sed cum modica temptatio venerit magna mihi angustia fit. Valde vilis quandoque res est unde gravis temptatio provenit. Et dum puto me aliquantulum tutum cum non sentio. invenio me nonnumquam pene devictum

ex leui flatu. Vide ergo Domine humilitatem meam et fra-
~~gilitatem~~ gilitatem meam tibi undique notam: misere-
re mei et eripe de luto ut non infigar, ne permaneam
deiectus usquequaque. Hoc est quod me frequenter reuerberat/
et coram te confundit/ quod tam labilis sum et infirmus
ad resistendum passionibus. Et si non omnino ad consen-
con sionem, tamen mihi est molestia et grauis et mo-
~~lestia~~ est earum insectatio/ et tedet valde sic cotidie
viuere in lite. Ex hinc noscitur infirmitas mea/
quia multo facilius irruunt abhominande semper fantasie
quam discedunt. Utinam fortissime deus israel zelator
animarum fidelium respicias serui tui laborem et dolorem
assistasque illi in omnibus ad quecumque perrexerit. Robo-
ra me celesti fortitudine/ ne vetus homo misera caro
spiritui nec dum plene subiecta preualeat dominari
aduersus quam certare oportebit quamdiu spiratur
in hac vita miserrima. Heu qualis est hec vita/
ubi non desunt tribulationes et miserie. Ubi
plena laqueis et hostibus sunt omnia. Nam una
tribulatione seu temptatione recedente/ alia accedit.
sed et priore adhuc durante conflictu alii plu-
res superueniunt et insperate. Et quomodo potest amari
vita tantas habens amaritudines. tot subiec-
ta calamitatibus et miseriis. Quomodo etiam dicitur vi-
ta, tot generans mortes et pestes. Et tamen

amatores et dilectores mea amici quidem reprehendunt
frequenter mundum quod fallax sit et vanus; nec tamen fa
cile relinquitur, quia concupiscentie carnis nimis dominantur.
Quia alie trahunt ad amandum, alie ad contempnendum.
Trahunt Trahunt ad amorem mundi desiderium carnis, de
siderium oculorum, et superbia vite; sed pene et miserie con
sequentes ea odium mundi pariunt et tedi
um. Sed vincit prochdolor delectatio prava mentem mun
do deditam, et esse sub sentibus delicias reputat,
quia dei suavitatem et internam virtutis amenitatem
nec vidit nec gustavit. Qui autem mundum perfecte
contempnunt, et deo vivere sub sancta disciplina student,
isti divinam dulcedinem veris abrenunciantibus pro
missam non ignorant, et quam graviter mundus errat
et quam varie fallitur clarius vident. Quod in deo super
omnia bona et dona requiescendum est. C. xxi

Super omnia et in omnibus requiesces anima mea in
domino semper, quia ipse sanctorum eterna requies. Da mihi dul
cissime et amantissime ihesu in te super omnem cre
aturam requiescere; super omnem salutem et pulchritu
dinem, super omnem gloriam et honorem, super omnem po
tenciam et dignitatem, super omnem scienciam et subtili
tatem, super omnes divicias et artes, super omnem leti
ciam et exultacionem, super omnem famam et laudem,
super omnem suavitatem et consolacionem, super omnem spem
et promissionem, super omne meritum et desiderium, super

oīa dona et munera q̄ potes dare et in fide/
sup̄ oē gaudiū et iubilatōnē quā pt̄ mens
capere et sentire. Deniq̄ sup̄ angelos et archan
gelos. et sup̄ oēm exercitū celi: sup̄ oīa visi et inuisi
tu bilia: et sup̄ q̄d q̄d deus meus nō es. Tu autē dñe
deus meus sup̄ oīa optimus es: tu solus altissimus
tu solus potentissimus. tu solus sufficientissimus
et plenissimus. tu solus suauissimus et solacio
sissimus. tu solus pulcherrimus et amantissimus
tu solus nobilissimus et gloriosissimus sup̄ oīa. in
quo cuncta bona sit et pfecte sunt et fuerunt/
et erunt. atq̄ ideo minus ē et insufficiens q̄q̄d p̄ter
teipm̄ mihi donas. aut de teipō reuelas l' pmittis. te
nō viso l' plene adepto. q̄m q̄de nō pt̄ cor meū
vaciaret req̄escere. nec totalit conteri n in te req̄escat
et oīa dona et oēm creaturā transcendat. O mi di
lectissime sponse ihū xpe. amator purissime. dñator
vniuerse create. q̄s mihi dabit pennas vere libertatis
ad volandū et pausandū in te. O qn̄ ad plenū
dabitur mihi vacare et videre q̄m suauis es dñe
deus meus. Qn̄ ad plenū recolligam me in
te. ut p̄ amore tuo nō sentiam me. s₃ te so
lū sup̄ oēm sensū et modū. in modo nō oībus
noto. Nunc autē frequēter gemo. et infelicitatē
meam cū dolore porto. q̄r multa mala in hac

valle miseriarum occurrunt, que me sepius conturbant
contristant et obnubilant, sepius impediunt et dist-
rahunt, alliciunt et implicant, ne liberum habeam acces-
sum ad te, ne iocundis fruar amplexibus presto semper
beatis spiritibus. Moveat te suspirium meum et deso-
lacio multiplex in terra. O Ihesu splendor eterne glorie
solamen peregrinantis anime, apud te est os meum sine voce
et silencium meum loquitur tibi. Usquequo tardat venire
dominus meus. Veniat ad me pauperculum suum et le-
tum faciat. Mittat manum suam et miserum eripiat
de omni angustia. Veni veni, quia sine te nulla erit
leta dies aut hora: quia tu leticia mea, et sine
te vacua non est mensa mea. Miser sum et quodammodo
incarceratus et compedibus gravatus: donec luce
presentie tue me reficias ac libertati dones vul-
tumque amicabilem demonstres. Querant alii pro te
aliud quodcumque libuerit. Michi aliud interim nil pla-
cet nec placebit nisi tu deus meus spes mea salus
eterna. Non reticebo nec deprecari cessabo: donec
gratia tua revertatur, tuque michi intus loquaris. Ecce assum,
ecce ego ad te quia invocasti me. Lacrime tue et
desiderium anime tue, humiliacio tua et contricio cordis
inclinaverunt me et adduxerunt ad te. Et dixi:
Domine vocavi te et desideravi frui te, paratus omnia res-
puere propter te. Tu enim prior excitasti me ut quererem te.
Sis ergo benedictus domine qui fecisti hanc bonitatem cum

sua tuo secundum intentionem mentis tue quo sit ubi di-
cere sive intus coram te. ut nec similiter sit valde cum te
memor sit propria iniquitatis et vilitatis. Non nisi sollici-
tum in cunctis mirabilibus celi et terre. Dominus quia bo-
nitate iudicia tua vera et prudencia tua regnet
universa. laus et tibi et gloria. Omnis sapiencia te lau-
det et benedicat. Os meum anima mea et cuncta substan- ta

De recordatione multiplicium beneficiorum dei. xxxii

Aperi domine cor meum in lege tua et in preceptis
tuis doce me ambulare. Da mihi intelligere be-
neplacitum voluntatis tue cum magna reverencia et diligenti ac
consideratione beneficia tua tam in generali quam in specia-
li memorari ut digne tibi exhinc valeam gra-
cias agere referre. Scio namque et confiteor nec pro
minimis penitus me posse rependere gratiarum
laudes persolvere. quamvis ego sim cunctis bonis impoten-
tis. et cum tua nobilitate attendo deficit in
magnitudine spiritus meus. Quia quicquid in tua sumus
et corpore et quicquid exterius naturaliter et spiritualiter pos-
sidemus tua sunt beneficia. et a te beneficio pietatis ac f bñf
bonitatis tue a quo bona cuncta accepimus
Et si alii plura alii pauciora acceperit. Omnia tamen
tua sunt. et sine te minimum potest habere. Ille qui maio-
ra accepit non pro merito suo gloriatur. neque super a-
lios extollitur nec minori exprobrat. quia ille
maior et melior qui sibi minus ascribit et in gratiarum re-
ferendo humilior et atque devocior et qui omnibus vilior

se existimat et indigniorem se iudicat aptior est ad per-
[maiora] capienda ~~maiora~~. Qui autem pauciora accepit, con-
tristari non debet nec indignari fratri, neque diciori in-
videre; sed te potius attendere et tuam bonitatem maxime
laudare, quod tam affluenter, tam gratis et liberaliter sine
personarum acceptione tua munera largiris. Omnia
[ies.] ex te, et ideo in omnibus es laudandus. Tu scis quid uni-
cuique donari expediat, et cur iste minus et ille
amplius habeat. Non nostrum sed tuum est hoc discernere
apud quem singulorum diffinita sunt merita. Unde, domine deus, pro
magno etiam reputo beneficio non multa habere unde
exterius et secundum homines laus et gloria appareat, ita ut
considerata paupertate et vilitate persone sue, non
modo gravitatem aut tristiciam vel deiectionem non concipiat,
sed potius consolationem et hylaritatem magnam;
quia tu deus pauperes et humiles atque huic mundo
despectos tibi elegisti in familiares et domesticos.
Testes sunt ipsi apostoli tui, quos principes super
omnem terram constituisti. Fuerunt tamen sine querela conversati
in mundo, tam humiles et simplices, sine omni mali-
cia et dolo, ut etiam pati contumelias gauderent
pro nomine tuo, et que mundus abhorret ipsi amplec-
terentur affectu magno. Nihil ergo amatorem tu-
um et cognitorem beneficiorum tuorum ita letificare
debet sicut voluntas tua in eo et beneplacitum
eterne dispositionis tue, de qua tantum contentari debet
et consolari, ut ita libenter velit esse minimus, sicut
aliquis optaret esse maximus, et ita pacificus

et contentus in novissimo sicut in loco primo. Atque ita
libenter despicabilis et abiectus, nullius quoque nominis
et fame, sicut ceteris honorabilior et maior in mundo.
Nam voluntas et amor honoris tui omnia excedere de-
bet, et plus eum consolari magisque placere quam omnia beneficia
sibi data vel danda. De quatuor magnam importantibus pacem.

Fili nunc docebo te viam pacis et vere liber-
tatis. Fac domine quod dicis, quia gratum
mihi est hoc audire. Stude fili alterius potius facere
voluntatem quam tuam. Elige semper minus quam plus
habere. Quere semper inferiorem locum et omnibus subesse. Op-
ta semper et ora ut voluntas dei integre in te fiat. Ec-
ce talis homo ingreditur fines pacis et quietis. Domine
sermo tuus iste brevis multum in se continet perfectionis.
Parvus est dictu, sed plenus sensu et uber in fructu. Nam
si posset a me fideliter custodiri, non deberet tam facilis
in me turbatio oriri. Nam quotiens me impacatum sentio
et gravatum, ab hac doctrina me recessisse invenio.
Sed tu qui omnia potes, et animae profectum semper diligis, ad-
auge maiorem gratiam, ut possim tuum complere sermo-
nem et meam perficere salutem. Oratio contra cogitationes malas.

Domine deus meus ne elongeris a me. Deus
meus in auxilium meum respice, quoniam insurrexe-
runt in me varie cogitationes et timores magni
affligentes animam meam. Quomodo transibo illesus

Quomodo perfringam eas. Ego inquit ante te ibo et gloriosos
terre humiliabo. aperiam ianuas carceris, et archana
secretorum revelabo tibi. Fac domine ut loqueris, et
fugiant a facie tua omnes iniquae cogitaciones. Hec
spes et unica consolacio mea ad te in omni tribu-
lacione confugere, tibi confidere, ex intimo invocare et
pacienter consolacionem tuam expectare. **Oratio pro illu-
minacione mentis**

Clarifica me Ihesu bone
claritate interne lucis, et educ de habitaculo
cordis mei tenebras universas. cohibe eva-
gaciones multas et elide temptaciones
violentas. pugna fortiter pro me et expugna malas
bestias, concupiscencias dico illecebrosas, ut fiat
pax in virtute tua et habundancia laudis
resonet in aula tua sancta hoc est in consci-
encia pura. Impera ventis et tempestatibus, dic
mari quiesce, et aquiloni ne flaveris, et erit
tranquillitas magna. Emitte lucem tuam et veritatem
tuam ut luceant super terram: quia terra sum inanis et va-
cua donec illumines me. Effunde graciam desuper,
perfunde cor meum rore celesti. ministra devocionis
aquas ad irrigandam faciem terre, ad producendum
fructum bonum et optimum. Eleva mentem pressam mole
peccatorum, et ad celestia totum desiderium suspende,
ut gustata suavitate superne felicitatis pigeat

de terrenis cogitare / rape me et eripe ab omni
mutabili consolatione / quia nulla res creata appetitum
meum valet plenarie quietare et consolari. Junge me tibi
inseparabili dilectionis vinculo / quia tu solus sufficis
amanti / et absque te frivola sunt universa. ¶ De evi-
tatione curiose inquisitionis super alterius vitam. Capitulum xxiiii.

Fili noli esse curiosus. nec vacuas gerere
solitudines / quid hoc vel illud ad te tu me seque-
re / Quid enim ad te utrum ille sit talis vel talis
aut iste sic et sic agit vel loquitur. Tu non indiges
respondere pro aliis. sed pro te ipso rationem reddes / quid ergo te
implicas. Ecce ego omnes cognosco. et cuncta que sub so-
le fiunt video / et scio qualiter cum unoquoque sit / quid co-
gitet quid velit / et ad quem finem tendat eius inten-
tio. Michi enim omnia committenda sunt / tu vero serva te in bona pa-
ce / et dimitte agitantem agitare quantum voluerit. Ve-
niet super eum quicquid fecerit vel dixerit quia fallere me
non potest. Non sit tibi cure de magni nominis umbra.
non de multorum familiaritate. nec de privata
hominum dilectione. Ista enim generant distractiones et
magnas in corde obscuritates. Libenter loquerer
tibi verbum meum / et abscondita revelarem. si
adventum meum diligenter observares et ostium cor-
dis michi aperires. Esto providus et vigila in orationibus
et humilia te in omnibus. ¶ In quibus firma pax

cordis et verus profectus consistit. C. xxv.

Fili ego locutus sum: pacem relinquo vobis,
pacem meam do vobis, non quomodo mundus
dat, ego do vobis. Pacem omnes desiderant
sed que ad veram pacem pertinent non omnes curant.
Pax mea cum humilibus et mansuetis corde.
Pax [tua] mea erit in multa patientia. Si me au-
dieris et vocem meam secutus fueris, poteris
multa pace gaudere frui. Quid igitur faciam?
In omni re attende tibi quid facias et quid dicas,
et omnem intentionem tuam ad hoc dirige, ut mihi
soli placeas, et extra me nichil cupias
vel queras. Sed et de aliorum factis nil temere
vel dictis iudices, nec cum rebus tibi non commissis te
implices, et poterit fieri ut parum vel raro turberis.
Numquam autem sentire aliquam turbationem, nec aliquam pati
cordis vel corporis molestiam, non est presentis temporis, sed
status eterne quietis. Non ergo estimes te veram pacem
invenisse si nullam senseris gravitatem, nec tunc to-
tum esse bonum si neminem pateris adversarium, nec hoc esse
perfectum si cuncta fiunt secundum tuum affectum, neque tunc
aliquid magni te reputes aut specialiter dilectum existimes
si in magna fueris devotione atque dulcedine,
quia in istis non cognoscitur verus amator virtutis,
nec in istis consistit profectus et perfectio hominis. In quo

quo domine in offerendo te ex toto corde tuo be-
neplacito divino. non quaerendo quae tua sunt nec in parvo nec
in magno, nec in tempore nec in eternitate. ita
ut una aequali facie in gratiarum actione permaneas
inter prospera et contraria, omnia aequa lance pensanda.
Esto tam fortis et longanimis in spe, ut post
tedia interiorem consolationem iterum ad ampliora sustinen-
da cor tuum praeparans: nec te iustificaveris, et
sanctum laudaveris, tunc in vera et recta via pacis
ambulas, et spes indubitata erit quod iterum
in iubilo faciem meam sis visurus. Et si ad ple-
num tui ipsius contemptum perveneris scito quod habundantia
pacis perfrueris secundum possibilitatem tui incolatus.
¶ De eminentia liberae mentis quam oratio magis meretur

Domine hoc opus est perfecti viri numquam ¶ c. li. 3. c. xxvi.
ab intentione caelestium animum relaxare, et inter
multas curas quasi sine cura transire, non more torpentis
sed praerogativa quadam liberae mentis, nulli
creaturae inordinata affectione adhaerendo. Obsecro
te piissime deus meus, praeserva me a curis huius vitae,
ne nimis implicer. a multis necessitatibus corporis,
ne voluptate capiar. ab universis animae obstaculis,
ne molestiis fractus deiciar. Non dico ab his rebus
quas toto affectu ambit vanitas mundana. sed ab his
miseriis quae animam servi tui communi maledicto mortalitatis

penaliter grauatur et retardatur/ ne in libertate spe gra-
ciens libwerti valeat imitari. O deus meus dulce-
do ineffabilis. Verte in amaritudinem omnem conso-
... et non solationem carnalem/ ab exteriorum amore me abstra-
hentem/ et adsit intuitum eternorum bonorum delectabiles pri-
tis male alliciente. Non me vincat deus meus non
vincat caro et sanguinis: non me decipiat mundus
et breuis gloria eius: non me supplantet dyabolus
et astucia eius illius. Da in fortitudinem resistendi: pa-
cienciam tolerandi: constanciam perseuerandi. Da pro omnibus
mundi consolationibus suauissimam spiritus tui vnctionem et
et pro carnali amore tui nominis infunde amorem. Ecce
cibus potus vestis ac cetera vite subsidia ad corporis susten-
tacionem pertinencia fiunt seruo tuo feruenti onerosa. Tribue
talibus fomentis parce vti: non desiderio nimio impli-
cari. Abicere omnia non licet quia natura sustentanda est. que-
rere autem superflua et que magis delectant sancta lex prohibet.
nam alias caro adversus spiritum insolesceret. Inter hec queso
manus tua me regat et doceat: ne quid nimium fiat.
Quod purus amor a summo bono maxime intenditur.
Fili oportet te dare totum pro toto/ et nichil tuiipsius
esse. Scito quod amor tuiipsius magis nocet tibi quam a-
liqua res mundi. Secundum amorem et affectum quem geris
quelibet res plus vel minus adheret. Si fuerit amor
tuus purus simplex et bene ordinatus: eris sine cap-
tiuitate rerum. Noli concupiscere quod non licet habere.

Noli habere quod te possit impedire et libertate interiori
privare. Mirum quod non ex toto fundo cordis teipsum mihi
committis cum omnibus que desiderare potes vel habere.
Quare vano merore consumeris et superfluis cur-
is fatigaris? Sta ad beneplacitum meum et nullum
patieris detrimentum. Si queris hoc vel illud et volueris esse
ibi vel ibi propter tuum commodum et proprium beneplacitum ma-
gis habendum, numquam eris in quietudine nec libera sollici-
citudine, quia in omni re reperietur aliquis defectus, et in omni lo-
co erit qui adversetur. Iuvat igitur non quelibet res adepta
vel multiplicata exterius, sed potius contempta et decisa
ex corde radicitus. Quod non tantum de censu et divi-
ciarum intelligas, sed de honoris etiam ambitione ac
vane laudationis desiderio, que omnia transeunt cum mundo.
Munit parum locus si deest spiritus fervoris. Nec diu sta-
bit pax illa quesita forinsecus si vacat a vero funda-
mento status cordis, hoc est nisi steteris in me. Per-
mutare te potes sed non meliorare. Nam occasio-
ne orta et accepta invenies quod fugisti et amplius.

Oratio pro puritate cordis et celesti sapientia

Confirma me deus per gratiam sancti spiritus. Da virtu-
te corroborari in interiori homine et cor me-
um ab omni inutili sollicitudine et angore evacuare,
nec variis desideriis trahi cuiuscumque rei vilis aut
preciose, sed omnia inspicere sicut transeuntia et me pariter
cum illis transiturum, quia nichil permanens sub sole

ubi omnia vanitas et afflictio spiritus. O quam sapiens qui ita
considerat. Da michi domine celestem sapientiam ut disca-
te super omnia querere et invenire super omnia sapere et diligere
et cetera iuxta ordinem sapientie tue intelligere prout sunt.
Da prudenter declinare blandientem et patienter
ferre adversantem. Quia hoc magna
sapientia non moveri omni vento verborum nec au-
rem male blandienti prebere sirene. Sic enim
inceptam pergitur viam secure. Contra linguas ob-
trectatorum. Capitulum xxviii

Fili non egre feras si quidam de te male sense-
rint et dixerint quod non libet audias. Tu
de te deteriora de teipso sentire debes et neminem
infirmiorem te credas. Si ambulas ab intra non mul-
tum ponderabis volancia verba. Est non parva pru-
dencia silere in tempore malo et introrsum ad me con-
verti nec humano iudicio disturbari. Non sit pax tu-
a in ore hominum. Sive enim bene sive male interpretati fue-
rint non es ideo alter homo. Ubi est vera pax et
vera gloria? Nonne in me? Et qui non appetit hominibus
placere nec timet displicere multa perfruetur pace. Ex inordinato amore
et vano timore oritur omnis inquietudo cordis et
distractio sensuum. Qualiter instante tribulatione Deus
invocandus est et benedicendus. Capitulum xxix.

Sit nomen tuum domine benedictum in secula qui vo-
luisti hanc temptationem et tribulationem venire

super me. Non possum eam effugere, sed necesse habeo ad
te confugere, ut me adiuves et in bonum mihi convertas.
Domine, modo sum in tribulatione et non est cordi meo
bene, sed multum vexor a presenti passione. Et nunc pater
dilecte, quid dicam? deprehensus sum inter angustias. Salvi-
fica me ex hac hora. Sed propterea veni in hanc ho- clarif
ram, ut tu clarificeris cum fuero valde humiliatus
et per te liberatus. Complaceat tibi domine ut eruas
me. Nam ego pauper quid agere possum, et quo ibo sine
te. Da patientiam domine etiam hac vice. Ad-
iuva me deus meus, et non timebo quantumcumque gra-
vatus fuero. Et nunc inter hec quid dicam? Domine fi-
at voluntas tua. Ego bene merui tribulari et
gravari. Oportet utique ut sustineam, et utinam
patienter, donec transeat tempestas, ~~et melius~~
et melius fiat. Potens est autem omnipotens manus tua tep
etiam hanc temptationem a me auferre, et eius impetum
mitigare, ne penitus succumbam, quemadmodum et prius
sepius egisti mecum, deus meus, misericordia mea. Et
quanto mihi difficilius, tanto tibi facilior est hec mu-
tatio dextere excelsi.

De divino petendo auxilio et confidentia recuperande gratie. C. xxx.

Fili, ego dominus confortans in die tribulationis.
Venias ad me cum tibi non fuerit bene. Hoc est quod
maxime consolationem impedit celestem, quia tardius
te convertis ad orationem. Nam antequam me ~~te~~ roges
intente

multa interim solatia queris. et in terrenis te reficis
externis. ideoque fit ut parum cuncta prosint. donec
advertas quia ego sum qui eruo sperantes in me.
nec est extra me valens auxilium. neque utile con-
silium. sed neque durabile remedium. Sed iam respirans
post tempestatem. reconvalesce in luce miseratio-
num mearum: quia prope sum dicit dominus ut restituam
universa non solum integre sed et habundanter ac cumu-
late. Numquid mihi quicquam est difficile. aut consimilis dicenti
et non facienti. Ubi est fides tua. Sta firmiter et per-
severanter. Esto longanimis et vir fortis. veniet
tibi consolatio in tempore suo. Expecta me expecta. veniam
et curabo te. Temptatio est que te vexat. et formi-
do vana que te exterret. Quid importat sollicitudo de
futuris contingentibus: nisi ut tristiciam super tristiciam
habeas. Sufficit diei malicia sua. Vanum est et
inutile de futuris conturbari vel exultari. que forte numquam
evenient. Sed humanum est huiusmodi ymaginationibus
illudi. et parvi adhuc animi signum tam leviter trahi
ad suggestionem inimici. Ipse enim non curat utrum
veris an falsis illudat et decipiat. utrum presen-
tium amore an futurorum formidine prosternat. Non
ergo turbetur cor tuum neque formidet. Crede in me
et in misericordia mea habeto fiduciam. Cum tu putas te
elongatum a me. sepe sum propinquior. Cum tu estimas

pen totum perditum tunc sepe magis merendi instat lucrum.
Non est totum perditum quando res accidit in contrarium.
Non debes iudicare secundum presens sentire, nec sic gravi-
tati aliunde venienti inherere et accipere tamquam
omnis spes sit ablata emergendi. Noli putare te relic-
ms tum ex toto, quamvis ad tempus tibi miserim aliquam tribulationem,
vel etiam optatam subtraxerim consolationem. Sic enim transi-
tur ad regnum celorum. Et hoc sine dubio magis ex-
pedit tibi et ceteris servis meis ut exerceamini
in adversis quam si cuncta ad libitum haberetis. Ego agnosco nom
cogitationes absconditas, quia multum expedit pro salute
tua ut interdum sine sapore relinquaris, ne forte ele-
veris in bono successu et tibi ipsi placere velis
in eo quod non es. Quod dedi auferre possum et res-
tituere cum mihi placuerit. Cum dedero meum est, cum
retraxero tuum non tuli, quia meum est omne datum bonum
et omne donum perfectum. Si tibi admisero gravitatem aut
quamlibet contrarietatem, ne indigneris neque concidat
cor tuum; ego cito sublevare possum et omne onus in gau-
dium transmutare. Verumptamen iustus sum et recommen-
dabilis multum cum sic facio tecum. Si recte sapis et
in veritate aspicis, numquam debes propter adversa tam de-
iecte contristari, sed magis gaudere et gratias agere,
immo hoc unicum reputare gaudium quod affligens te do-
loribus non parco tibi. Sicut dilexit me pater et ego

vos diligo, dixi dilectis discipulis meis, quos utique non misi ad gaudia temporalia sed ad magna certamina; non ad honores sed ad despectiones; non ad ocium sed ad labores; non ad requiem sed ad afferendum fructum multum in paciencia. Horum memento fili mi verborum. De neglectu omnis creature ut creator possit inveniri. C. xxxi.

Domine bene indigeo adhuc maiori gratia si debeam illuc pervenire ubi me nemo poterit nec ulla creatura impedire. Nam quamdiu res aliqua me retinet non possum libere ad te volare. Cupiebat libere volare qui dicebat: Quis dabit michi pennas sicut columbe et volabo et requiescam. Quid simplici oculo quietius, et quid liberius nil desiderante in terra. Oportet igitur omnem supertransire creaturam et seipsum perfecte deserere ac in excessu mentis stare et videre te omnium conditorem cum creaturis nil simile habere. Et nisi quis ab omnibus creaturis fuerit expeditus non poterit libere intendere divinis. Ideo enim pauci inveniuntur contemplativi quia pauci sciunt se a perituris et creaturis ad plenum sequestrare. Ad hoc magna requiritur gratia que animam levet et supra semetipsam rapiat. Et nisi homo sit in spiritu elevatus et ab omnibus creaturis liberatus ac deo totus unitus, quicquid scit, quicquid eciam habet, non est magni ponderis. Diu parvus erit et infra iacebit qui aliquid magnum estimat nisi solum unum immensum eternum bonum. Et quicquid deus non est nichil est et pro nichilo compu-

tam debz. Est magna differentia sapientia illuminati et devo
ti viri et scientia litterati atque studiosi clerici. Multo
nobilior est illa doctrina que de sursum ex divina
influencia manat, quam que laboriose humano acqui
ritur ingenio. Plures reperiuntur contemplationem desi
derare, sed que ad eam requiruntur non student exercere.
Est magnum impedimentum, quia in signis et in sen
sibilibus rebus agimus et de interioribus minus lux
rariis plene recollectis sensibus cogitamus. Speci
color statim post modicam recollectionem foras exigimus
nec opera nostra districta examinatione trutina
mus. Ubi iacet affectus noster non attendimus, quia et
impura sunt omnia non deploramus. Omnis quippe caro corrupe
rat viam suam et ideo sequebatur diluvium magnum.
Cum ergo interior affectus noster multum corruptus sit, necesse
est ut actio sequens index carentie interioris vi
goris corrumpatur. Ex puro corde procedit fructus
bone vite. Quantum quis fecerit queritur, sed ex quanta virtu
te agitur non tam studiose pensatur. Si fuerit fortis,
dives, pulcher, habilis, vel bonus scriptor, bonus
cantor, bonus laborator investigatur. Quam pau
per sit spiritu, quam paciens et mitis, quam devotus et inter
nus a multis tacetur. Natura exteriora hominis respicit,
gratia ad interiora se convertit. Illa frequenter fallitur,
ista in deo sperat ut non decipiatur....

C. de abnegatione sui et abdicatione omnis cupiditatis c.

Fili non potes perfectam possidere libertatem nisi totaliter abneges temetipsum. Compediti sunt omnes proprietarii et sui ipsius amatores cupidi curiosi gyrovagi querentes semper mollia, non que ihesu christi: sed hoc sepe fingentes et componentes quod non stabit. Peribit enim totum quod non est ex deo ortum. Tene breve et consummatum verbum: dimitte omnia et invenies omnia: dimitte cupiditatem et reperies requiem. Hoc mente pertracta: et cum impleveris intelliges omnia. Domine non est opus unius diei hoc nec ludus parvulorum: immo in hoc brevi includitur omnis perfectio religiosorum. Fili non debes averti nec statim deici audita via perfectorum. Sed magis ad sublimiora provocari, et ad minus ad hec ex desiderio suspirare. Utinam sic tecum esset, et ad hoc pervenisses, ut tui ipsius amator non esses: sed ad nutum mei pure stares, et eius quem tibi preposui patris, tunc mihi valde placeres: et tota vita tua in gaudio et pace transiret. Adhuc multa habes ad relinquendum: que nisi mihi ex integro resignaveris, non acquires quod postulas. Suadeo tibi emere a me aurum ignitum ut locuples fias. Id est celestem sapientiam omnia infima conculcantem. Postpone terrenam sapientiam, omnem humanam et propriam complacentiam. Dixi viliora tibi emenda pro preciosis et altis in rebus humanis. Nam valde vilis et parva

at pene obliuioni tradita. Videtur vilis celestis sapientia,
non sapiens alta de se, nec magnificans se in terra,
quam multi ore tenus predicant, sed vita longe dissenciunt.
ipsa tamen est preciosa margarita a multis abscondita.

De instabilitate cordis et de intencione finali ad deum habenda. c.

Fili noli credere affectui tuo, qui nunc est, cito mutabitur in aliud. Quamdiu vix-
eris, mutabilitati subiectus es etiam nolens, ut modo
letus, modo tristis, modo pacatus, modo turbatus, nunc devo- nc
tus, nunc indevotus, nunc studiosus, nunc accidiosus,
nunc gravis, nunc levis invenia[ris]. Sed stat super hec mu-
tabilia sapiens et bene doctus in spiritu, non attendens
quid in se senciat, vel qua parte flet ventus instabili-
tatis, sed ut tota intencio mentis eius ad debitum et
optimum proficiat finem. Nam sic poterit unus et idem
inconcussusque permanere, simplici intencionis oculo per
tot varios eventus ad me intermisse directo.
Quanto autem purior fuerit intencionis oculus, tanto constancius
inter diversas itur procellas. Sed in multis caligat
oculus pure intencionis: respicit enim cito ad aliquod
delectabile quod occurrit. Nam et rarus totus liber-
que invenitur a nevo proprie exquisitionis. Sic iudei
olim venerunt in Bethaniam ad Martham et
Mariam, non propter Ihesum tantum, sed ut Lazarum viderent.
Mundandus est ergo intencionis oculus ut sit simplex et

vanis atque ulterius omnia vasa media ad me dirigendo.

Quod amanti sapit deus super omnia et in omnibus. c. xxxiiii.

Ecce deus meus et omnia. Quid volo amplius, et quid felicius desiderare possum. O sapidum et dulce verbum. Sed amanti verbum, non mundum, nec ea que in mundo sunt. Deus meus et omnia. Intelligenti satis dictum est: et sepe repetere iocundum est amanti. Te siquidem presente iocunda sunt omnia. Te autem absente fastidiunt cuncta. Tu facis cor tranquillum, et pacem magnam, leticiamque festivam. Tu facis bene sentire de omnibus, et in omnibus te laudare, nec potest aliquid sine te diu placere: sed si debet gratum esse et bene sapere, oportet gratiam tuam adesse, et condimento tue sapientie condiri. Cui tu sapis, quid ei recte non sapiet. Et cui tu non sapis, quid ei ad iocunditatem esse poterit. Sed deficiunt in sapientia tua mundi sapientes, et qui carnem sapiunt: quia ibi plurima vanitas, et hic mors invenitur. Qui autem te per contemptum mundanorum, et carnis mortificationem sequuntur: vere sapientes esse cognoscuntur, quia de vanitate ad veritatem, de carne ad spiritum transferuntur. Istis sapit deus: et quicquid boni invenitur in creaturis, totum ad laudem sui referunt conditoris. Dissimilis tamen et multum dissimilis sapor creatoris et creature, eternitatis et temporis, lucis increate et lucis illuminate. O lux perpetua cuncta transcendens creata lumina, fulgura choruscationem de sublimi, penetrantem omnia cordis mei intima. Purifica, letifica, clarifica et

vivifica spiritum meum cum suis potentiis ad inherendum
tibi iubilosis excessibus. O quando veniet hec beata et
desiderabilis hora ut tua me saties presentia et sis mihi
omnia in omnibus. Quamdiu hoc datum non fuerit nec plenum
gaudium erit. Adhuc prohdolor vivit in me ve-
tus homo non est totus crucifixus non est perfecte mortuus.
Adhuc concupiscit fortiter contra spiritum. bella movet
intestina. nec regnum anime patitur esse quietum. Sed
tu qui dominaris potestati maris et motum fluctuum
eius mitigas. exurge et adiuva me. Dissipa
gentes que bella volunt contere eas in virtute tua.
Ostende queso magnalia tua. et glorificetur dextera tua. quia
non est spes alia nec refugium mihi nisi in te domine
deus meus. Quod non est securitas a temptatione in hac vita. C.

Fili numquam securus es in hac vita sed quoad vixeris xxxv
semper arma spiritualia tibi sunt necessaria. Inter hostes
versaris. et a dextris et a sinistris impugnaris. Si ergo
non uteris undique scuto patientie non eris diu sine
vulnere. Insuper si non ponis cor tuum fixe in me
cum mera voluntate cuncta patiendi propter me non
poteris ardorem istum sustinere. nec ad palmam
pertingere beatorum. Oportet te ergo viriliter omnia pertransire.
et potenti manu uti adversus obiecta. Nam
vincenti datur manna. et torpenti relinquitur multa
miseria. Si queris in hac vita requiem
quomodo tunc pervenies ad eternam requiem. Non ad multam requiem ponas

te ad infra regem sed ad pacem. Quere veram
pacem non in terris sed in celis, non in hominibus nec
in ceteris creaturis sed in deo solo. Pro amore dei de-
bes debes omnia libenter subire, labores scilicet et
dolores, temptationes, vexationes, anxietates, neces-
sitates, infirmitates, iniurias, ~~oblocutiones~~, oblocutiones,
reprehensiones, humiliationes, confusiones, correc-
tiones et despectiones. Hec iuvant ad virtutem,
hec probant Christi tyronem, hec fabricant celes-
tem coronam. Ego reddam mercedem eternam pro bre-
vi labore et infinitam gloriam pro transitoria confusione.
Putas tu quod semper habebis pro tua voluntate consolatio-
nes spirituales? Sancti mei non sic habuerunt tales, sed
multas gravitates et temptationes varias mag-
nasque desolationes. Sed patienter sustinuerunt
se in omnibus et magis confisi sunt deo quam sibi, scien-
tes quia non sunt condigne passiones huius temporis ad
futuram gloriam promerendam. Vis tu statim habere
quod multi post multas lacrimas et magnos
labores vix obtinuerunt? Expecta dominum, viri-
liter age et confortare, noli diffidere, noli discedere,
sed corpus et animam expone constanter pro gloria
dei. Ego reddam plenissime, ego tecum ero
in omni tribulatione. Capitulum [illegible] Contra vana hominum iudicia, [illegible]

Fili iacta cor tuum in domino firmiter et humi-

metuis.
num ne metuas iudicium ubi te conscientia prius reddit et
insontem / bonum est et bonum talia pati / nec timeas quae
humili corde / et deo magis quam superbo confidenti sunt
ti multa loquitur / et ideo prima fides adhibenda est quod
et omnibus satis esse non est possibile / Et si paulus
omnibus studuit in domino placere. et omnibus omnia factus
est / cum etiam pro minimo duxit quod ab humano die iu
dicatus fuit / Egit satis pro aliorum edificatione et salu
te quantum in se erat et potuit / sed ne ab aliis aliquan
do iudicaretur vel non despiceretur cohibere non potuit /
Ideo totum commisit deo qui totum noverat. et paciencia
ac humilitate contra ora loquentium numquam [illegible] ca
na ac mendosa cogitancium / atque per libitum quaeque
iactancium se defendit / Respondit tamen interdum
ne infirmis ex sua taciturnitate generaretur scan
dalum / Quis tu es ut timeas a mortali homi
ne / hodie est et cras non comparet / Deum time et homines
terrores non expavescas / Quid potest aliquis in te
verbis aut iniuriis / Sibi potius nocet quam tibi /
nec poterit iudicium dei effugere quicumque est ille.
Tu habe deum pre oculis: et noli contendere
querulosis verbis / Quod si ad presens videris succumbere et
confusionem pati / quam non meruisti, ne indigneris
ex hoc / neque impaciencia minuas coronam tuam /
sed ad me potius respice in celum qui potens sum

dice ab omni confusione et iniuria et dominium tuum recuperabis per opera sua. De pura et integra resignacione sui ad optinendam cordis libertatem. C. xxxvii

Fili relinque te et invenies me. Sta sine electione et omni proprietate et lucraberis semper. Nam et adicietur tibi amplior gracia statim ut te resignaveris nec resumpseris. Domine quociens me resignabo et in quibus me relinquam. Semper et omni hora sicut in parvo sic et in magno. Nichil excipio sed in omnibus te nudatum invenire volo. Alioquin quomodo poteris esse meus et ego tuus. Nisi fueris ab omni propria voluntate intus et foris spoliatus. Quanto celerius hoc agis tanto melius habebis et quanto plenius et sincerius tanto mihi plus placebis et amplius lucraberis. Quidam se resignant sed cum aliqua excepcione. Non enim plene deo confidunt ideo sibi providere satagunt. Quidam eciam a primo totum offerunt sed postea temptatione pulsante ad propria redeunt ideo minime in virtute proficiunt. Hii ad veram puri cordis libertatem et iocunde familiaritatis mee graciam non pertingent nisi integra resignacione et cotidiana sui immolacione prius facta. Sine qua non stat nec stabit unio fruitiva. Dixi tibi sepissime et nunc iterum dico. Relinque te resigna te et frueris magna interna pace. Da totum pro toto nil exquire nil repete sta pure et inhesitanter in me et habebis me. Eris liber

in corde tuo et tenebre non conturbabunt te. Ad hoc conatus/
hoc oratio, hoc desiderium, ut ab omni phantasia possis expo-
liari, et nudus nudum christum sequi: tibi moriens et me-
ternaliter vivere/ tunc deficient omnes vane fantasie
consolationes [?] et cetere superflue. Tunc etiam recedit
immoderatus timor et inordinatus amor. Monet ut de
bono regimine in anima exterius et recte ad
Fili ad istud attende. Ad idem in particulari c. xxxviii
Attendere debes, ut in omni loco et tempore sis tamquam liber
et tamquam potens/ et sint omnia sub te, et tu non
sub eis/ et sis dominus actionum tuarum et rector non servus/
nec emptitius sed magis exemptus vere quasi hebreus
in sortem ac libertatem transiens filiorum dei. qui stant super
presentia et speculantur eterna. qui transitoria sinistro intu-
entur oculo, et dextro celestia/ quos gravia non trahunt
ad inherendum, sed trahunt ipsi magis ea ad bene serviendum
prout ordinata sunt a deo et instituta a summo opi-
fice/ qui nil informatum in sua reliquit creatura. Dic
etiam in omni eventu stans non in apparentia extrin/
nec sensu carnali sustinens visa vel audita, sed
more cum quibusdam cum maria cum moyse in taberna-
culum ad consulendum dominum [?] nonnumquam dimi-
nisti. et redies instructus de multis presentibus
et futuris. Sic cum moyse recurrendum est ad
tabernaculum in dubiis et questionibus solvendis/ su-
git quod ad orationis adiutorium per proprias et ipsa [?]

tribulationum sublevandi. Hic etiam confugere debes in cor-
dis tui secretarium, divinum intente implorando suffragium. suffragium
Interea namque Josue et filii Israel a Gabaonitis leguntur
decepti, quia os Domini prius non interrogaverunt, sed ni-
mium creduli dulcibus sermonibus falsa pietate delusi
sunt. ¶ Quod homo non sit importunus in nego-
tiis. ¶ Fili, committe mihi semper causam tuam; ego Capitulum xxxix
bene disponam in tempore suo. Exspecta ordinationem
meam et senties inde profectum. Domine, satis libenter
tibi omnes res committo, quia parum potest cogitatio
mea proficere. Utinam non multum adhaererem futuris e-
ventibus, sed ad beneplacitum tuum incunctanter me offer-
rem. Fili, saepe homo rem aliquam vehementer agitat quam desi-
derat; sed cum ad eam pervenerit, aliter sentire incipit, quia
affectiones circa idem non sunt durabiles, sed magis
de uno ad aliud impellunt. Non est ergo minimum in minimis
seipsum relinquere. Verus profectus hominis est ab-
negatio sui; et homo abnegatus valde liber est et secu-
rus. Sed antiquus hostis omnibus bonis adversans a temp-
tatione non cessat, sed die noctuque graves molitur
insidias, si forte in laqueum deceptionis possit prae-
cipitare incautum. Vigilate et orate, dicit Dominus,
ut non intretis in temptationem. ¶ Quod homo nihil
boni ex se habet et de nullo gloriari potest. Capitulum xl
Domine, quid est homo quod memor es eius, aut filius hominis
quia visitas eum? Quid promeruit homo ut dares
illi gratiam tuam? Domine, quid possum conqueri si me deseris

aut quid iuste obtendere possum si quod peto non feceris. Certe
hoc in veritate cogitare possum et dicere. Domine nihil sum,
nihil possum, nihil boni ex me habeo, sed in omnibus defi
cio et ad nihil semper tendo. Et nisi a te fuero adiutus et
intus informatus totus efficior tepidus et dissolutus. Tu autem domine
semper idem es et permanes in eternum semper bonus iustus et sanctus, bene
iuste ac sancte agens omnia et disponens in sapientia.
Sed ego qui ad defectum sum magis pronus quam ad profectum non
perseverans non sum semper in uno statu perdurans, quia
septies tempora mutantur super me. Verumptamen cito melius
fit cum tibi placuerit et manum porrexeris ad
iutricem. Quia tu solus sine humano suffragio potes
auxiliari et in tantum confirmare ut vultus meus amplius
in diversa non mutetur, sed in te uno cor meum
convertatur et quiescat. Unde si bene scirem omnem humanam
consolationem abicere, sive propter devotionem adipiscendam,
sive propter necessitatem qua compellor te querere, quia non est homo
qui me consoletur, tunc possem merito de gratia tua sperare
nove et de dono consolationis exultare. Gratias tibi unde
totum venit quotienscumque mihi bene succedit. Ego autem
vanitas et nichilum ante te, inconstans homo et infirmus.
Unde ergo possum gloriari aut cur appeto reputari? Numquid
de nichilo? et hoc vanissimum est. Vere inanis
gloria mala pestis, vanitas maxima, quia a vera
trahit gloria et celesti spoliat gratia. Dum homo

complacet sibi, displicet tibi. Domini competunt laudes honores
preferantur veris virtutibus. Est autem vera gloria et ex-
ultatio sancta gloriari in te et non in se, gaudere in
nomine tuo non in propria virtute, nec in aliqua creatura
delectari nisi propter te. Laudetur nomen tuum non meum,
magnificetur opus tuum non meum, benedicatur nomen
sanctum tuum, nichil autem attribuatur mihi de laudibus
hominum. Tu gloria mea, tu exultatio cordis mei:
in te gloriabor et exultabo tota die, pro me au-
tem nichil nisi in infirmitatibus meis. Querant autem
iudei gloriam que ab invicem est, ego hanc requiram que a solo
deo est. Omnis quidem gloria humana, omnis honor temporalis,
omnis altitudo mundana, eterne glorie tue comparata va-
nitas est et stulticia. O veritas mea et misericordia
mea, deus meus, trinitas beata, tibi soli laus, honor,
virtus, gloria per infinita seculorum secula. Capitulum de contemptu
Fili, noli tibi attrahere cor. omnis temporalis honoris. xli.
si videas alios honorari et elevari, te
autem despici et humiliari. Erige cor tuum ad me
in celum et non contristabit te contemptus hominum in terris.
Domine, in cecitate sumus et vanitate cito seduci-
mur. Si recte me inspicio, nunquam facta est mihi iniuria
ab aliqua creatura, unde nec iuste habeo conqueri adversum
te. Quia autem frequenter et graviter peccavi tibi,
merito armatur contra me omnis creatura. Mihi igitur

iuste deberet confusio et contemptus / tibi autem laus honor
et gloria. Et nisi me ad hoc preparavero quod velim
libenter ab omni creatura despici et relinqui atque pe-
nitus nichil videri, non possum interius pacificari et sta-
biliri nec spiritualiter illuminari nec plene tibi uni-
ri. ¶ Quod pax non est ponenda in hominibus. C. xlij.

Fili si ponis pacem tuam cum aliqua persona propter tu-
um sentire et convivere, instabilis eris et im-
ta plicatus. Sed si recursum habes ad semper viventem
et manentem veritatem, non contristabit amicus re-
cedens aut moriens. In me debet amici dilectio stare.
et propter me diligendus est quisquis tibi bonus visus est et mul- ne
tum carus in hac vita. Sine me non valet nec dura-
bit amicitia. nec est vera et munda dilectio
quam ego non copulo. Ita mortuus debes esse
talibus affectionibus dilectorum hominum, ut quantum ad te
pertinet sine omni humano optares esse consortio. Tanto
homo deo magis appropinquat quanto ab omni solatio
terreno longius recedit. Tanto etiam altius ad
deum ascendit quanto profundius in se descendit, et
ipsi plus sibi vilescit. Qui autem sibi aliquid boni
attribuit, gratiam dei in se venire impedit. quia gratia
spiritus sancti cor humile semper querit. Si scires te perfecte annichi-
lare atque ab omni creato amore evacuare, tunc
deberem in te cum magna gratia emanare.

tu respicias ad creaturas/ subtrahitur tibi aspectus
creatoris. Disce te in omnibus propter creatorem vince-
re et ad divinam valebis cognitionem pertingere. Quan-
tumcumque modicum sit si in te inordinate diligitur et res-
picitur retardat a summo bono et viciat [illegible]

Fili non te moveant pulchra [illegible] et vana
et subtilia hominum dicta. Non est enim regnum dei
in sermone sed in virtute. Attende verba mea
que corda accendunt/ et mentes illuminant/ inducunt
compunctionem et variam ingerunt consolationem. Numquam ad
hoc legas verbum ut doctior aut sapientior possis
videri/ Stude vitiorum mortificationi quia hoc am-
plius tibi proderit quam notitia multarum difficilium
questionum. Cum multa legeris et cognoveris ad unum
semper oportet redire principium. Ego sum qui doceo homi-
nem scientiam/ et clariorem intelligentiam parvulis tri-
buo quam ab homine possit doceri. Cui ego loquor cito
sapiens erit et multum in spiritu proficiet. Ve eis
qui multa curiosa ab hominibus inquirunt/ et de via mihi
serviendi parum curant. Veniet tempus quando appa-
rebit magister magistrorum, Christus dominus angelorum/ cunctos
auditurus lectiones. hoc est singulorum examinaturus
conscientias/ et tunc scrutabitur Jerusalem in lucernis/ et
manifesta erunt abscondita tenebrarum/ tacebuntque
argumenta linguarum. Ego sum qui humilem
in puncto elevo mentem/ ut plures eterne verit-

capiat rationes, quam si quis decem annis studuisset
in scolis. Ego doceo sine strepitu verborum, sine confu-
sione opinionum, sine fastu honoris, sine pug-
natione argumentorum. Ego sum qui doceo terrena
despicere, presentia fastidire, eterna querere, eterna sapere,
honores fugere, scandala sufferre, omnem spem in me
ponere, extra me nil cupere, et super omnia me ardenter
amare. Nam quidam amando me intime didicit
divina, et loquebatur mirabilia; plus profecit in reli-
quendo omnia quam in studendo subtilia. Sed aliis loquor
communia, aliis specialia, aliquibus in signis et figuris
dulciter appareo, quibusdam vero in multo lumine
revelo mysteria. Una vox librorum, sed non omnes
eque informat, quia intus ego sum doctor veritatis, scru-
tator cordis, cogitationum intellector, actionum promo-
tor, distribuens singulis sicut dignum iudicavero.

Ca. de non attrahendo sibi res exteriores. C. [illegible]

Fili, in multis oportet te esse inscium, et esti-
mare te tanquam mortuum super terram, et cui to-
tus mundus crucifixus sit. Multa etiam oportet
surda aure pertransire, et que tue pacis sunt magis co-
gitare. Utilius est oculos a rebus displicentibus
avertere, et unicuique suum sentire relinquere,
quam contentiosis sermonibus deservire. Si bene steteris
cum Deo et eius iudicium aspexeris, facilius te vic-
&
tum portabis. O Domine, quousque venimus? Ecce,
dampnum fletur temporale, pro modico questu laboratur

et erit et spirituale detrimentum in oblivione transit
et revera sepius redit. Quod parvi et nihil prodest atten-
ditur et quod summe necessarium est negligenter preteritur quia totus
homo ad externa defluit. Et nisi cito resipis-
cat libens in exterioribus iacet.

Quod non omnibus est credendum et de facili lapsu verborum

Da mihi auxilium de tribulatione quia vana salus
hominis. Quam sepe ibi non inveni fidem ubi me habere
putavi. Quociens etiam ibi reperi ubi minus
presumpsi. Vana ergo spes in hominibus salus autem iustorum
in te deus. Benedictus sis domine deus meus in omnibus que
accidunt nobis. Infirmi sumus et instabiles ci-
to fallimur et permutamur. Quis est homo qui ita caute
et circumspecte in omnibus se custodire valet ut aliquando
non in aliquam deceptionem vel perplexitatem non veniat.
Sed qui in te domine confidit ac simplici ex corde
querit non tam facile labitur. Et si inciderit aliquam
tribulationem quomodocumque fuerit etiam implicatus
citius per te eruetur aut a te consolabitur quia tu non
deseris in te sperantem usque in finem. Rarus fidus a-
micus in cunctis amici perseverans pressuris. Tu
domine tu solus es fidelissimus in omnibus et preter te
non est alter talis. O quam bene sapuit sancta illa anima
que dixit. Mens mea solidata est et in Christo
fundata. Si ita mecum foret non tam facile
timor humanus me sollicitaret nec verborum

iaculis moveretur. Quis omnia providere, quibus praeveniens
futura mala sufficiat. Si praevisa saepe et laedunt,
quid improvisa nisi graviter feriunt. Sed quare mihi mise-
ro non melius providi? Cur et tam facile aliis cre-
didi? Sed homines sumus, nec aliud quam fragiles
homines sumus, etiam si angeli a multis aestimamur
et dicimur. Cui credam Domine? Cui nisi tibi? Veritas
es quae non fallis, nec falli potes. Et e contra omnis
homo mendax, infirmus, instabilis et labilis maxi-
me in verbis, ita ut statim vix credi debe-
at quod recte in facie sonare videtur. Quam prudenter
praemonuisti cavendum ab hominibus, et quia inimici
hominis domestici eius, nec credendum si quis di-
xerit: Ecce hic, aut ecce illic. Doctus sum damno
meo: et utinam ad cautelam maiorem, et non
ad insipientiam mihi. Cautus esto, ait quidam, cautus
esto: serva apud te quod dico. Et dum ego sileo
et absconditum credo, nec ille silere potuit quod silere
petii, sed statim prodidit me et se, et abiit.
Ab huiusmodi fabulis et incautis hominibus prote-
ge me Domine, ne in manus eorum incidam, nec
umquam talia committam. Verbum verum et stabile
da in os meum, et linguam callidam fac a me longe
Quod pati nolo, omnimodo cavere debeo. O quam bonum
et pacificum de aliis tacere: nec indifferenter

omnia credere neque de facili ulterius effari: paucis se
ipsum revelare. Te semper inspectorem cordis querere nec
omni vento verborum circumferri. Sed omnia intima et ex-
terna secundum placitum tue voluntatis optare perfici.
tutum Quam [tutum] pro conservacione celestis gracie apparenciam fugere
humanam nec appetere que foris admiracionem
videntur prebere. Sed ea tota sedulitate sectari que
dant vite emendacionem et fervorem. Quam multis no-
cuit virtus scita ac prepropere laudata. Quam sane
profuit gracia silencio servata in hac fragili
temptacio vita que tota fertur et milicia. De confidencia
in deo habenda quando insurgunt verborum iacula.

Fili sta firmiter et spera in me. Ca. C. xlvi
Quid enim sunt verba nisi verba. Per aerem
volant sed lapidem non ledunt. Si reus es cogita
quod libenter emendare te velis. Si nichil tibi
conscius es pensa quod velis libenter pro deo hoc susti-
nere. Parum satis est ut vel verba interdum
sustineas qui necdum fortia verbera tolerare
vales. Et quare tam parva tibi ad cor transeunt
nisi quia adhuc carnalis es et homines magis
quam oportet attendis. Nam quia despici metuis
reprehendi pro excessibus non vis et queris excusa-
cionum umbracula. Sed inspice te melius
et agnosces quia vivit adhuc in te mundus

et vanus amor placendi hominibus. Cum enim bassari
refugis et confundi pro defectibus, ostenditur utique quod nec
vere humilis sis, nec vere mundo mortuus. nec
mundus tibi crucifixus. Sed audi verbum meum et non
curabis decem milia verba hominum. Ecce
si cuncta contra te dicerentur que fingi maliosissime
possent, quid tibi nocerent si omnino transire permitteres,
nec plus quam festucam perpenderes. Numquid vel unum
capillum tibi extrahere posset. Sed qui cor intus non
habet nec deum pre oculis, faciliter verbo movetur
vituperationis. Qui autem in me confidit nec proprio
iudicio stare appetit, absque humano terrore erit.
Ego enim sum iudex et cognitor omnium secretorum,
ego scio qualiter res acta est, ego iniuriantem no-
vi et sustinentem. A me exiit verbum istud,
me permittente hoc accidit ut revelentur
ex multis cordibus cogitationes. Ego reum
et innocentem iudicabo, sed occulto iudicio u-
trumque ante probare volui. Testimonium hominum se-
pe fallit. meum iudicium verum est, stabit et
non subvertetur. Latet plerumque et paucis ad
singula patet: numquam tamen errat, nec errare potest
etiam si oculis insipientium non recte videatur. Ad me
ergo currendum est in omni iudicio, nec proprio innitendum

arbitrio. Justus non conturbabitur quicquid a Deo ei acciderit.
Etiam si iniuste aliquid contra eum prolatum fuerit non multum
curabit; sed nec vane exultabit si per alios ratio-
nabiliter excusetur. Pensat namque quod ego sum scrutans
corda et renes, qui non iudico secundum faciem et humanam
apparentiam. Nam sepe in oculis meis reperitur cul-
pabile quod hominum iudicio creditur laudabile. Domine
Deus iudex iuste fortis et paciens, qui hominum nosti
fragilitatem et pravitatem, esto robur
meum et tota fiducia mea; non enim mihi sufficit
consciencia mea. Tu nosti quod ego non novi; et ideo in
omni reprehensione humiliare me debuissem et mansuete
sustinere. Ignosce quoque mihi propicius quociens sic non egi et
dona iterum graciam amplioris sufferencie. Me-
lior est enim mihi tua copiosa misericordia ad consecucionem
indulgencie quam mea opinata iusticia pro defensi-
one latentis consciencie. Et si nichil mihi conscius sum, tamen in
hoc me iustificare non possum, quia remota misericordia
tua non iustificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quod omnia gravia pro eterna vita sunt toleranda. Capitulum

Fili, non te frangant labores quos assumpsisti
propter me, nec tribulaciones te deiciant
usquequaque; sed mea promissio in omni eventu te ro-
boret et consoletur. Ego sufficiens sum ad reddendum
supra omnem modum et mensuram. Non diu hic
laborabis, nec semper gravaberis doloribus.
Exspecta paulisper et videbis celerem finem

malorum. Veniet una hora qua cessabit omnis labor et
tumultus. Et modicum est et breve omne quod transit cum tempore.
Age quod agis. fideliter labora in vinea mea. ego
ero merces tua. Scribe. lege. canta. geme. tace. ora.
sustine viriliter contraria. digna est his omnibus et maioribus
proeliis vita eterna. Veniet pax in die una que nota
est domino. et erit non dies neque nox huius scilicet tem-
poris. sed lux perpetua claritas infinita. pax firma
et requies secura. Non dices tunc. quis me liberabit de
corpore mortis huius. neque clamabis. heu michi
quia incolatus meus prolongatus est. quia precipitabitur
mors. et salus erit indefectiva. anxietas nulla.
iocunditas beata. societas dulcis et decora. O si
vidisses sanctorum in celo coronas perpetuas. quanta quoque
nunc exultant gloria. qui huic mundo olim contemptibiles
et quasi vita ipsa indigni putabantur. profecto
te statim humiliares usque ad terram. et affectares
potius omnibus subesse quam uni preesse. nec huius vite
letos dies concupisceres. sed magis pro deo tribulari
gauderes. et pro nichilo inter homines computari maxi-
mum lucrum duceres. O si tibi hec saperent et profunde ubi
ad cor transirent. quomodo auderes vel semel
conqueri. Nonne pro vita eterna cuncta laboriosa sunt
toleranda. Non est parvum quid perdere aut lucrari regnum
dei. Leva igitur faciem tuam in celo. ecce ego et omnes

sci mei meciiq in h' sclo magnu habu
ere clamore' oso gaudet mo respondet mo scā
sunt mo requiescit et sine fine meciu i regno
patris mei permanebunt De die eternitatis huius
O superne ciuitatis q huius vite angustie c. pcllim
mansio beatissima dies eternitatis cla
no rissima quā nox obscuritatis sz summa veritas
sp irradiat dies sp letus sp secu. z nuq statu
em mutans in contraria Vtinā dies illa illux
isset et cuncta hec temporalia finē accepissent lu
cet quidem sanctis perpetua claritate splendida: s
nō nisi a longe et per speculum peregrinantibus in
terris Norunt celi ciues q gaudiosa sit illa
gemunt exules filij eue q amara et tedio
sa sit illa scz ista dies huius temporis parui z mali
plena doloribus et angustijs Vbi homo multis
inretitur peccatis inquinatur multis passionibus irretitur multis
timoribus stringitur multis curis distenditur mul
tis curiositatibus distrahitur multis vanitatibus implicatur
multis erroribus confunditur multis labori
bus atteritur temptationibus grauatur delicijs ener
uatur egestate cruciatur O qn finis horum malorum
qn liberabor a misera seruitute vicioz qn
memorabor dne tui solius: qn ad plenū leta
bor in te qn ero sine oī impedimento in vera
libertate sine oī grauamine mentis et corporis

Quando erit pax solida, pax imperturbabilis et secura, pax intus et foris, pax ex omni parte firma. Ihesu bone quando stabo ad videndum te, quando contemplabor gloriam regni tui: quando eris michi omnia in omnibus. O quando ero tecum in regno tuo, quod preparasti dilectis tuis ab eterno. Relictus sum pauper et exul in terra hostili, ubi bella cotidiana et infortunia maxima. Consolare exilium meum, mitiga dolorem meum, quia ad te suspirat omne desiderium meum. Nam onus michi totum est quicquid hic mundus offert ad solacium. Desidero te intime frui, sed nequeo apprehendere. Opto inherere celestibus, sed deprimunt res temporales et immortificate passiones. Mente omnibus rebus superesse volo, carne autem invite subesse cogor. Sic ego homo infelix mecum pugno, et factus sum michimetipsi gravis, dum spiritus sursum et caro querit esse deorsum. O quid intus patior, dum mente celestia tracto, et mox carnalium turba occurrit oranti. Deus meus ne elongeris a me, neque declines in ira a servo tuo. Fulgura coruscationem tuam et disperge eas, emitte sagittas tuas et conturbentur omnes fantasie inimici. Recollige sensus meos ad te, fac me oblivisci omnium mundanorum. Da cito abicere et contempnere fantasmata.

[illegible] in eterna visione. ut nullis mo-
mentis vacans [illegible] Dulci celestis [illegible]
cor fugiat a facie tua omnis iniquitas. Ipse
[illegible] quod ego pater
aliud in ore revolvo. Confiteor ergo [illegible]
[illegible] desiderare [illegible]
[illegible] nostri. Ubi congregati sunt a
seculo [illegible] magistri [illegible] ibi
[illegible] cogitatio mea est. ubi est frequenter cogitatio
mea [illegible]
[illegible] placet. Unum tu [illegible]
[illegible] Ubi enim est thesaurus tuus ibi est
et cor tuum [illegible] diligo libenter de celestibus
[illegible] felicitatibus et
gaudeo [illegible]
ne diligo que carnis sunt [illegible]
[illegible] de spiritualibus [illegible] cogito [illegible]
diligo. de [illegible] loquor et audio [illegible]
[illegible] mentis ad [illegible]
Beatus ille homo qui [illegible] te domine [illegible]
[illegible]
[illegible] carnis [illegible]
[illegible] offerens [illegible]
[illegible] angelicis inter choros et [illegible]
[illegible] et [illegible] exclusis ...

De desiderio eterne vite et quanta sint certantibus
Fili cum tibi desiderium bona promissa. C. xlix.
eterne beatitudinis desuper infundi senties.
et de tabernaculo corporis exire concupiscis.
ut claritatem meam sine vicissitudinis umbra con-
templari possis / dilata cor tuum / et omni desiderio hanc
sanctam inspirationem suscipe. Redde amplissimas
superne bonitati gratias que tecum sic dignanter agit.
clementer visitat / ardenter excitat / potenter sublevat /
ne proprio pondere ad terrena labaris. Neque enim hoc cogitatu
tuo aut conatu accipis. sed sola dignatione superne
gratie et divini respectus. quatenus in virtutibus et maiori
humilitate proficias / et ad futura certamina te prepares.
mihique toto cordis affectu adherere ac ferventi volun-
tate studeas deservire. Fili sepe ignis ardet
sed sine fumo flamma non ascendit. Sic et aliquorum
desideria ad celestia flagrant / et tamen a
temptatione carnalis affectus liberi non sunt. Idcirco
nec omnino pure pro honore dei agunt. quod tam
desideranter ab eo petunt. Tale est et tuum sepe desi-
derium quod insinuasti fore tam importunum. Non enim hoc
est purum et perfectum. quod propria commodi-
tate est infectum. Pete non quod tibi
est delectabile et commodum. sed quod mihi est acceptabile
atque honorificum. quia si recte iudicas meam ordinationem

nio desiderio et desiderato proficere debes ac
sequi. Fili, bonum desiderium tuum et suspiriosos gemitus
audivi. Jam velles esse in libertate glorie filiorum
dei. Jam te delectat domus eterna, celestis
patria gaudio plena. Sed nondum venit hora ista.
Sed est adhuc aliud tempus, scilicet tempus belli, tempus laboris
et probationis. Optas summo repleri bono, sed non
potes hoc assequi modo. Ego sum. Exspecta me,
dicit dominus, donec veniat regnum dei. Probandus es
adhuc in terris et in multis exercitandus. Con-
solatio tibi interdum dabitur, sed copiosa sacietas
esto non conceditur. Confortare igitur et robustus tam in age-
do quam in ~~agendo~~ paciendo nature contraria. Oportet
te novum induere hominem et in alterum virum mu-
tari. Oportet te sepe agere quod non vis, et quod vis
oportet relinquere. Quod aliis placet, processum habe- dic
bit; quod tibi placet, ultra non proficiet. Quod di-
cunt alii, audietur; quod tu dicis, pro nichilo computabitur.
Petent alii et accipient; tu petens nec im-
petrabis. Erunt alii magni in ore homin-
um; de te autem tacebitur. Aliis hoc vel illud commit-
tetur; tu autem ad nichil utilis iudicaberis.
Propter hoc natura quandoque contristabitur, et magnum si silens
portaveris. In his et similibus multis probari
solet fidelis servus domini, qualiter se abnegare et

et in omnibus stragem facere. Vix est aliquid tale in quo
tantum debes mori indiges sicut videre et pati
que voluntati tue adversa sunt. maxime autem cum
disconveniencia et minus utilia sunt tibi apparencia
fieri iubentur. Et quia non audes resistere altiori potestati
sub dominio constitutus. ideo durum tibi videtur ad nutum
alterius ambulare et omne proprium sentire omittere. Sed pensa
fili horum fructum laborum celerem finem. atque premium
nimis magnum. et non habebis inde gravamen sed
fortissimum paciencie tue solamen. Nam et pro modica
hac voluntate quam nunc sponte deseris habebis
semper voluntatem tuam in celis. Ibi quippe invenies omne quod
volueris omne quod desiderare poteris. Ibi aderit tibi
tota facultas boni sine timore amittendi. Ibi vo-
luntas tua una semper mecum nil cupiet extraneum
vel privatum. Ibi nullus resistet tibi. nemo de te
conqueretur. nemo impediet. nichil obviabit. sed cunc-
ta desiderata simul erunt presencia. totumque affectum
reficient. et adimplebunt usque ad summum. Ibi
reddam gloriam pro contumelia perpessam. pallium
laudis pro merore. pro loco novissimo sedem reg-
ni in secula. Ibi apparebit fructus obediencie. gaude-
bit labor penitencie. et humilis subiectio coronabitur
gloriose. Nunc ergo inclina te humiliter sub omnibus manibus omni-
bus. nec sit cure tibi quis hoc dixerit vel iussit

Sed hoc magnopere curato. ut sive prelatus sive ~~ta~~ mi-
nor aut equalis alicui a te compositus fuerit pro
bono totum accipias. et simili benivolentia studeas
adimplere considerare si aliquis hoc aliquis illud. glorietur
ille in illo et iste in isto laudetur quamvis milies mille-
tu nec in isto nec in illo. sed in tuipsius gaudeas con-
temptu. et in mei solius beneplacito ac honore.
Hoc optandum est tibi. ut sive per vitam sive per mor-
tem deus semper in te glorificetur. C. Qualiter homo desolatus
se debet in manus dei offerre. c. l.

Domine deus sancte pater sis nunc et in eternum benedictus.
vi6 quia sicut vis sic factum est. et quod facis bonum est. Letetur
in te servus tuus non in se nec in aliquo alio. quia
tu solus leticia vera. tu spes mea. et corona
mea. tu gaudium meum et honor meus domine. Quid
habet servus tuus nisi quod a te accepit. etiam sine merito
suo. Tua sunt omnia que dedisti et que fecisti. Pauper
sum ~~ego~~ et in laboribus meis a iuventute mea
et contristatur anima mea. nonnunquam usque ad lacrimas.
quandoque etiam conturbatur ad se propter imminentes pas-
siones. Desidero pacis gaudium. pacem filiorum tu-
orum ~~filiorum tuorum~~ flagito qui in lumine consolationis a te
pascuntur. Si das pacem. si gaudium sanctum infundis. erit
anima servi tui plena modulatione. et devota in
laude tua. Sed si te subtraxeris sicut sepissime soles

non potius esse sua mandatorum tuorum. sed magis
ad condescendum peccatis / gehenna eius incumbat. quare
non est illi sicut heri et nudius tertius / quando splende-
bat lucerna tua super caput eius / et sub umbra
alarum tuarum protegebatur a temptationibus irruen-
tibus. // Pater iuste et semper laudande. venit hora
tuus ut probetur servus / Pater amande / dignum est ut
hac hora patiatur pro te aliquid servus tuus. // Pater perpe-
tue venerande. venit hora / quam ab eterno praesci-
ebas affuturam. ut ad modicum tempus succumbat
foris servus tuus / vivat vero semper apud te intus. pau-
lulum vilipendatur. humilietur / et deficiat coram homi-
nibus. passionibus conteratur et languoribus. ut iterum
tecum in aurora nove lucis resurgat. et
in celestibus clarificetur. Pater sancte sic ordinasti tu
et sic voluisti. et hoc factum est quod ipse praece-
pisti. Haec est enim gratia ad amicum tuum. pati
et tribulari in mundo pro amore tuo. quotienscumque
et a quocumque id permiseris fieri. Sine consilio tuo et
providentia tua et sine causa. nichil fit in terra. Bo-
num mihi domine quod humiliasti me / ut discam iustifi-
cationes tuas / et omnes elationes cordis atque prae-
sumptiones abiciam. Utile mihi quod confusio cooperuit

faciem meam, ut te potius quam homines ad consolan-
dum requiram. Didici etiam enim ex hoc inscruta-
bile iudicium tuum expavescere, qui affligis iu-
stum cum impio, sed non sine equitate et iusticia. Gra-
cias tibi quia non pepercisti maliciis meis, sed attri-
visti me verberibus amaris, infligens dolores
et immittens angustias foris et intus. Non est qui me
consoletur ex omnibus que sub celo sunt, nisi tu domine deus
meus, celestis medicus animarum, qui percutis et sa-
nas, deducis ad inferos et reducis. Disciplina
tua super me, et virga tua ipsa me docebit. Ec-
ce pater dilecte, in manibus tuis sum ego, sub virga
correctionis tue me inclino. Percute dorsum meum
et collum meum, ut inflectam ad voluntatem tuam tor-
tuositatem meam. Fac me pium et humilem disci-
pulum tuum, sicut bene facere consuevisti, ut ambulem ad
omnem nutum tuum. Tibi me et omnia mea ad corri-
gendum commendo. Melius est hic corrigi quam in futuro.
Tu scis omnia et singula, et nil te latet in huma-
na consciencia. Antequam fiant, nosti futura, et non est opus
tibi ut quis te doceat aut admoneat de hiis que
geruntur in terra. Tu scis quid expedit ad profectum
meum, et quantum deserviat tribulacio ad rubiginem
viciorum purgandam. Fac mecum desideratum beneplaci-

et tu tunc eterne despicias peccatricem miseram vitam
meam. (multi, meli) nec clarius cognitis sol-
natum. Da mihi domine scire quod sciendum est. hoc amare
quod amandum est. hoc laudare quod tibi summe
placet. hoc reputare quod tibi preciosum apparet.
hoc vituperare quod oculis tuis sordescit. non
me sinas secundum visionem oculorum exteriorum iudi-
care. neque secundum auditum aurium hominum impe-
ritorum sententiare. sed in iudicio vero de visibilibus
et spiritualibus discernere. atque super omnia voluntatem
beneplaciti tui semper inquirere. Falluntur sepe hominum
sensus in iudicando. falluntur et amatores
seculi visibilia tantummodo amando. Quid inde est homo
melior quia reputatur ab homine maior.
Fallax fallacem. vanus vanum. cecus cecum. in-
firmus infirmum decipit. dum exaltat. et vere
magis confundit dum inaniter laudat. Nam quan-
tum unusquisque est in oculis dei tantum est et non alius
amplius. ait humilis sanctus franciscus. Quod humilibus
insistendum est operibus cum deficitur a summis. c. li.
Fili non vales semper in ferventiori desiderio virtu-
tum stare. nec in altiori gradu contemplationis consiste-
re. sed necesse habes interdum ob originalem corrupte-
lam ad inferiora descendere. et onus corrupti-

bilis vite etiam inite et tu tedio pereuntes de
diu morbe corporis gemis tedium senectus et que
niamem cordis. Oportet quod sepe in carne et car
nis onere gemens. eo quod non vales spiritualibus stu
diis et divine contemplacioni indesinenter inherere. Tunc
expedit tibi ad humilia et exteriora opera fugere
et te in bonis actibus recreare. adventum meum
et superna visitacione firma confidencia expec
tare. exilium tuum. et ariditatem mentis tue pa
cienter sufferre. donec iterum a me visiteris. et ab
omnibus anxietatibus liberis. Nam faciam te laborum
oblivisci. et interna quiete perfrui. expandam coram
te prata scripturarum. ut dilatato corde currere incipi
as viam mandatorum meorum. Et dices non sunt condig
ne passiones huius temporis ad futuram gloriam que
revelabitur in nobis. ¶ Quod homo non reputet
se consolacione dignum. sed magis verberibus reum. Ca. lii.

D[omi]ne non sum dignus consolacione tua nec ali
qua spirituali visitacione. et ideo iuste mecum a
gis. quando me inopem et desolatum relinquis. Si enim
ad instar maris lacrimas fundere possem. adhuc
consolacione tua dignus non essem. Unde nichil
dignus sum quam flagellari et puniri. quia graviter
et sepe te offendi. et in multis valde deli
qui. Ergo vera pensata racione nec minima sum dig

nus consolatione. Sed tu clemens ac misericors deus qui non
vis perire opera tua ad ostendendum divicias
bonitatis tue in vasa misericordie, etiam preter omne proprium
meritum dignaris consolari servum tuum supra humanum
modum. Tue enim consolationes non sunt sicut huma-
ne confabulationes. Quid egi domine ut michi conferres
aliquam celestem consolacionem. Ego nichil boni me
egisse recolo sed semper ad vicia pronum. et ad emenda-
cionem pigrum fuisse. Verum est et negare non
possum. Si aliter dicerem tu stares contra me et non
esset qui defenderet. Quid merui pro peccatis meis
nisi infernum et ignem eternum. In veritate confiteor.
quoniam dignus sum omni ludibrio et contemptu nec decet
me inter tuos devotos commorari. Et licet
hoc egre audiam, tamen adversum me pro veritate
peccata mea arguam, ut facilius misericordiam tuam me-
rear impetrare. Quid dicam reus, et omni confusione ple-
nus. Non habeo os loquendi nisi hoc tantum verbum: Pecca-
vi domine peccavi. miserere ignosce michi. Sine me
paululum ut plangam dolorem meum. Antequam
vadam ad terram tenebrosam et opertam mortis
caligine. Quid tam maxime a reo et misero
peccatore requiris: nisi ut conteratur. et humiliet se pro delictis
suis. In vera contritione et cordis humiliatione nas-
citur spes venie, reconciliatur perturbata consciencia

repati gratia perditam / tu etiam homo a futura ira / et occurrunt sibi mutuo in osculo sancto. Et / et penitentia huiusmodi peccatorum contricio acceptabile est domino sacrificium longius suavius odoratus in conspectu eius qui thimiama incensi. hoc est illud unguentum quod sacris pedibus tuis infundi voluisti. quia cor contritum et humiliatum nunquam despexisti. Ibi est locus refugii a facie ire tue inimici. ibi emendatur et abluitur. quicquid aliunde contractum est et inquinatum

De gratia que non miscetur terrenis sapientibus. capitulum liiij.

Fili preciosa est gratia mea. non patitur se misceri externis rebus nec consolationibus terrenis. Abicere ergo oportet omnia impedimenta gratie / si optas eius infusionem suscipere / pete secretum tibi / ama solus habitare tecum / nullius require confabulationem / sed magis ad deum devotam effunde precem. ut compunctam mentem / et puram conscientiam teneas. Totum mundum nichil estima. dei vacationem omnibus exterioribus antepone. Non enim poteris vacare michi et transitoriis in pariter delectari. A notis et a caris oportet elongari. et ab omni temporali solacio mentem tenere privatam. Sic obsecrat beatus apostolus petrus. ut tanquam advenas et peregrinos in hoc mundo se contineant Christi fideles. O quanta fiducia erit morituro quem nullius rei affectus detinet

in mundo. Sed sic segregatum corde habere ab omnibus
exter nec dum capit animus, nec animalis homo
novit intimi hominis libertatem. Attamen si vere ve-
lit esse spiritualis, oportet eum renunciare tam re-
motis quam propinquis, et a nemine magis cavere
quam a seipso. Si temetipsum perfecte vinceris, cetera
facilius subiugabis. Perfecta victoria est de
semetipso triumphare. Qui enim semetipsum subiectum
tenet, ut sensualitas rationi, et ratio in cunctis
obediat mihi, hic vere victor est sui et dominus mun-
di. Si ad hunc apicem scandere gliscis, oportet
viriliter incipere, et securim ad radicem ponere, ut
evellas et destruas occultam inordinatam
inclinationem ~~inclinationes~~ ad teipsum et ad omne privatum
et materiale bonum. Ex hoc vicio quod homo semet-
ipsum nimis inordinate diligit, pene totum
pendet quidquid radicaliter vincendum est. Quo devicto
et subacto malo, pax magna et tranquillitas
erit continue. Sed quia pauci sibi ipsis perfecte mori labo-
rant, nec plene extra se tendunt, propterea in se
implicati remanent, nec supra se in spiritu elevari
possunt. Qui autem libere mecum ambulare desiderat, necesse
est ut omnes pravas et inordinatas affectiones suas
mortificet, atque nulli creature privato amore concu-
piscenter inhereat. De diversis motibus nature et gratie. c. liiij.

Fili diligenter adverte motus nature et gratie quia valde contrarie et subtiliter moventur et vix nisi a spirituali et intime illuminato homine discernuntur. Omnes quidem bonum appetunt et aliquid boni in suis dictis vel factis pretendunt, ideo sub specie boni multi falluntur. Natura callida est et multos trahit, illaqueat et decipit et se semper pro fine habet. Sed gratia simpliciter ambulat, ab omni specie mala declinat, fallacias non pretendit, et omnia pure propter deum agit in quo et finaliter requiescit. Natura invite vult mori nec premi nec superari nec subesse nec sponte subiugari. Gratia vero studet mortificationi proprie, resistit sensualitati, querit subici, appetit vinci, nec propria vult libertate fungi, sub disciplina amat teneri, nec alicui cupit dominari, sed sub deo semper vivere, stare et esse, atque propter deum omni humane creature humiliter parata est inclinari. Natura pro suo commodo laborat et quid lucri ex alio sibi proveniat attendit. Gratia autem non quod sibi utile et commodosum sit, sed quod multis proficiat magis considerat. Natura libenter honorem et reverentiam accipit. Gratia vero omnem honorem et gloriam deo fideliter attribuit. Natura confusionem timet et contemptum. Gratia autem gaudet pro nomine ihesu pati contumeliam. Natura ocium amat et quietem corporalem. Gratia vero vacua esse non potest sed libenter amplectitur pro deo laborem. Natura querit habere curiosa et pulchra et abhorret vilia et grossa. Gratia vero

simplicibus delectatur et humilibus / et aspera non asper-
natur nec vetustis refugit indui pannis
Natura respicit temporalia / gaudet ad lucra terrena
tristatur de dampno / irritatur levi iniurie verbo
Sed gratia attendit eterna non inheret temporalibus /
nec in perdicione rerum turbatur / neque verbis duriori-
bus acerbatur / quia thezaurum suum et gaudium
in celo ubi nil perit constituit. Natura cupida
est et libencius accipit quam donat / amat propria
et privata. Gratia autem pia est et communis. vitat
singularia. contentatur paucis. beatius dare iudicat
quam accipere. Natura inclinat ad creaturas / ad carnem
propriam / ad vanitates et discursus. Sed gratia trahit
ad deum / et ad virtutes / renunciat creaturis.
fugit mundum. / odit carnis desideria / restringit
evagaciones / erubescit in publico apparere.
Natura libenter aliquod solacium habet exterius in quo delectetur
ad sensum. Sed gratia in solo querit consolari deo / et
in summo bono super omnia visibilia delectari.
Natura totum agit propter lucrum et commodum proprium.
nichil gratis facere potest. Sed aut equale aut melius /
aut laudem vel favorem pro beneficiis consequi sperat et
multum ponderari sua gesta et dona ~~et dona~~
concupiscit. Gratia vero nil temporale querit / nec aliud
premium quam deum solum pro mercede postulat

nec amplius de temporalibus necessitatibus desideratur quam
tantum hec sibi ad sustentationem eternorum valeant
deservire. Natura gaudet de amicis multis et
propinquis, gloriatur de nobili loco et ortu generis,
arridet potentibus, blanditur divitibus, applau-
dit sibi similibus. Gratia autem et inimicos diligit,
nec de amicorum turba extollitur, nec locum
nec ortum natalium reputat nisi virtus maior
ibi fuerit. Favet magis pauperi quam diviti,
compatitur plus innocenti quam potenti, congaudet
veraci non fallaci, exhortatur semper bonos me-
liora carismata emulari, et filio Dei per
virtutes assimilari. Natura de defectu et molestia
cito conqueritur. Gratia constanter fert inopiam. Natura ad
se omnia reflectit, pro se certat et arguit.
Gratia autem ad Deum cuncta reducit, unde origi-
naliter emanant. Nichil boni sibi ascribit,
nec arroganter presumit, non contendit, nec suam
sententiam aliis prefert, sed in omni sensu et intellectu
eterne sapientie et divino examini se submittit.
Natura appetit scire secreta et nova audire,
vult exterius apparere et multa per sensus experiri,
desiderat agnosci et agere unde laus et admi-
ratio procedit. Gratia non curat nova nec

auribus percipere, quia totum hoc de vetustate cor-
ruptionis est ortum, cum nichil novum et dura-
bile sit super terram. Docet itaque sensus restringere,
vanam complacentiam et ostentationem devitare,
laudanda et digne miranda humiliter abscon-
dere; et de omni re et omni scientia utilitatis fructum atque dei
laudem et honorem querere. Non vult se nec sua predi-
cari, sed deum in donis suis optat benedici, qui cunc-
ta ex mera caritate largitur. Hec gratia super-
naturale lumen, et quoddam dei speciale donum est,
et proprie electorum signaculum et pignus eterne salutis, que hominem
de terrenis ad celestia amanda sustollit, et de
carnali spiritualem efficit. Quanto igitur natura amplius
premitur et vincitur, tanto maior gratia infunditur,
et cotidie novis visitationibus interior homo secundum
ymaginem dei reformatur. De corruptione
nature et efficacia gratie divine. c. lv.

Domine deus meus, qui me creasti ad yma-
ginem et similitudinem tuam, concede michi hanc gratiam,
quam ostendisti tam magnam et necessariam ad
salutem, ut vincam pessimam naturam meam
trahentem ad peccata et in perditionem. Sentio enim
in carne mea legem peccati contradicentem legi mentis
mee, et captivam me ducentem ad obediendum
sensualitati in multis, nec possum resistere

passionibus eius / in assistat tua sanctissima gratia
cordi meo ardenter infusa. Est opus gratia tua et
magna gratia / ut vincatur natura ad malum semper
prona ab adolescentia sua. Nam per primum hominem adam
lapsa et viciata per peccatum in omnes homines pena
huius macule descendit. ut ipsa natura que bona et
recta a te condita fuit / pro vicio iam et infirmitate nature
ponitur. eo quod motus eius sibi relictus ad malum
et inferiora trahit. Nam modica vis que remansit
est tamquam scintilla quedam latens in cinere. Hec est ipsa
racio naturalis circumfusa magna caligine adhuc
iudicium ~~et mali~~ habens boni et mali veri falsi
que distanciam. licet impotens sit adimplere omne quod
approbat. nec pleno iam lumine veritatis nec sani
tate affectionum suarum potiatur. Hinc est deus meus quod
condelector legi tue secundum interiorem hominem. sciens manda
tum tuum fore bonum iustum et sanctum arguens etiam
omne malum et peccatum fugiendum. Carne autem servio
legi peccati. dum magis sensualitati obedio quam
racioni. Hinc est quod velle bonum michi adiacet perficere
autem non invenio. Hinc sepe multa bona propono
sed quia gratia deest ad adiuvandum infirmitatem meam
ex levi resistencia resilio et deficio. Hinc
accidit quod viam perfectionis agnosco. et qualiter agere
debeam clare satis video. sed proprie corruptionis

possem | ad perfectiora non assurgo | O quam maxime
est michi necessaria domine tua gracia ad inchoandum bonum
| ad proficiendum | et ad perficiendum | Nam sine ea nichil
possum facere | omnia autem possum in te confortante me
gracia. O vere celestis gracia sine qua nulla sunt propria
merita | nulla quoque dona nature ponderanda. Nichil
artes nichil divicie | nichil pulcritudo vel fortitudo |
| nichil ingenium vel eloquencia valent apud te domine
sine gracia. Nam dona nature bonis et malis sunt communia |
electorum autem proprium donum est gracia sive dilectio qua insig-
niti digni habentur vita eterna | Tantum eminet hec gracia
ut nec donum prophecie | nec signorum operacio nec
quantumlibet alta speculacio aliquid estimetur sine ea.
Sed neque fides | neque spes | neque alie virtutes
tibi accepte sunt sine caritate et gracia. O beatis-
sima gracia que pauperem spiritu virtutibus divitem fa-
cis | et divitem multis bonis humilem corde red-
dis. Veni descende ad me. reple me mane
consolacione tua | ne deficiat pre lassitudine et aridita-
te ~~tua~~ mentis anima mea | Obsecro domine ut inveniam
graciam in oculis tuis. sufficit enim michi gracia tua: ceteris
non obtentis que desiderat natura | Si fuero temptatus et
vexatus tribulacionibus multis non timebo mala dum me-
cum fuerit gracia tua | ipsa fortitudo mea | ipsa consilium
confert et auxilium | Cunctis hostibus potencior est

sapientior super multos sapientes. Ipsa enim est magistra veritatis doc
trix discipline, lumen cordis, solamen pressure, fu
gatrix tristicie, ablatrix timoris, nutrix devocionis,
productrix lacrimarum. Quid sum sine ea nisi aridum lignum
et stipes inutilis ad eiciendum. Tua ergo me domine gratia
semper preveniat et sequatur, ac bonis operibus iugiter prestet
esse intentum, per Ihesum Christum filium tuum. Quod nos ip
sos abnegare et Christum imitari debemus. c. lvi.

Fili quantum a te vales exire, tantum in me poteris
transire. Sicut nichil foris concupiscere internam
pacem facit, sic se interius relinquere deo coniungit. Volo
te addiscere perfectam abnegacionem tui in voluntate
mea sine contradictione et querela. Sequere me. Ego
sum via veritas et vita. Sine via non itur. sine veritate non
cognoscitur. sine vita non vivitur. Ego sum via quam sequi
veritate credere // debes. veritas cui ~~sequi~~ debes. vitam quam sperare
debes. Ego sum via inviolabilis, veritas infallibilis, vi
sum // ta interminabilis. Ego via rectissima, veritas suprema,
vita vera, vita beata, vita increata. Si manseris
in via mea cognosces veritatem, et veritas liberabit
te, et apprehendes vitam eternam. Si vis vitam ingre // ad
di serva mandata. Si vis veritatem cognoscere
crede michi. Si vis perfectus esse, vende omnia que habes et da
pauperibus. Si vis esse discipulus meus abnega te
metipsum. Si vis beatam vitam possidere presentem
vitam contempne. Si vis exaltari in celo humilia

re in mundo qui vis regnare mecum, porta crucem
meam. Post enim sum crucis invenies viam beati-
tudinis et vere lucis. O domine Jhesu Christe quam ama-
tua erat vita et mundo despecta. Dona mihi tecum
mundi despectum imitari. Nam non est servus maior
domino suo, nec discipulus super magistrum. Exercitantur
sui tibi in vita sua, quia ibi est salus mea et sanctitas
Va vera. Et quicquid extra eam lego vel audio non me re-
creat nec delectat plene. Fili quia hec scis et legis-
ti omnia, beatus eris si feceris ea. Qui habet mandata mea
et servat ea, ipse est qui diligit me, et ego diligam
eum et manifestabo ei meipsum, et faciam eum
consedere mecum in regno patris mei. Domine Jhesu Christe
dixisti et promisisti, sic utique fiat mihi promereri et
contingat. Suscepi de manu tua crucem, portabo
eam usque ad mortem, sicut imposuisti mihi. Vere vi-
ta boni monachi crux est, sed dux paradisi. Inceptum
est, retro abire non licet, nec relinquere oportet.
Eya fratres pergamus simul. Jhesus erit nobiscum. Propter
Jhesum suscepimus hanc crucem, propter Jhesum perseveremus
in cruce. Erit adiutor noster, qui est dux noster et pre-
cessor. Ecce rex noster ingreditur ante nos, qui pugna-
bit pro nobis. Sequamur viriliter, nemo metuat
terrores. Simus parati mori fortiter in bello, nec
inferamus crimen glorie nostre ut fugiamus a cruce.
De hoc quod non sit nimis curandum si in aliquibus lapsi fu-

[illegible] C. lvi

Fili magis placent michi paciencia et humilitas
in adversis quam multa consolatio et devotio
lvii in prosperis. Ut quid te contristat parvum factum et contra te dictum
Si amplius fuisset commoveri non debuisses sed nunc
transire permitte. Non est primum nec novum nec
ultimum erit si diu vixeris. Satis virilis es quamdiu
nil obviat adversi. Bene etiam consulis et alios
nosti roborare verbis. Sed cum ad ianuam tuam
venit repentina tribulatio deficis consilio et ro-
bore. Attende magnam fragilitatem tuam quam sepius
experiris in modicis obiectis. Tamen ista pro salute
et tua fiunt cum hec et similia contingunt. Pone ut melius nosti
ex in corde. Et si te tetigit non tamen deiciat nec diu implicet.
Ad minus sustine pacienter si non potes gaudenter.
Etiam si minus libenter audis et indignationem sen-
tis reprime te nec paciaris aliquid inordinatum
ex ore tuo exire unde parvuli scandalizentur. Cito
conquiescet commotio excitata et dolor internus re-
vertente gratia indulcorabitur. Adhuc vivo dicit
dominus iuvare te paratus et solito amplius consolari
si confisus fueris michi et devote invocaveris. Animequior esto
et ad maiorem sustinentiam accingere. Non est totum
frustratum si te sepius percipis tribulatum vel graviter
et temptatum. Homo es et non deus. Caro es et non an-
gelus. Quomodo tu posses semper in eodem statu virtutis

permanere, quod hoc defuit angelis in celo, et primo
homini in paradiso. Ecce [illegible] quam merentes ergo sospi-
tate, et [illegible] descentes in infirmitatem ad meam
provectionem dimittente. [illegible] videam sit verbum tuum
dulce super mel et favum ori meo. Quid facerem
in tantis tribulationibus et angustiis meis,
nisi me confortares tuis sanctis sermonibus? Dummodo
tandem ad portum salutis perveniam, quid curo que et
quanta passus fuero? Da finem bonum, da felicem
ex hoc mundo transitum. Memento mei, deus meus,
et dirige me recto itinere in regnum tuum. Amen.

Capitulum. De altioribus rebus et occultis iudiciis dei non scrutandis. c. lviij.

Fili, caveas disputare de altis materiis et de occultis dei iudi-
ciis, cur iste sic relinquitur, et ille tantam gratiam ad
assumitur; cur etiam iste tantum affligitur, et ille tam
eximie exaltatur. Ista omnem humanam facultatem
excedunt, nec ad investigandum iudicium divinum
ulla ratio prevalet vel disputatio. Quando hec tibi
suggerit inimicus, vel etiam quidam curiosi inquirunt ho-
mines, responde illud prophete: Iustus es, domine, et rectum
iudicium tuum. Et illud: Iudicia tua vera iustifi- dni
cata in semetipsa. Iudicia mea metuenda sunt,
non discutienda, quia humano intellectui sunt incompre-
hensibilia. Noli etiam inquirere nec disputare de merit[is]

sanctorum quis alio sit sanctior / aut quis maior fuerit in reg-
no celorum. Talia generant sepe lites et contenciones inu-
tiles: / nutriunt quoque superbiam et vanam gloriam. Unde ori-
untur invidie et dissensiones / dum iste illum sanctum, alius
alium conatur superbe preferre / Talia autem velle scire
et investigare nullum fructum afferunt / sed magis sanctis
displicent. / quia non sum deus dissensionis. sed pacis.
que pax magis in humilitate vera quam propria exal-
tatione consistit / Quidam zelo dilectionis trahuntur ad is-
tos vel ad illos ampliori affectu. sed humano potius
quam divino. Ego sum qui cunctos condidi sanctos: / ego donavi
gratiam. ego prestiti gloriam / Ego novi singulorum meri-
ta. ego preveni eos in benedictionibus dulcedinis mee.
ego prescivi dilectos ante secula / Ego eos elegi de
mundo. non ipsi me preelegerunt / ego vocavi per
gratiam. attraxi per misericordiam / Ego perduxi eos per
temptaciones varias / ego infudi consolaciones magni-
ficas. / ego dedi perseveranciam / ego coronavi eorum
pacienciam. Ego primum et novissimum agnosco. e-
go omnes inestimabili dilectione amplector. Ego lau-
dandus sum in omnibus sanctis meis. ego super omnia benedi-
cendus sum et honorandus in singulis quos sic glo-
riose magnificavi / et predestinavi sine ullis prece-
dentibus propriis meritis. Qui ergo unum de minimis me-
is contempserit. nec magnum honorat / quia pusillum

liū et magnū congrefecit. Et q̄ derogat alicui sctōꝝ.
derogat et illi et cunctis cū b9 in regno celorꝫ
Omēs enim sunt p caritatꝫ vinculū conexi sunt.
idē habent. et omēs in vnū se diligunt. ad hunc
autē q multo altius ⁊ plus me ipse et sua
et ipsa nimia diligunt. Nā sup se rapti et extra
ipam dilcōnē tracti toti in amorē mei p
gunt. in quo et ipsi vitie quiescunt. Sicut ille q̄d cog
autē possunt aut exprimere. quippe q̄ eterna vitute
plem igne ardescunt in extinguibilis cari
tatis. Caueamus igit̄ curiosi et audaces hoīes
de sctōꝝ statu disserere. q nō nouit nisi puatam
quandā dilige. demint et addunt p sui iclinatōe
nō p ueritate eterne vite. In multis ē ignara
coꝝ maxime q pare illumīati vero aliqu pfecti
dilcōne spūali dilige nouit consultū ad hunc
naturali affecti et humana amicicia ad hos et ad il
los trahunt. et sicut in inferioribus se hnt ita
etiā de celestibus imaginant. Sz ē distancia in
comparabilis q̄ imp̄fecti cogitant et q̄ illuminati viri
p reuelationem supnam speculant. Caue
ergo fili de istis curiose tractare q̄ tuā sciam ex
cedunt. Sz hoc magis satage. et ergo inuenit ut
sis minimus in regno dei quā adhuc. Et si quis
sciret qs alio sctō sctior eet vel maior haberet
in regno celorꝫ q̄d ei hec notitia pdesset

uisere ergo hac cognitione coram me humiliarent et tamen ma-
notio iorem mei laude exurgentem consulto accepo deo
feci quia de propriorum suorum magnitudine et utrum
pro ipsorum pluralitate cogitant. et quia longe a sanctorum professio-
ne distant. quia is qui de eorum maioritate uel pri-
oritate disputant uelud esset sanctos de uestris paribus et la-
udibus comparare et eorum gloriosa suffragia hu-
mana mente explorare. quia eorum sectam uana questione
perscrutari. Illi bene et optime contentant. si homines so-
vaniloqua uenti contenti et uaniloqui sua opinione se glorifi-
cant de sanctis mentiuntur. quippe quod sibi nichil boni ascribunt
sed totum in eum qui eis dedit ex infinita caritate
mea donauit. Sancto amore diuinitatis et
gaudio superaffluenti replenti nichil eis
deesse quia nichil quod possit deesse felicitatis
est modo sit quod altioras in ecclesia. tanto humiliores
in se ipsis et in dilectione et dilectiores consti-
tuti. Ideo ergo hec scriptum quod mittebant coronas
suas ante deum et ceciderunt in facies suas co-
ram agno et adorauerunt uiuentem in secula seculorum.
Consulti quando quis maior sit in regno dei quia ig-
norant an cum minimus erit dignior putari
Magnum est enim minimum esse in celo. Beati omnes ma-
ni sunt quoniam omnes filii dei vocabuntur et erit
minimus eorum in mille comparatus caritati amore

indicerit. Cum enim quereret discipuli quis maior esset
in regno celorum. talem audierunt responsionem nisi con-
versi fueritis et efficiamini sicut parvuli non intra-
bitis in regnum celorum. Quicumque humiliaverit se sicut
parvulus iste. hic maior est in regno celorum. Ve
eis qui cum parvulis humiliare se sponte dedignantur
quoniam humilis ianua regni celestis eos non ad-
mittet intrare. Ve eciam divitibus qui hinc
hic consolaciones suas habent quia pauperibus intrantibus
in regnum dei. ipsi stabunt foras eiulantes
Gaudete humiles et exultate pauperes quia
vestrum est regnum dei. si tamen in veritate ambula-
tis. Capitulum. Quod omnis spes et fiducia in solo deo est figen-
da. Domine que est fiducia mea. Capitulum lix.
quam in hac vita habeo, aut quod maius
solacium meum ex omnibus apparentibus sub celo
Nonne tu domine deus meus. cuius misericordie non est
numerus. Ubi mihi bene fuit sine te, aut quando male esse po-
tuit presente te. Malo pauper esse propter te quam dives
sine te. Eligo pocius tecum in terra peregrinari quam sine
te celum possidere. Ubi tu ibi celum. atque ibi mors
et infernus. ubi tu non es. Tu mihi in desiderio es
et ideo post te gemere et clamare et exorare
necesse est. In nullo denique possum plene confidere

quam in naturalibus auxilium oportunius nisi in solo te deo
meo. Tu es spes mea, tu fiducia mea, tu conso
lator meus et fidelissimus in omnibus. Omnes quaerunt
quae sua sunt, tu salutem meam et profectum meum principaliter
pretendis, et omnia in bonum mihi convertis. Etiam
si variis temptationibus et adversitatibus exponas:
hoc totum ad utilitatem meam ordinas, qui
mille modis dilectos tuos probare consuevisti. In
qua probatione non minus diligi debes et laudari,
quam si celestibus consolationibus me repleres. In te ergo
domine deus pono totam spem meam et refugium. In te
omnem tribulationem et angustiam meam constituo,
quia totum infirmum et instabile invenio, quicquid extra te
conspicio. Non enim proderunt mihi amici, neque for
tes auxiliarii adiuvare poterunt, neque pru
dentes ~~auxiliarii~~ consiliarii responsum utile dare, neque
libri doctorum consolari, neque aliqua preciosa substan
cia liberare, nec locus aliquis secretus et amenus,
si tu ipse non assistis, iuvas, confortas, consolaris,
instruis et custodis. Omnia namque quae ad pacem
videntur esse et felicitatem habendam, te absente nichil
sunt, nichilque felicitatis in veritate conferunt.
Finis ergo bonorum omnium et altitudo vite et pro
funditas eloquiorum tu es, et in te super omnia spe
rare fortissimum solacium servorum tuorum. Ad te

Pie oculi mei in te confidentes mei miserorum pre-
hendit et sanctificat animam meam benedictione
celesti ut fiat habitaculum sanctum tuum et sedes eter-
ne glorie tue. nichil quod in templo tue digni-
tatis inveniatur. quod oculos tue maiestatis offen-
dat. Secundum magnitudinem bonitatis tue et
multitudinem miserationum tuarum respice
in me et exaudi orationem pauperis sui tui
longe exulantis in regione umbre mortis.
Protege et conserva animam famuli tui inter tot
discrimina vite corruptibilis ac comi-
tante gratia tua dirige per viam pacis ad patri-
am perpetue claritatis. Amen.

Incipit soliloquium cuiusdam religiosi
i. cordis introspicientis ad verum sum-
mum bonum se primo colligentis. Et pri-
mo de oratione

Pater summe humilitatis in cuius gremio
[illegible] et cuius proximus pedum scabel-
lum et terram et omnia que in eis sunt ex af-
fectu prostratus oro, deus nobilis dispen-
tes in te humiliter sperantes et ad te se-
cur pauper [illegible] ac pulli [illegible]
gi sub alis tuis fugientes suscipi-
unt per misericordiam. O te clemen-
tissime pater

De voluntate i. dispersione cordis se colli-
gere respiciat per ad finem omnium et re-
[illegible] videri [illegible] dei

[illegible] q[uo]d [illegible] q[ue] me movet ut
movere [illegible] per habebo respectum ad
finem. [illegible] i. domino [illegible]
[illegible] sentire ut stare in illa [illegible]

sit que me moneat. Ex ubicumque sunt
michi ipsi impedimentum medium et vela-
mentum inter me et deum. ibi expedit ad me
vel eciam ad quemcumque aliud dicere. Vade
retro sathanas. scandalum michi es quia non
sapis que dei sunt. Sic igitur me exercebo ab intra
et exhibebo ab extra. ac si omnes mores
mei mortis et conversacio clamaret et
testaretur quod regnum meum non sit de
hoc mundo. nec ipse michi sit consolacio vel
solacium ubicumque. Et sic manebo in omnibus
que acciderint usque ad finem vite mee
cum vas perditum cum mortuus seculo et
cum purgamentum mundi. cum desolatus
despectus. desolatus et derelictus ab omnibus
quod in mundo est sicut indignus munere do-
no dei corporali vel spirituali. vel eciam con-
solari presencie per donum eorum dei. Et
sicut ego desolatus sum et derelictus ab
omnibus que in mundo sunt ita michi[illegible]

ma q i co pt. ut me delecta sit eternis
paup(er)e co(n)f(ir)mi i magna inopia labore
du(m) possi absq(ue) detrime(n)to eius c(um) sibi
q(ue)r(er)e h(ab)itacul(um) eius [illegible] pt deu(m) p(ro) desi
dare. Sed et si aia ad bonu(m) et gaudi
um accidat v(e)niat nichil(ominus) consola
cio mea. Ergo cu(m) sit sacietas sibi
diebus peregrinacio(n)is mee [illegible] sicut
verus peregrinus et nudus [illegible] ne secu
re possi expectare die(m) dni salue di
[illegible] et paup(er)i nichil habe(n)da. Ita sol
lo etia(m) no(n) pona(m) me sup(er) q(uo)d(a)m sicut
quecu(m)q(ue) bui(us) mu(n)di. s(e)z nunc p(ro) aia sua
bn viuere cu(m) deo. q(uo)d vniu(er)sa cu(m)
necessitate et desiderio. Sic cu(m) labore i(n) mu(n)do
sunt. nunc e(st) cu(m) labore et me p(er) labi
vani naq(ue) filij homi(n)u(m) et vita alterubi
seu i aliq(uo) inue(n)ire fidelis no(n) deficie(n)s
De hoc sc(ilicet) capit(ulum) q(uo)d o(mn)ibus sunt accede
re i deu(m) co(n)gregat cui viuens ma
lo exigebit

A Nunquam obliviscar eius in peregrinacione.
Nescio agere [illegible] et certamine
continuus porto secum quod diu anhelum in
me fuit. Et ideo facile omnia unum ubi
et quamvis sufficienter hoc pro tempore tenuisse
rerum mei. Et si ad hec valere pre
mitte ne stare possim in conspectu domini
secum habens omnia [illegible] puro corde ab
omnibus alienis expeditum nulli passim
subiectum cum omnino subiectum quid est quod
hic ulterius possim appetere. Sed et si
omnia aliena assererem et nomine meo lau
deter [illegible] mentis et non fuit [illegible] unum cum
deo quid est quod possit prodesse. Sit
ergo unus sollicitus et intendat in unum
alter in aliud alius in alio: ego autem
oblatum deo ex toto corde meo ero
fidelis in eo. nec sollicitabor pro [illegible]
[illegible] alienis causis et casibus qui [illegible]

contingere nisi cum ne curis si est ipse cum
pem aliter meum et ipsi curam est de
me quod et paupertatem ne vace ei com
ro quod sunt et ne non assumitur in opposi-
tum in possessionem illam quam prius contingere
sed ne audiat quod ipse qui est summum bonum
ab ipsa in dietam. Labora igitur pro
potentius bene esse mecum et coram me ambu-
lare in omni tempore loco et casu sive te
placeas aliis sive displiceas non sit
tibi cure. Nichil enim tibi conferre
potest aliorum placentia, sed nec displicen-
tia aliquid auferre. Si enim in me
manseris potes sibi absque cuiuspiam
detrimento carere et multis in diversis
personis precedis quia stare et cogitare non nisi
in sibi et cogitare collocat. Hi nescis
quod vera gloria non in diversis bona.
Sunt enim sed in primo manet nec

exer laude scire exterius interius
quod sit sibi ipsi salus e. Hic quod sit dicit
ardentissimo affectu bonum esse sit cum
ipsa bonitate

Quod in omnibus agendis sit respiciendum
sit propter quod fiat. precipue in divinis

R Nisi religiosus labore interiori studeat
ipsum primum intendere in omnibus que fiunt
propter quod sunt et fiunt maxime in divinis
officiis valde leviter declinabit ad
insensibilitatem interiorem cum quid sonet et
faciat videbitur ~~satis~~ sibi hoc solum necessarium
de sanctis. Quod cum aliud
invenit istos in cottidianis conditioni-
bus cum officiis divinis nisi valde
caute et acute custodia perseveraverit in
eis. Quia quod omnia omnia depressionem fa-
tigationem et temptationem ad sit. Qui-
bus aliquid interius deprimitur ne leviter
se possit in id quod semper indeclinabiliter
stat ut liber et expeditus in sua

et ipsum se dirigere posset. et ne sunt
incomprehensibile eo quod prefulgeat so-
lum creature. dissimilitudinem et confusionem
tenebris suis conditoribus que possit
et tueri posset. In omnibus igitur ostende-
ris assuescam sic in spiritu vivere et
conversari quomodo ipse aspicimus omnia et hunc
ut aspectum per modum eius mirari nobis
confusione. Porro si dominus debet uni-
ri volens non solum ab omnibus formis
sed etiam ab omni sensu formarum expedi-
tos nos esse oportet et sic seque deb-
ent amore venire absque consideratione
tenendo gradum usque ad summum

Cum magno affectu debet interesse
divinis et percipere misse

Quali caritate et affectu deus in ihesu
christo pro nobis incarnari
voluit. hic est nobiscum in hac mise-
ria. peregrinatione et carcere quasi in
sicut novissimus sicut minimus et sicut

paupertatibus omni indigentia et in ignomi-
niis in lacrimis et in suspiriis in labo-
ribus cunctis diebus vite sue in persecutio-
nibus in humillima toleratia malorum sup-
portandi adversariorum et falsi frater
tra-dendo seipsum totum pro nobis in
corpore et in anima. quali denique inex-
hausibili affectu erga nos seipsum
obtulit eterno patri pro nobis hostiam
vivam sanctam et immaculatam in cruce
ut omne peccatum in humano genere consum-
tus reportaret: tali affectu et mo-
nitori offert seipsum cotidie sine
intermissione pro nobis perpetue in al-
tari. Et quemadmodum peccata sunt exhibita
per ab eterno sunt omni momento in pre-
patri filio cum spiritu sancto ita recenter
sunt sicut quando ab eterno audiebantur
Et tali inestimabili affectu a nobis

cotidie suscipi debent ac si iam i
statim pns fieret. que dns nr
ad salutem nram in tpe suo exhibere
dignatus e.

De virtutis exercendis sit solum
amore virtutis q[uia] sunt bona

Nullo mo omnia spiritualis deffectio
ne ficta custodia sensuum & ve-
cundia plenius i simplicitate pretera s[ed]
q[uia] forte noticur ad eo ciroe alioru
plenum et angustia ita si hoc
fecero succedentibus tpibus deficiet
i me ipse quod sic & sic gustatus su
& miserabiliter ero instabilis et
deficiens ad senectutem vel ex specia sedm
accidentia contraria Sed sincere co
stituitur virtutis hec & similia facia
cognoscendo q[uia] no tm mo sz usq[ue] i
finem vite mee talia accepta su[n]t
coram deo & ideo i ipis & similibus

bis motibus nititur comitte prestet . Sunt quippe pij atque mansueti ante aliorum importunitates seu commociones non tam verbis quam modestia et morum compositione ubi causa poscit mitigare conantur . Ita mansuete et pacienter debent alterutrum sufferre in sibi quam mutuo prestare et ordinate ab eorum et ab eterno fuit . Unicuique cum sua calamitas quam paciatur satis molesta est sive corporis sive morum fuerit .

Quod per veram humilitatem et timorem vitandis vanis cogitacionibus et viciosis motibus resistendum sit

Inspiciens me in veritate et considerans nichil in bonis consciencie sunt sicut ille cum aliud video me esse per me nisi abhominacione fornicatorum a deo conversacionibus et per omnia vanitatis . Sensus non cum ymagine dei in me . Nec

Si respiciam finem michil ego sum sed
dominus totum est et per omnia et in omnibus sub-
sistitur virtute dei sit et michil ex
me. Quidquid autem in me oritur cogi-
tationis vel motus quod non erit deo
cum ipso simile vel variatis maledi-
canitus est et abhominacio coram deo
et nullis non volo declinare vel dis-
simulare talibus occultus motus ac sic
ergo ex me quocumque aliquid esse sed
nichil me magis decet humiliare sic
sed dissipando corporis concupiscencia mee
in deo sed inspiciendo virtute inexplicabi-
lis nec in [illegible] dentur sic
[illegible]. Sic cognoscitur quod non vitiis et
inspiciam sed vanitas et mediante sed
primo parte diaboli. Quicumque enim homo
fidelis dominus motus senserit simplici-
ter vel aliorum placenti. [illegible] vel non
inscie consideracionis de domino dei

qualibuscumque · seu etiam re displicentie
vel qualiscumque alterius desiderii imme
diate assurgens eius prurigo ex bona sal
te per obtrudit et si tamen ipse
erit videbit aperte per hec quedam no
velut appendi ire se et vitare dubie
tate et perplexitate crescere · Portat
enim secum etiam quemque venerit primo
nichil aliud sit · Veniet per fiduci
am ad deum minui · Et hoc eadem
necesse est pacietur donec evanescat
vanitas coram veritate · Sola
ergo humilitas et veritas secura est
et late · et omnis vero istas est angustum
et timidum est · Sint quidem vanitas a
liena derelicta et gressu vel sanctum
vitatis · nec vanus pretererit · Sed non dum
virtus sic dicatur in alio ut vide pos
sit et sentire cum pene nichil sit
Desperare vel presumere impeditur

Vng amor cum fine

Quod non possum sic attendere pro-
funditatem incomprehensibilitatis et per-
manere in imperscrutabilitate summe affec-
tione sanctissima concedetur immensis mo-
dis vinculis creatione. Signum est quod
teneor adhuc operatione ut gestu et
modo ut timeo commodum deprimi hu-
miliari sed non curari. Sed autem
differentia quod impedior ut deprimor
et ascensu ut cursu interiori verum dig-
num sit me teneri a tali causa in
uno. Si non est expedire et libere sic
progrediar. Valde enim difficulter
debet status meus ut est ventus ut est
sensus terror teneri. Domine cum ihesus
illuminat quod est quod exacer. Domine
ihesu cum ~~expeditum et liberum sit~~ ab
~~intus~~ ira pacificat quod est quod
non libet. Domine ihesu cum expeditum
et liberum sit iter ascensu et cursum

num timore que ociaus que
gracias uel prosperitas defuncte
ipsum uel impediunt. Ego in isto d
confessio secretum meum nec sine il-
lud committerem sed de certis secum co-
ferente in medio tumultibus. Rem
nec paruulo ingredi uel saltem gene-
raliter formas in exemplo meo sed
stepe cum dignum aliquid fore cestu
quod possit committere uel deprimere a-
nimum michi uideretur. Et valde re-
prehensibile arbitror ipsum animi oc-
cupari circa uilia que et inutilia
ac curas uanas de futuris que
forsitan nusquam exigeret cum posset li-
bere frui nobilitate sua in sua
spirituali origine. Gaudeat ergo qui
cum valet ne ab hiis que dixi in

Pre retardet. De spe bona quia sicut su-
per non est quod timeat, ita non est sub quo
spes non deprimatur. Sed et ex celebrius
dum sis mortis transit ad stadium cum
cis aliis affectum dum ad deambu-
landum in interiori et superiori latitu-
dine in qua iam nulla fuerit angus-
tia sed liber ac deiformis affec-
tus quem non sinit obnubilari seu
lippum fieri oculum cordis

De vera libertate seu bonitate dei-
formis animi

Ab ignorantiis autem vera deifor-
mis sponsa loquitur in spiritu vi-
tatis. quamdiu dum poterit et in ma-
nibus habuerit me in forme nuda
apparitionem pertransire valeat et con-
spectui eorum inquinabilis videar

& ~~intransmutabilitatis~~ intransmutabi-
lis depredacionis quia pater est ydea et tamen
non sic nos est & sola valet et prodest
ad omnia & tamen coheret permanens. Ita
solum ac sed ab omnibus quod formis bonis
per ipsa deiformis sit de nitidate per
spiritus ipsum videtur & super esse omni
in omni creatione. Ita enim aliquid
aspicit nisi michil. sed in omnibus videt
deum. & sic in minimis & vilibus sicut
in maioris & preciosis. Michil ergo sit
aliter per conformare conformari animum
quod sit bone & pure forme hoc
facit non semper purum ipso nimis nomine ~~anime~~
quod ipsum obscuraret ut in concerne
posset id prevalebit. Denique animus
sic disruptus vinculis liber efficitur
non solum est hoc sine pure talis. liber
ut vilis sed in virtute sua. & alibi sic

alias non. sed cum invisibilis et verax
est in vinculis quam in domo, in multitudine
quam in solitudine, in incommodis consolacioni-
bus et laboribus quam in commodis et requie, in tene-
bris quam in luce, et sic de singulis ac-
cidentibus eo quod non magis proprius sit ipsi
veritati hic quam ibi maiore cum ardentis-
simo affectu unitus veritati et beatitudi-
ni non tamen veracius et beatius quam ipsa
veritas et beatitudo in se tantum per essentiam sit
¶ Hec enim est vera et summa libertas
cum homo quod nichil diligat in isto
mundo nec honores nec reputacionem
nec commodum proprium in corpore vel temporale
neque in spiritu quecumque exercicia necessario
quesitur nec agitur vis eius apperi-
bilis desideriis cuiuscumque creature in pure
propter eum carere omnibus absque dolore qui bi-
dens hic quod veritas nullo indiget nec

detrimenta sui sine nocumento. Verum quia
nulla gravia vel incommoda permisceantur
videlicet nec labores vel dolores
corporis seu anime et gravis non assunt
actualiter quia nec horum memoria a-
nimum comprimat quia in sibi quondam secunda
his increpacionibus et vilipensionibus
nullo dolore nullaque verecundia ibi
li moveatur. Sed quia cum attrahat sibi
hec omnia ipsa virtus dictamini et non plus

De statu seu libertate et gloria dotis anime

E Ecce ait dominus dedi fere animam ad spi-
ritum meum et quod in te deformitas
e suscepisti in se totam ipsum per pulchri-
tudinem et conformitatem meam et dedi
ei caritatem et bene ordinatam conversationem
creationis hominis tamen. Valentiorem facie
hominis omnium bellatorum adversum te. manibus
suis resistentium ita ut non posset
stare sed nec quidem apparere magis

re ⁊ imaginali aspectu meo. quo sub-
missa impedimenta transcendendo fit ex-
ter renouatus ⁊ ab omni historiali me-
moria bona ⁊ mala ⁊ omni terre-
denitate absolutus ⁊ liberatus assistens
coram me ⁊ non considerans similla con-
fusio est in illo aspectu. nulla an-
gustia. nulla hesitacio seu dubie-
tas. sed nec ullum timor. Ubi aliquis videt
se confirmatum in ipso Uno ⁊ videt se
unum vel unum spiritum cum ipso. ⁊ ipsum
quod deus est transformatum in se. Et sic operatur
omnia opera sua in deo. immo sic deus omnia o-
pera sua operatur in ipso. nec non tamen ipse opera-
tur quod ipsemet sit opus dei. Et hec ma-
gis ex eo provenit quod ipse aliquo ex sub-
lectione [illegible] passibilitatis non
est [illegible] confirmatus ad diuina ab
initio sibi tradita nec derelinquit

semetipsis rebellare contra dei for-
me mortis in illo loco tempore et casibus
certa commisit. sed videt quod deus pro eis
semetipsis ponere habeat. nec sic ipsum
mereri opera non de opus dei patri
Et sic in veritate cognoscere si sibi
verum sunt quod deus pro omnibus corpo-
ris videat. pro eo loquitur et curet
pro amicis mundat. et sic per certum cor-
poris officium curare ad omnia procedat
ysaie xxvi Et sic impletur illud ysaie Omnia enim
opera nostra domine operatus es in nobis
non nec pro omnia homo nichil relinquitur
de se ipso. nullam gloriam de se ipsa boni-
te et opere. sed omnis gloria eius sit
in voluntate dei et in nichilo suo. nec
sic totum perditus in se et necesse pos-
sit se intueri. et totum invenit in deo
ubi facies quere et secure habitat. Et

XI

tho plenum exultet quia ablata e ei
vis occasio gl'andi i se nec sit de eius
oia i cibus Et i eo quod sic stat no
diget gla nec laude plenus enim e
qr plenitudo nota i ipo e. Sz ubicumque
p apparet glam ibi convincitur vacuus ee & gloriam qr nisi ali
id querit nisi ubi vacuus e. Sic
p oporteret hoiem sp desiderare i se
& qualescere i deo. & frangere oia
ei dele si nolunt angustiari. qr
p eo ipso sibi servat deum vendidit
se gnat. Ita deus oia dona dat
unius dono quod rpemeret e. ut pos
sit ee totus eius. & nequaquam animo me
dietate sui plenum

Omis vicio affecti homis sic clarus
& illuminatus corde invenitur & sepe lo
& qualiter hic efficitur deiformis

Non sufficit estimare secundum scire eam
Nam inspicit et inspicienter omnia profunda
precordia et sentit bene et cognoscit intentionem
et sensum eius. Ecce omnes vie tue in conspectu
meo quamvis non sit sine peccato
coram me et ambulantibus in corde perfecto
sine vagacione et perfectionem sub te vacilla-
re sed non secundum omnem ventum accidentem. ego
scio et maneo. Quod si posses me respicere
esse secundum cognoscere et non esse apud me penitus
et possim secundum cum ipsum quod solum sum
posses et ipse liberari ab iniquitate et
variabilitate et esse mecum quemadmodum
ipsum. Hec confessio tamen vehementer
et cum fortis est quod omnia terrena homines
non cum cordibus secundum etiam corporis mi-
rabiliter generant et deficiunt. Sin
nunc non valeret. Et coincidere sicut
eam aspectus interior absque omni

nubilo claritate conformis non sine
illi que videt ut omnibus blandus et
alectus et de quibus non est idem [illegible]
modum fumum a vehementi vero de
fient desiderat. Exterior vero sit ino
cens et simplex cum multa modestia
mansuetudine humilitate et flexibili
tate ad omnia secundum cause congruentia
procedens ut sit sicut David fide
lis ingrediens et egrediens ad imperium
regis. Et hoc contra efficit deformis
ut possit vultu dextrum et sinistrum
equali animo aspicere et neque adversis et
gravibus causis turbari seu prospe
ris interioribus vel exterioribus dissol
vi. Sed maturo aspectu consistere
egrate statu [illegible] et manere nec se
ad quantumque predeclinare freque
ter renovari et hoc assuescat ac

i prospitu hre ne subita cansare
dat cu ꝑplexi ꝫ dispersi Sed si sic
cat deus qr fortis valde e no smet
deiforme eius imalibus vel inmalibus
passibilitatibus ꝫ humilitatibus subiacet
ꝫ qr totus dei e ꝫ nichil sibi retinet
it . ideo ꝯsolatus e de oi quod sibi ven
it ꝯtinge possit . a deo . a . diabolo ab
spectu oportunitate ꝫ vex actione
alior u quemqz uno sit sine bono
sine mis bono zelo fiat . Pr eo
a video audie ꝫ memorat hominis
gemat nec tu terreri vel deficit ꝫ
ho ideo qr nichil ht quod pt pdere
ꝫ certus e qr deus no pt amitte quod
suu e . Sed quomo illi credi potest ta
gradia qui i penis ꝫ tribulationes cau
sis ambiat ꝫ deficit . Cui ꝯsicio

Hec quo ditatus interioris vel exterioris in membris: Ubi ipse liberatus expositis corporis et spiritus ad omnia preterita presencia vel futura. Ubi denique est ipse purus et nudus aspectus incommutabilis veritatis quo eterna conspicitur: Sed alia quibus et si non mala operantur tamen ipsa cogitacione vel fantasia animum pacientis sic occupant ut non dicam in tumultibus et diversis occupacionibus sed nec quidem in ipso divino officio ubi precipue totus liber et liberalis et divine presencie totus compositus debet assistere valeat obnubilatum idipsum in se et super omnia intueri. Sit cautus premagister et foris vero parcat oculos, quibus locis, opere et aliis accidentibus que interna custodia habuerit. Item

& nullis sibi promissis: quid fuerit in
medijs comminantibus & diuersis ope
ribus oneratus. Si scdm accidentia
vacillat ergo cum sibi succumbit
sibi alios erigere debet quod facile pro
ft dedit si fidem ventatur potent nemini
proximum. si in signis & sensibus deficit
nec habet propria suupcit sed aliena li
gatur propria: videtur valde spiritum
appensum esse in se & deum: & necesse valet
in sensu seorsum iteratione nec supplere
Et si evitat vijs suis & diuinis ex
tra ipsi cum diuina cogitans & vnum se
le bonum concilibile ei cognoscit quod
non plurimis ex subiectione ad penas
in superiores humiliantes & passibili
tates sed firme & indeclinabiliter no
stris stat erectum ad diuina conversione se
cundum perfectione sui modum. Cuius

· cum cum invisibile et incorruptibile: et quod
mirabilius est in medio ipsius versatur
et ipsa signa et simbola perficit. Sed
vide quamvis et sic etiam illius
quod nitens sine et sit. quod fuit. et
veritas ac ieiunium recedit. et nunc
sancta plena. cum sic requirit ab eo assistit

De vetustate dulcedinis spiritualis cum tribus et quid sit in hac perseverare et quid oporteat facere

Consulamini cum summa meliora
ipso sufficit ut homo non sit nimis
affectus ad vana et inutilia. Sed o-
portet cum etiam fortiter et fervente
re. ut die ac nocte non deficiat
in fervoribus et ut gignat continue
nos credere vita domini fortiter ac as-
siduose arripere ipsum sibi assume-
re ut videlicet domini totum cum vi-
ta mea et ipso est et esse debet. Quia

quam dulcis sit solus nomen qui sentit
Est enim ita dulcis et plena iocundi-
tate ac securitate ergo [illegible]
is qui vacuitur ea amat si paulu-
lum ab ea declinant amaritudinem
nimiam et angustias invenit. Quid e-
nim boni in ea non est cum in ea sit longi-
tudo latitudo sublimitas et profundi-
tas omnium que custe desiderari potest. Quo-
modo in ea sint omnia ergo qui vo-
luptatem invenit ut in ea permane-
at. Quod si ab ea declinaverit undi-
que angustiabitur. Et qui non sollicite
studuerit permanere continue in ea
dum leviter ab ea declinat et quod pe-
ius est amaritudine declinationis
ab illa non sentit. Quia [illegible] per-
mansionem non novit. Declinat autem

dicta carens in aliena voluntate procedit
quia abhominacio est coram deo. carens ve-
ro afflictis in faciendis deficit. carens
vicio conscientie vivere impressus fuit
carens pariter passibilitatis illesionibus
seu afflictus operatur. Pro eo quod intelli-
gendum est de diversis passionibus in sui
propria. Sed in supergressione et deficiencia
gracie si pariter sibi consistere ac delecta-
biliter pariter inmane omnis plene beati-
tudo perfecta esse non posset nisi illas pa-
tria. In patria autem eterna perfecte
erit omni tempore et loco. in sibi
causis prosperis vel adversis. in cor-
poris impedimentis et incommodis. in mor-
tis memoria in decessu omnium in quibus
aliquis nos offendere posset. ita ut
solus et quidamus etiam quidamus non
mortuum et spiritualiter sanctificatum. a.

aliquis solacium conferre hic posset. ita
ut solus et quodammodo inconsolatus relictus
in subitis et inopinatis casibus et in aliis
que sibi supervenire possent consolatum ani-
mi obstinate. Nisi aliis quam moribus
et condicionibus equalibus velut ciuibus per om-
nia fraterna affectione deficit et sic in domo mo-
ritur. Si in qua pecunia cum sincera et vera pi-
etas sancti conuersacione non cum spectare
quiescere et prorsus michil quod ad fra-
ternitatem ita ut eum aperte. ut
in aliis que accidere possunt ipse vel in
mistero in tempore omni vel prelatum
non ammittat respondet. non est in more
non permissio an non demum confusa
cio [illegible] fraterne concordia
cordia. sed eius de tacito [illegible] cum
li humili et placido mente bene per omnia

sibi gracia conservet paciencia ut
mobilis accidere possit eius separato
separato. Comodum et incomodum
eo bona pre per eodem hic que nec in
uno dissoluitur nec in alio angustia
tur. Sed qui scit et sentit se naliter
reclinatum in comoda et prospera contemnit
Ideo obviando isti reclinatorum ma
gis cupit contrariis et incomodis coarc
tari. et tanto magis quo nouit ab
eis omni perturbacione conclusam. Hec
est vera vita dominum plena omni seren
nitate. scilicet et gloria in deo et absque
omni errore. ita ut omnibus aliquis qui in ea
vivit fuerit plenus sit auctoritate
in vili tempore. dubietate in comoda
aliena servitute et formacione
a deo. Quod si ideo quis crucem
dominum amant. qui serenitas intra

libertat' et latitudo(n)e ea s(er)vo(rum)
sincere amat s(ed) i(n) h(ab)itu(m) abs
ea declinat. C(um) aut(em) ho(mo) i(n)
t(er)ne c(on)v(er)sio(n)is totaliter se resigna
vit d(omi)no et tota(m) eius v(olun)tatem q(ua)n(do)q(ue) da
mo totaliter resignat se ho(mo) et tota(m)
sit eius et fit ho(mo) plen(us) nullo i(n)
d(ig)ens nec aliquid desidera(n)s. Ec
ce q(ua)lis cambio. Et si q(ue)rit se
resignantem et placere ei studente(m)
n(on) est e(ss)e captu(m) et latu(m) s(ed) ang(us)
tu(m) et h(ab)itu(m) h(uius)modi rep(er)ie(n)t
a t(er)ne e valde declinasse
Quam(vis) sic ab sib(i) q(ua)n(do)q(ue) a(nim)o
mortuus ee videat(ur). Op(or)tet
eu(m) cu(m) ad o(mn)ia cu(m) m(un)da (con)p(ar)ato
ra sep(er)i(n) totu(m) exponendo v(er)ita
ti(s) p(ro)cede(re) s(e)c(un)d(u)m v(er)e causa(m) co(n)
sc(ient)ia et v(ir)tutis missione. ita

. ne ad ipsa quoque commoda corporis et
necessaria. sompni videlicet quietis post
fatigacionem refectionem et ad ce-
tera silicet rerum custe et simpliciter
procedat ut non habeat cor cum deo
confundi. Sed vel aliqua commoditas quam
licet utcumque acceperit meminerit
quod in cruce domini sit et quod nec
aliud sibi debetur nec desiderabit
quam crucem. Et eadem racione est ut
crux gravis et molesta sibi sit
quamdiu ex toto affectu certa si non
assit habere desideramus et portamus
Et sic in aliquibus que corporis sunt de-
ficit. que bonis et malis communia sunt
ut quia a deo non accepit. ut qui
si habet nichil magis. ut si non
habet nichil minus bene est. nec quod domini
voluntate est ut parum angustiet

sen puret se ideo mag bon fore
eciam si videt aliqd graue et
moleste tolerare & mag rem oen
sui spir cu hre siter miret ipa
cu vitas patit cumlo? q'uing
ma infirmitas sicut cui posse c
ne vnq sibi placet & salus ce possit
sicut nec ipa qde pfectissia quia
dni ihu i carne salua eq i p
deus sy hui satisfactione & si
qd i se fuit facere no omiserit
Dni sic i carne dni quisarij fuit
illo mo pt terreri adusio die
ac nocte s; nec ei ius qde eu se
ciat se propter bnust subire
q ad honore dni ipo disponere
dt pmittere pnt qlige si cu
vatur nisi ctotu diligit et si deus

suos excessus et fornicaciones ab
ipso committentes nec punire et emenda
re disposuerit aliud desiderare
non potest. ymmo si deus eternum vellet
eum perire contentum in hac parte placeret
sibi. Si in purgatorio eum esse vellet
horribiliter et ipse desiderat ut committentes
in ipso contra iusticiam et virtutem suam sic
puniantur cum ori ceteri et bene ex bo-
na parte pro eodem habet. Nec tristatur
de decessu cognatorum alicui qui non
consultant nec convenire in accessu
aliud cum est quod ei accidere potest ad
solacium quod summo bono et ipsius beatitudine
de fruitur quod accidentibus conlibuerunt
non angetur nec minuitur. Archiepiscopus
eum esse habet ipsa beatitudo in se in
accidentibus ita ut est quod bonum est omnibus
immoderatibus accidentibus nichil ma

cius boni et omnibus deficientibus mechil
ut unum bonum sit Et quamvis hec
mirabiliter sonare videtur mechil
tamen presumendum est in isto sentire
quam non est in sufficiente sed venit ex
profunda unione et conformitate
dei sicut potest aliquis aliquo modo
ad ista attingere ultra eam imperi
cia illi donatur et si ultra fiduci
cia habuit prorsus vana est si
ex unione dei et eius reformatione
non processit ¶ Sed forte ad dicta
tu debes primo sepe quam oportet
sepe sed saepe ad sobrietatem bene
est ¶ Sed quid est quod oportet sepe?
Respondeo quod ad ymaginem et similitudi
nem dei sumus creati sicut
sicut pater vester celestis perfectus est
An deus ihesus christus qui pro nobis preciem

rogamus ut eciam bonum sicut ipse
pre et pro ipso utique consumati
bonum cognoscemus quod dicit uos
pro sicut ipsum diligit et nostra s
misia. velle ut ab eo fornicacionis
aliene seruitutis subiecti. Augus
ticia velle ut vagi et profugi sint
pre nro adoremus simulachra
et sculptilia. nec non signis et fi
guris contrariis gestis sint. Sto
ne apud alio loco prestabit spiritus ey
us manere in hoc templo quod castus
et sanitas est. De attitudine
eciam iudici dicitur beatus petrus non
dilegit ante sacrificium ut pro bo
opera benedictione beatam sanitatis
serua. Si hec et huius semper cum
dendo est. deus omne est natura serpens
~~[illegible]~~ Omnia nichil aliud est

per omnia regem et cum in ipso et in celum
tatis ad nutum cum subiectum divine
voluntati. michil per quoniam in ipso est
malum in eo dissimendis quod omnibus
divine bonitatis offendere possit. nec
ipse interim ipse michil sit deus ac
omnia in omnibus sit. ymmo ipse cum deo
et in deo quoniam sit per omnia sit. ¶ Quid
si iudicia dei abissus multa. consi
dera plane. Sed et nescit homo an a
more dignus sit an odio. verum
tamen quod sum cum deus non potest amittere
sed cum per gratiam semper aliquid
facere ubi cum vivimus homines sibi
et cum quidam nos efficit quod deus est in
ea videlicet pax veritas et caritas
quod non diligit deus semper. ¶ Unde
nos cum propheta David confitendo di
cit iudicia tua adiuvabunt me

iudicia tua vere d. memor fui
iudiciorum tuorum a seculo domine
et consolatus sum. et in iudiciis tuis
suspirari et misera filia si non ex
toto a se defecisset et quodam modo
in fiducia in regione dissimilitudinis
effectus fuisset certissime sciens
quod deus non posset dampnare scriptum.
Est et alia regio in mundo regio
scilicet dissimilitudinis plena lacrimis
tribulacionibus gemitibus et angus-
tiis. ubi spiritus plurima depressio
confusio et anxietas inerit ex con-
sideracione sui ipsius confirmatur ex
infinitudo defectum in omnibus in aspectu
dei et bonorum spirituum quod ... humi-
liatur ex fragilitate iniquorum et
operum quam cotidie perpetuo oper

cet copit. In hac regione sp(irit)me
et credibili copiose et habundancius
crescit in alio magis in alio min(us)
ita vt nec pene nullus ab hijs her-
bis inenlib(us) copos esse posset. In
hac eciam regione nobis habet prope-
te cum propheta. Sic itaque in medio
cum servo tuo domine. Domine mi si fi-
voce meo alligadas me sic derelin-
quas me et cetera. Et in medio eius cum me
timui

Qualiter vita virtuosa cum propri(is)
suis dyabolo nunquam desinat insidi-
ari in reformacione eius Capitulum 12.

Ipsi autem virtuosi et religiosi
da impedimenta alienas tem-
ptaciones et infestaciones aliquando
in superiori regione sunt p(er)ualde
molestie gravant et ipsi operi adi

dicunt ubi est deus eius. ubi est regnum eius et custos eius. Certe non regnat et dominatur non eius in terra vel in celo sed terra in celo suo et nos deberemus sentire quamdam affectum(?) similiter ut puro modo et mature affectum circa quo subsistere non valemus quod iam valde obscuratur est a nobis et semper cadit pro obiectu nostra cura est nobis de omnibus obiectis dum nos sibi per nimium vel aliena occupacione impediatur et sic quasi angustijs que a nobis angustiat licet non nisi afficiatur ad nos eius reddatur repetitur et repeditur et quomodo quam non fieri debetur ad illa que facienda sunt sed bruna hec de quibus tantum sunt haec presenteracta cumque eius

ne fortior nobis superueniat et eici-
at nos et excludat penitus. ut nec
sue amo patent nob accessus sed
nec appropinquare audeam ubi quon-
dam securi et ia morari solitus. Vi-
det enim nob quod dns velit pugnare
pro hoc ipso contra nos Ecce simul op-
pressi et a nob tamen ecce gemitus
et profunda cordis suspiria. stille
oculorum eius. non enim interiorum sed
et exteriorum videre ascendere ad dominum
quam et ia deciderunt. A misericordia sed
intime liberare eum et redde libertati
atque Dona enim sibi adeptus sunt
vehementer opprimet nos et improperare
videbit. ne nec quidem comparere coram
eo audebimus. Petrus igitur dne ne
si enim nos relinquis nob nil sal

et primi aditum occultet. ne si forte
derelinquerit eum ad modicum gloriam
de duratione pori. Quod licet non fe-
cerit. hoc tamen sciat iste consiliarius quod
quidam melancolicus est et in eo non cessa-
bis die ac nocte ab impugnacione
eius. laqueos multiplicabis ne quoquam
se verterit vel salire aliquando capi-
at. Anticipabis vigilias eius. ne
si forte oculi eius dissueti ad dormiendum
non fuerint nos preveniet. eius animum
occupet. Narrabis ei fabulaciones
varias et diversa obicies. Frequenter
mutari magis in divino officio. con-
cupiscens [illegible] legem dei diligunt. quod
[illegible] in corpore eius facie revelata ap-
pareat eius meditacio non fuit. Ad
hoc enim frequenter vacuus homines

eni quadmodum laqueos ad decipiendum
pabiq. Quod autem pro nobis perficere
re potius per alios et quandam fami-
liares vero nichil sinistri perficere
nitur conabimur. Quomodo enim est iste qui
per omnia effugiet manus nostras. Cum
tus et tam magnus decetius nequiter
de ipso quamquam despanus. qui longe
ipsa pedes iacet coram quo quondam
multum eminentes et illuminati fuerunt
Dominus autem videt vehementer com-
plicitum tres varia tempramenta et
impedimenta hominum quod sibi ipsi debet
lictum gemitum etiam eius et labore
plactiones adversariorum considerate
quid ad hec dicit. Ego autem dixi
in excessu meo. silentium a furore
mea omnis terra omnis alicuius gla

cio nec compareat aliquis ignorantis
quod ego sim custos regni mei.
Et si ad momentum derelinquo hominem
sibi ipsi ut probarem si forte fidelis
et stabilis inveniretur sicut et inve-
nitur est, putatis quod non agnoscam sicut
oculorum. Quamvis enim vehemen-
ter impugnastis eum et cumulum
fecistis, quamquam omnia in me non adhe-
sit vobis. Ingrati igitur gloriari gloriis
et certe non satis quia nichil estis
nec aliquam aliquando fecistis sed filium
domini contemptorem habetis et filios vobis
sunt qui assentiunt vobis. Unus est
ego si vos iterum excludam a
regno meo. Et certe primesatis
quia nisi quod vanitas estis. Am-
plius enim dicitur nisi ubi non est veritas

Deinde commemorari ceperunt de magna-
cionibus et de multiplicibus laboribus quos di-
u viuunt. si forte cadunt. si forte
capiuntur. Et iniciare ceperunt angeli
verum est sed que ceciderunt. Qui-
a in veritate non steterunt. Ipse cum
et non in me tunc sunt. Ego autem
hominis dico. Confortare et esto ro-
bustus et noli deficere in laboribus.
Multa quidem adhuc restant certa-
mina. multe derelictiones et tribu-
laciones die ac nocte usque in mo-
mentum tuum exitus de corpore. sed ne
timeas a facie eorum. Viriliter
age et confirma animum tuum. breve
Et factum est — nis cum erit nec punctus ali-
quo modo in succedentibus quoniam
fuit tibi dictum. Si steteris co-

ra me in veritate et in simplicitate ac
sinceritate cordis tui coram me
ambulaveris. si in omnibus agendis tuis o-
mnibus eidem me inspexeris et confor-
mari studueris. si denique omnem
curam et sollicitudinem spem for-
titudinem et gloriam tuam in me posue-
ris et in nullo penitus nisi in cruce
mea simul gloriari studueris nec ab ea
declinaveris. que quam dulcis sit
pre nosti. si tempus et totum perdide-
ris plene in me invenieris nec
erit tibi primescendo. Et cum adver-
sarius tuus quesierit te in me. sed si te
invenerit in te certe impugnationes
dubietates et timor ne forte vinca-
ris. Conscripserit igitur quod ambulant
te tecum et fortis. sed si posueris te in me

me. nō tecebis q̄r ūnq̄ magis pugnat
cum eo q̄ te. Absconda eum te i absco
dito faciei mee. ne ab aliquo h
nemarit. Et q̄de i medio lāgo
ris ī te gestis multas. sz i vm
bra mea vinces ic eas quousq̄
[illegible] te. Et si tardaueris pa
to aio expecta me. ut p̄ me
[illegible] quondo hostiā accepta
bilē michi offeras te.

[illegible] q̄ ī absē
cia gr̄e p̄sicet. ⁊ [illegible] ab angelis
q̄ sibi ī [illegible] statu [illegible]

A Accedite ad eum ⁊ illuminami et
facies vr̄e nō confūdentur. Et
quis poterit stare cora facie tua
reuelata dn̄e ihu. Tu cum hor
taris fugere ⁊ dicis ne stem
cora te ⁊ respicia ī te. Et q̄mo

ad poc'

id porro nisi abstulis velame
spissu nimis aspesu it me et
rei. Licet enim ego vna pre cetere
ri in te stans in conspectu eius non
confirm. habens tamen oia que ego
alia tn pre meor et opus sue
infirmitatis et dissimilitudinis coram
eo vehementer nimis. Ego v
na pre ceteris in fili oia mea
tua sunt. Et vide quam plenum sit ce
li et terra gloria mea. Ego alia an
te pre ignis. Quid nunc et vbi
subiecto vanitati. Quae enim co
nercio lucis ad tenebras et q
conis equitatis et vanitatis. Sed vt
pus super quod positus es et
mortale absorbeatur a vita va
nitas a veritate tenebre a luce

Sed qualitercumque sit auctus sum super
sis per te / crebrius respira
per te / Quod si tam vehementer
concutio et deficiunt oculi mei in
fulgore sapientie tue videndo mo
dicum quid de te et homo per velamen /
quid fiet si videro te in corpore
manifeste. Sed quis homo putat
aliquid esse. fidelis esto. Ecce
Sed quis. Tu vocans te / Tu
pater aliis correcta me. ne forte
tu veneris mihi pater sis et mihi
ydoneus ad manifeste videndum me
corporis cum oculis et infirmis non
possum videri a te / fiat tamen pro
voluntate tua. Sed quero tibi quod
sepe expior miseria mea in
tu nimis in eo quod absondis faciem

tua ne videam te. Ego nisi te abscon-
denti faciem tuam dimitteres in
reliquis quibus conturbor a te / sub-
ito deficerem in faciendis ad que
misisti me. Et si tardaveris re-
velare me quod acturus sum. Ego
pectabo te et fabulabor cum te-
nebris meis dicens Terra me
sustinebit iterum preter deum et non
apponet ut complaceat sibi adhuc.
Ego nichilominus fidelis ero tibi et
congaudebo paupertati mee nec ali-
quo modo admittam quamcumque consola-
cionem quousque revelaveris te. Sed
et stille oculorum meorum interiorum
et exteriorum fluent uberius donec
perveniat usque ad te. Et erunt in
lacrime mee panes die ac nocte
quousque videat et sentiat qui

tribulat me. quia deus meus et
refugium meum es tu et quia non ex
toto dereliquisti me sed absconditum
vidio facie tua verum fidelis in
veniret probasti me. Quid si ex
toto dereliquero te. Si pro certo
hoc scire facior et fido cordis
mei quo diligo te nichil me
minus sentio die ac nocte quam spiritus
anhelus fuit in me quia sic pro cer
to sciens me numquam te separandum
a te. Fili vester quondam rerum et
placitum fuit in conspectu tuo
In manibus tuis ego sum et corpus
et spiritus meus quoniam videro lauda
bo te et exultabo vehementer
et si non viderim in vita tua ut
salute in misericordia tua et quod pla

cum sincero in conspectu tuo ad hoc
studebo. Appone ergo emplastra
consolacionumque grana vel semina. Ubi
enim nosti esse vulnera maxime
dolorum. Liberius subsidebo pro te. Cum
tum curet ne sua condonet ad
videndum te. ¶ Quamvis tu consolaberis
me et recedere a me. Vere
rum subito coram vos requireri di-
verse consolacionis primo desolacionum
cule. Sed onerose ... in sic. Ex
pertum cum consulere que sit sua
mens et non mea. Declinacio ab
ea coram anima amaritudo et
desolacio in te. ¶ Elige coram ama-
rissime tribulari et dino dicere
que sentire aliena solacia ad
minus. Quemque coram venire posse

Unde si aliquando contigit sanctum respice-
re aliquid ex tenui ea sorte ut modicum
aspicerent ad eum, inexplicabili contemplatione confe-
runt in se eum. Et certe dicitur in
hiis qui diligunt et intenderunt
videre eum. Unde sancti crebrius
aspiciunt in celum. Unde respiciunt
et aspirant per eum qui lucem habitat
inaccessibilem. Posuit enim qui posuit
tenebras latibulum suum et in nu-
be absconditum suum. Et licet nubes
et caligo in circuitu sunt eius
ad videndam ipsam revelatam fa-
ciem eius, tamen iustitia et iudicium est
de tabernaculo in vita correctio
sedis eius. Hic est .a. eius [illegible]
motus sicut cera fluunt [illegible]

solum ante. sed et celum et terra et omnia
que in eis sunt et ipse angeli fluunt
et deficiunt a facie eius revela-
ta. sicut cepisti potius eum spectare
res in conspectu eius. Considera
ergo primum quemadmodum standum
tibi sit in eius conspectu. et quam casto
amore amandus sit et depurato
intuitu videndus. Deinde respice
mentis perspectivis non lippis sed sa-
nis oculis ipsam gloriam faciei
et vide si non omnia a facie eius
defluunt et tamen preter eum eius defi-
cit. et quomodo tibi videtur idcirco no-
bis operari cum id vehementer
sed et si auscultamus dicunt unde
possessio nobiscum stare. et quam sit glo-
riosa facies eius agnoscere: per multiplo

verum universa aliena cernit. O sili
cet tibi inspicere studium illum profun
dissimum non in superficiali contem
quia nos non verum sed in ipsa ori
gine tue et omnium cenere Cuo quo omnia
per quem omnia et in quo omnia. ubi eternaliter
ter nobiscum persisti et ubi deus es
omnia in omnibus C Cum ego puer parvulus
humilis et simplex videor oculis
vincentibus super facie terre et valde
sepe obnubilarem abmenta quando id
potest nisi ipse deus qui nobis est serm
revelavit facie sua. hortamini
cum ac si in manibus herem me ipsor
me putate Wilhelmi cum et oculis super
gressus facie illius inspice qui lucem
habitat inaccessibilem cum sim graviter
male corporis mei corruptibilis

et sepe inveniar in regione dissimilitu-
dinis et tenebrarum mearum. In qua
necesse habeo ut non dimittas desperantem
eum dominum et eius rebus hesitantem cum velum
eius. Sed ne parum pedibus eius humiliter
prosterni. Deinde dicitis ne vos in
spiritu quemadmodum facie eius inni-
mini ne et ego nichilominus sic
faciam ac si iam viderem et certus
essem me ab sibi alienatis liberatum
et libertati et origini pristine
redditum. quin potius considero me
proiectum in profundum tenebrarum mearum
tamen a velum oculorum eius. ita ut ali-
quotiens vix audeam non dicam in eum
aspicere sed nec oculos sursum levare
Quid enim mirum si eius facie in-
flexibiliter aspicerem in vestibulis

credamus ipsius beatissime trinitatis co
nversam. cum nec corporalibus obiec
tis et fantasmatibus impedimini s
icut ego? Nec memoria nec intellectu
sensibili utimini nec ex creaturis
ducimini ad summum bonum intuendum
et amandum sed statis incommutabiles
cum incommutabili cum ipso et in ipso bo
no boni eius eterne participes. quod p
sum ex omni quod non est eius eterne
spectare amicitie potestis et ipsum
esse per se fieri. hoc enim impossibile est. ita
ut nec ad momentum quidem ab eius
visione nos dicere audemus. Sed nec in
ferioribus passibilitatis et infestatio
nes ab ipso avertere sustinetis. non
sic liberi estis ac si aliquando ser
vi fuissetis cuiusquam alieni. sicut

XXX.

Ego q̄ nō sine gemitu h'c fateor
Tanta cum s' aliena q̄bꝰ subiacent
et distrahor . ut pre multitudine
mutari nō possit . ut quemqz preue-
ro corpore ut m̄s undiqz obuiant
sic tumido ⁊ m̄ltu remitteri . et
obnubilat acie mentis mee . qua
utrumqz tenere faciē ei⁹ assuetus
sum . quonqz primus pr reuelauit
faciē suam ⁊ abscondit me ī se ut
ab alienis inueniri nō possi . Sz
quem hō . Tunc in dea ut ⁊ si
nō crimine crebrius ei⁹ videat me
stare ante faciē ei⁹ ⁊ ī lume wlt⁹
ei⁹ ambulare . Qūmqz ei⁹ ra-
ru fuit . ut in reuelauit se ⁊
eu in specto . fateor nō ei⁹ oīa
aliena euanescunt . sz ⁊ oīa domes-
tica q̄ ī ei⁹ circumcusest ⁊ ego ipse

cu eis defecio. Tam fortis cum et vehementis e. ut pene nichil de me ipso in remaneret. Fugit cum a me tam infra et tam magna. ut cum omnia que habuit et potuero dederim nichil tum solvisse videor. Et in hac maxima paupertate primo in ipsius sanctis dictis nichil invenio salubrius et deo acceptius. quam ut pro omnia eo toto spiritu in omnibus que accidere possunt me resignare. ex ut ipse pro me solvat quod a me postulat. Corporem pecc in aliquo sum nichilominus amator christi in eo quod unitus deo in ipso et per ipsum et me et omnia amem. Ad hoc cum velle deus ut me amem ad quod ipse me amaverit et in nullo a-lio. nec se tuum sum cum et in cum

tu sufficis Et cum me et omnia sic amaveris nichil aliud in me nisi de me quam deum meum amo

Hec eo dilecte dei vera sinceritas hoc infundit

5 Gracias tibi lumen meum. lumen et cecum. lumen indeficiens summum et incommutabile bonum. ante cuius conspectum ego pauper et humilis servulus tuus sto. Gracias tibi. quia video lumen in tenebris lucens. Et quid. video in ipso lumine. video quam tu vehementer diligis me: et si maxime in te quam tam possibile sic hic non sis possibiliter in omni ipse loco et casibus pro me. quia possibile sit quod non sis possibiliter pro te. Et cum possibilis te ipsum totum michi ut totus et idem semper meus sis: si salvet ego totum

& idemipsum cum filio. Et cum sic cum
cum filio: sicut ab eterno dilexisti
te, sic & ab eterno dilexisti me
: quia hoc nichil aliud est quam quod tu te
ipso frueris in me. & ego ex gra-
tia fruar te in me & me in te. Et
ubi cum me amando nichil aliud
quam te amo: quia tu es in me & ego
in te ut unum & idipsum conglutinatum
: quod pater sic tecum dividi non
habet. Et cum amicis singulis bo-
num & virtutes in acceptum: hoc
nichil aliud est quam quod tu amicis
te ipsum. Sed si maneo in te ex
toto quod sum: quam impossibile est perire
te tam impossibile est perire me. Et
in hac unione non opus habeo amare
me a creatis quantumque conditis

et ideo toto videatur. cum omnia val-
de bona creata sint; sed sic stan-
dum in medio est, ut ad omnia relatus
sim absque sensualitate, et ab omni-
bus absque tedio et pena. In ipso
etiam luce inspectio ex inferiori
parte incipiam. Video me esse in tene-
bris nostris et concupiscentiis nimis: et
abhorreo incipiam: ita ut vix pos-
sim me sustinere. Ibi patior impro-
peria inimicorum et nocivorum in impe-
dimentorum et occupationum inutilium
quibus languor sepe atque subicior. Pre-
teris continue quomodo totum regnum
ex superiori parte obtineatur: quod
ex inferiori aliquotiens gravatur
se possidere. Sed esse me statim co-
ram te et non in me: audio vocem domini

ble nimis loquenti p me z dicebat
ad cor q tribulat me. Sic appropi
quetis sunt: qz locus in quo stat c
rectus in me sctus z sacratus e. Neq
cum vobis pt e in parte hac: sed
nec qdem qz accessus patet. Sed
rendet dne contra vobis. Si no
potius cum ibi arripe. Et qdem
ibi stabit. Subito cum plabor
ad nos in tenebras suas fami
liares: z obtenebra locum nrm cons
tra. Sed vestigii dne ipperabunt
inimici tui z mei templo z throno
glie tue. Qrdem ponam consilia
in aia mea die ac nocte qz bin
z aliud. ut tradi occi z oia dei
cratz z no apponat ut resurgat.

Ecce ung dicit . ego regnabo . alij ego . tercij ego porcinpabo regione unusquisque simulachri n alter hre loca & preti i regno suo . Obsecro ergo dne ut dagon iste malic deus qstitutus ubi archa testamenti tui erat . & qd prius e aliquociens supra archa procidat cum suis facie sua & apreciatis viribus no resipiscit ut volunt restituat i loco suo pore . Deiciat qqo cia simulachra de throno gle . & tu solus sis regnat i eo & ego no sim aplius miserabilis instabilis & fugitiuus . a . ta

Ad historia & victam diligere & i celis gloriam dei qre . sit i cena dni marie

Qui venerit i cena dni e ct

cruci applicabitur. hic in historia et
vitule diligit michel xpi gemo
di seu gle qui hic est secun
dum i oi tpe et locu glam dei sed
sequitur si maior honor et gla dei
fuit cum ee i ꝓfundo iferni ꝯ
nalit q̄ i gla corona dei et an
gelorum michel debet cum gte ta
le aliud posse velle nec abitra
sentire ꝯtentus. Quod si ita e
bono qui i vitule ita e i tam
magnis et ꝓfundis ꝯtemgsum
minimis et cotidianis casibus et
casibus videlicet grauitate et
molestia aliorumque corporis ut am
mi seu tepitudie. que vtique dno
disponente accidunt debet cum omo
a. sepo defere. et diuine voluntati
ac dispositioni i orbe venire

nec vacillat sed in vero accedit
cum hinc inde. Quamvis si corporis
fuit in quolibet parte illud solum
unum et idipsum apud quod mutacio non habet
in veritate nec senectute

Quomodo anima ab omni peccato in deo libera ubique secura est [?]

Nobis videtur ubique securitas [?] et consolacio. Si me habes ubi [?] pacem
vitas [?] quid ultra requiris?
Quid tibi deest ... ante in me quod
tibi displiceat quod sollicitus es pro
aliis omnibus causis et casibus
que contingunt accidere nichil tibi
conferre nichil quod auferri potest.
Ambulans in via beatificacionis. Cum
istis [?] ... quia in peregrinacione
es sed et corporis religatus sed expedi

bus variis constrictus et nullatenus alie
na servituti subiectus. Memora
re quoniam volueris de hijs que fo
ris sunt: si non fideliter viuis et fa
miliaris fueris michil te impedit
michil quod minare poterit quicquid
acciderit. Esto ergo sicut mundus
viator: nec onere nec ligatur vi
cibusque [illegible] nec terroribus
gravatus nec alligatus in superiori
regione animi tui. Et si non fueris
ubique in ope et casibus securus
ambulabis: quia michil habes quod po
teris amittere. Et si aliquid habes
et possides cum tamen non solum de
hijs que foris sunt. sed etiam de re
bus et spiritualibus. nichil timebis a
mittere: quia in publico et in itinere

positum est quo adversarij accidere
et diu ipse potest. Si autem totum pan-
per et nudus fuerit et ego dicere vi-
lissima gloria et fortitudo tua fuit
nichil horum dubitare quia non pos-
sunt in ipsum perdere. In omnibus ergo que
fortis agenda sunt. fac diligenter et
viriliter die ac nocte quod in te
est. et oro cum littera grecus. quia reus
non potest cum sordide cum male cum
desperate cum abiecte et cum gra-
vissimi accidere in hijs quod fortis sunt
prius semper manet suum stabile
et immutabile consilium. cui pro minimo
est quodcumque accidit in hijs quod fortis
sunt sive sit sine aliter in omnibus acci-
dentibus. Unde cum si homo iste acci-
deret de omnibus quod cogitare potest.
ymmo non ergo vita mea vivere pro-

tatis me cum accidentibus defluere
et vacillare sicut tu. Ecce tamen
certum sit quod apostolus desidero. Et
si me habes nonne ego omnia tibi sum.
Cur ergo non manes stabilis in me
sciens me summo incommutabili et
prestantissimo bono ad quod omnis esse
hec premissi tibi quod ero sollicitus pro te
in omnibus que accidere possunt et tecum ero
quantumcumque preveneris si in fidelis fuis.
Et si ego tecum sum sicut et
sum omnibus aliis absque ... deesse
tu autem potius ... derelinquet te. Et si ad ... fuis
immo et instabilis remanebis. Et
si omnia ad votum accideret si in omnibus
que foris sunt stabilis esses nichil tamen
prodesset tibi sic ... in hora
mortis me ... et absque ...

ne tibi potui uno

De scientia generalis huius mag(ist)ri religiosi in diuino officio C. ix.

Ist omni tempore loco et casibus magistre
et perpetue in diuino officio assistu
deus lucis et itaque humiliter ead(em) de
et corpore toti mundo cum puluis
pedum affectiose subiectus sicut
puer paruulus parum unicuila et
pullus plurimaque fugiens sub custo
dia et sub alas dei ihesu. Deinde
ultra tenerent gustabor an fuerit
eius reuelata fuerit cuius ingenio in
confusa et perfecta materie ac seriose
intus et quo iuxta omni partibus suis
subiectione sub cuiusque alienus
sine ... hoc et amore beato sine
eo timore quomodo et quomodo. Et
omni mollicie et feminea gustatio

nē et supinacias contrpacioēs et
motuū sensuum atq membrorum Et sit
reformata aīa et sibiipsi ac spui co
cordans psequatur sensu et intellectu
sepcium et sacramentorum Item p mē
ria videlicet varia oia et nō pla
na respicies pmpedes et declinās
cōgluc et sinuare se ad oia prudēt
inde et expedite vel oi aliena aīc
ietur pplectatur et viciosa affan. in
chēq i memoria bene potest de oīb
q sunt vel fieri i pnt i cōparu pte
aia tenuia de scpa dei tūlit re
signata de oīb aliud cōplacit. ex
tma pte nequā sit corrupta ad
afficiendū ad pua vel magna. nec
ex alia pte angustiata ad penues
cendū. quemadmodum grauia vel molesta
Deinde p rucem. ipam ecclam

sapiencia vivere ī inmutabile iusticia
a & veritate & pace concedit(ur) se-
quest(ur). nec seipsum ī venalitate
cōfirmatū. alienis ligatū nō piā-
lens. sed ipsum cōmis ad oīa pendit.
& oīa q(uod) sit ut fieri potest ī spiritu
& accipiet ī vivere & sapia potest sic
scilicet & nō aliter. Postremo
p(er) ipam respōnsū voluntate ad
oīa facienda vivacit(er) & alacriter
perdet mentē mā cotidie pficere
ī do. deficit a se ipsa & omīs se
p(er)de ut neq(ua)q(ua)m se possit inclinare
& venire quamvis ī nō ce sui cōsid
erare. ut videlicet sic moriat(ur)
ī deo sibimetipsi & oībus & vivat
ex deo oīa p(er) ipm operās
Qui michi dulcior & gloriosior q(ua)m anima
inhereat summo bono & fiat cōformis

sce trinitatis

Quociens nam perspectis et diligenter discussis michi in me nis dulcis gloriosi deo accip tans certius forcius et cum gla et consolacione plenius et in quo nulla est indigencia sed omnis opulencia et habundancia que nec ma plene illi summo et incommutabili bono quod immo labilis manet quod semper immobiliter ab eterno stat quod accidencia nulla attingere potest nec indiget ex lecto laude seu accidentibus se in se rat et fundat et sic reducunt ad pristinam conformitatem et fiat unum cum ipso uno summo deo ¶ Ut cum deo qui est summum bonum et unitas vitae dilectia pax modestia mansio

ridis bonitatis eterna sapia eternis
manens sic id quod est semet ipso
in oibus et diligens: sic aia effecta
quod deus est supabundans constituta
in oibus et stat et vivit ac perdit
in deo et in deo. tanto maior in deo
quanto minor in se. quia per aia absorta
est sui et in deum transit. Estque a
micta luce eterne sapie sicut vesti-
mento et circumdata undique virtu-
te et castitate sicut scuto inexpugna-
bili et ardore caritatis ignita. Si-
cut enim ferrum totum ignitum to-
tum ignis efficitur. sic aia amore
unita tota amor fit. Per eterne
perfectione quam eternaliter dixit nece
Itaque deo unita aia quidquid aget
ad se per deum et in deo aia aget de-
bet. et precipue inspicere veritatem

eterna sapientia, iustitia et summum
bonum, quando in ipso sunt universaliter
et dissimilia, contraria et consimilia, bona
et mala, priora et posteriora, et
nihilominus immutabilis stat. Sic
et ipsa mens debet multo conatu mentis
suo unum fieri cum ipso, appetere et
separatim obliviscendi quantum potest. Et
ille affectus intensus est, non contra-
rius unicus(?), et tam vehemens po-
tens, [illegible] et fortis est, quod nulla po-
testas et nulla aliena cura co-
subsistere potest, quia quamvis non est unitas
ubi in unitate [illegible] est et [illegible]
numquam stetit nec stare potest contra
[...] unitatis. Et sic sunt anime con-
formes sancte trinitati mens suo: per
tres potentias quas habet [...] possibilis(?)
est cognoscendo patri, quia sine principio

t a mille e p mēoria q i se qno-
dam° gēnet oia t ex qua p(ro)ce-
dut oia p qua sit e cōformis
si muda sit t iformis ab oi alie-
no qd° cuūspotte pt t nisip pati-
ut fantasias. ß potit° oper i oi-
bz ac dedignet oio nobilitatem
sua circa vilissima occupari ¶ 2°
filis e filio qd e ipa vitas t eina
sapia p rōem. ¶ p qua tc e cōfor-
mis. si i sibi i ipso vitatis a-
bulamt t si oia ipalia ut etna
corpora ut incorpa bona ut mala
cōplia ut icōpla t oia q fuit sapi-
ut ei pnt sit t no aliter. Quod
si fuit no pt i aliq te facilitate
angustiari ¶ 3° filis e spui sco
p bonitate. ¶ p qua tc e cōformis
cōsignq mēoria intelc recipit
alienum t inutile. qro ut itellecti

nichil nisi bonum verum et iustum
per voluntatem totum affectum afficiat
et fortius velit quam intentia et ro
mediate ac volenda et amanda
Et hec est vera virtudo cum tunc
spiritus iam cohors et conformior factus
certius deo accipiet et in consumata
virtute erit ei propicior. Et cum
agitur de caritate omnis inductum delet
ytiam et laudem efficientia in ineffabili
superdeat sicut quando deo asserunt veritas
spes et caritas et necessitas potest non
unde semper semper finem. Hanc
potest nichil agitur de hiis que fortius
sunt summo contingit sic ut sic cum ut ceterum
tria sperare ut desperare quod nichil
horum attingit animam in superiori co
formitate et refectione. Et quoniam
unitive sit ipsitum unitas et dimisit

accidentibus quidem hic vivimus summo cum
studio attendere debemus ne ad superiore
pre actigat neque inmitt disponere res
prosperitatum quomodo fiat concedat cor-
ruere. laborare pugnare cum vicijs
pacem comedat corpus. ministrare
bona quid eum princt. Virtus et manu
ut martha inferior. Sit ipsa sollici
ta et erbat circa plurima sed necesse est
unum bonum quod solum necessarium est theat ma
ria. Vacat ipsa verbo eterno. in stat
sapie. veritati et paci. ita ut in uno
quoque homine ambe virtutes consibet in suo
statu exercitentur et preferantur

De diversitate hominum summe bonum sicut cum
deo et summe malum sine eo

Augustinus in sermone de verbis domini Magne
et tribulationes nisi frangere servus sed
sollicitare cum ipsis suis ita ante
facere deo. Et quia summe bonum in

est . sine quo sunt nulle male . Et ibi pre-
merito vel saltem aliquid videre possu-
nt lumine cum sine . scripturam videlicet
quod omnia in scriptura per se . nudaque
veritate cum scripta sunt quod ipse possim
veritate de omnibus . primo de meipso de
eo . scilicet quod ego sum praeterea nichil sum
et quod nichil est in me de me . nisi quod
secundum veritatem ab omnibus est comprehendendum
et concludendum . Et sic omnes eorum meipsum
consolet confitentur . absque me aspicientes
et comprehendentes . cum ipsa nuda veritate
omnium quod sit perdita alta profunde longe
et late . secundum modum quo ipsa perspi-
dit ad omnia aspiciens in cunctis consili-
ter immutabiliter quiete

De hominis obnubilatione per illuminatione cordis

O Incommutabilis veritas lumine vere

bonum meorum. certa sapientia iusticia
pax castitas. tu es bonum meum. forti
tudo et laus mea. tu ij lux ero
sine qua crucior undique nimis. ego
pauper parvulus pauperculus similis cum
venalis tui et servus. minimus in domo
patris mei. reliata cor meum cordis
et corporis. absque saluto te. nec
~~[illegible] mendicare~~ sufficere
mendicitas sigi valeo in te. Aufer
velamen. purga aciem ut manifeste
videam te. vestibus tenebris cordis
effugatis. ita in lumine tuo tripudi
ans exultat et psallat. Et quis pe
rit te sequi domine Ihesu quomodo iterum.
Unus potest mortalium certa
sapientiam attingere. a fine usque ad
finem fortiter et disponentem omnia sua
viter. Et ecce assistis in conspectu tuo

fluunt lacrime cordis et corporis mei
ad te pro isto. et vix tandem credit
ut sic false patibulum te sequi possi-
nimis a mancipio ligatum et constrictum
Sed nunc quid continebis te super isto et non
potius visitabis me in brachio for-
titudinis tue. misertus super vincula
et impedimenta quibus ligor et angustor
ut restituas me in gradum pristi-
num ubi te. et ut iam non sim contingens
nec incipiam quidem. sed totus sim mun-
datum ac bene potius me sequi quam
tu a te ipso recesseris. Age ergo
quod habueris. Non cesset cottidie
tua nec quiescat corda tua. donec
totum in me mutarem sanctitate et oratione a te
desisteris. Quid putas tamen est
quod vox tu vertis non audit iam me
vero in terra mea vincere. Forsitan
quod vero et desolatum tu tamen non est

& hec adhuc sociu & audivit c i
ura mereant. Vox eius beri et
casti turturis cui vox dulcis
& facies decora frequenter audit in ma

Qd de paup spu glabit i paupta
te & nichilitate sua

Libent glabor i ifirmitatib
meis i paupertate mea i co. s
q ego nichil su ex me ut ipa
bitet fortitudo & benedictio xpi
sicut i me. Desspero p oia de me
ipo & nichil remanet in fiducie
solacii & fortitudis i me ex nich
il in debet nisi oe malu. tribula
tio iry & ca & angustie. Sz & ego
no desidero qz ex ut tu summu
bonu sis oia & i te sit in plena
glacio. i me aut nichil. Ego enim
paup eram & pdita ovicula su
columba seducta no hns cor. aliu

do vento agitata. unica cum tempore
spinas et tribulos germinans. misera
et miserabilis. tenebrosa. vanitati
et mutabilitati nimis nimis subiecta
est. levis. hinc vide vacillas. est si
quid boni. virtutis. caritatis. in spe
veritatis et pacis in me fuit. ex quo
tu ipse es summum bonum. virtus. caritas
caritas. veritas et quod tu dicta es. ego
autem nihil est sicut ferrum totum
ignitum dicitur quod ardeo non de se sed ex
igne qui in me est non quod ego sum. et lucer
na vel lapas lucens non de se sed ex lumine
quod in me est non quod ego sum. et quod ha
bet instrumentum aptum operior sed per
manum artificis. sic dicam de me
non ex se sed ex amore qui in ea est
dicitur lucens non ex se sed ex lumine
sapientiae et virtutis quod in ea est dicitur
separari sed per ista de omnia separavi

Tunc si ab ea recesserit. amor
bidchero sapiet et lux frigida
et tenebrosa manebit ¶ Cristen
metri quemlibet fuit apud idat
vino terribile vane et infructuosum
nisi mentis artificis operetur per illud
¶ Sic anima quemvis fuit nobiliter
creata ingeniosa et intelligens omnia
iudicat vanitas et infructuosa nisi deus
per eam omnia opera sua operetur

De vera resignatione sui ipsius

Ex quo res tam mirabiliter va-
rie contingunt et accidencia diversa
de quibus nichil presumebatur tamen per
me se evenerint. ac illa que mihi sol-
licitudinem reddebat. tamen sepe nos con-
tingunt. Ideo nichil in hac misera vi-
ta melius et quietius habui. duoque accep-
tius quam ut sit per omnia immunis de
seipso. simplices quoque ad propria quomodo
tunc bonos in eo inveniatur Christus

ters libero corde dum sua opa
ri salute. sive hoc sit pro comoda
sive incomoda. pro consolacione vel de
solacione. pro morte vel vita. pro te
nebras vel lucem quecumque non sibi
placuit. Et sic semper integre ipsum
se ipsum deo resignat. quicquid sibi co
ntigerit accipiat de manu dei
tamquam pro meliori quod sibi possit conti
gere. Hic non sollicitabitur de cotidi
anis eventibus. Verum sic vel sic stat
quod sibi nec bona nec mala sunt. nec
sentiet a suo vero fundo elevem
ad bonum et declinacione ab alio
sed qualitercumque res prodire accidunt. sic be
ne ei convenit quo ad intra. Incli
nacione ad appetibilia in se. vel in
oribus aliis et videndi vel audiendi ...
despiciabilibus quo ad illa que eius hec

presente a bonis et malis nullo modo se
queratur: nisi quantum sibi ad suum profectum
deseruiat. Et sic assuescat se
fundari et ponere firmiter in bono sum
mo eterno et immutabili bono. Quodsi
accidencia multa adveniunt que omnibus
aliis se deserentibus eum non derelin
quent. sed quantumcumque desperate accidit
sicut verus amicus sibi fidelis ma
nebit. Cum quo sic stabilitus abun
dante gaudio strenue et sincere ei
famulari ipsius die ac nocte in virtute
et sapientia in qua firmetur et non flecta
tur. Omne et in fortuna eum ipso descendet
in vinculis eum non derelinquet de
rebus abeuntibus ei pura virtute om
det. In qua omnia non sunt in specie
secundum id illud verum summum et immu
tabile bonum in quo fundatus (?) cuncta

que s(un)t et contingu(n)t intelligit et intellexit
et q(ui)a p(er) sua(m) eterna(m) sapiencia(m) o(mn)ia
fecit. Hec erit ei consolacio in itine(re)
in domo in lecto in mensa in o(mn)ib(us) locis
et temporib(us). lumen in defectib(us) in tenebris
iocunda confabulacio et plurima gra-
ta societas in silencio et vacacione
ab o(mn)ib(us) aliis. Unccio interna levigacio-
ne(m) in tribulacione. Amicicia hui(us)
comitis separari non cogitur aliquo
sed habundabit in(ter)im in o(mn)ib(us) que h(abe)t il-
lud in quo o(mn)ia s(un)t in sua paupertate
co s(ed) q(ui)a destituti s(un)t ei alieno pla-
cito. con(tra) q(ui)a o(mn)ia ab ipso destituen-
ti. erit tam liberalis et affluens cu(m)
comite suo in itinere (et) p(er)sonis ac si d(omi)n(u)s
esset tocius mundi. Induat se sac-
ro. ascribat tunc princeps spirituali-
bus. sic novissime de desiderabilibus

ab o[m]ib[us] alijs . i[n] angelis dom[us] letat
ur . [con]iunct[us] multis [com]modis . Ut ergo
sit i[n] honore et reuerencia [con]stitut[us]
sit contenta ex nat[ur]e p[ro]prijs gra[ti]
a ~~[struck]~~ nulla t[ame]n hor[um] eu[m] at
tingu[n]t . Quidquid eu[m] desid[er]are p[otes]t
h[abe]t i[n] ip[s]a sap[ient]ia . et adu[er]sa ac mo
lesta . nichil de ei[us] plenitudine
minuunt . Hec e[st] vera via electoru[m]
dei . via s[cilicet] virtutis et sapie[ntie] . Qua
fortiter incedens i[n] o[mn]ib[us] casib[us] felici
ter p[er]uenit ad optatu[m] fine[m].
Sic q[uod] maligni sp[iritu]s paru[m] uel
nichil s[un]t i[n] ei[us] nocum[en]to pote
ru[n]t t[em]p[or]e exitij illoru[m]

De ditissi[m]o paup[er]e sp[iritu]

Quida[m] v[ir] paup[er] sp[iritu] a d[omi]no [con]
fortat[us] de sup[er]iori p[ar]te sui sp[irit]us
loquens sic ait . Ecce diuicie su[n]t

et habendo. qui iam totum habeo quod de
hoc concupisco. Et hoc totum quod habeo
non habet habeo. quod non eam amodo pos-
sideo: quo etiam carere possum absque
bello incipit detinendo. Ipsa summa

unda informis et terminabilibus bonitas
tenet se in suprema parte sponsi mei
et ondit in corporalibus diuitias. et
bonum. Unum simplex verbum. in quo omnia
continet. Verba quod nichil aliud
regno ibi ondit in nichil et non
esse incipit et omni alienorum. quod in ipso
liber pre animo reclamare quam posset
et etiam verum esse omni fere asperi
abinfra informa accidentia cuius
et signa secundum volubilitatem sen-
sualitatis. sed de superioribus ei ista
aspicio. Et vitas clamat pro me vo-
ce terribili ad omnia aliena quod non

sed venit cum ipsa. sic appropinquantis
hunc. locum cum in quo statu sit est
Et sic crebrius ondit in facie sua
in choro in thoro in mensa in cella
in tumultibus exterioribus et laboribus
ac variis occupacionibus et docet me
per simplicitatem vultus omnia que ab extra
sunt et mutue in unum stare et cor-
roboratum aspectum. Hec facies talis
fortis est quod valide exprimit cor et cor-
pus ut non solum fundamenta sed cet.
sublimitaria cardinum templi domini
commoveat ad currendum et concur-
dandum illi. ad sequendum expedite
quocumque ierit. ad persequendum totis
viribus hunc opposentem et ad offendendum
sine remissione totum quod est et esse po-
terit contra deum creatorem in ipse et in eternitate.
Et tunc esset in magna cum o-
racio et levante cordis. sic ecclesiam

corpe posse subici oia. creata incli-
clinare depmere et bassare. Et penitus me
ipsum me et oia alia q no sunt ipam
ut i ipa redigit i nichilum. hoc
ostendit qui oia q no bniunt ds
nichil sunt. Et pq ego sic defeci a-
summe voluntatum affectu meo
et ipsum et bnit imediate suo
affectum et meum et eius fuit bnq
clary affectus no bniuntur pur su
resflexionibus: ut i ea et cum ea oia q
sunt ut fieri pnt modo meo i specia
sicut ipa faciet. Et ipse efficiet
iouries de meipso et ysplary de o
quod sup me bniri pt. Et qs
est hiera benedi sup me ab i
immutabili bitare et eterna dispoi
dni mei cui resignavi vitam me-
am et morte. totum quod sum et ee possum
i tpe ut i contrario nichil cum

p̄sumes nec quidquid se eliges. illi
et ego do licenciam

Quod bonum sit sapere fore in actio
ne cum exteriori exaltatione et interio
re autem humiliatione

Sint tibi omnia p̄ caritate ait qua
dam dilectus pro xpo in fine meo me
atur. Quando quid in memoria reddit
de omnibus que habui cum appeteret
ut per deum. cetera in his que appa
rent esse sunt albedo. que si haberet ho
mines eo magis. si non habeat mich
i unum sed et bonus sit. illa non plus
movet me ad appetendum quam lignum
aridum et flos pedibus conculcatus. que
omnia aruerunt in corde meo. Certe
tamen possum libero humili corde sub
me que sensualitas fugit et de
clinat ubi potest. ut sit omnia ex bono
quod pro perfectu in bono simplici

imaculati respectu. Et hoc eo
corde veneror tuum thronum glo-
rie caritatis et benignitatis. hec si-
cut quod erit in spiritu sublimior
me in fratri benedicte. quamvis et ego
non sum dignus ut novissimus cum me
tale aliquid presumam de me. Sic ergo
veneror. sed nullum vereor male. ita
ut comparar tum ab illo. eo quod forte po-
tens et dives sit. et spero ut hoc passim
sum ab eo. Quid cum si despicior
vereor. quippiam displicere sine mea
culpa si sum novissimus in domo tua
ratus destinatus tamquam vas perditum aut
[illegible] dubius [illegible] mei ut quasi sen-
sualis affectus prohibeat. Et nunc
ad me pervenire poterit talia ut sibi
ubi in sublimibus agitur ut potius agitur
paciens divina operatione. ubi nichil
alienum affectu nichil primum sensu. Sic

perior sit i aīo cū fuerit i sū
ac virtutis imutabilis ꝑ exalta
cione exteriori iferior qz i affectu
ꝑ humiliacione q̄ā mirabili ut fie
ri pt qm̄uis habundent hūla
ciones ⁊ incōmoda. Vos ergo vere
vos gloriosos appello qui sic sup̄ oīe
appetitu estis exaltati. sic infra
oem̄ depressione voluntarie ꝑ̄ de
submissi. volentes vel quasi fatuos
⁊ nullos alios. siue sint nati in
honore constituti siue despecti ⁊
desolati. In hac eni pte nec aliq̄
do habitu nec statura nec statu
nec gradu nec valitudine cor
poris nec exteriora quelibet mag
na apparencia q̄ hec ipē nō respi
cit dn̄s. que ⁊ p magnis habēda
nō sunt. Licet magna in eua est
quomodo accidat cū exterioribus

nietis in hac ptate sive fiat in dn
ar sacro sive bona veste sive mo
re in angulo domus sive alibi sive co
rpi nat sive habeat in reuerentia si
ne alii pferat vel sive no. Que vita
quecumque acciderit no put me acti
ue. pua cum et valde tenuus est ad
huc in hoc interior spualis qui facere
et statu meus debilis et inclinari
proximus si adhuc talibus contrariis
agitatur et vacillat. videlicet quod
cum est affectando et quod contra est fu
giendo. Et valde verecundum est in
conspectu dni anima tam nobile et
susceptibile summi boni in se cotra
tam vilia et indigna curat habere

De duplici regno. s. inferiore
que est sensualitatis et superiore que
est reformati animi. Capitulum .24.

Regnum inferior regnum s. sensuali

tutis plena e igitur turbacōe et
pugna: ideo cunctis viribus ad su
periorem regionem et amenum statum prope
randum est. ubi deus summus in ipso
res et virtute nos attrahens gressus
m... sed libere et liberaliter ambula
bis cum deus ubique cum ipso assurgere
procedes sed cum ipso ad omnia que sunt
et fiunt. et cum illis iterum remeabis
in idipsum. in sibi pacem et quietem
etiam si inferior regio cum suis vi
ribus interius agitata fuerit ad usque
turbis et motibus secundum virgam
passiones et relationes. Quamvis
cum perfectius natura oportet
manere natura. sed nichil prohibet illi
mortis natura ad superiorem statum
mereri. si tamen naturam necessario
recessus ut tractus fuerit a natura
possum quidem habere dulcedo eius

sacietes coram non malas ubi animus qui
escat nec coram sensualibus deuocio
nes ad descendendum in illis. maneres in
ipsa et instabiles nec fundari poteris
in cognicione et amore veritatis et
misterie. Et sic omnibus diebus vite mee
erraui[illegible]. Voluisses quidem perfecte et ve
lociter peruenire ad perfectum animi statum
sed non vides viam absurge qua eundum
est propter illa exteriora quibus [illegible] sumus
Sed veram viam qua immediate peruenit
ad summum bonum ad primam originem
mentis ad veram securitatem et pacem
est quod amices eterna dei. quod non poteris
pacem et quietem mentis in accidentibus co
moribus. quod viuas sine errore memo
di et declinatione quomodo. Quidam
cum suis [illegible] ab [illegible] [illegible]. turba
bunt et vacillabunt secundum illa que

nobis absconditum occurrit. Ideo continue ab
exterioribus ad interiora animum revocare
oportet: ubi ostendetur nobis via qua
pervenimus ad summa pacis. Exterior
ostensio parum aut nichil prodest nisi
imprimet abintra docente interius per
experientiam didicerimus quam eadem sit.
Ideo manemus aridi et tenebrosi sine
illuminatione veritatis eo quod non pervenim-
mus ad quod requirit quod omnia sunt et fi-
unt abscondita circa misterica et spiritualia.
Frequenter videmus profecisse abscondita
in bonis spiritualibus et apparentis seu
in reputacione sanctitatis totum inane
est premium est nisi interior homo deo confor-
mis fuerit et reformatus. Et si illi
se conformis fuerit. ... de ... dominus
donare voluit exterioribus liber
careamus quod non est nobis necessarium. Et
iam cum fuerimus in fido modo beati

et sciencie · nisi omnia exteriora mea ex hoc
sufficiant et sunt accepta domino · quia
exteriora per se non sufficiunt nobis et
quamvis omnia decenter et ordinate fiunt
data sunt non est enim consequendum in talibus
Saepe talibus impedimur a bono pro-
fectu plus quam apertis malis · et quia per-
manemus et consistimus in talibus non proce-
dentes per illa ad veram et summam san-
ctitatem Impossibile est nos vero spiritualiter
fieri absente corpore · Christi suis bo-
nis et signis exterioribus [illegible] vita-
te expedit nobis ut dominus Jhesus
Christus meus vadat a nobis · Si enim
ipse abierit spiritus veritatis qui doce-
bit nos omnem veritatem qui dabit ab-
undanter constanter ambulare coram domino
· qui faciet omnia interiora mea conti-
nere et non veniet ad nos Et quando

q[ue]dicit argentu[m] ut mit et no[n] i[n] pacib[us]
laborem meu[m] et no[n] i[n] sanitate et
no[n] poterit cu[m] plenitudine sanita
tate et omne desiderabile pro qua
mi[ni]mo p[re]cio. Si enim dederit q[uo]d a
mamus et possidemus no[n] habebimus q[uo]d
desideramus. Inde e[st] q[uo]d mentem demum
i[n] nobilissimis angustiam et afflictio[n]i[bus]
tali dissolvimur modo et angustiae. In
de e[st] q[uo]d illa q[uae] ab eo domino sic dispo
sita fuerunt no[n] concernant nobis. Inde
instabilitas terre et tumultus mo[n]tiu[m]
nec etiam illi ubi habitare deberet e[st].
Inde e[st] q[uo]d cure et occupationes
possidet nos no[n] h[ab]ent ab[ir]e a
n[ost]ri[s] operu[m] p[re]ter m[odu]m ut ipse o
pere[n]t nos ante miserabiliter
pereant. Hec d[omi]na nobis venit
et eo q[uo]d ab eo e[st] confusio mea et
q[uo]d dempsera[t] et no[n] despexi ipsi

tanq que deorsu st ¶ Quamo est
nō i tenebris & lume nō ē ei. Ve-
niat ad dm lume deficiet et
imitat itm sup ipm. Vide ita
Prope ē verbu i ore tuo i cor-
de tuo i sensib tuis itm tene-
te sup te subt te. Vndiq pcu-
entem qnq venit. Verbu s
pheta & vmen. Verbu sponsi qd
pdiosis merib fragnet a deo
crebrius apparet ec boni sapia
Vitas misteria pro & lume est
nu illuminas ec. Sed ad ipm ve-
nit. Quid ia restat nisi ut ap-
tum oculos nos videam & intel-
ligam adventu dm ad nos ac si
p custodia mentem speru presto
facies eu. Deus ergo venit ad
nos p creatura media pp̄riam
s creata sicut ē sapia veritas

misericordia et caritatis. Caritas diligit
deum et singulos in quantum omnia cooperantur
nobis in bonum sine acceptione bonorum
nec aliorum eciam in illis curabilis qui
in desperacionem videntur esse scilicet specia
cerca passiones et lesiones mulieres
et omnia que videntur nobis esse impedimenta
ea si vigilantes fuerimus non parum profectum
conferunt nobis. Quia cum aliquibus
impugnatur statim fugiunt cum re
cursu ad deum ad interiora sua et
ad superiorem regionem suam ubi non
potest attingi ab ipsis. Et ubi deficit
virtus et fortitudo propria ibi gratia vera
fortitudine et humilitate et
piede propria infirmitate. Deus enim tam
vehementer ab eterno diligit nos
et tantam magna indicia amoris
ostendit nobis ipsum et seipsum totum
dat nobis quomodo posset aliquid

permisit super nos nisi secundum profectum
nostrum et amorem suum. Quod si forte
propter culpam nostram punierit aliquando
et derelinquit nos. bene. hoc sen-
tiamus quod et in infinitum plus meruimus. et
libenter velit sustinere quod quod sibi visum
fuerit. Hic debet diversis modis ad do-
minum pertingere sedibus qui ordinantur nobis
diversa et in omnibus hiis gradum et in quolibet
tribulacione et molestia dicere cum propheta
Iheremia. Plane hec est infirmitas
mea et portabo illam. Cum diligen-
ter in gracia intelligunt quomodo ordinata ad perfec-
cionem omnia ordinat et tamquam habebit in mi-
nimo quantum in maiori. tamquam in tenebris mi-
nimo quantum in luce. et producit tenebras in
lucem. et exstare in habundanciam. Est
enim gracia quasi circulus non habens principi-
um nec finem. Operatur enim et procedit
ex deo ad omnes creaturas: et ex

Ieremias

creaturis iterum sine remissione re-
dit in sua origine Qui ergo cum su-
premis viribus suis uniri deo ad omnia
perdi cum ipso per gratiam suam. Quod
cum ipse puniret nos punitis quod
dicit damni abnlacis per damna contra
sensum carnis cum ipso. Punitiones cum
suis in ipsos quos nos deberent esse
... sint cause errores seu terrores
scandala despectiones infirmitates
passiones ac singule dicte in suis mem-
bris. Istud sic ab eterno est per deum
sic debet fieri sic volo ut fiat non
aliter eligo. Deus dedit in infirmi-
tates. ariditates occupationes pas-
siones et tenebras in ipsis volo me
exercere sicut in malleo curdinali sen-
tire ad deum et optimum meum in isto
esse. Eo magno cum amore ordina-
vit deus sit me ista ad augmentum
et occasione profectus mei et eterne salu-

tis ibi nec oritur in tenebris sunt et
tenebre nostre erunt sicut meridies
ibi possidemus deum et ipse possidet nos
in occultissima cognicione quo oculus non
abscondit preter nobis occulte non videt preter
tempus ibi absconditi sumus in abscondito
faciei dei Gracias omnipotenti deo quod nemo
nos ibi videt Gracias deo quod nichil
apparet oculis carnis nisi omnis infir
mitas ne quod latet robustum in nobis
auferatur si videatur Secundum istam vero
nionem oportet nos cautam inspiracionem
non secundum nos. Sed sit magis ac magis
sic nisi contra nos venire Quamvis
pateret nos angustiatos cogitacionibus nisi
vos et inglorios ex quo forte absconditis
subtrahitur nobis omne solacium quod videlicet
licet nullus requirat nos quod debitum
despicimus non reputamus quod nos nec

ipos sic comp(re)hendimus q(uod) eligis paup(er)tat(em)
et q(uo)dam(m)o p(er)ip(s)ima o(mn)i(u)m h(om)i(nu)m. vi
ue(n)te d(omi)no i(n) eius (con)spectu ambula(n)s
in si(m)plicitate et v(er)itate. no(n)
e(st) nobis s(e)c(un)d(u)m istu(m) modu(m) nec(essariu)m
r(er)um o(mn)e q(uo)d nobis deesse v(idetu)r a
lienu(m). Nichil e(nim) aliud req(ui)ri
r(er)e q(uam) illud su(m)mu(m) bonu(m). o(mn)i(u)m s(ecun)d(u)m
t(em)p(o)ru(m) i(m)mutabile bonu(m) i(n) q(u)o o(mn)ia
habe(n)s. O(mn)ia alia p(re)t(er) illud s(un)t no
bis nimis p(ar)va et angusta. q(u)ib(us)
si d(e)dic(er)e nolum(us) possi(mus) et lib(er)e
volu(n)t(ar)ie c(on)t(ra)re c(or)p(or)is supp(l)icii(s). d(e) s(e)
natura turbat(ur). gra(n)d(is) n(am)q(ue)
lib(er)tas sustinere i(n)comoda. (con)traq(ue)
e(st). eo q(uod) no(n) h(ab)et volu(n)tate(m) sua(m)
nichil e(st) ad nos. Tam(en) nul(l)ne
at i(n)ferior. ne a(n)i(m)a p(er) ...

nat sed idcirco vnguentum descen-
dentes et descendens in barbam in super-
iores videlicet aut vires asigno
ciet etiam descendit in oram vesti-
menti in cordiali feruore et in oc-
cultis sensus ita ut et ipsi penitus
nichil aliud appetant et sic volun-
tas diuina sicut in celo ita et in ter-
ra mea ne esset immunitatem co-
rum et tractatum et sensus ferantur in-
modica et ebullitiones. Sed si sic prosequimur
gressus dei non declinantes extra
circuitu eius sed in luce eius et sine
in cordiali et affectuosa luce velut sen-
tire scilicet in illa luce quia non aliud
respicit nec desiderat quam quod deus dare
voluit siue sit amarum siue lenimen

Qualiter districte respicit deus reformatione
[illegible] [illegible] Capitulum 26

Sine confessione nulla remissio,
cui ergo cum fiducie Dei committam
secreta mea et vadiet cogitationis
meae in sibi qui moribus meis conscius
irreclinabili iudicio aspiciendo quae
me movent, si videlicet aliquid
in me est quod aliquo esse sibi non est. Quod
districte requirit conformitatem omnium
secretorum meorum ad imaginem suam
et exteriorum quae ad conformationem quae
in carne cohibentur, ut non solum partem
aliquam sed totum et indivisum me
ipsum vendicet sibi, quippe qui me
totum fecit totumque refecit. Domine
tua non volo chronicam gloriae sic quod
tunc de causa turbari et inquietari
nichil enim dignum aut tantum pre-
tio indicavis fore in toto mundo, a
quo respectu virtutis committitur conscien-
tia et corrumpatur. Volo etiam ut

sim(us) q(uod) liberales et feriati cum eo. sim
us grandi auctoritate sup(er) nos ip(s)os
et sup(er) om(n)ia aliena. Velle nec quiq(uam)
nisi ei. Sentiamus q(uod) eo ip(s)o totaliter
eis nos ip(s)os committi. purificantes
nos p(ro)prietates. et eo integro nos p(er)den
tes. nichil emendantes. q(ui)cq(ui)d nobis in
cetera ut iterum fieri p(otes)t. nec nobis li
bertas. om(n)ib(us) secum illo mala et
nullo alio veniat. q(uod) eo p(ro)funda
humilitate. et desp(er)acione de nobis
ip(s)is et eo conformitate c(er)ne(n)t(e) ig(itu)r
immutabilis veritatis et sapie(n)cie que deus
ver(it)as in ad corriores et interiores
totaliter possidebit: p(er) eas i(n)t(er) s(ecundu)m
voluntaria et vivat ip(s)e nunc a d(omi)n(o)
pax. Velle etiam nec trinus et p(er)
om(n)ia precept(um) respiciamus facie sapie(n)
veritatis immutabilis conni(ue)
iustitie. caritatis et pacis dei. me

serenitatis nostre. et ut expediamur
nos ex omnibus rebus quelibet in
multiplice eveniunt. Quoniam per
cui habundant tribulaciones et
impedimenta. manet tamen ibi via
gloriosa latissima et recta. tamen sicut per
medium omnium tribulacionum. ubi do
cemur non declinando aut fugiendo
sed natura immateriali cui robora
torem unitum cum ipsa immutabili
veritate in omnibus certissima perma
nere cunctis impedimentis transcenden
Docemur quod fugimus quod mirabilita
te. sensibilitate. tale displicencia
mansueto animo aspicere et equanimi
ter cui emendare non valemus
sufferre. tum in tuto secreto col
locari. ubi nulla turba possit
nos attingere

Exhortacio ad conformandum
nos divine ymagini. Capitulum 25.

Quis potest digne perpendere
quomodo sine intermissione deus in-
spiciat et considerat eterna benigni-
tate sua in nobis que nunquam deseri-
mus. quia videt et cognoscit sem-
per in nobis. tamen quomodo fieri potest co-
gi et idonei susceptibiles a no-
bis. Ipse enim sentit semper in no-
bis displicere eciam regnum conformi-
tate ad quam creati sumus. vehemen-
ter zelans pro nobis. An deus glo-
rie non zelabit pro templo et throno glo-
rie sue? Ideo enim assumit interdum
omnes vires meas non solum superio-
res. sed eciam aliquociens inferiores
et vincit eas sibi. faciens eas impo-
tentes ad operandum. ut nulla fiat con-
tradictio. sed ipse nos totus pos-
sideat. nos vero feriati eius
operacione paciamur. Beatus qui
sic in se patitur divina operacione

Prius in dei ne crebris sustine-
am hac beatam passione. qua me-
i et omnium aliorum obliviscar. qua
nichil aliud intret nec sapiat
nisi verbum sponsi qui me intus et
foris penitus totum possidet

Que sit hereditas pauperis spiritu in hac vita / Capitulum .xxii.

Hereditas mea in hac vita
nunc est nec erit alia. nec quic-
quam aliud expectabo quam latere. ecce ab-
iectus et novissimus. ita quod nullus re-
quirat me nec curet de me. cum
nullius momenti. nullius estimacionis
parvus et despicabilis. Deo totis
viribus die ac nocte intus et extra
vigilanter ad ista et similia operam
dans tendam. ut cum venerit ipse
quem iam dudum diu desidero abeam
accipiam. Magna ergo res signo
magnus. veritatis. probare

et representatis mediis in hon[illegible]
ostensum sit. liber volo pueris et
minimis gentes et nisi nullis con[illegible]
valoris. sola fides sponsi sufficit in

De laude sancte paupertatis et quod [illegible]
voluntaria ad usum exercitata
perducit ad animi clarificacionem

O gloriosa paupertas domini ihesu
et omnium electorum eius ab[illegible] et
laudibus cotidianis ignorata. Per dei
ecclesie gloria honor laus et habundan-
cia sit. Sicut ecce sunt principales. iterum
in subtiles et ingeniosi cuius si[illegible]
copia de celestibus et profundis
misteriis profundam proferre scis
sed non assistimus ad paupertatem
et vilitatem domini ihesu. propterea vel
nulla est edificacio mentis vel
est admiracio sed non videtur
nec edificatur. Assistitis ergo p[illegible]

p[re]latus. exhibicio[n]is singularitatis. si-
lencijs & abiectionis i[n] vilibus & p[ro]
cu[m] ubi causa posset. s[e]d p[ro]p[ter] elige[re]
viliora & infima. vix natura sunt
de temporalibus. curie. granaria. labores
& que alij horrent amplecti. & sic
gerunt ac si ad hoc inuenti essent &
op[er]a mea clamabit. regnum meum
non est de hoc mundo. Hec & his si-
milia sunt que nos s[an]cti[fi]cant. instruunt
edificant. religionem stabilem conser-
uauerunt & conseruant. Dns quippe
ihesus reliquit nob[is] ex[empla] uite sua
portanda. non mollia. non delicia
non comoda. non vana blandiem
ciam. s[ed] cum tribulacione. passio-
nes. incomoda. miserias. abiectione
a sensualitatibus. ut sic q[uo]q[ue] [illegible]
nichil & mundo hunc. conseruet. deu[m]
hic celum. De q[uo] similiter singu-

xpi dn q te volu(n)tati in corde cu(m)
lingo subdidisti crucem tibi semper
Iterum cum tercietis gravita
tes & amaritates i nob(is) sit. q(ui)a q(ui)cq(ui)d
fugere & declinare a cruce & lingue
nec affectuose subuenire nob(is). Cum
ergo cruce & lingue dn(i) sapit no
bis & afficimur ad illud. q(uo)d q(uan)to hu
miliacionib(us). penitencie & paupertatis
refici(m)ur. tunc breuiter pencuncq(ue)
vltra om(n)ia i(m)pedimenta. tunc obp(ro)
brium gaudium. humiliacione(m) co(n)so
lacione(m). p(ro)speritate(m) habundancia(m) re
putabi(mus). ecce q(ui) cotidie mo
rientes & ecce viui(mus). Quasi abiec
ti & i(n)glorii & pleni gl(ori)a. q(ui) no(n)su
mus & obp(ro)brium dum cu(m) mellinos
nomini & (con)tractacionis angustia
ti. afflicti. & ecce tales sumus q(ui)bus

dignus non est mundus. Quasi desperan-
ti et ceci propter nostra nisi a nimis
et securitatis incidit ubi nullus nos
ab eo videt nec attingi potest. Ubi
cum duo comitantur undique servi-
tutis et captivitatis muniti non value-
rimus oppressi. Alioquin la-
bor nobis grandis est quam sterennis
cura dum Deus et decepe-
la pueri culle non noscimus nec nomi-
nis concupiscimus aut capimus secundum volubi-
litatem sensualitatis quam celum et
terra omnia que in eis sunt et sunt quam
damus incutis neque corrumpi-
mus amore aut [illegible] con-
spectum timore. Et hoc ideo quia
ipsum verbum dei summa celum et
incommutabilis veritatis sapientia et
virtutis possidet mentem ut et tene-
bras fugat intellectum illumi-

nat et sic unit ut in simplici as-
pectu nullus fiat sibi reflexionis
atque in quietudine et amplexu nostri
[illegible] et ipsius secundum quendam modum
mistum sit medium [illegible] qua questi-
one per ipsum videntur omnia et ipsum in ipsis
et ipse firmiter ac videt se per nos
ubi est ipsemet ipse visus ipse quod
videtur ipse quod videt. Sicque fit ut
in illuminatum intellectus omnia videt in
sapientia et bonitate nequaquam sinat ali-
quo modo preter memoriam in animam seu
simplicem inconversam cogitationem
quibuslibet obscurari obiectis. et
per consequens nec voluntate seu affec-
tione aliquis pervertitur deformi-
tione. ubi vero reparatur divina imagine
sua depicta ibi decorabimur. nec
quippe remanet nobis de ipso. Ibi fa-
cit nos amore ex amore sicut

ve ex [illegible] sapiencia ex sempiterna
de bonum ex tempore. Ubi filii adop-
tivi suscepimur in filio unigenito
a patre. cum ipso et ex eo nos parti-
cipes nostre conformes simus

Qualiter nos in unigenito claruerit et
verbum et qui in operibus carnalibus et operibus
naturalis [illegible] supplex [illegible] pura intencione

Osculetur me osculo oris sui. Christe
deus desiderii et verbum humanum nos-
trum ipsius expectacio. Sed quia amor
non capit de impossibilitate solacium
ideo eo quasi cumulari nobis
petit per ipsum. cetera nimis prava
et angusta nobis sunt. non concessa
desiderium mentem. Ut ergo eterna
sapiencia et immutabilis veritas don-
det nobis felicitatem suam. irreprehensibiles di-
lectiones suas. cuius pulchritudinem
et desiderabilem. et quando ipsi ea vi-

det nichil ulterius desiderat. tuo in[n]a
tandem faciet tibi vehementer amoris
se mutuo in primi faciet eis osculo et
amplexu interno casto ac valido. ac
si tibi debet in eum transire et transfor
mari et quadam transmutatione fieri quod
ipsa faciet in se. Ubi eciam post ge
neratur sine intermissione sicut uni
genitum simplex verbum in quo omnia agn
oscis et vides. per quod discis sine
multiplicationes rerum. occupaciones
signa et figuras et omnia que abeunt a
centro simplicitatis et unificationis trans
et per omnia opera nostra. quelibet eciam
appareat magna et divina. quem assi
cendo in quo solo contrahimur solidabi
mur. et per mutuum respectum unitive
flexione aspectus efficimur. Ibi quasi
unus est eius verum. faciet cum facie

Adest facies sponsi. adest et nostra. sed
dissimilitudo non modica. de qua cum prius
nichil agitur ibi vita in creatura creatorem
sine intermissione aspicit et visitat
vitam in creatura creata. que ab eterno in
deo est et unum cum deo est. Inde efficimur
tam humiles et pusilli in nobis ante faciem
dei sicut puer unius mensis. nec
scientes possumus nos purificare sed cum
desiderium nostrum illa purificacio et an-
nullacio nostri ipsorum facit nos liba-
les et liberos. securos et habundantes
ac si nullius alterius operis haberemus. Et ex
quo in cibus cogitacionibus motibus et
operibus simplici oculo et intencione hec
quam creata obiecta tam seriose et
valenter perspicit ac si diceret ad v-
nicumque. Video quid est. quid non est
quid accidit. Video unde est quo va-
dit. scio quod in pectore quod est et non ali

Deinde liberalis et expeditus est progressi-
ura per deum per sapienciam et virtutem
per spem sensumque iterum nos primitus
ire est. quia nos aliunde iter celsius in fir-
mam nec quoque nominis in hac per-
sona ut in excelsis est sursum ut in terra
deorsum. Hic eo enim quod quemque nos
agitat infectis et excecat in illum in-
ore oculi. quamvis plurimum videatur
et solum magnum et mysticum aberrant
in eo omnes pervasum est. Unde et indig-
num dividens a vera unione sum-
mi boni et gratie medium et velamen
inter deum et animam illuminatum in eum
Deus indigebit ardore et purgacione
spiritus in nobis. Deus in quibus quod oculum ut
nobis interius ut cum. sed visum est nobis
necessarium simplex oculus et purum interius
Simplex oculus qui sufficienter intuere
quod unum. Sed est sordium verum vita
est qui separat periosum a vili. per

ra releuo que prosequitur simplicem sensum
videre virtutem de sibi. que facit nos
omnes vacuos ab omni peccato et con-
solatos ab omni quod super nos veni-
re potest. Ipsum facit nos liberos illigatos
corde sine hesitatione. Agit enim que
vere virtutis sunt coram deo et hominibus
sibi et omnia que agimus tunc agimus
sine alio quocumque respectu et propter
ipsum. Per hunc liberamur ab omni vana
perplexitate anxietate a metu
inferni. diaboli. accidentium diversorum
et hominum presentium et diversorum sen-
suum. quemlibet certa magnorum ab
ea. ab omni dampno quod nos angusti-
are potest. Per hanc divinam super senti-
mus latus iusticie et charitatis et se-
cure dicimus. Et si ambulavero in
medio umbre mortis non time-
bo mala etc. Per hanc habemus fidu-
ciale accessum ad deum et ... ru

bore stimus cum silete eius. Unde nasp
e q verbum germinde et virget et ser-
mocinacio ioconda nobis e ad regi-
dum exercitum. Verbis et solencis
et oblacio sem que nosipsi sum. Tercio
quia [illegible] totus mundus nobis vilescit et
omnia que ad ipsum pertinet. Quarto non va-
cat nobis de aliquis consideracio et super-
flua occupacio. Quinta causa di-
mobenus [illegible] sapie et intelli[illegible] ad sim-
plicia et misericordia. quod autem est con-
[illegible] est virtus et sapiencia in ipso. Ibi co-
templet illud salomonis Rex qui sedet in
solio iudicii dissipat omne malum in-
tuitu suo. Sexta causa bonus simplici-
tatem. sapie et [illegible] que tenet se
in superiori parte sui in solio altus super in-
ne inpedimentum et mutabilitatem. atque
bonus simplex appetitus cum eius effectu

dissipat et in nichilum redigit omnia
sua corroboramenta et mali omnem dissi-
mulitudinem et velamen et mediante
te se et deum. Et post hec ista dis-
sipatur omnino dei presentiam cuius seve-
ritatem et strenuam videt omnem que non mo-
lestie et inquietudinis patitur. Contra eum po-
nit eos qui non transgrediuntur dicens
usque huc venietis et non ultra progredi-
emini. ¶ Hec igitur sibi contrariis dissipa-
tis et contritis ego caste [illegible]
[illegible] in tota mercedem dignitatis spe-
ciem auditur in tota virtutem. Ecce e-
nim more eius que sic [illegible] ver-
santur cum filiis dei in mente cogita-
ciones. consolacio maior et certior [illegible]
valde sunt cum deo. Ipsi in quam dor-
mientes in nocturna. [illegible]
prudenciam. amor et non cessat dul-
cedo suave in ambobus sponsi [illegible]

Filie eius referunt sibi dicatis honorem
gloriam consolacionem et ceteram quelibet in
quibus ceteris gesserit sed hec supergressa
est universas. Nichil aliena pinguedine
et unguentis. Sola facies et osculum sponsi
sibi ei sufficit in quo omnia habet et nichil
ultra requirit. Si nichil ceterorum
que ab aliis desiderat ei affuerit
nichil minor eius gloria et plenitudo
si omnia affuerint nichil maior. Ergo
omnibus caret preter absque detrimento. Curr-
rant ergo alii quo quo voluerint. Unus
illud alter aliud concupiscant et acqui-
rant, augeant et occupent etc. Sola sibi ha-
bet altissimus. Hec nichil pro magno
habet, nichil preciosum, nichil gloriosum
et iocundum ducit preter faciem dei et
osculum sponsi. Etiam omnia vicerint et
aruerint. Est enim hec unum de

castis virginibus / sponsi sponsis. que
non ab aliquo extraneo corrupta
nec intellectus informata vel decreta
sensus sponsi pro modulo suo genuerit te-
rit. quippe que hec vera cognicio est
existencium prout existencia sunt. et simplex
sciencia veritatis. non respiciens voluntatem
cuiusquam in quantum aliter mallet quam veritas
indicat esse intelligendum. Que et bene ordina-
ta est in sinistris et dextris in omnibus
euentibus. ut viua et viuens a sponso
sit. intuensque hunc filius sit ei a quo et
id quod concipit est. Huius etiam exterior
configuracio sit ex forma formata
a virtutibus interioribus velut si-
mulachrum perfecti animi et reforti
sicut decet castam sponsam. ut nichil
sit in interiori hoc quod veram virgini-
tatem et integritatem corrumpat. nich-
il exterius in verbis aspectu et mo-

ribus verecundum et inhonestum. nichil
denique in omnibus motibus indecens. Alio
quin casta neque esse dici potest, sed adultera
si aliunde veritatisque doctrina fuerit. nisi
eam respexerit: si simulachra alie
na mentis fabricaverit quibus adulterantur
que operum habundet in anima nullus no
vit. nisi qui ea plenius contemplatus liberatur
e. ¶ Sed quia interius vero spiritus agitur
et revelatur. collocat se mens in altitudine
a strepitu multiplicitatis et ab omnibus
a quibus haberi pugna posset. et ibi se
collocat ubi non solum nichil conspiciat
quod appetat. nichil quod accusset aut re
deat sed et omnia vires blandientia vim
summo bono intenta sit subiecta. ubi nec
inveniat tempus nec locum nec statum nec
habitum nec undecumque pugnam. quippe
ubi contraria natura non sit. sed quaedam pu
ra contemplativa in qua accidentia nulla

senciunt. Ibi videt de bonitate. lacior
dine caritatis et virtutis. pulcrior
dine iusticie vineam rectissima constr
uctam. cui omnia interiora sua et exteriora
et radices interiores in omnibus motibus fre
quenter applicatus et preparans. quod sit silua
cuius dyspliceat ~~[illegible]~~ tempore. Ibi ipsum
dominum audit dicere sibi quod hec omnia
que videt que sentit et quibus eo potest frui
sit sibi sed preparata. cuius carnalis fructus
in ipso consistit. si sibi fidelis et casta
permanserit. Vbi videbitur eius gracia
sit bona in se. bonitas in ipso. veritas
paciens. sapiens. virtuosa. equalis et
bona in se. veritas patris. sapiencia. virtus eius
tas et beatitudo in ipso benignitas clara ta
nis habundans lilijs ubi omnibus imitatur
prospiciant ne veniat in ortum nucum. videbis
poma qualibet et inspicietur si iam vinea
floruerit. Venit enim in campum et conuallem
floridum in ortum mundum. in thalamum suum tam

i areola aromatum. ut ibi pascat in or-
tis et lilia colligat. et ipse sponsus sit
lilia eius. sit flos eius. sit mundicia. sit or-
namentum. sit arbor. sit qui pascit sit qui
pascit. Nec aliud sit predictum et in sponsa
ant cor mundi hec quia ia et magna
pte [illegible] sponsi. Et ideo hec crebrius
replicat ut qui ia et pte adest habun-
dancius veniat. nuosque vividum [illegible]
frequencius sua facie videat. quam aliqui
ut ardencius quatur abscondit. ut quod
adhuc per vicissitudines agitur. tunc de
voto i enclatu facie presentat. Nichil
e quod huiusmodi laboranti oportet non
aliud adhibere remedium pro conformitate
et iterare et castitate. alioquin in pro-
du tenebrarum dispellendis et va-
cillacionibus decides

De virtute in se stat invariabilis nec
vllis publicatur casibus

aug 1 6 Stante te sicut quadratum lapidem 4

incumas oia cursu vel acutum ¶ Virtus
in se que deus ē manet semper eadē ple-
na. immutabilis nec augetur nec mi-
nuitur: sed virtus qua nos hēmus solet cre-
scere et decrescere quādam hic summus
¶ Unde tanto preciosior et gloriosior in
nobis ē quāto diutius contrariis et diuersis
agitata turbinibus. temptacionibus. tri-
bulacionibus et afflictionibus inventa fuit con-
stancior. ¶ Ideo virtus verdatur radica-
liter in nobis inter contrariis et tranquilli-
tatis si desierit inter tribulacionis
Irreprobabiliter fundatur. Est virtus recte
ta fortis in sinistris et diuersis occa-
sionibus quam in dextris et ceteris. virtus in
se nullis vicissitudinibus subiacet nec celatur
casibus. ¶ Unde si aliquis homo sibi virtutem
vincerit et fecerit esse condunans omnia quam ipsa
in se est. tunc non solum viriliter agit omnia
bona. ¶ Veritas fortis mansuetu-
dinis sustinet universa contraria. ne omnia

bene facit nichilo[que] arguatur. Vult
perdat et detrahatur ab aliis cum multis
monetur. Facit videre audire. [illegible]
tractare considerare cum felicia et diffi[cilia]
cum barata et [illegible] [illegible] et [illegible] ipsi
causa. Se denique quod circa deum est [illegible]
[illegible] et nichilo[que] stabilis permanet [illegible]
a quoque facilitate impediri. Prudens
omnia [illegible] et [illegible] non [illegible] [illegible]
declinare vel dissimulare unum vel
aliud [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ibi [illegible] mori et evanescere [illegible]
[illegible] quod cum aliter monet [illegible]
ubi [illegible]. [illegible] cum [illegible] et non
declinari seu dissimulari dabit manna absconditum et nomen novum quod
nemo novit nisi qui accipit. Hic
[illegible] in [illegible] firmum et solidum [illegible]
ne [illegible] [illegible] casibus [illegible]
ri lapideo similitudine [illegible] [illegible]
quadrum sunt sicuti [illegible] Sic

fuit perfectus in corpore a nullis leditur
alienis. sed in omnibus lucrabitur. Sed
nunquam qui extra deum nulla recipit
consolacionem ergo in gloria quare absque con-
solacione remanebit. An propria gloria
qui habet solum tamen perfectionem virtutis et
amoris. vel potius qui recipit condiciones
amor effectus est. qui habet conformitatem interio-
ris et exterioris hominis. quod super omnia est que
in mundo et extra deum sed. nullis concutitur
amore. nullis impeditur timore. Denique
qui ita diligit dominum deum suum ut sui
ipsius oblitus si possibile esset quod ipse esset
deus ipsum vellet esse deum. Est adhuc
aliud in quo cum gloria liberum est
videlicet in paupertate. pueritie. abiec-
tione qua a nemine curatur. in afflictio-
ne. in ingloria. in obductione. qui omnibus mi-
nor et inferior cupit haberi et appellari

iste quemque vero non collidet quia nichil
ei novum et inopinatum venturum est sed
omnia prius scit et quasi ab eterno previdit
est cum exultacione animi expectat. ¶ Ipsa
cum eciam sapiencia cuius potencior ha-
bundancior suavior et gloriosior an-
tecedit cum omnes pulcherrimam
et latissimam viam progreditur omnes eo
deducens et confirmans cum honeste in
via. Insequitur per iter eius undique co-
minus semper et felicius ad finem per-
ducens. Per ipsam captivatur in se omnem
cogitacionem intellectum et affectum sibi dis-
similem. Per ipsam collocatur unusquisque per
quod occurrerit ubi voluit et ubi
decrevit. Ad ipsam dirigit om-
nem pugnam et impedimentum ne si pos-
sint cum illa congrediantur et disceptent
Per ipsam frequenter colligit omnes vi-
res affectus et sensus interiores et ex-

tiores respectu eius totus et integre
non aliunde neque deceptus aut ubi-
incommutabilitas dei contra tempus et lo-
cum habetur et omne accidens et ibi se
et omnia ponit ubi veritas est ponit
nec totus mundus sit potens eum exal-
tare magnificare et honorare quoniam
ipse se solus debet vilipendere et annichi-
lare. Econtra ex alia parte quo ad de-
iectionem pusillanimitatem et perplexi-
tatem spiritus non valent eum omnia cum
deicere deprimere et vilipendere quoniam ipse
solus bona conscientia committit se valet
erigere et ex omni parte inconcussus permanet
¶ Ponderat enim incommutabilis veritatis con-
tractus dei si non sunt eum alii supe-
riores certus quod ipse sit prius vali-
dissime videtur supereminere de orbis quibus
ab aliis circa deum desiderari pre-

sive honoribus exaltationibus sive ꝯtrariis
vituperationibus sive quibuscumque aliis modis
nostrum cor ... animo gemiti seu ...
... desiderat ... et ...
... se semper ... et
incomoda. dulcia et amara. semper et ...
omnia accidentia. hec enim omnia ...
... non ... dependet ...
... preponderat ...
... ad nichil ...
... anhelans ...
sive ... de ... sive de ...
omnia ista oportet ...
... stare ... arida et ...
...
...
...
...
...
...

supremo et choro angelorum nulla
oratio prout sic intima sentit contradictione
Que cum cuncta isti de proximis et
cotidianis casibus quasi sic de eterno
soluti corde liber vivit.

¶ Quod extra deum nichil posse vera-
citer animam consolari

Osculetur me osculo oris sui. Unitur
me sibi verbum sponsi sponsus iungatur si-
ne commissione in me sapientia serpentis.
Et sic pro minimo in te. Si despiciat me
celum et terra et omnia que in eis sunt. Sed nec etiam
ab hiis potero consolari. Et si me a
suo osculo repulerit non poterunt
me omnia que extra deum sunt consolari
Quid enim prodest homini possidere omnia que acci-
dunt aliena? Ad quodcumque pervenit que
si eo magis ac magis venit deus per
veram libertatem tribuere quod nullus sub
iacet alienus ab uno nec plus ipse

dici q ab alio . ut oculus cordis eius
propter familiaritatem et experientiam sit
circa interiora sicut sensibus carnis sit
exteriora . si non magis afficit ad
paupertatem abiectionem puritatem ut
mundus totus sibi omnino sit et vilescat
. si non magis exemplariter solide custo
dire et gradum se habent coram quocumque
certa . non possunt sustinere detineri nec
festucam repulere alia ad que premi
re potest . Et si non senserit detine
ri sum cedunt alienum robur eius et
tamen ipse ignorat . Ex inventum et in istum
forte vocatum a deo quod sibi prode
rit omnia nisi vera unio in spiritu et
conformitas ihesu . Ut ergo sine ista
promissione renuncientem ubicumque coram per
sonis . statim videlicet habere sicut ro
ce et mo in quibuscumque casibus aliene

Verbi apparitio animum nostrum tam ama
rus et fortis est quod consumit in nobis
omnem proprietatem et quicquid aliud in nobis est quam
ipsum verbum. Et facit nos tam pau
peres et pusillos ut non possimus nos sa
tis consolari et deprimere sub omni creatu
ra secundum desiderium nostrum sequestratas
enim secreta facit omnem alienam separa
tione pura animus suum. Verbum vehemen
ter aperit nostrum animum ex equo sibi
correspondet et concordat et aliquam uni
tive ipsemet esse quod omnia et quod ipsum est
Annotacionem ergo per eternitatem loquitur
suum gignit effective et sensibiliter
suum verbum in nobis. Et oportet animam
et omnia alia silere et a sua operacione
quiescere. ibique manere ubi prius esse debet
sive bona fuerit sive mala. Dicit
si queritur quid huiusmodi agat in deum

sic euentibus prosperis et sinistris in
occupacionibus tumultibus et diuersis
accidentibus implicatus an secundum hec
vacillat eius animus. Dicitur quod non est
qui conuincat licet sapiens in promptu
sit unicuique ad unum locum ponere bo-
num et malum quecumque voluit

Qualiter virtute animi imbecillitas nature sustentanda sit

Uicio senectutis cessante virginee
corpore et corde tripudiat animus
liber et ingenue. Tenebris namque cordis
effugatis fastidiis depressionibus et
anxietatibus solutus iam in luce ingenua-
bilis virtutis contra que ipsa obprobria
confusiones despectiones tormenta
dolores angustias afflictiones que
ipsos contra rerum discursus eueniunt
tripudiat animus imbecillitatem nature
et incommoda virtute spiritus sustentante
et accidencia quecumque in sue tranquillita-

tis statum transcendes demum ipsas
rerum primordiales causas. Ad sui presentiam vi-
sum praesentare compellit. Sic nos deserit semper
precipue ceteras creaturas cum bonitate ubi cepe-
rit stare ibi recipit eius latitudo destitu-
Sed semper ultra et ultra tendit ac presta-
tur amenem multiplicatur et omne
quod quoquo non spiritum onerare seu
impedire posset integram et perfectam in-
conversione ad unum summum immutabi-
le bonum sed et ubique presens in promptu
habet. Una conversio fuit inveniet
faciem inveniet castissimum et suavissi-
mum sponsi osculum et fruicionem
simplicis verbi presentem quod est vere-
ter et effective in se generatum. Ubi inve-
niet infinitam latitudinem concordate
scilicet caritatis et que ipam est quod
ipsa caritas ibi est plenitudo omnium

desiderabilem. etiam si absentes in nullo a
gristijs sunt ¶ Quicunque duplici
fortis et gloriosus est ¶ Primo via hec
erat cum deus audiente hec voce in
spiritu et sentit in affectu. Fili oratio mea
tua est et tua mea est ¶ Et deus quando h
ic sentit quod te glorificat vehementer
in puritate in mobili suo. in infirmita
tibus cordis et corporis. in variis in
rijs eventibus et tribulacionibus. quod
mobile est. nec quicquam potest ex se. in omnibus
denique que certa predestinacio sua
cum permittit. Sic deus satis est, non
tam virtuose in omnibus agendo in prospe
ris. verum etiam adversa quelibet et
distorta. importunitatem mirabili
enter. temptaciones. aversiones [illegible]
[illegible] similiter [illegible] et validos [illegible]
tolerando. Unde in quibus verbo [illegible]
et tamen [illegible] effectu cum illo di
cat. Sepe expugnaverunt me a

iuventute mea usque in hac hora. Sed
non prevaluerunt adversum me. Supra
dorsum meum fabricaverunt et fa-
bricant tribulaciones incommoda mo-
lestie hinc inde multe nimis. Sed
dorsum meum in quo sapiencia et humilitas
habitant est tam late solidum et vali-
dum ut quicquid fabricare velit non
valet onerare nec succubat. Amor
enim omne onus portat in eo et conver-
tit in desiderium ad deum quod non est
aliud quam ipse. Hoc sibi aliis ministris
totis viribus die ac nocte incessan-
ter regnat. Valete autem omnia reli-
qua que ab isto uno discrepant.

De commocioni et turbacioni mundi
contemplacio inquit

Quantumque quis impugnatur iniuriatur
seu occupatur de concussionibus
que ab aliis fiunt et foris et non in
infra et non supra. Convertit se cum

i sensuale gustacione et considiracione
impedit vera interna fruicione. Sit
est ergo commocioni inter contemplacio
numque molestiis gravitatibus turba
cionibus dissensioni aliorum perplex
itati inquietudini variisque inter ver
bi divino seu sponsi castissimi et trans
formabilis amplexus. Si si vult ex af
fectione osculari quod affectat ver
bum sponsum vitam nudum liberum validum
dum et expeditum oportet eum esse ab
omnibus curis exceptis vitiis ut pene
nulla electione habeat in minimo vel
maximo sed sicut eterna predestinacio
disposuit sic omnia contineret. Licet quod
dependeat sibi pacis cordis ex conti
nuacione honorum seu ex accidentibus fru
icionibus se rectus habuerit et ab ex
pr omnia sine intermissione credat re
moveri ex affectu valido et verbi b

monē sit cui nulla cura ē an fu-
erit ī diuinis officiis aut ī cognad at
ī īfimis opib;. Dn̄mo ubilibet ving
ideo q; mature. strenue et constanter
si ipē intus et extra pseuerauit
Ad qd̄ necē ht lctū aīm preparare
et expeditū nec aliquo mō angustia-
ri. s; uniusa aliena ꝯponē ī una
una que cordis secretum affigē ua-
balet. Et oportet eū ꝯdamō ob-
durescē ī modū silicis ex frequēti-
b; īmodiis et variis euentib;. ita
ut nichil ei nocē possit. s; frequēter
tn̄ valide repercussa resiliant. Quod
eū nocet et sibi q; suerē ī oīb;
que occurrūt! Sic si ergo euentū ī
exspacōib;. amonicionib;. ipedimē-
tis corporis uel aīe se exigerit. dns
misit istū uel istud. ut fiam ex
eo perfectior et sibi acceptior

De duplici respectu aspiciendo sic dominum ihesum et de effluxu amoris

1 Quidquid est modicum capit onera-
re cor. statim applicat illud
itaque hic verbi et continuetur.
Sic quod assuescat in uno brevi momen-
to expedire et concludere utilia cum dis-
cretione et inspectione ... horum po-
nendo in locum suum nec est replexus
ad quecumque citra deum. sed equali pa-
riter tenaci. matura. liberali et
conformi adhesione immorari et de-
ambulare in interioribus eius amoris
ubi infinita est latitudo longitu-
do. sublimitas et profundum omni desi-
derabilium. Ibi docet nos dominus ihe-
sus in spiritu et veritate sine intermissio-
ne conversari et monet nos sursum
respicere sua eterna convivia potius

maiestate vna ee cu pre. q & ipe
sit splendor glie patris & figura
sbe eius portans oia verbo virtutis
sue In principio deus apud deum
p quem oia facta st. eo quem nichil
desidabile conet cum nos iferri
aspicere sua gloria quam tunc plena
gra & vitate. si videre & gla eius
omi clarum nebrum. cotidiana
refectione vtatur. vt bibas vinu
sanguine eius i spu & veritate i
vna pinguedie qui tam habundat
ter plenis sine terminacione eo qui
labi suo vna & oia nos fluunt bona
vt possim totu cdamo q ipe est
& nos ee. amor videlicet. pax. veri
tas. castitas & misericordia. Ex quo est
ficientem tam habundans & supplens
vt optime oporteat nos effluere
cu ihesu i oem creaturam vt sicut

deus om̄a i sibi. totū cōtinet. totū
possidebis atq̄ decorabis. Et hoc nō
nō miu i uno q̄ alio q̄ i nobis ipsis
pficit cupientis. q̄r tam cordialit̄
debet affectare & faue sibi om̄e bo-
nū sicut ipsemet deus. & sic facit
om̄a bona aliorū p̄pria mea q̄ si a
Quod valde proprium & facile est
amāti. q̄r ubicunq̄ verus amor ē
ibi nō pt̄ nō cōplacere & nō amare
Nichil em̄ tam cōforme. nichil tam
p̄priū deiformitati sicut cōmune cō-
placere & sibi cōiare. Nullū enim
credencius iudiciū ē unicionis ver-
bi q̄ sic absq̄ ulla angustia i iocū-
ri latitudine cōversari. i cor amore
om̄a dare. om̄a replere cū thesu-
ro nichil remaneat q̄d nō sit sui
iuris. Sic q̄m i nobis ē possumus

implere celum et terram et omnia que in eis
sunt amore meo · qui deus est. In
cordibus ergo ihesu habeo cum ipso
congregatus omnes electos representabo
eos et offerebo illos et integro corde
deo patri sicut electam familiam
exponendo miserias et tribulaciones
omnium in genere et aliquorum secundum ex-
pressum in specie. Deinde toto corde
ego rursus ipsum offeram in spiritu in sui lo-
co eo quando ipse et se patri obtulit
et illic me divinitatis et humanitatis
reclinatus spiritum meum in cordibus
ihesu invenimus pacem super pacem. amo-
re castum quo eructus inter nos
et ihesum trahimus et amplectimur sim-
pliciter veritate. cui uniti leniter
vivimus. Et quam integri et inconcussi
in variis eventibus permanemus
quanto illi applicamus universa impedimenta

ta et etiam quod non solum idipsum quod in inte-
rioribus ihesu in latissima effluencia
et etiam contrariorum equali toleracione
ac cessione agitur et tamen fruitur ex
illo valido interiori aspectu in
incomplexum redigitur. Ibi afficiuntur sicut
ad amicos prouectos et familia-
res ita et ad inimicos detrahentes
molestantes et aduersos semper eadem
tes mansuete moribus aliorum et
iniuriis sicut nobis fiunt

Quantus sit fructus omnium eximo-
malium et sacramentorum exteriorum

a Actiue cuiuslibet perspicue et in quadam
per possibile est perua esse
ad fruicionem simplicis unitatis
se transfundere intrare et quodammodo
transformari unitive in amorem
sic quod consuetur contra se consurgentem
non minus ad unicuique quam bonum

et perfectum asserit quod ad ipsum: non re-
specti aliunde iuuat nec est . iste a
omnium sacramentorum et cerimonialium
secundum institucionem sancte ecclesie ha-
bet in usu nucleum in fruicione. bo-
num ideo in variis casibus perseue-
rare . bona qualibet agere . mala
qualibet que occurrit sufferre . hoc
est omnis homo . sine isto nichil est homo
hic fructus . hic effectus et consumma-
cio carorum causam vite patrie et
omnium sacramentorum . ad que omnia alia
peruenit ab isto / cuncta cum ipso ruisse-
runt . Quapropter non magnopere cu-
randa sunt quomodo ab extra accide-
rint sive exaltaciones fuerint
sive humiliaciones et despecciones
Studeamus vos viuaciter et fer-
uenter in gracia data operari
et de omnibus aliis disposicionibus

dm nobiscu ut cu aliis maneret
itegri et pfecti. Quecumqz etiam
dnos dare voluerit ut nos dede-
rit teneamus illa secu et no de-
mus nobis

Quod equanimiter tolleranda sit
correpcio sive iusta sive iniusta
fuerit

S Si iusta sit correpcio bene
agit qz hoc fit qd ipi opera-
mur corrigendo, illi plus addimus
et augmentamus. Si vo iniusta fu-
erit ubi de hiis quorum conscien-
cia non est cur timeamus, nichil est ad nos
qz non fortis est. Verumptamen in
omnibus que accidere pmittitur iuste
vel iniuste et correptu omnes et pri-
vatim non murmur resonet

cordis nec oris . nec querimonia . nec
suspiciosa interpretacio interna nec con-
cussio animi . nec denique offuscacio
interioris aspectus propter contraria
accidencia . sed corde tacito . vultu
humili . casto et placido mente per omnia bene
sibi consciam conservet pacienciam . Tanquam
laurus se concedat et amore effun-
dat quo per aliam contra via sibi la-
tior apparet . ne videlicet nichil sen-
tiat nichil audiat nisi quod cari-
tatem redoleat . sic est toto corde
sentire in illud intrinsecum mansuetis-
simum sentire ihesu quod habet et ha-
buit in passione et in omni conversacione
sua [illegible] perfectissime ut non maneat homo
in amore . caritatis . vitare et omnibus
hominibus conpassionem eciam [illegible] oc-

cuciderit. maneat ista inviolabiliter
et sic omnia pertinent ad perfectum co-
lentium. Et si omnia que habet sunt deporta-
ta et turbata fuerint. sibi tamen omnia
que sunt firma cum sanitate sanc-
titudine amoris abiiciuntur. et secundum tem-
poris locum et accidens. occurrendo. cedendo
vel seu innovando nichil omittit circa
exhibere que ad castum amorem per-
tinent. ut videlicet sit tamquam fidele
instrumentum amoris parata sit in-
trare et exire secundum eius conscientiam
videre legere. cantare. orare. medi-
tari. operari. gestire. usque ipsa et ali-
ena ad hoc dirigit. ut amor istius
in animo et extra in operis exhibicione
inviolabiliter servetur. Hinc ergo in
infinitum se extendit obligatio

et beata necnon omnia bona que facta
sunt fiunt et fient in uno simplici et omni-
no liberali actu deo offerens

¶ Qualiter debet homo amplecti
deum fide et veritate et amore

Osculetur me osculo oris sui.
Nobilis nimium et delicatus
est sponsus ihesus qui cum quis
nequaquam aliunde occupatur gravatur
seu oneratur non fruitione unitur
quia cum nichil sibi et accidentibus.
Nobiliori ergo et sublimiori modo
quo possibile est relictis formis
signis et sensualibus devocionibus
conetur frui et uniri sponso ihesu
in amore quo ipse se fruitur super
et contra omnem cogitacionem et appre-
hensibilitatem. hinc toto corde ve-
neretur magnaque fide decet nos

stare coram deo et sitire avide et
haurire vivum eius dulcemque sangui-
nem eius quo cunctos complectamur
et in ihesu verbum nunciamus cum
vehementi affectu pati pro no-
mine eius qualibet incommoda et iniuri-
as. Quo eciam monemur modis pon-
derare que iam ab alterutrum so-
lamus morum seu corporum. que
in sempiternum non eius memores in-
firmitatum impedimentorum inbecilli-
tatum et imperfectionum in quibus iam preter
ingemiscimus et pugnamus Et qui sine
nescit quam acceptus et gloriosus quisque
ut est et erit coram deo. pro pro-
pria perfectione et puritate. mentis
melius quam frequenter actio sinistris
exclusis. oportet complecti in veritate
et amore et frui eo in deo etc.

In eternum sit eorumque et nostri butire
cos condi dei in supremo. Proprie
cos qui iam ibi nos minus perfecti
ec videt et devoti interi bero
quodam hic viuimus ibi perllas in-
mirabiles virginesque vox cordium
per totum mundum ipse suo · suo suo
de loco suo in excelso in spelunce
resonet in conspectu throni · fla-
grancia que immaculate qui sacrosis
et castissimarum desideriorum vic-
tur in terra sempiternum redolent
et in sum phorum redundet · ut
quemadmodum multiplici sed sponsi · per
amabile adventu verbi dei sponsi
ihesu in carne per cotidianam repre-
sentationem suscipere in altari · per
crebram quod in presencie sui sacri ...
et spiritalis pulcritudinis in animas elec-
torum · ita multiplicemus desideria

singularum videlicet ascendant
undique grate correspondeant atque
in infinitam latitudinem se et amore
suo in aeternum extendant

Quid praecipue cor exoneret et liberum reddat

Nihil sic exonerat cor et libe-
rum reddit. nihil cum libe-
raliter absque ulla angustia facit con-
versari coram deo. nihilque tam
leniter post varios externos
tumultus recolligit hominem in-
teriorem quam in sibi rebus et casibus
interioribus vel exterioribus temporali-
bus vel eternis. nulla propria cupi-
ditate duci. nullo privato af-
fectu ad qualibet pro se reflec-
ti. sed quidquid pro gloria dei pro
communi salute et pace spirituali consti

terit. hoc cunctis sinistris co-
clusis totis viribus prosequi
sine quomodo sit sine molestum
fuit. hic solicitus erat ne fieret
eum indignum declinare vnum iste re-
ligium. primum iste grande quam
possit cuncta vide. audire. co-
siderare. consule & tractare que
sibi disporta iste contra se dicta
& facta. que sibi bona iste si-
nistra in alijs. videlicet que
fuit in detrimentum. derogacione
murmuracione & inmundicia subpi-
ns nepunt abieccione. iste que sibi
honoris ipsius & promocionis &
in. a. nauis horum eussorum
ri. hic ius effudit intima sua

in sensualia bona cerimonialia
et sacramenta quelibet apparent
scilicet sed cuncta talia transformant
et quodammodo transsubstanciant in
in eterna fruicione simplicis ve-
ritatis et castissimi amoris. ut
amodo non impediatur unum per aliud
sed in utriusque animus cum domino
sit omnia in omnibus

Benedictus deus

Quod volens a diffusione cordis se
colligere respiciat semper ad finem cum
et renuat consolari vnicuique citra deum · i
Quod homo frequenter exitum suum debe-
deret et in deum confugiat · cum virtu-
tibus nullo egebit · ii
Quod in omnibus actibus semper respiciendum
sit xpe ad finem perpetue in domus · iii
Quam magno affectu deuote recipi-
dimus et perpetue misse · iiii
Quod virorum coercenda sit solummodo
amore virtutis quare sit bona · v
Quod vera humilitate et veritate veri-
tatis vanis cogitacionibus et vicio-
sis motibus resistendum sit · vi
Quod veritate et sancta questione
respondit ... anni cursus · vii
De vera libertate seu beatitudine dei
formis animi · viii

Qui sibi q...
currit

Nunquam obliui-
car

Nisi miseri...
labore

Quali carita...

Nullo mod...
ordina humil...

Inspirare...

Quod non p...

Qui ignora...

De fructu sancte libertatis et gloria deiformis animi x.

Quomodo interior affectus hominis sit clarus et illuminatus. exterior modestus et simplex et sic totus homo efficitur dispositus xi

De occultis deliciis spiritualis animae et quid sit in hac perseverare et quid oporteat sapere xiiii.

Qualiter interna unita cum principe suo diabolo numquam desinant insidiari reformato animo. xxi.

Quod interius homo tamen in praesentia et in absentia gratiae proficiat. et qualiter ab angelis quomodo sibi in conspectu dei studendum sit doceatur xxv.

Quod ex dilectione dei vera ~~fruitione~~ sentit [?] homo ipsi [?] dicitur [?]. xxvi

Quod iustitiam et veritatem diligere et in omnibus gloriam dei quaerere. sit in aeternum domini manere. xxviii

De anime ab omni perfectione in deo
liber ubique fieri non est .xxxviii.
De exercicio spiritualis hominis maxime
religiosi in divino officio .xxxvi.
De mellifluis dulcis et gloriosis
quam ipsa anima sentiat summo bono et
fiat conformis sue trinitati ——— .xxxvii.
De devoto homine sume bonum sit cum deo
et sume male sine eo ——— .xl.
Pro homine abominabili pro illu-
minacione cordis ——— .xli.
De vere paupertate spiritu glabrum in
paupertate et mellificencie sua .xlii.
De vera resignacione sui ipsius xliii
De dulcissimo paupere spiritu ——— .xliv.
De bonis sit superiore forte in modo et ex-
teriori exaltacione et inferiore et
humiliacione ——— .xlv.

Studens ubique ... ubique fieri non est
Fili omni tempore loco et casibus
Electio ... perfectio
Sanguinis ... benedictio
O ineffabilis beneficus
liber glab.
Ex quo
Quamdiu ... paup spu
Sine tibi

De duplici regione scilicet inferiore que est sensualitatis et superiore que est spiritus anime — xlix.

De districto rigore dei in reformacione tam interiorum morum quam exteriorum — l.

Exhortacio ad conformandum nos divine ymagini — li.

Que sit hereditas pauperis spiritu in hac vita — lij.

De laude sancte paupertatis et quomodo per voluntariam adversorum tolleranciam pervenitur ad anime clarificacionem — liij.

Qualiter interius homo clarificetur et ubi vivitur et qui in omnibus cercionibus et operibus nostris sit

simplex oculus et pura intencio . lx
De virtute in se stat invariabi-
lis nec vllis subiacet casibus . lxvi
De extra deum nichil posse ve-
raciter animam consolari . lxix
De virtute animi imbecillitas
nature supportanda sit . lxvi
De commocioni et turbacioni in
contemplacio regitur . lxvii
De duplici respectu aspicien-
dus sit deus ihesus et de
effluxu amoris . lxviii
Quis sit fructus omnium
ceremonialium et sacramen-
torum exteriorum . lxxvi

Osculetur me osculo oris sui
Statue te si-cut ... lapide
Osculetur me osculo oris sui
Victo senatu cum cesare
Quamquam ... impugnatur
Quando est modicum ... amicare cor...
Dicam ... inspirare

Quod cum nimium tolleranda sit correpcio sive iusta sive iniusta fuerit. lxxvij

Quod generaliter omnes homines amplectendi sint in caritate et amore. lxxviij

Quod persone cor exoneret et liberum reddat. lxxx.

Iste liber pertinet ad Regulares in Trinecho

Incipit disputacio inter priorem et spiritum guidonis valde utilis et notabilis

Augustinus in libro de fide ad petrum
dicit Miraculum est quicquid arduum vel
insolitum supra facultatem hominis admirantis
ad fidei roboracionem fit Et huiusmodi
miraculum ad memoriam et ad edificacionem mandari scripture
est misericordiam Sicut frater paulum quecumque scripta sunt ad
nostram doctrinam scripta sunt ut per pacienciam et consolacionem
scripturarum spem habeamus Hoc providens omnium secre
torum cognitor dominus noster ihesus christus volens fidem suam
ad maiorem utilitatem future certitudinem inter christianos
firmiter corroborare sua ineffabili disposicione tale miraculum
dignatus fuit ostendere anno sue incarnacionis m° ccc°
xxiiii° xvi° die mensis decembris In civitate alesti
que nunc vocatur que distat a curia romana per xxx
leucas obiit quidam civis nomine gwido de torno et post
octo dies spiritus eius post sepulturam corporis in nocte appa
ruit uxori sue Unde illa fuit nimis perterrita adeo
quod ipsa iam fuit conquesta vicinis et amicis suis Qui
audita huiusmodi voce consilium inierunt super hunc casum et
die sancti iohannis ewangeliste infra natale domini pergen
tes ad domum fratrum predicatorum cum vidua insinuan
tes casum priori et conventum petierunt consilium quid super

hoc foret faciendum Prior autem dicte domus nomine
Iohannes goby cum magistro theologie et lectore pluribus
eiusdem domus qui fuerunt aliis sapientiores petiit maiorem
civitatis ut assignaret aliquos fidedignos qui secum
pergere possent ad domum gwidonis nuper defuncti propter
maiorem securitatem et legittimam testificacionem de gestis
ibi in facto Et susceptis ducentis hominibus bene armatis
de patria sua bene confessis duxit prior accepto corpore christi
in pixide quam clanculo circa pectus suum sub scapulari
pendentem cum reverencia qua potuit deferens cum predictis
ministris procedebat ad domum gwidonis Et ad maiorem
securitatem et mali evitacionem totum hospicium diligenter
scrutari fecit tam supra et extra domos quam infra ne quid ibi
latere posset et in singulis locis dicti hospicii dispo
suit ternos et ternos in nomine sancte trinitatis simul stare
Scilicet quosdam in fenestris quosdam in hospiciis quosdam
infra domos quosdam extra domos et quosdam super tegulas
in summitate domorum et in aliis locis ad exspectandum
eventum rei Facta tali disposicione prior aspergebat
aquam benedictam in omnibus locis hospicii et quesivit a
vidua ubi vox plus audiebatur que dixit quod circa
locum ubi vir suus obiit Et erat ibi quoddam scan
bellum super quod prior et socii sui sedebant dicentes pro
mortuo placebo et dirige cum ix lectionibus usque ad

laudes ⁊ loco laudis vij psalmos cū letania Post
mediū circa mediā noctem audiert quedā sonū ac
si eēt scopa deducta p pauimētū· nl tn visibile
apparuit Et vidua tūc ibi astans cepit inaudibilit
terreri et clamauit ecce ecce Prior et alij audientes
illū sonū aliqlr pterriti tacuerūt Tūc qdā petrꝰ
de burgūdia īformauit mulierē ut qꝛ hoc eēt
hō mō īterogaret ī noīe ihū xp̄i crucifixi quis es tu
Et tūc quedā vox tenuis ⁊ īfirma qsi ī medio
camē resonabat· ego sū Tūc illa mulr īformacōez prioris
festine dixit Adiuro te p bndctū nomē ihu xp̄i in
cuius custodiā pono aīam meā ⁊ corpꝰ meū ut ī aliquo
me nō ledas ut dicas si tu es sp̄s gwidonis mariti
mei an aliꝰ sp̄s Rndit sp̄s ne dubites nō possū te
nocere Ego uo sū sp̄us gwidonis quōdā mariti tui
¶ Tūc prior cū socijs suis oī timore postposito adīuicē
se iūxerūt quātū potuerūt Ad quā qdē
vocē oēs accesserūt Omībz uo ibi astātibz prior
cōiurauit sp̄m dicendo Adiuro te creatura dei p prēz
et filiū ⁊ sp̄m scm̄ p v̄tutē īcarnacōis passiōis resur-
reccōis ihū xp̄i ⁊ p omēs ordines celorū si t̄ possibile
fuit loqui ut loquaris nob̄ ⁊ nō recedas ab hoc loco quousqz
v̄aciter ⁊ sine fallacia rn̄su dederis ⁊ dixeris omīa que a
te petē volumꝰ Tūc vox illa alacriꝰ loquebatur qꝫ prius

dicens Deinde prior interrogationes fecit michi quibus vere et fideliter
pro possibilitate mea cum licentia dei et ducis mei Tunc
imposito omnibus silencio prior ille proposuit eidem voci has
interrogationes Adiuro te per filium dei incarnatum ut dicas
michi quis tu sis an spiritus bonus an malus Respondit illa vox
dicens pro certo quod bonus spiritus sum ego quia dei creatura sum ego
Dicitur autem creatura dei in quantum creatura dei est bona est
Vidit enim deus cuncta que fecerat et erant valde bona Sed
omnis spiritus est dei creatura ergo omnis spiritus in quantum est dei creatura
bonus est et non malus Cum ergo sum spiritus quem vidistis nuper
mortuum bonus spiritus ego sum et non malus quantum ad meam
creaturam Sed quantum ad meam penam malam quam pacior
malus spiritus modo sum Tunc prior Si hec bene teneret
in omnibus malum spiritum esse quod sic probo Dicitur pena est bona que iuste
infligitur alicui pro peccato suo ergo illa pena bona est in se quia est
a deo iuste inflicta Et falsum est ergo quod tu dicis te esse spiritum
malum quia malam penam sustines Respondit spiritus Dico penam
esse bonam in quantum a dei iudicio procedit sed mala est respectu
illius cui infligitur quia nulli pena infligitur sine merito peccati
sui Et illa pena quam modo pacior est mala michi saltem
quamvis michi infligitur pro malo meo prius perpetrato et sic quantum ad hoc
quod malam penam habeo ego possum dici malus spiritus quousque
per talem penam sim purgatus a malo quod commisi in vita
mea ¶ Quinto prior quesivit Cuius spiritus erat Respondit

spus Ego sum spus et aia guidonis nup defuncti Cui
prior Ob hoc michi videtur quod tu es spus ingratus tibimet
et corpi guidonis Na in hoc et per hoc quod tu locutus es
nobis in hoc loco exinde facis scandalum uxori tue apud
homines quia iam suspicantur quod tu guido fuisti malus homo
in vita tua Cum tamen cunctis huius ville estimabat esse notum
quod nulla mala opinio fuit de te dum vixisti Rndit spus
non sum ingratus spus nec michi nec alii Na posito quod tu
dares aliam tunicam tuam et tpre per amore tuo pretextu tunc
sic dicere vellet modo pro te si nunc fuit none diceret ille
gratus est Rndit prior primo talis videtur michi gratus Tunc spus
Ego dum fui cum corpore guidonis non aliud in corpore in tunica
mortalitatis sue Et modo corpus guidonis iacet in terra
sepultum non senciens laborem aut dolorem aliquem Ego autem
spus eius hic crucior pro peccatis corporis cum tamen delicta nunquam
placuerunt michi Na carnalia desideria militant adversus
animam Si ergo igitur corpus guidonis cum spu suo in die iudicii
igne infernali cremaretur ego qui gratus hic crucior pro malis
corporis cum tamen nichil male feci inquantum spus et aia eius fui. quare
non potius me diceres sibi ingratum spm Hic et valet illud quod
tu prior dicis quod scilicet facio scandalum uxori de mala opinione
ne guidonis in quantum vobis sic loquor. quia scandalum est
dictum vel factum in ruinam alios trahens ad malum finem
Na scriptum est Ve homini per quem scandalum venit Sz ecce

sps gwidois nō sibi uitupiū facio ī v̄bis neqȝ ī factis
q̄ pmissū sū a deo ut hec uob loq̄r ⁊ ondā uobis ueritatē
meā ⁊ aliorū ɔmorātiū ī pur·gatorio Sȝ ī hoc plus ho
noris facio gwidoni q̄ uitupiū q̄ tota ista ciuitas huc
ɔfluit p gwidone ples orones fūdendo ad deū ut ipe de9
misericordiā ei9 libēt a malo pene sicut ⁊ tu prior cū cū
fribȝ tuis deū rogasti pro me Ergo p ista dc̄a mea uob
satis appet q̄ nullū facio scandalū aīe mee nec vxori nec
corpi gwidois ¶ Tercio prior ɔsulit Qūo pt q̄s
ēē malus p9 mortē suā ex quo ī uita sua fuāt ɔfessus
⁊ acceptat eā satⁿᵉ. Rn̄dit sps Aliq̄s mortu9 pt ēē ma
lus du'r Etnalr̄ sicut sūt dāpnati· tēpalr̄ ut ī pur
gatorio puniti q' mali sūt usqȝ ad ētū temp9 Vn̄ q̄ ego
ɔfessus sū ⁊ pcepi eā satⁿᵉ. nō ēē possū etnalr̄ ma
iiio lus· sȝ tpalr̄ sū mal9 q̄ntū ad mala penā quousqȝ
satisfacio de pctīs meis ɔfessis Ita nō sufficit aliqui
ɔfiteri ⁊ pcipe eā satⁿᵉ nisi expleat penitētiā ī ope
Quod eni diminuit de penitencia ī hoc seculo supple
bit ī pur·gatorio ¶ Qrto prior ɔsulit utrū sciunt
aliq̄ ēē saluatū uel dampnatū donec fuāt ī tali pn̄
Rn̄dit sps Hec nō hēo uobis dice Ita ā oīs sps exn̄s
ī pur·gatorio ē dispositē bonē q̄ disponit ad sūmū
bonū ⁊ etnū Ideo oīs hm̄oi sps deȝ ēē uerax Sȝ
nullus talis sps potit ulterī dice hoībȝ de dāpnatōe a

saluatorum aliqui non sunt in utroque loco videlicet in celo et in
inferno ad videndum qui et quot fuerunt saluati vel dampnati
Ego autem sum spiritus gwidonis hic positus ad purgandum de
malis meis et nunquam fui in loco dampnatorum quia non sum
dampnatus nec eciam similiter non possum adhuc ascendere ad
celum quod est locus saluatorum et ideo non possum veraciter tibi
dicere qui et quot sunt saluati vel dampnati Prior cum impetu
sic respondebat spiritui Modo video michi quod tu es spiritus fallax quia
sacra scriptura testatur quod prophete in veteri lege viuentes dix
erunt de incarnacione ihesu christi et tamen christum incarnatum nunquam
viderunt in hac vita Similiter vero dixerunt de resurreccione mor
tuorum quam nondum perceperunt quo argumento multo for
cius tu qui es exutus modo a corpore et es spiritus purgandus melius
poteris dicere de dampnatis et saluatis quam prophete qui puri
homines fuerunt qui de incarnacione christi prophetabant Respondit spiritus
Quod quidem prophete predixerunt de incarnacione ihesu christi et resurreccione mor
tuorum hoc habuerunt solum per reuelacionem dei et bonorum ange
lorum qui eos inspirabant et per spiritum sanctum eis infusum ad fidem
declarandam ut per hoc conuerterent populum ad dei cultum Ego
autem in pena purgatorii positus usque ad certum tempus donec fue
ro in tali pena deficiet michi reuelacio angelorum et infusio
spiritus sancti Nam alios angelos non video quam illos qui tenent
me igitur in hac pena et spiritum sanctum in me non possum habere quousque
fuero purgatus Cui prior Adhuc in verbis tuis te probo

fallare Tu dicis q spus no pt nob aliqd dice de dap
natis et saluatis aug opp' legit in scriptura q demo
nes aliqn dixerit hoibz vitute de dapnatis et saluatis
Rndit spus Demones no poterut aliqd sci de secretis
celestibz n pmissio ut p reuelacioez angeli superioris n
aie existentes i purgatorio sciut nec pnt dice de hmoi
ministeriis ex ppa ptate Vn du ego fuero i hac pena
reuelacioez angelorum no habeo nec habe potero licet pena
dapnatorum de bco iude Na si sic pe infern sicut posset
cu pena purgatorii q falsu est Nam pe purgatorii
hz bona spem gre et glie pena ifni nulla hz spem
veniae qa i iferno nulla e redeptio Vn p hec omnia
dicta mea satis appet q no e sile argumentu de spus
et demonibz ¶ Quinto pior qsiuit Ubi es tu Rnd
spus hic sum i purgatorio meo Cui prior ergo sequitur
q hic e purgatorium aiarum qz qua racone tu es hic
purgando eadem ratione alie aie hic poterut purgari et ille
locus ubi aie purgantur vocatur purgatorium ergo p quens
sequitur q hic e locus purgatorii aiarum Rndit spus dico
e purgatorium s. gne et pticulare Cui prior Nulla aia
simul et semel i eadem tpe uel i eadem hora i duobz diuisis
locis puniri pt Rndit spus Ego de die i isto purgatorio
solo cu aliis aiabz punior et de nocte i hoc pticulari
purgatorio ¶ Sexto prior qsiuit ubi eet ge pur-

gatorium Respondit spiritus in centro terre Sextum prior Quomodo
potest purgatorium loco spiritualis et tamen locus corporalis
esse in eodem loco Respondit spiritus Sicud anima est in toto corpore
ita est locus spiritualis vnitus loco corporali ¶ Septimo
prior quesiuit Quare hic fuit punitus Respondit spiritus
quia hic commisi aliquod peccatum pro quo non satisfeci in vita
mea ¶ Octauo prior quesiuit Quid plus grauat ho
mines in moriendo Respondit spiritus quando sub demonum quod simul
tunc adiuuant et congregantur ad eiciendum hominem extra
fidem et propriam memoriam per suasionem demonum et horribilem
aspectum quod tunc obiciunt hominibus actus suos malos
¶ Nono prior quesiuit Quid plus confortat hominem in
morte Respondit spiritus memoria passionis Christi visitacio virginis
Marie et intercessio sanctorum Decimum prior Indica hoc nobis
que hec plus confortant hominem in morte Respondit spiritus
Libenter et nunc ausculta si quis moriatur in mortali peccato
absque contricione cordis et confessione oris tunc passio Christi in
morte eius intitabitur a suo bono angelo ad concluden
dum illum hominem esse mortuum deo et hoc quia noluit dum potuit
conteri de peccatis suis sed contempsit et despexit sacramenta ecclesie
Que sacramenta per virtutem passionis Christi mundant peccatores a
culpa et reducunt eos ad statum glorie et gracie Et hijs
dictis arripient eum demones dicentes ei O ingrate
homo erga deum veni nobiscum ad infernum ubi est ignis

deo hereditarentur Si quis non discedat confessus licet non
satisfecerit pro peccatis confessis tunc angeli boni confortant
eum contra quam cum suum demonium dicentes demonibus Nullam partem
habetis in hoc homine quia meritum passionis christi est scutum et
medium sibi inter eum et vos Tunc spiritus maligni dicunt
Iste homo sic et sic per omnia membra corporis sui peccauit
et sic et sic per manus suas peccauit. et sic et sic
per omnes potencias anime sue peccauit Ergo aliquid iuris
habemus in hoc homine Ad hec respondent boni angeli ve-
rum est quod istis modis peccauit sed de omnibus huius est
confessus uel saltem contritus. propter hoc meritum passionis christi
est sibi medium inter eum et nos Manus enim christi perfora-
te pro isto homine mediant modo inter eum et manus
uestras Oculi christi sibi sunt medium inter eum et oculos
vestros ita etiam quod amplius non valebitis ad trahendum
eum Membra christi pro eo passa abluunt peccata sua
que per corporis sui membra peccauit Et totum corpus christi
pro eo expansum in cruce est sibi scutum contra fallacias
vestras quibus fecistis eum sic et sic peccare Filius
anima christi quam dedit pro illo homine modo purgat animam eius
ab omnibus peccatis que ipse fecit ita quod in isto homine non re-
manet pena eterna sed pena purgatorii transitoria
¶ Beneficium virginis marie filius iuuat hoc modo Si enim
aliquis moriatur debite confessus statim adest virgo ma-

ria alloqe̅s demones hoc mo̅ Ego at su̅ dn̄a m̄r xp̄i
i̅ gr̄a celi dn̄a mu̅di iperatrix i̅ferni Jniq̄ m̄r xp̄i
su̅ dn̄a rogabo filiu̅ meu̅ ut aīa soluetur p meritum
passionis humanitatis sue qua̅ cepit de me sua
Jniq̄ su̅ i̅ gr̄a celi vocata p filiu̅ meu̅ huic aīe p
videbo locu̅ in celo Jniq̄ su̅ dn̄a mu̅di vocata cu̅ vo
lu̅tate filij mei volo q oroēs elemosine et oīa
bn̄ficia q̄ fiu̅t i̅ vniu̅so mu̅do ab oībz fidelibz viuis
sint huic aīe i̅ remediu̅ et i̅ remissioēz pc̄cor̄u suor̄u
Jniq̄ Jmpatrix i̅ferni su̅ dicta ex pte filij mei ih̄u xp̄i
vobis demonibz i̅pero ut hanc aīam amplius nō vexetis
sz ea̅ dimittatis Et hoc dicto assu̅t s̄ci dei et
marie illi s̄ci quos ho̅ colebat du̅ viuit roga̅
tes pro aīa dicentes Dn̄e q̄ descendisti de celo
pc̄ores saluos facere p amore̅ v̄gīs marie m̄ris tue
tue m̄i sere aīe huius fr̄is n̄ri ac sororis n̄re Quibz
pactis aīa hui̅di deducit̄ p angelu̅ suu̅ bonu̅ ad
purgatoriu̅ Et statī angelus suus malus et alij
mali angeli ab eo recedu̅t q̄ꝯfusi dolentes de
eius saluatōe Et hoc mō meritu̅ passiōis xp̄i et
bn̄ficiu̅ bte̅ v̄gīs marie cu̅ i̅tercessione s̄cor̄u iuua̅t
hoīes i̅ morte sua ¶ Decimo prior q̄rit utru̅
ho̅ in morte sua possit videre ih̄m xp̄m et btam
maria̅ et ceteros s̄cos angelos dei s̄b p̄pia forma

corū Rndit sps q nō .ii. fuit tam sanus ho q non
eēt purgand' i purgatorio Cui prior audiui in
dctur' q nō fuit oīa vera que dixisti Innuisti p'us
tua q omēs isti sci assut hoī i morte sua ad eū cōfor
tandū q minime fiet nisi eos videt Rndit sps
Bū assut i morte hoīs z marie sci illi qs ille iā
supstes celebat sz tn ipi hoc moriens nō debet
eos vide' sub spē corū Quia si sic. cū nō sit alia
vn'itudo q̄ vide' corpin i ppria psona sue carnis. tunc
sequeret q ho moriens statī in morte sua foret beat'
q falsū est ¶ Andreas prior q̄sinit si sps sciret
facta hoīm z amicorū suorū postq̄ exiui fuerit
a corpe Rndit sps sic Cui prior Tu g° scis michi
dice' de quo hodie celebraui missā meā Rndit
sps Tu prior hodie celebrasti missā de spū sco Cui
prior ajo video q tu es sps fallax qr nō celebra
ui missam de spū sco s' imo missam de rquiem dixi
p aīabz om̄ fideliū defunctorū Rndit sps O prior
bū scio q missa tua fuit de rquie Et tn nō mentior
qr dixi q celebrasti hodie de spū sco Ista cū aliq
queat' ab aliquo. illd' q̄ ppinquius isidet cordi nri g z
pfert' ab ore Ista ex habundancia cordis os loquit'
Sz mi' omēs missas celebratas uel celebradas
promiun' adiacet mēti mee missa de spū sco et

missa de sancta trinitate et tales misse me iuvant modo plus
quam alie Et dixit anima mea dum vixeram in hoc exilio
sepe totum usum sensus meos et corporalem potenciam
expendi in diversis peccatis cum debuissem totam fortitudinem
meam expendisse in obsequio divino deo patri complacendo
fortitudinem meam Quia pater est potens et ab eo dirivatur
omnis potencia mundi et aliis secundum mensuram a deo eis
sunt date Et ita peccavi per fortitudinem et potenciam meam
contra deum patrem cui attribuitur omnis potencia Similiter peccavi
per sensum meum contra deum filium cui attribuitur omnis sapiencia Quia
sapienciam meam a deo michi traditam expendi circa huius mundi
fallacias et vanitates Similiter peccavi contra spiritum sanctum cui
attribuitur omnis gracia et benignitas Quia bona naturalia ut
pulchritudinem eloquenciam et affabilitatem huius vite admisi
et donavi in mea pena ... mundi et dyabolo De quibus
tamen licet sim confessus tote trinitati non satisfeci in vita mea
Ideo modo salvator meus disposuit ut in tali ... angelus
meus quod misse de trinitate celebrate pro me plus aliis
missis debent me iuvare Et quia sepius peccavi contra
benignitatem spiritus sancti volendo plus inhesisse de bono mun
dano quam benignitatis spiritus sancti voluit inspirari Ideo modo
ad satisfaciendum spiritui sancto pro pena mea in hac parte
plus valebunt michi misse celebrate pro me de spiritu sancto
Sed quod tu prior in missa tua hodie pro principale oracione

super isti oracione de spiritu sancto que quandoque in plus valuit quam
alie oraciones quas dixisti in missa tua. Jdeo de hoc magis
gaudebam quod de residuo illius misse quod transivit ad subsi
dium et in medium omnium animarum in purgatorio. Sed illa memoria
de spiritu sancto fuit in specialibus sicut in secundum fuit tum aliis
animabus. Ergo non meminebar quando dixi quod celebrasti hodie
de spiritu sancto. ¶ Duodecimo propter questionem pro qua sit hominibus seu
animabus vnus sacerdos possit celebrare ita quod omnes equalem
perciperent de effectu misse. Respondet sanctus quod vnus sacerdos
simul et semel potest celebrare pro omnibus viuis et defunctis
fidelibus et quilibet eorum habet integram missam. Racio quia virtus
sacramenti corporis christi extendit se ad omnes. Cum sicut
christus qui est deus et homo semel leuatus in cruce se totum ob
tulit deo patri pro salute tocius generis humani sic in missa
cuiuslibet sacerdotis offert christus totus in sacramento altaris
pro salute omnium fidelium. Vnde adeo bene potest sacerdos celebrare
pro omnibus simul sicut pro duobus et melius. Racio huius est
differencia inter bonum spirituale et temporale. Bonum enim temporale quanto
plus partitur pluribus tanto minus est in se. Vnde si diuidas
pomum in plures partes quanto magis diuidis illud in plures
partes tanto magis diminuitur in se. Sed immo bonum spirituale
quanto magis partitur tanto magis in se augmentatur. Vnde si dic
eres plures oraciones diuinas ipsa oracio non propter hoc in se diminuitur
sed tanto maior est eius effectus quanto a pluribus dicitur

Sic ē de missa cui⁹cūq₃ sacerdotis Sed a effectus misse
tanto maior ē i se quanto ad plures hoīes uiuos seu
mortuos se extendit Cui prior. Cui ē g° q sepe tn di
cit q aīe aīarū pnt liberari p missas oraōes & elemosi
nas spāles i dilcōe dei & pximi sui & tn dicis
q misse celebrate p oībz plus valet Rndit sps
dicēs q qlibz sacerdos missā celebrās duo facē debz
Primo dz mētē suā dirige ad deū p illo illa uel illis
p qbz spālit tenet Deīn pro omībz defunctis debz
facē· pimo mō misse dicunt· spāles q spālit iuuānt
nos existētes i pena purgatorii Et isto mō ego
grauiter sū liberat⁹ a pena purgatorii p q° or annos
citi⁹ q debuissem de iure statuto p penis Nā ego
gernatū pauperē i religiosū q sustētaui i scolis bo
nonie p qnqz ānos & ipē p me deuote orat deū
Cui⁹ orōmbus sū mō adiut⁹ q nō ero i pena nisi
usqz ad pascha Et si volueris probare hoc verū eē
venias ad istū locū ad pascha & si me tūc nō audieris
sciās me i celo eē Ad & idem prior cū aliqbz de fami
lia pp̄ ea fuisse iuenit ut sps dixerat ¶ Tercio
dicto prior itrogauit si sciret utrū deus eēt i celo i q°
erat omīs sci Rndit sps Prius dixi t' q adhuc nō
fui i celo & ideo nescio aliqd aliud nisi dicēt qd qd ē
mi reuelatū Cui dix' tuū angel⁹ me custo i hac pena

usq3 ad p̄sētia ɔ tūc videbis ī ygnē celorū ī dyademate
suo cū angelis ⁊ sc̄is eius Et ego ī udi q̄n si̊ in ꝑuis
motiuū A a q̄ longū tēpus ē scōr Sz vndicta altissi
q̄ scat ī iwez cū iusticia ¶ Quarto decīo p̄or q̄sivit
q̄ plus possz iuuare ī purgatorio hōies R̄ndit sp̄s sp̄a
les misse celebrate ꝑ illis ī q̄bus missis maiorē deuo
tionē hūit ī vita sua Cui prior Ad qd̄ deseruit tūc
illud officiū de requiem qd̄ sp̄ialit̄ assignatū ē ꝑ mortuis
R̄ndit sp̄s illud officiū maxime cōuenit cū q̄s volunt
celebrare ꝑ omībz fidelibz defūctis Et causa ē quare
Circa illud officiū de requiem fuit ordinatū ꝑ illitteratis et
laycis q̄ nō credūt alias missas eē ꝓpas ꝓ defūctis
¶ Quinto decīo p̄or q̄sivit Ex quo dixis q̄ misse sp̄ia
les plus iuuat aīas ī purgatorio q̄ suffragia plus
iuuat aīas R̄ndit sp̄s psalteria psalmi ⁊ maxime
vij psalmi penitētiales cū letania Cui p̄or hoc in
videt eē ignorantis q̄ xp̄s cōposuit Pr̄ nr̄ et angel9
Aue maria et duodecim apli Credo Sz vij psal
mos cū letania fecerūt doctores ecclie quorū nullus
pt nec potuit attingere sanctitatē xp̄i vel angeli seu alicuius
apli g° videt̄ mihi q̄ eorū ordinatio de septē psalmis
nō ē ita aut̄ca ⁊ ꝑ cōns nec tam valida sicut sūt
Pr̄ nr̄ Aue maria et Credo in se R̄ndit sp̄s q̄tū
ad sanctitatē cōponentiū sūt meliores ⁊ validiores oraciōes

dicende ī eccīa p̄ ip̄is excepta missa q̄ om̄s orones
excellit Sz tn̄ vij psalmi cū letania quātū ad ītē
ntēm ordinatū sūt orones deuotissīe aīabz ī purgatorio
Unde scī patres sanxerunt vij psalmos dicendos ī re
mediū septē mortaliū pctōꝝ ita q̄ qr̄ supbia dicitur
primꝰ psalmꝰ Dn̄e ne ī furore · qr deꝰ angelū lucife
rū pcāntē ꝑ supbiā deiecit ī infernū ⁊ destruxit eū ī
furore suo ⁊ sic de aliis psalmis ¶ Sc̄dō excellēcia
ꝑ cōsistit in vtilitate q̄ ꝑ aīa placebo cū dirige
tradit sp̄s Q prior officiū illud ē magis misteriū · nā
qnqz psalmi cū qnqz antiphonis ī placebo significat
aīam quo ad decē preceptoꝝ cōplemētū Nouē psalmi
ī dirige disponūt aīam ī purgatorio ad aliq̄ ordinē
nouē ordinū angeloꝝ Et nouē antiphone cū tribz
versiculis significat aīam quo ad significandū duodecim articu
los fidei quos tradidit ꝑ doctrinā ecclīe Nouem
lectiones cōfortant aīam quo ad nouē statū ī purgatorio
Nota Unde qlibz aīa vnus aut tenet statū paupertatis aut tenet
statū prelatis aut iuuentutis aut senectutis aut virginitatis aut cō
iugalis aut viduitatis aut clericoꝝ aut laycorū Unde ī quo
gradu aut ī quo statu q̄s hic permanet ī eodē gradu
⁊ statu ibidē pūniet Quinqz psalmi de laudibz mor
tuorū ī cōfortant aīas quo ad qnqz sensꝰ quibz medi
antibz deo seruierūt ⁊ diabolo parauerūt Qnqz

etiã psalmi ĩ laudibꝫ recreãt aĩas ĩ purgatorio
quo ad qͥnqꝫ potẽtias suas · q̃s deꝰ dedit aĩabꝫ hõim
Deꝰ ãt in ĩlibꝫ hoĩs aĩe creauit tres potẽtias quibꝫ
ipa deo assilat et alias duas q̃bꝫ ipa assilat alijs
creaturis a deo creatis Per potentiam memoratiuã aĩa
assilat deo patri · per potentiã intellectiuã deo filio · per
potentiam volũtatiuã deo spũi scõ Per potẽtiã uege-
tatiuã quã assilat arboribꝰ · per potentiã pgressiuã
vel sensitiuã assilat aĩalibꝫ psalmi naqꝫ quasi sicut
bñdicti dicti per motus cõfortãt aĩas ĩ purgatorio
quo ad diuinitatẽ et humanitatẽ q̃bꝫ psalmis aĩe cũ pur-
gate fuerint delectãt magnificẽre et bñdicere diuini ipiꝫ eliũ
ĩ celo sine fine Due antiphone q̃ dicunt cũ istis duobꝰ
psalmis significãt societatẽ angelorũ et societatẽ scõrũ
quã habebũt aĩe purgate post sua purgatione Due
collecte q̃ dicunt in placebo et dirige significãt gratiarũ actiones
q̃s reddent deo aĩe exute et liberate a purgatorio Et
huius dictis spũs cepit ingemiscere flebili uoce dicens prior
interrogasti festinãt qui uis qr tẽpus festinat q sile me
operibꝫ ppt penã meã augmentum Cum prior possum
nos tibi ĩ aliquo subuenire ad pene tue alleuiacionem
Rñdit spũs etiã Si nolletis bona deuocione dicere p
me quinques qͥnqꝫ aue maria Quo statim factũ spũs dixit
Regracior deo et vobis · mõ ĩ refrigeratus sum ut includit

loquor vobis ¶ Septimodecimo quer(itur) Utru(m) de
mones possint vide(re) corpus christi i(n) altari Respondit sp(iritu)s q(uod) sic.
& luculentius q(uam) homines. & illud adorant velint nolint
¶ Octodecimo quer(itur) Utru(m) possint impedire
consecrationem corporis d(omi)ni n(ost)ri ihesu christi i(n) missa Respondit sp(iritu)s
q(uod) no(n) nisi i(n) aliquib(us) sacerdotib(us) q(ui) indevote & indigne acce
dunt ad altare ut i(n) illis q(ui) i(n) aliquo p(ecc)ato mortali celebrant
In talib(us) sacerdotib(us) aliquando accedunt vel subseq(uu)nt(ur) hii
dyaboli potentes impediendi consecrationem corporis christi &
hoc ratio Quia quemadmodum angeli boni adessent i(n) missa
mali angeli intrarent impedire sacerdotes ne debito
modo consecrarent immittendo eis vanitates & varias cogita
tiones Cum quer(itur) e(st) ne aliquod remedium contra hoc malum Respondit
sp(iritu)s q(uod) sic videlicet puritas ip(s)i(us) consciencie & devotio anime i(n)
oratione Cum prior. Est ne aliq(ua) oratio competens ad malum
illud tollendum ne sacerdos sic distractus sit in missa ex
huiusmodi temptatione hostis antiqui Respondit sp(iritu)s sic. si sacer
dos mundo corpore & devota mente dixerit ante missam illam
orationem quam beatus ambrosius p(ro)pter tale malum edidit ne
tunc temptaretur a dyabolo i(n) missa sua Que q(ui)d(em) oratio
sic incipit Summe sacerdos ¶ Nonodecimo quer(itur) q(ui)s
ut dicis. vidisti ne corpus christi postq(uam) decessisti Respondit
sic Et modo video illud & adoro coram pectore tuo i(n) qua
dam pixide pendentem Ex qua reverencia multum ammira

vant tam̄ fr̄es q̄ alij hec audientes q̄ nullus sciunt
priorē corpus xp̄i detulisse alio mō q̄ sc̄dm̄ ǭnem
quā illa die sumpsit i missa sua Aut prior abstraxit
puidē de sinu suo tenēs ea patet i manibz suis
dicens Sci credas q̄ hic sit corpus xp̄i z omēs sp̄s illud
adorāt z eius v̄tutē nō possit i sistē· tu i virtute
h9 corporis xp̄i p̄cipio tibi ut sequaris me ad usq̄
ad portā exteriorē h9 dom9 Rn̄dit sp̄s libēt sequar
dn̄m meū ih̄m xp̄m q̄ i manibz tuis tenes Tunc
prior lento gressu cepit ire versus dictam portam
precedentibz ipsis duobz fr̄ibz suis cū aliis pluribz
hoībz Ip̄e aūt prior a tergo i spiciens nichil cū seq
videbat· ymo q̄dā mirabilē sonū tāq̄ sonū strepe
mūdantis pauimentū retro se audiebat Et cū puenit
ad locū vocis i sinistra pte illius cimē ubi illa fuit
statim cepit strid̄e dentibz suis z clamauit q̄i fui
osa ad quā omēs cucurrerūt Que subito effecta
ē q̄i exanimis Et prior hec aduertēs statī redijt ad
pdcm̄ scabellū Illa aūt post modicū iūallū omnibz
silentibz clamabat dicens Dn̄e ih̄u xp̄e q̄ me i vide
misti adiuua me i ista fatigacōe Qz audies prior
iterogauit sp̄m i v̄tute passiōis xp̄i quare uxor illa
fuit vexata Rn̄dit sp̄us ip̄a scit causā sue i fftīne
Interoga ip̄am si scire vis tamē ad quā prior O bona

dominam medicam mihi causam huius questionis. Quare nichil respondit
Tunc prior ad spiritum. Adiuro te spiritum per dei potentiam per vir-
tutem incarnationis filii dei per lac beate virginis per merita omnium
sanctorum spirituum ut dicas mihi quare illa sic patitur. Respondit
spiritus ex quo omni modo vis scire dico quod pro quodam errore
in peccato quod simul commisimus in hoc loco de quo ambo sumus
confessi. Sed quia pro illo peccato illa non satisfecit ex negligen-
cia deus modo extorquet penam inde ab ea. Cui prior
rogo te ut dicas mihi hoc peccatum vel aliud simile. Respondit spiritus
deus non vult ut prodatur illud peccatum quod per confessionem deletur.
Sumus enim inde confessi in qua confessione deus oblitus est
illud peccatum ut illud ~~[illegible]~~ ex toto deleatur quantum ad penam — peccatum quod … licet non … penam … non et sibi … penam …
quam ad reatum. Et quod deletum est a noticia dei non est racionabile
bile ut deducatur ad noticiam hominum propterea commune et
ignotum peccatum non est ignotis et ignaris innotescendum
ne quod absit hoc dicto iterum committatur. Sed predicta
hominibus quod integre peniteant et penitentiam et confessiones
iniunctam adimpleat. Nam ad premuniendum aliquos
de periculo deus permisit me loqui tecum. 4 Vicesimo
prior quesivit dicens. Quare non venisti ad viros religio-
sos et indicasti eis de statu tuo potius quam uxori tue cum
religiose persone sint potentiores sunt quam seculares in ob-
sequio divino. Respondit spiritus plus dilexi uxorem meam
quam omnes religiosos de mundo. Et ideo prius accessi ad

carnis Sicut qui aductus fuerat prope regnum dominum ut posset
liminare vnoi de paulo permaneat et ammit in deum ut sic
ea glorificare ne perderetur et ne ita in purgatorio puni
ret sicut ego non punitus sum ¶ Dicitur sic primo pro
ponitur Quomodo tu potes loqui et non habes os neque linguam
que sunt instrumenta loquendi Respondit spiritus Sicut carpen
tarius cum securi quando est paratus ad lignum quodlibet scindendum
et tamen hoc non potest applicari ligno sine manibus hominis sic homo
in presenti vita non potest loqui sine lingua et licet lingua habeat
non potest loqui per carnem si ipsa interius virtute anime disponat
Unde totum corpus hominis est instrumentum anime tamen anima per se
libere habet omnes virtutes suas idem potest libere loqui in genere
suo sine aliquo alio instrumento corporis Licet valet quod tu
supponis quod nulla loquitur sine ore et lingua Ratione legitur
in sacra scriptura quod deus et angeli voces formabant et loquebant
sine linguis Sic ergo spiritus virtute spiritus loquor et sine
lingua ¶ Dicitur sic nunc secundo proponitur quomodo sunt viri anime
iudicantur ad purgatorium dum sint in corporibus ut ergo respondit
spiritus Anime cum exeunt a suis corporibus vident facta sua bona
et mala et angelos bonos et malos ministrantes et
maculantes secundum quantitatem delictorum vel peccatorum suorum
Et tunc in illa parva morula iudicantur aut in celo purga
torio vel in inferno et in instanti perducuntur ubi debent
esse Sicut sicut sole oriente lumen eius statim diffundit

p totū cursū sui n̄ impediat ab aliq̄ obstaculo sic
aīa adiudicata purgatorio ī instanti illuc deducit'
n̄ immediate fiat orōnes & elemosine impedientes illā
aīam deduci ad purgatoriū ¶ Quā tamen tales ora
ciones & elemosine potuerunt fieri pro aīa q̄ ipā stabat in
aere expectando beneficiū misericordie xpi ¶ Sicut fiebat
hodie ī villa bononie de quodā fr̄e moriente q̄ ad
iudicatus fuit p angelū ad eius purgatoriū ¶ Sed ipe
prius rogauit fr̄es suos q̄ ille misse quas debito iure
ordinis sui deberent p eo celebrare celebrarent de btā
v̄gine an̄ exitū aīe sue ¶ Quod ita fcm̄ fuit ¶ Vn̄ postq̄
angelus dixerat aīe sue q̄ p tres menses staret ī pur
gatorio tunc supplicuit ipā btā v̄go maria rogando
filiū suū pro ipo fr̄e ita q̄ aīa eius hodie p spaciū
duarum horarū stabat ī aere caliginoso expectando
beneficiū misericordie xpi & matris ¶ Que qn̄ aīa ad preces
bte v̄ginis nō stabat ibi ult' hora prima crastine
diei ¶ Questio tercio poī q̄siuit q̄ fuit opa
quibz hō citi' puenit ad celū ¶ Rn̄dit sps ¶ Opa
caritatis scilicet in dilectione dei & p'ximi ¶ Questio
quarto poī q̄siuit de quo gn̄e hoīm fuit plures ī pur
gatorio ¶ Rn̄dit sps de gn̄e prelatorū q̄ nullus ibi
uenit n̄ fuit pauor ¶ Questio quinto poī q̄siuit.
si sciret q̄s eēt melioris vite ī toto mundo ¶ Rn̄dit

sps Latinmo deo hr hor scire. Ista sciptu e. Ite lau
des horez i vita sua sz post morte lauda. et iute
gsumacoem. Nemo ei scit du vivit utru amore
uel odio dignus sit. ido de sanitate vite alti nullus
narrare uel scire pt i hoc mudo. donec adductus
fuit cora iudice. Ad qsticone vo tua q fuit de hijs viudes
hoc mo. Q melius vixerit et sanctiores decesserit
¶ Vitesio septo por qsiuit. Si scirei dicere qb
status eet maioris pfcois int omis status hui mudi
Rndit sps i oi statu aliqd dignu laude iueio. et
aliqd dignu reprehensione i pio. Sz laudo q vnusqsqz
i illa vocacoe i qua vocatus e sollicite deo seruiat
¶ Vitesio septo por qsiuit q eet maior pena pur
gatorij. Rndit sps flama ignis et frigus niuis
que ei trasibut ab aquis niuiu ad calore ignium
¶ Vitesio octauo por qsiuit. si deo fuit magis misse
ricors aliqbz aiabz i purgatorio q aliqbz. Rndit
sps q sic. qz aliqbz i mittit q tra pte pene debite
corruptis culpe sue. aliqbz tercia pte. scdm q mag
fuerit meritis i hoc seculo. et scdm q magis ac minus
roget p eis ab amicis in mudo. uel q fecit i ipso
¶ Vitesio nono por qsiuit. Quale pena
habes tu. Rndit sps flama ignis. Cu prior hoc
no videt verum. qz i rebz creatis deus nichil agit

contra naturam carnis. Ita si sit tunc destructa natura rerum
creatarum. Sed flamma ignis est quoddam corporale et nul-
lum corporale in quantum corporale est potest agere in aliquod spirituale
Sed tu es quoddam spiritus ut dicis ergo flamma ignis que est cor-
poralis non potest aliquid agere in te. Respondit spiritus ad argu-
mentum quando dicis quod ignis nichil agit contra naturam rerum
creatarum quamvis hoc fallit quia deus per miracula mul-
ta facit contra naturam. Sicut fecit de tribus pueris
sidrac misaac et abdenago missis in ignem et tamen ig-
nis nichil egit in eos. Et sicut deus per omnipotentiam suam
salvos fecit eos a naturali actione ignis ita per omnipotentiam
suam facit quod flamma ignis michi nichil agit in me. Et etiam
quando dicis quod nullum corporale agit in spirituale. Dico quod
hoc non est verum quia ignis infernalis est quoddam corporale et
agit in demones sicut tu legis in ewangelio Ihesum dic-
turum dampnatis Ite maledicti in ignem eternum qui paratus
dyabolo et angelis eius. Tunc prior. Si ergo tu es hic
in igne flammanti quare est quod hec camisia non comburitur ex
quo tu es in ea cum flamma ignis. Respondit spiritus Ad huius-
modi lumine sapiens prior est mihi Racione divina suppono
quod deus potest in theca virtutem ignis combustibilem sibi appo-
situm sicut fecit in tribus pueris et in quinquaginta philoso-
phis conversis ad fidem per sponsam Christi Katherinam. Similiter
tu vides quod ignis fulguris corporalis descendit

de celo sine combustione aliorum domus tu quando fulgur com-
burit stramina quod hoc est signum aliorum vindicte Sicud est
tu vides quod sol intrat vitrum per medium fenestre
sine lesione eius sic ego spiritus inflammatus possum ingre-
di et egredi hanc domum sine eius detrimento ¶ Inter-
rogacio prior quesivit an anima immediate post exitum suum
a corpore habeat scienciam de istis naturalibus Respondit spiritus
quod sic ¶ Tunc prior Quare ergo ex quo tu habes talem
scienciam non loqueris michi litteraliter in omnibus Respondit spiritus
quia voluntas dei non est ut ad omnia respondeam Et hoc
dicto cepit spiritus ipse gemiscere lamentacione prior autem
timens ne ipse spiritus nimis fatigaretur orationibus
suis dixit Creatura dei dimitto te ad deum qui det
tibi requiem quam optas sicque dimisit eum libentia sua
Et ex tunc de nocte illa nichil ulterius audierunt
¶ Post hec in vigilia epyphanie ad maiorem
certitudinem de isto casu habendam prior iterum illuc
ivit et adduxit secum fratres suos predicatores cum multis
aliis secularibus Et in presencia omnium qui ibi aderant
dixerunt officium mortuorum cum multis aliis spiritualibus
orationibus Tandem pulsatis matutinis in monasterio
sancti germani audierunt eundem sonum quem in prima ap-
paricione perceperunt Tunc illa que fuit uxor defuncti
assistens ibi cum magna comitiva mulierum multum

timētes sistūt se frātri Prior uero fecit eā alloq̄
spm̄ sicut pͥma vice ⁊ cū ibi eēt spūs gaudens
quondā maior siu. R̄ndit q̄ sic Tūc prior et
alij circūstantes aff̄ interrogauerūt vocē ita q̄ s̄c̄dm
estimacōem eorū illa vox erat ī medio eorū Prior
aūt credens q̄ tam diu staret sicut ut ī pͥma ap
paricōe nō astrixit eū ad remanendū s̄z tm̄ ad
iurauit eū hoc mō Adiuro te p̄ misteriū ⁊ v̄tute
passionis xp̄i ⁊ p̄ p̄ciosū sanguinē eius effusū ī
sca cruce pro redempcōe humani generis ut dicas m̄
si tu cognoscis me R̄ndit spūs tu es prior Tūc
prior interrogauit sic dicens Credis filiū dei ue
rā carnē humanā assūpsisse ī manente integra ⁊
inuiolatā v̄ginitate bte̅ marie m̄ris xp̄i R̄ndit
spūs voce extollendo Hoc ē q̄ angeli ī celo uident.
aīe ī purgatorio senciūt demones ī inferno credūt
et fideles ī toto mundo adorāt ⁊ venerant ¶ Ter
cio prior q̄siuit si peccata cōfessa ī plēnt ī morte
R̄ndit spūs q̄ sic de quibz satisfcm̄ nō ē ¶ Qrto
prior q̄siuit si indulgencie p̄ se acq̄site poterūt sibi
p̄ficere si ipse se ex ipis exueret ⁊ eū indueret R̄ndit
spūs sic Tūc prior Resigno t̄ omēs indulgencias
quas p̄ vnū annū acq̄sivi ⁊ eas quātū mī ē possi
bile tibi cōfero Et tūc spūs dixit Grās deo ⁊ tibi

ia bn confortatus sit ¶ Quinto prior quesivit Quare
spiritus abhorrent lumine Respondit spiritus Quia sciunt
in tenebris ad tempus ¶ Sexto prior quesivit
Quid corpus Christi agit ad demones Respondit
spiritus Terret eos et multum cuilibet eorum p̄tinā
¶ Septimo prior quesivit propter que peccata anime sic
vexantur post mortem corporis Respondit spiritus Quandoque
propter maledictionem patris aut matris a' mīs eciā
iniustum et contemptum et aliquando propter occulta peccata enor-
mia de quibus homo negligit penitere ¶ Octavo
prior quesivit quare ipse spiritus prius quam alias appa-
ruit Et subito ipse evanuit Et fuit ab omnibus
visum quod ab ipso medio inter eos transiit quidam ventus
qui eos ad modum debilis insufflavit Et ex tunc
nichil de spiritu fuit auditum Unde opinabatur quod ipse
diu penas complevit in purgatorio etc Requiescat
in pace Amen

Explicit disputacio inter priorem et spiritum
Guidonis Bona et utilis Deo laus etc

Pertinet regularibus in traiecto.

Utrecht

Iuvenis dni
vir clericus mee

Verdamus inspiracione divina que Al...
de mekon mulier Iraincorum d...
tur auctoritate dna ppe omnibus penitentie ...
tibi idoneum et discretum presbyterum in casibus
tibi ... tales sunt propter qui ...
pre... prendere de absolucionibus de...
... questionibus fuerit apos...
ndar ... quum ... qui ... de ...
et Pauli atque Jacobi aplorum ...
una tecum confessor in alia opera ...
... Iohannis ... dum ...

a hurpen
Bernardus

alberti in ppe ten; tandem filie Theoderica
in domino et aie tue salubriter consula
ut devotioni tue concedimus quatenus liceat
eligere qui sup pctis que sibi conf
ut sedis aplice consulenda sibi aucte
absolutio et penitentiam salutarem hinc ad
vota vero peregrinationis et absti
no potes ultramarino beatorum Petri
capiat conceptis commutet sibi hac
Dat Avinion apud Gandulfu Kl
V   Anno   Septimo